

בס"ד

ספר רזיאל המלאך

ציור 1

זה ספרא

דאדם דקמאה שנתן לו

רזיאל המלאך

זה השער לה' צדיקים יבואו בו לעלות במסילה, העולה בית אל, לדבק בכבוד אל, ולכלל בית ישראל, היא סגולה מעולה לראות בנים חכמים ונבונים, ולהצלחה, ולברכה, ולכבוד אש המערכה, שלא ישלוט בביתו, וכל שד ופגע רע לא יגור במגורתו, למי שהספר הקדוש הנכבד והנורא אתו גנוז וטמון אצל כספו וזהבו באוצרתו ובחילתו ובעת צרתו יהיה לו תשועה מהרה, וזה יעידון ויגידון כל בני תורה :

איתא בספר המלבוש ד' ד' וז"ל אף מי שאין זוכה ללמוד בו רק שהוא בביתו גנוז אצל כספו וזהבו בודאי ינצל מן שריפה ומן שוד ושבר עכ"ל:

והוספנו כעת הגהות יקרות על ספר הקדוש הזה מהאיש אלהים קדוש נורא מאוד הרב המגיד דק"ק קאוניץ זי"ע :

פעה"ק ירושלם תובב"א

ה ק ד מ ה

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ראה את זה חדש היא אשר כבר היה לעולמים : בו יוכל לידע כל מדע נעלמים נסתרות: זה ספר תולדות אדם בו חקר ובן קורא הדורות מראש מראשית אחרית : ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בו להיות להם שם ושארית : אז יבקע כשחר אורם להאיר עינים לדאות באספק לראות המאירות : לא יאנה לצדיק כל און להבין במאמרות טהירות : היוצאים מעשר ספירות :

זה הספר היה כמוס עמדי חתום באוצרותי. זה כמה שנים ובני עמי נחרו בי להדפיסו. ולא אביתי כי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי שלא ישמעו דברי עד שראה ראיתי שתי ראיות שכבר נדפסו רוב בנין ורוב מנין בספר הנקרא ציור אותיות מכל העולם בלשון צרפת וראיתי שהספר הקדוש הנכבד אית בידי עניים. עניים מדברי תורה ונותנים להעתיק זה לזה ע"י ממון רב ובודאי העתקה היא גדול צעקה ומעט מלאכה כי בא טעות אחר טעות עד שהיה הטעות מרובה על העיקר בלי חקר ועי"ז יוכל ח"ו לקצץ בנטיעות ראיתי וחקרתי ודרשתי היטב אחר הספר שבידי אם הוא מוגה ופזרתי ממון רב להלוות לי שני ספרים ממדינות אחרים וראיתי בהם ששלי היה אב לכולם וכולם נעתקו מספר שלי כאשר הראיתי ע"י הוכחה לבני עמי וחתם בו הקטן אליעזר בן א"מ הרב יהודה שקבל מעשה מרכבה מרבינו יהודה החסיד שקיבל מאביו רבינו שמעון החסיד ובודאי הוא בעצמו היה מגיה וגם חתום בו מהור"ר טעבלי מתושבי ארץ צבי ששמו היה הולך מסוף עולם ועד סופה ובודאי אלו לא היו עוברים על לאו אל תשכן באהליך עולה זה המקיים ספר שאינו מוגה בביתו וגם מצאתי בו תועלת גדולים בזה הספר לתפלה מעולה כמ"ש מפני מה הראשונים היו מתפללים ונענים מיד ואנו צווחין כל היום ולית דמשגח בן לפי שהיו יודעים השם כמ"ש כי הוא ידע שמי יקראני ואענהו והרבה נביאים לא נבאו אלא ע"י עיונים בזה הספר תחלה כדאיתא בדף ג' שהספר הזה הכנה לנבואה כי ה' יב חכמה לחכימין בכל

דבר בעולם הזה צריך הכנה כמו גבי אלי' כד קמח גבי אלישע פך שמן וגבי ישראל וחמשים עלו מזוינים וכן בכל מקום ובהבנת זה הספר יקוים הקרא כי מלאה הארץ דיה גם כתוב בפנים הספר רף ג' עמוד ב' כל מי שיזכה לו אשריו וטוב לו וכו' כי לא לכל נתן כי לא יבינו ולא יחכמו כל אנשים ממנו ואמרת' באם שיבא זה הספר הקדוש הנכבד והנורא ליד מי שהוא מסטרא דמסאבא וכסיל לא יבין את זאת אלא חכם מבין מדעתו ולית בו כל המדות כמו שכתוב בתוכחת מוסר בספר רזיאל הגדול ובודאי לא יצא שום תקלה ועולה ומכשול וגרעון ע"י הספר הקדוש הזה רק כולה לטובה למי שזכה בו ותועלת גדולות לבקשות ולתפלות שנ' כל הנקרא בשמי וגו' וגם ראיתי אחר רואי את עני עניות ברזא דרזין עמי אשר במצרים יושבי ח"ל דאינון יושבין על מלאות הקליפות שרי מעלה ומתמציתו הם שותין שרי מעלה הפה במצר השכינה שנקראת ים של שלמה שבה נשלם הבנין נטי הצלילי צללי ערב שעשו ערבוביא בעולמות וידל ישראל עד מאוד מדברי תורה מדברי נבואה כי בא מות בחלוננו אלו הקליפות ומכסה הלוט שנאמר סכת בענן מעבור תפלה חשכו הראות בארובות אלו הנביאים כמ"ש איה הוואה שלא יוכלו לראות בנבואה עדיין היו משתמשים ברוח הקודש ע"י החור: מ"ש שלח ידו מן החור והיא כאצבע בבירה והשתא האצבע בקירה כי נתעבה יותר ונסתם החור מרוב עוננו עד שהיינו כחמורים לנטות אחר חומרי ונתעבה כח השכלי שלהם אף שנתמלא כריסן מכל חכמות שבעולם אינם חפצים ללמוד חכמת הקבלה כי סומכין על המשנה אין דורשין וכו' ולא במעשה מרבבה ביחיד ואינם משגיחין על הגמרא אין דורשין ליחיד וכו' אבל באם הוא חכם ומבין מדעתו רשאי לדרוש לפניו משמע אפי' דרך דרש אבל בלא דרש רשאי ללמוד אף שאינו מבין כל כך מדעת כגון ע"י ספר והלא יחזקאל כתב וגם שאר נביאים וא"ת הוא צרור וחתום אף בזה הספר צרור וחתום במקומות הללו ויש מהם אומרים שנתחלפו המלאכים בשעת החורבן כמו שאיתא במ' על הפסוק השליך משמים. ארץ אינם מבינים הפשט כי כל קבלה מעשיות צריך לכוון התקופות והחדשים והימים והשעות שכל שעה מתחלף המלאך כדאיתא בספר בפנים והקב"ה היה עושה חושך ולא היו יכולין לכוון השעות כמו שאיתא במסכת איכה מלך ב"ו מכבה הפנסים כך אני שנא' שמש וירח קדרו וככבים אספו נגהם ונתחלפו המלאכים רק להם אבל המלאכים עמדו על משמרתם כמו שהיו מימות עולם ויש מהם אומרים מי עילה לשמים שיגיד דברים הללו המה כופרים בתורת משה ובנביאים כידוע אוי לאזנים שכך שומעות ואוי לעינים שכך רואות הוכבד אזנם מלשמוע השע עיניהם מלראות כי תכלית הקבלה היא עיקר התורה כדאיתא בשל"ה והנה סדר המדרגות כך היא לא בור ירא חטא רק צריך ללמוד תרי"ג מצות והתלמוד מביאנו לידי מעשה א"כ משיבא למעיה זו המעשה היא סולם לעלוני שהוא חלק הנסתר ויזכה לחזות בנועם השם וידוע שתכלית גדול מהתחלה כמ"ש טוב אחרית דבר מראשיתו שכל התפלה בשביל אחרית לפי זה מצוה הוא יותר טוב מלמוד הנגלה והנסתר יותר טוב מעשיית מצוה וזהו פי' הקרא כי נר מצוה ותורה אור הנסתר אור אבוקה אין לומר מה שאמר תורה אור של הנגלה והלא מצוה עדיף והיא קרא לנגלה אור ולמצוה נר אע"כ תורה אור זו היא הנסתר וידוע שאם ירצה להביא נר קטן למדורה קוד' שבא למדורה נכבה בחמימו' המדורה אבל מדורה אל מדורה אחרת יכול להביא כך הקב"ה אש אוכלת הוא ונר אלהים נשמת אדם ועיקר התכלית לדבק בהקב"ה כמ"ש ואתם הדבקים בה' אלהיכם וכי יכול לדבק נר קטן לאור גדול כזה אלא על ידי עשיות מצות רבות שמהרבה נעשה מדורה ויכול לדבק מכ"ש מי שעסק בחלק הנמהר שהוא בעצמו אבוקה שיוכל לדבק בהקב"ה וידוע כי חלק הנגלה אינה שייך אלא בעה"ז אף קצת מצות דלית ביה הנאה כגון תפילין סוכה עיקר שלהם יש בו הנאה תפילין שנאמר ה' נקרא עליך זו תפילין שבראש סוכה לכפר מי שחייב גלות כך כל המצות צא דוק זהו מ"ש הנסתר לה' לדבק לה' והנגלות לנו ולבנינו להנאותינו בעה"ז כשיהיה הבן והאב כא' אבל בעלמא דאתי כל צדיק יש לו מדור בפני עצמו ועוד רמז לנ"ו בגימטריא הטבע כמו אלהים שעה"ז נברא בשם אלהים כמ"ש בראשית ברא אלהים בגימטריא הטבע שעה"ז נדבר ע"פ טבע כדלעיל שצריך הכנה וזהו לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם שאחריתם לדבק להקב"ה וזהו בא מחמת חומר העב שנתעבה על ידי עונותינו ואין לנו תקנה אלא לשבר הקליפות על ידי זיעת הפלפול כמ"ש שנשאל אדם לאחר מותו פלפלת בחכמה כמ"ש בזיעת אפיק תאכל לחם זו תורה שנאמר לחמו בלחמי גם על ידי בכי שכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעות בכי בגימטריא ל"ב להראות שבבכי נפתח לו ל"ב נתיבות חכמה כח מ"ה אד' עליון יו"ד ה"א וא"ו ה"א וזהו דמעה עד מה ר"ל עד כה מה ועי"ז יוכל לידע רזין דרזין סתימא דסתימין עד שידבק בעתיק יומין מצד נשמתו ויהי יותר ממלאכים מעלתו וכן מי שיזכה ללמד ולהבין בספר הזה יהיה אלהים אתו ויהיה כחונך אשר לקח אותו אלהים ויקיים הקרא כעת יאמר לישראל מה פעל אל:

ראה זה ספר תולדות אדם ספרא דאדם קדמא כדאיתא בזוהר זה ספר ודאי והאי אוקימנא דכד הוה אדם בג"ע נחית ליה הקב"ה ספרא ע"י רזיאל מלאכה קדישא ממונא על רזין עילאין קדישין ביה גליפין גליפי עילאין והכמה קדישא וע"ב זיני דחכמתא היו מתפרשין מניה לשית מאה ושבעין גלימין דרזי עילאי באמצעיתא דספרא גליפא דחכמה למנדע אלף וחמש מפתחן דלא אתמסר לעילאי קדישא וכלהא סתימין ביה בספרא כו' עד בשעתא ההיא רמז קב"ה לרפאל ואתיב ליה ההיא ספרא וביה הוה משתדל אדם ואנח ליה לשת בריה וכן לכל אינין תולדן עד דמטא לאברהם ובזה הוה ידע לאסתכלא ביקרא דמריה והא אתמר וכן לחנוך אתיהב ליה ספרא ואסתכל מניה ביקרא עילאה גם בזוהר חדש פ' תרומה חנוך אשתכח נהירו דאבד ארם קדמא וכו' עד דאתי שליוחן מלאכי עילאי ואולפו ליה חכמתא עלאה יהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי ואוליף מנ"ה ע"כ ארי לנו שהקב"ה נתן ספר לאדם ע"י רזיאל המלאך. וא"ל מה זה שמביא הספר משניות על ר"ע רבי ישמעאל וספר יצירה זהו לאו קושיא כדאיתא נזוהר על פסוק זה ספר תולדות אדם וכו' עד דמטי לדרי דר"ע וחמי אורייתא ידידיה וחמי סתייתא ועציב וכו' גם בגמ' הראה לו דור ודורשין דור ודור ומנהיגין עד שראה ר"ע שמח בתורתו ומתעצב במיתתו הרי לנו שראה דור ודורשין וראה בתורתם ותו לא קשה מידי גם אין לתמוה מ"ש בזה הספר דף מ"ב שיכתוב שמות על טרפי הדס וכו' זה לאו קושיא שאין אסור למחוק אלא ז' שמות ולגרסא א' אף אהיה אסור למחוק כדאיתא ביו"ד סי' רע"ו סעיף ט':

גם אין לתמוה מה שכתב לקמן דף ג' ואלה הם דברי הספר זהו נמי לאו קושיא והלא אית נמי בברכות האי דבעי למחזינה ליתי שיליתא וכו' כי כל דבר צריך הכנה כדלעיל. וא"ל הרי כתיב ודאשתפש בתגא חלף אינם מבינים הפשט תגא זה כתר בודאי מי שמשמר בספירה כתר חלף כידוע לידועי חן אבל קבלה מעשית וקמיעות דאית בזה הספר רשאי במקום שאית בו צורך אבל בטהרה. בואו וראו שבה זה הספר מי שזכה ללמוד בו בקדושה ובטהרה זכה הוא לו לעצמו ולבניו ולבני וכמ"ש לאביו כי ברא מזכה אבא רק צריך לנהוג בו כבוד כמו שאיתא בהקדמה לספר מלבוש דף ד' אף מי שאין זוכה ללמוד בו רק שהוא בביתו גנוז אצל כספו וזהבו בודאי ינצל מן שרפה ומן שוד ושבר כדאיתא בזה הספר דף מ' ע"א. בזה הדף ע"ב מתחיל ספר המלבוש ובו מעלת הספר ושנתן רזיאל"ל לאדם והיאך צריך לנהוג בו ושמות התקופות ושמות מלאכים המשרתים בכל תקופה ותקופה ובכל חודש וחודש ובכל יום ויום ושמות השמים והארץ ובכל רוח ורוח ומלאך על כל מזל ומלאכי דשבעה ככבי לכת לפי כל תקופה ותקופה והשבעות בד' ה' ע"ב מתחיל ספר רזיאל הגדול ובו תוכחת מוסר מתוך מדבש ונופת צופים ומעשה מרכבה ושאר דברים שכל דבור ודבור נאה מאוד לדרש ובו נכלל מלאכים ופעולתם ולידע הרוחות וגשמים וכל דבר דף כ"ד ע"ב מתחיל לפרש שם ע"ב ופעולתו וציריו אותיות ונקודות אף ל"ד מתחיל ספר נח ובו לפעול פעולות גדולות ובו מעשה בראשית ותפלות ושיעור קומה. מ"א ע"ב מתחיל ספר המזלות ובו נכלל קמיעות על כל דבר והמה בדוק ומנוסה ופירוש על שם ע"ב וע"ש מ"ב ופעלתם כגון זו צריך להודיע שאין רשאי לדבר שמות הקדושים אלא להראר בלבו אפילו לתפלה וזהו מ"ש בגמ' ועבדתם את ה' בכל לבבכם איזה היא העבודה שהיא, בלב זהו תפלה וק"ש והלא תפלה צריך נמי לחתוך האותיות וכו' אלא זהו הזכרת שמות שצריך לכוין ולא לדבר. והבאתי זה העתקה לדפוס כמו שאיה בהעתקה שלי אות באות ובפרט בשמות הקדושים וגם שמות מלאכים הייתי מגיה ד' פעמים אות באות אם שגיתי ה' יכפר בעדי כל דברי הנ"ל מבעל המגיה שהביא העתקה לדפוס הצעיר יצחק בן המחבר אברהם ז"ל דק"ק אמשטרדם:

ספר המלבוש הנחקק בקדושה ובטהרה הממולא רזי חכמה המודיע תוצאות בינה המחכים ענוים המצהיל פנים משמן המלמד לשון צחות המברר ומצרף לב הנעשה מרפא לגוף הנותן שקוי לעצם המאור בככב נוגה המאזר עוז וגבורה המוכן לעולם הנפעל לפני דורות המשעשע עולם מקדם הדר עם קדושי מרום הנכתב בזהר מזוקק הנובע כמעין טהרה ממוכן במצעי כח הנעלם על המעשים הנכבד מלחמתו ואין חקר לתבונתו ואין מספר לדברי רזיו כהאלהים כן כל יודעיו כגדודי אש כי כל לחכמתו ואין חקר לתבונתו ואין מספר לדברי רזיו כהאלהים כן כל יודעיו כגדודי אש כי כל החוקר בו כשרי מרום כן כל הקורא בו. עץ חיים היא למחזיקים בה שומריה ישמרו כבבת עין מכבדיו כבוד ינחלו מוצאיו ימצאו חיים משכיליו ישכילו לקח מציל נוצריו ממות. ממלט נפשם משחת מגביר זרועם ביראת האל. מלמד מוסר השכל ממלא לבם שכל משיבת לחיי העוה"ב מרבה שרשם עד עקב מעשה חלקם

בג"ע כי אלהים חיים אוצר יראת ה' מלא כל הארץ כבודו בשמים הכין כסאו ושמי שמים לא יכלולוהו ושבעה מעיינות רום הרכין להדרו אלף אלפים משרתיו ורבי רבבות צבאיו גדודי אש מתלקחת נהרי אש מושכין לפניו. משאתו יגורו אלים ומקולו ינועו אמות הספים דמותו כמראה אש קשתו כתרשיש וכשהם. חציו קלים כברק כסאו נורא כעין הקרח מלאכיו אזורי קשת אופניו שביבי שלהבת עמו המשל ופחד עמו דברי יראה ורעד נעלם מעיני כל חי ומלאות עינים לא שזפוהו וענן וערפל מביביו וחשמל חתולתו יושב ושכנו לבדו סתומות לפניו כסדר טמונות יוציע לאור עמוקות יעתק סתומות מגלה מגולות לא עממוהו וחשך לא יחשיך ממנו כי אין כל העולם כנגדו בכל עושה כרצונו וחפצו כשלטון דברו ממהר מקוים עצתו אין מי אשר יאמר לו מה תעשה ואין להשיבו. פקדון נפשות בידו משפיל ומרים בחפצו. מניס מגערות ים מחריב תהומות מקדיר לבנה וחמה מכהה כל מכבי אור מעתיק הרים ולא ידעו מרעיד הארץ בהשיטו בה ולו עצה וגבורה וממנו דעת ותבונה נותן חכמתא לחכימין ומנדעא ליודעי בינה. והוא נספר הקדוש הזה באותיות ע"ב ונתן למיכאל שר הגדול אשר הוא על שבעה השרים המשרתים את המלך ממ"ח אשר ממנו החכים לאלה"ר תחלת חכמה ובו הערים וקרא שמות לבל בהמה חיה ועוף ורמש ודגים ובו הבין ותרב חכמתו מכל אשר ברא אלהים בששת ימי בראשית הבריות והיו כל רואיו רועדים ממנו בכן הבין אדם שאמת הוא הספר ומעת אשר קרא בס' הזה והזכיר אותיותיו היה אימתו מוטלת על הזה ואמת כל אותיות הקדושות שבו והרבה לכבדו בכל כחו ובקדושתו לעשות בטהרה ובהצנע ובענוה וכן השכיל ברוח חכמה והבין לשון זהב וצרפו באש פעמים וחתר בו אותיות הספר הקדוש בקדושה ובטהרה ונתנה בנקרת אצור מקדם לג"ע כי לא היתה הארץ יכולה להכיר כחו כי כל מקום שהיה אדם מחזיק בו וקורא איתו היה נודד כאניה ואם בהר היה מזכירו היה נמס כדונג ואם על הים היה מזכירו היה נקפא ככפור ואם על האש היה מזכירו היה נקפא כעפר ואם על הארץ אם אל הנמרים ועל דובים ועל חיות רעות היה מזכירו היו עומדים נאלמים אם על נחש ועל כל רמש היה מזכירו היה משתק במ כצפור אם בשמים היה מדבר ומזכיר שם הקדוש הזה באותיותיו ובקדושתו לפני השמש והירח והכסיל וכל מאורי אור היה מושל כצדיק מהשל ביראת אלהים וגם על הרוח ועל שד פגע ושטן היה נוטל זכר ונקבה ואם על זכר ונקבה היה מזכירם היו נשמעים לו כחפצו ורצונו אם על מגדל גבוה וחומה בצורה היה מזכירו היה נופל לארץ פתאום ואם על עץ פרי היה מזכירו היה נותן פרי בלא עתו. ואם על קרב ומלחמה היה מזכירו היו נסים מלפניו וגם כל דבר היה יודע והיה ידוע לו מרוח קדוש הזה אם למות אם לחיים אם להטיב אם להרע וגם חזי שעות ורגעי עתים ומספר ימים וחקר תקופות וחשבון תקופות ויובלים עד סוף העולם ממנו למד מסוף עד סוף. ובעמוד שת בנו כשהיה בן י' שנים חנכו ע"פ דרכו והבינו כל אותיות החרותות בספר הקדוש הזה והגיד לו כל גבורותיו ומה כחו ונפלאותיו וכאשר עשה עמו והודיעו כי בנקרת הצור שמו ולמדו כי בעת אשר ידבר בו יהיה נוטר עצמו בכל יום משש שבועות ימים ולא יאכל בהם כל בצל ושום וחרף. וכל דגה ודג וכל בשר וכל דבר שמוציא דם וכל יום ויום היה רץ אל הרהטים ורוחץ בטהרה פעם בשחרית ופעם בערבית והשביעו שלא ינהוג בו ברוח גסה ולא בקלות רחש כי אם בענוה וביראה ובטהרה ובקדושה כי כן דרך כל יודעיו ומשכיל באותיותיו. ואחר כל זאת נפטר לבית עולמו ועמד שת בנו והחזיק בו בהליכתו בלא נטות ימין ושמאל בכל דבר שנצטוו מאדם אביו כי גם הוא היה חכם ונבון ויודע שכל ובינה כי מחכמת ספר הקדוש הזה נפתחו לו שערי חכמות וערמות להבין בין טוב לרע ולמאוס ברע ולבחור בטוב וראה והנה דורות הראשונים הולכים אחרי ההבל והתוהו אחרי מעשה ידיהם והחלו לקרוא אלול בשם אל והמרו סובל בנסבל ולא ידעו ולא יבינו כי בחשכה יתהלכו והשקיל את שת ברז הספר הזה ובאותיות השם הקדוש החקוקים בו כי אל יפרוץ גבול הים ומציף כל העולם בכחו ועשה גולם קמוס של זהב ונתנו בתוכו עם כל ראשי בשמים והטמינהו במערה ובעיר הנקרא חנוך שבנה קין אחיו:

זו תפלת אדם הראשון

שהתפלל בשעה שנגרש מג"ע ועד שנתן לו הספר הקדוש הזה והתחנן לפני הגבורה וימאר ה' אלהי העולם אתה בראת את כל העולם להדר יקר חסין ותעשה כרצובך ומלכותך נצח נצחים ותפארתך לדור ודור ואין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ואתה כוננתגי במעשי ידיך ותמשילני על כל בריותיך להיות שליט על מפעליך והנחש הערום הארור השיאני בעץ תאוה וחמד ועוד שאשת חקי

השיאה אותי ולא הודעתני מה יהי' ומה יהי' לבני ומה יבוא עלי ולדורות הבאים אחרי וידעתי ובינתי כי לא יצדק לפניך כל חי ומה כחי להעז פני נגדך אין לי פה להשיב לדבר ולא עין לישא כי חטאתי והרשעתי ובעוני נגרשתי היום ואני בוקע ופולח בארץ לעבוד את אשר ממנה לקחתי ואין פחדי ומוראי על דרי ארץ כבתחלה כי מעת אכלי מעץ הדעת ועברתי על דבריך בטלה חכמתי ממני ואני בער ולא אדע וכסיל ולא אבין מה יהיה. ועתה אל רחום וחנן שב ברחמיך הרבים על ראש יצירתך ועל רוח שנפחת ועל נפש שנתת קדמני בחסדך כי אתה חסיד ארך אפים ורב חסד תעלה תפילתי לפני כסא כבודך ותגיע שועתי לפני כסא רחמיך ותחנני יהיו לרצון אמרי פי לפניך ואל תתעלם מתחנתי אתה היית ותהיה לעולם אתה משלת ותמשול חמול נא על מעשה ידיך והבינני והודיעני מה יהיה לתולדותי ולדורותי ומה יבא עלי בכל יום ויום ובכל חדש וחדש ואל תכסה אמני חכמת עיר"ך (נ"א עריך) ומלאכיך:

אחר ג' ימים לתחנוני בא אליו רזיאל המלאך והוא ישב על הנהר היוצא מג"ע ונגלה אליו עד חום השמש ובידו ספר ואמר אליו אדם למה אתה משתומם למה תתעצב ותדאג מיום שעמדת בתפלה ובתחנונים נשמעו דבריך ואני באתי להבינך אמרות טהורות וחכמה רבה ולהחכימך בדברי הספר הקדוש הזה ובהם תדע מה יקראך עד יום מותך וכל אדם מבין שיעמוד תחתיו וכל דורות אחרונים שינהגו בספר הקדוש הזה בטהרה בלב כשר וענוותו ויעשה כל מה שכתוב בו כמוך יהיה יודע מה יבא בכל חדש וחדש ובין יום ובין לילה ויהיה כל דבר גלוי לו ויבין וידע אם יהיה רעה או רעב או ערוב כבד או גשמים או בצורת או תרבה התבואה או תתמעט או ימשלו רשעים בעולם אם ארבה ואם חסיל יהיה ואם ישל עץ את פירותיו ואם מכת שחין בבני אדם ואם מלחמות תהיינה ואם יסורין יהיו ואם מות ימשול בבני אדם או בבהמה ואם גזרה טובה תצא ממרום או רעה ואם דם ישפך או יאנוק חלל בעיר. ואתה אדם קרב עד הנה ותן לבך ואודיעך מה דרך הספר הזה ומה קדושתו:

ויפתח רזיאל המלאך את הספר ויקרא באזני אדם ויהי כשמעו את דברי הספר הקדוש הזה מפי רזיאל המלאך ויפול על פניו מרעיד ויאמר אדם קום התחזק ואל תפחד ואל תירא וקח את הספר הזה מידי והשמר בו כי ממנו תדע ותשכיל ותודיע לכל מי שיזכה בו ויהי חלקו ובעת שלקח אדם את הספר הזה קדחה אש על שפת הנהר ויעל המלאך בלבית אש השמימה אז הבין וידע אדם כי מלאך אלהים הוא ומלפני המלך הקדוש שולח הספר הזה והחזיק בו בקדושה ובטהרה. ואלה הם דברי הספר אם בקש אדם להצליח ולעשות דבר ממנו יספור ג' ימים לפני בא יום ר"ח של ירח ואל יאכל כל ספק טומאה ולא כל מוציא דם ולא ישתה יין וישנה ממשכב אשה ובאלו הימים ירחץ במים לפני עלות השמש ויביא שתי תורים לבנים וישחטם במאכלת של נחשת שיש לו שתי פיות וישחט הא' בפי המאכלת הא' והב' בעבר הב' ויוציא את מעיהן וירחץ במים ויביא ג' שקלים מיין ישן ולבונה זכה ומעט דבש נקי וברור ויבלבלם כאחד עם בני מעי התורים וימלאם וינתח אותם נתחים ויתן על הגחלים לפני עלות השחר ויהיה עטוף בבגד לבן ויעמוד וילך יחף ויזכיר את שמות המלאכים המשרתים בחדש ההוא שהוא שואל בו וישרוף כל דבר מהנתחים כל יום ויום ג"פ ביום כל נתח וביום השלישי יביא כל הדשן ויפזר אותו על הקרקע בתוך הבית וישן עליו ויזכיר עליו השמות של המלאים האדירים החזקים הגבורים הקדושים המושלים וישן ולא ידבר עם שום אדם ויבואו אליו המלאכים בלילה בחזיון במראה ולא בחידות ויודיעוהו ויגלו לו כל דבר אשר ישאל בלא פחד :

ואחר ד' דורות עמד חנוך בן ירד והשכיל ביראת אלהים והנהיג עצמו בטהרה והיה רוחץ ומתקדש במים חיים והפיל תחנה לפני בורא הכל ונגלה לו המקום בחלום שנטמן בו הספר והדרך שינהג בו ומה מלאכתו וקדושת טהרתו והשכים והלך למערה ואיחר עד הצהרים ומכח חכמה בא ונפש שם שלא יבינו בו אנשי המקום ולפני האל ברוך הוא התחנן ועלה בטהרה והחזיק בשם הטהור ובשעה שהבין בו נהרו עיניו בכל דרכיו ויתנהג והלך בו עד שנדמה לקדושי מרום ונבדל מן דרי הארץ ואינו כי לקח אותו אלהים. כי בספר הזה החכים והערים בתקופות ומזלות ובכל מאורות המשרתים לכל חדש וחדש והשמות הנקראים לכל תקופה ותקופה והמלאכים המשרתים בד' תקופות השנה והשכיל שמות הארץ ושמות השמים וגם שמות חמה ולבנה והוסיף לכבדו בכל כחו והבין לכל חכמה יותר על אד"ה והבין כי לא יעצרו כח לעמוד בו דורות הבאים אחרי כי עצום ומכובד הוא והצפינו עד עמוד נח בן למך איש צדיק תמים היה בדורותיו ובשנת ת"ק שנה לחייו נשחתה הארץ בפועל חמס הדורות והשחית כל בשר את דרכו על הארץ ותעל צעקת הארץ השמים לפני כסא כבודו של הקב"ה ונח מצא חן בעיני ה'.

ואז נשלח אליו רפאל השר הקדוש ויאמר אליו אני שולחתי בדבר אלהים אליך לרפאות את הארץ ולהודיע מה יהיה ומה יעשה וימלט אז נתן אליו הספר הקדוש הזה ויבינהו כיצד ינהג בו ומה מלאכתו ומה קדושת טהרתו. ויאמר אליו שמע דבר ה' אתה נמצאת איש צדיק תמים בדורתך הנה נתתי לך את הספר הקדוש הזה והודעתך כל סתרי ורזיו לעשותו בקדושה ובטהרה ובצניעות ובענוה וממנו תלמוד לעשות תיבת עצי גופר ותכנס אהה ובניך ואשתך ונשי בניך לההבא מעט רגע עד שיעבור זעם ויקח נח את הספר מיד רפאל השר הקדוש ובעת שהבין בו באותיות החקוקות נחה עליו רוח ה' ועשה תיבה בארץ וברוחב בדעת שהשכיל בשם הקדוש הזה ונשמע לו בא אתה וכל ביתך אל התיבה כי אותך ראיתי צדיק. ואז נח בן למך הסתירו לפני בואו אל התיבה ויבן כל אותיותיו ויבן להביא אל התיבה שנים ושבעה איש ואשתו ויסגור ה' בעדו ויהי המבול ארבעים יום וארבעים לילה אז פתח פיו ברוח חכמה ובתבונה ויברך אה ה' האלהים המלך הגדול הגבור והנורא ויאמר ברוך ה' אשר נתן מחכמתו ליראי שמו ברוך הממשיך את האדם ביראתו המציל נפשות חסידיו המסתיר חוסיו בצלו ומשאר פליטה להחיות החונן את עבדיו רוח שכל ובינה לדברע כל אדם ובהמה וחיה ועוף ורמש ודגים להודיעם כחך ורב גבורתך ומרוב שכל שהשכיל עם הספר הזה ה' יודע אם יום אם לילה והיה יודע מאכל בהמה ובהמה בעתה ותשמע תפלתו לפני כסא הכבוד ויזכר הוא וכל אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים וחנח התיבה בחדש הזה על הרי אררט: בחכמת הספר הזה היה נח מתנהג והודיע לשם בנו כי ממנו היה מבין בתבה ושם בנו נהג בו והחזיק בו כך אחריו בקדושתו ושם מסרו לאברהם ואברהם ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב ללוי ולוי למשה ומשה לאהרן ואהרן לפנחס ופנחס לבנו וכל הדורות זה אחר זה. וכל מי שיזכה לו אשריו וטוב לו כי יעלה בחלקו ובגורלו לדעת אותו וישכיל כי חלקו בו כי לא לכל נתן ולא יבינו ולא יחכמו כל אנשים ממנו כי החכם ויראת ה' עמו הוא אדם חכם ילבב ישכיל בו ואיש תבונות יעמוד עליו והמחזיק בספר הזה בטהרה לא ימוט פניו לא יחווירו ולא ישיא אויב בו ולא יקדמוהו חורשי און יבלה בטוב ימיו ועצת רע תופר ממנו כי ימצא חיים טובים אשריו כי ימצא חיים ובמותו ימצא מרגוע ושד ופגע רע לא ישטמוהו ומאדם רע יושע במהרה תבא ברכה אל ביתו ועל במתי צריו ידרוך שמו יזכר על טובה וברכה כי בשם הקדוש נזהר וימצא חן בעיני כל רואיו ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ושכל לפני כל רואיו ממות רע תנצל נפשו כי צדקה בחרה נפשו ומכי בסתר יוסרו ממנו כי מתן בסתר כחו לפני מלכים יתקלס בישרת שם מלך מלכי המלכים הקב"ה. כי כל המחזיק בספר הזה וישים עצמו טהור ולא יטמא את בשרו ואל אשה לא יגע בנדת טומאתה ועל נפש מת לא יבא ובכל ערל לא יטמא וקדש את בשרו במים חיים ויטהר עצמו להיות כאלהים ואל יאכל דבר טמא ואל יגע בכל טומאה ויעשה בקדושתו כל הכתוב בו ואז יצליח. וכל המזיד באותיות השם הקדוש ולא יקדש את עצמו ולא יטהר את בשרו ויגע בו בלי טהרה וינהג בו בקלות ראש ולא ישמרנהו בדרכיו ויזיד בו לחללו יענש ויאבד מן העולם וינחל חלקו לחרפות ויהיה לדראון עולם ותולעתו לא תמות ואשו לא תכבה ומקבל ינידוהו ומאור אל החושך יהדפוהו כי אם הולך אחרי יראת יוצרו ונוהג בו בטהרה ובקדושה זוכה לכל דברים ויצליח בכל מעשיו וינתן לחן ולחסד ולרחמים בעיני כל רואיו וכל אויביו יראו ממנו ומפניו כי שם קדוש יקרא מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ה' ופושעים יכשלו במ. להצלחה לתקין ברכה לאודיא לתושבתא לאשתערא בכולם מן קושטא הוא הדין ספרא בהצנע עביד וכל מה דתעביד עם מסקא דשמשא ועם מציאותיה בכל ירח חמשה יומין ברישא וחמשה יומין באמצעיתה ותצליח בכל עובדך ארום ספרא הדין רברבא ותושבחתא ואחוה ה' אלהים לבעיוהי די כל דעביד יתיה וינטר יתיה היך דכתיב ביה יחיה ויצליח בכל עובדוהי. הדין ספרא הדין הוא כדין יעביד כל מאן דבעי למיעבד יימר שמא דסיהרא ושמא דשימשא יומין ה' בסיהרי וה' באמצעיתא וה' בסופא. התקופה הראשונה שהיה השמש בטלה בשור ובתאומים ימים צ"א וג' שעות וא' מארבע ושליש לשעה. התקופה השניה סרטן אריה בתולה ימים תשעים ואחד ושלוש שעות וא' מארבע ושליש לשעה. התקופה השלישי' במאזנים עקרב קשת ימים תשעים וא' ושלוש שעות וא' מארבע ושליש לשעה. התקופה הרביעי' גד"י ודל"י ודגים ימים תשעים וא' וג' שעות וא' מארבע ושליש לשעה. אם בקשת להטמין ממון בארץ או כי תעשה במים קה מים ותשפוך על הארץ דבר שם הארץ בכל תקופה ותקופה והארץ ישתה מידך ואתה תעשה ותצליח. אם בתקופה ראשונה נפשך למעבד ביממא בזרעא דארעא אמור שמא דשמשא ושרה יה"ו ה"ו א"ן ושם א' בשבת פיגנו"תקר ושם תקופה ראשונה סמא"ל וענא"ל רגנשו"ראש ושרה אי"ד מסט"ר ושם שמשא פניות"ה ושם מזל טלה שעפ"ן ושם דשליטין על זרעא דארעא יסורין תורת"ה יוב"א ערכ"ת דכדיא"ל וענא"ל ושבעה שמות ואומר בעינא מנכון קדישי עלמין דתעבדין לי קל מאן דאיצבי ואנו"ן שרי"ן ואסרי"ן. אם

בתקופה שנייה נפשך למיעבד באילנא אמור שמא דארעא כל אח"ד ושם שרה אליתו"ן ושם שני בשבת מוחת"ר ושם מלאכי התקופה נמליא"ל צדקיא"ל עניא"ל ושרה אביר"ם ושם יהוה אביר"ן ושם מזל סרטן קהד"ר ושם דשלטין באילנא עקרי"ה ומולדיה רבתי"ה ערברתי"הו קרבתי"ה אבכל"ת נתלב"א דרכתיא"ל וז' שמו"ן ורמי מן דעתך למרא ובעי מנהון ואיבון עבדין אם טב אם ביש. אם בתקופה שלישית נפשך למיעבד למיסר ריחשא אמור שמא דריחשא ושם ארעא ישי"שה ושרה המ"אל ושם רוח מזרח אביר"ן ושרה רפא"ל גבריא"ל אוריא"ל ושם ג' פרתיא"ן ושם תקופה ג' שמא"ל אשמ"רה גבריא"ל ושרה אלבר"א איה ושם יהוה סופתו"ן ושם מזל מאזנים תשנו"ן ושם דשלטן בריחשא רפא"ל רוקיא"ל גבריא"ל צוריא"ל יהוה י"ה מיכא"ל שלישיא"ל ובחטרא ראשה ובקיימא דאברהם ובאתרא דקריב ביה אברהם ובשם תרין מלאכיא דשמשין חד מן ימיניה וחד משמאליה ואינון עבדין כל פוקדנו מותא ברם תורתו מתקיים בידו ודבריו נשמעין ואימתו מוטלת על הבריות ונכסיו מצליחין גורם שם טוב לו ולכל משפחתו עד סוף כל הדורות דאלהא רגז על עלמא הוא משלח להון על ימיניה והוא מכלכל עלמא ואזלין אינון מרקפ"רא מרכפי"אל ושבעה שמות משרתים יתלה ידך לשמימה וסב צלוחית ומלא יתיה שמן בחמד במשה מן דובית (נ"א זכוכית) על דין הוא אסורין טענא ריחשא דארעא. ואם בתקופה רביעית נפשך למיעבד חיותא אמור יום ד' בשבת ראמ"י שור סט"ד ושם תקופתא רביעתא אגד"יא גדוד"אל ברכי"אל רב"ו דרפ"א ושם שמשא אבלא"ד אשכו"ר כחדו"ן שחרו"ן קולדו"ן ושם מזל גדי שג"ד לו"י ושם דשלטין בחיותא אהדירי"ד מתגד"אל עזרי"אל: זבנ"א זרקונא ושבעה שמות ויום חיותא פלוני בן פלוני במאמר קדוש וזקוקי שמשא. ואם בתקופה ראשונה נפשך למיסר בעירא דכיא אמור שם יום חמישי בשבת בתקופה אבריו"נס ושם יהוה פניו"ת ושם מזל טלה שפט"ן ושם משה ואהרן ויהושע בן נון קדישי עליוני דאלה"א בונק"ם בראו"ת ומטבר"ת גד"ג סבלית אות ושבע שמות אינון פרי"ין ואיסורי"ן. ואם בתקופה שנייה נפשך למיסר בעירא מסאבא ואמור יום ו' בשבת אתרו"ף כאשר שם ושם התקופה הב' נמו"אל צדקי"אל עני"אל ושרה אביר"ם אביר"ם ושם יהוה אנכו"ן ומזל סרטן קהד"ר ואליו"ן חנוניא"ל בנב"ד איפט"ן ושבעה שמות אסור גדיהון וגרמיהון. ואם בתקופה שלישית נפשך למיסר גמלא אמור שם ד' בשבת אנתכון ושם תקופה שלישית שמסיא"ל ואשמר"א וגבריא"ל ושרה א"ל בר"א אור שמשא סופתני"ן ומזל מאזנים תנגבו"ן ואין בקנקפ"תו מנכבה"ו אנומיכהו"ן ושבעה שמות ושר וסב שער מן ידיה וטמיר בארעא ואשבע עלוהי וישיב גמלא עד עפרא ואם תיצבי דייחי אפיק שערא מן תחות ארעא דיחמי שמשא והוא מתנות. ואם בתקופה רביעית נפשך למיסר עופר סב לכוך דכיא חד כמה דמינה ואמור שם ארעה בשובתא מאכל חד ושם רוח מזרח סידראו"ן ושרה גבריא"ל רפא"ל אוריא"ל ושם הוי"ה אבלח"ד אשכו"ר כחדו"ן בסרו"ן שחדו"ן קלהו"ן ושם מזל גדי שג"ר לו"י ואילון ואמור נקל"א דמ"א שבניא"ל שנאתיא"ל עזבריא"ל טנביא"ל מרוח מזרח וז' שמות ואמור השלך לי עוף פלוני באתר פלוני ואם בתקופה ראשונה נפשך למיסר עופא מסאבא אמור יום שני בשבת העשר ושם רוח מערב בחילד"ך ושם שרה ידיריא"ל וואל ושמא"ל ושם תקופה ראשונה סמא"ל וענא"ל וגנבור"ש ושרה ושם יהוה ומזל שור דכרו"ן ואלו"ן ירשא"ל ירכתיא"ל וענובי"ן סמאל וז' שמות אקימו לי את עוף מסאב פלוני. ואם בתקופה שנייה נורא ואשתא אמור שם יום שלישי בשבת קח דרש"ן ושם רוח צפון סלנ"ש ושרה עזריא"ל זבדיא"ל שמשיאל ושם שגייה כמניא"ל צדקיא"ל עניא"ל ושרה אביר"ם ושם יהוה אונבי"ן ומזל אריה שגהון ואילן מיכא"ל רפא"ל רפדיא"ל ובעדיא"ל רוקיא"ל טריא"ל יוד"ם ושבעה שמות. ואם בתקופה שלישית בסמיה' אמור שם יום רביעי בשבת דגים ושם הארץ ישישי"ה ושרה יחמא"ל יחמאות ורוח דרום אפוסמו"ן ושרה כוכביא"ל שריא"ל מיכא"ל ושם התקופה הג' שמשיא"ל ואשמדא וגבריא"ל ושרה אלבר"א אור ושם רוח ביתא"ל ושבעה שמות. ואם בתקופה רביעית בזיקיא ובברקיא אמור שם יום חמישי בשבת בר"י אביר"ו ושם רוח מערב מפניה ושרה ידידיא"ל וואל סמ"אל ושם תקופה רביעית אנדיא"ל גדודיא"ל ברכיא"ל ושרה רבון הרפ"א דרפ"א ושם יהוה אלבחור"ר אשכו"ר נחרו"ן שהרו"ן קנהון ומזל גדי עותרא ואלין אפתיא"ל בחרא"ל נודיא"ל פתיא"ל אינואג"ל גנת"ץ ושבעה שמות. ואם בתקופה ראשונה נפשך במיטרא אמור יום ששי בשבת אבותם רה"ט שש"ר ושרה אופט"ר ושם יהוה פט"ת ומזל תאומים שגר"ם ואלין מערכו"ת מלך מרמאיות נורתיא"ל סגניא"ל ובנוא"ל קלאבו"ת אסתק"ן נורא"ל שיתיא"ל סגניא"ל ארמאו"ת גדיא"ל סרמיא"ל ארמאו"ת ועשיא"ל וגנזיא"ל ושבעה שמות אלין אמור שבעה זמנין ואמור בעינא מנכון קדישי עילאה ותתאה נחתו טלא ומטרא ותחתון ותשבעו עלמא מן אוצרא וברכות ותפול על אפך בארעא ואינון עבדין. ואם בתקופה שנייה נפשך בתלגא ובברדא ובטלו אמור שם יום שבת דמרוניך ורוח מערב ספופי"ן ישנה ידידיא"ל

יוא"ל שמא"ל ושם תקופה שניה נמניא"ל צדקיא"ל עניא"ל ושרה אברירי"ם ושם יהו"ה אנכין ומז"ל בתולה והריא"ל ואין פתנאו"ת סרכיא"ל פתליא"ל גנתיא"ל חזקיא"ל ושבעה שמות ואין מסיר ואין משנה. ואם בתקופה שלישית ביקרייא ומבוינייא אמור שם יום ראשון בשבת סופטרינ"ן ושם התהום אשרש"ר ושרה אב"א באות ורוח צפון אערהי"ם ושרה עזריא"ל זבדיא"ל שמעיא"ל ושם תקופה שלישית שמשיא"ל ואשמרה ושרה א"ל בר"א באור ושם יהו"ה סופנתי"ן ומזל קשת אבני"ר אבלדיו"ן מבינתי"ה ותפניו"ת חביו"ת הרביט"ר ושבעה שמות ובעי מנהון ואינון עבדין. ואם בתקופה רביעית בימא נפשך למיעבד וכל רבא אמור שם יום שני בשבת שגרי"ן ושם הים אפיארני"ן ושרה תדרגוליא"ל ושם רוח דרום יח"ל דר"ך ושרה כוכביא"ל שריא"ל מיכא"ל ושם תקופה רביעית אגדיא"ל גדודיא"ל ברכיא"ל ושרה רבי"ו דרפס ושם יהו"ה אבלח"ד אשכו"ר בחדו"ן שהדו"ן קלהון ומזל דגים בחמרה ואילן שמות יהו"ה ויהו"ה קתותיאל והאין ושבעה השמות וגו'. אם יומא למיחמי ידכר שבעה יומין לבר מן קמייטא אמור שם יום ראשון בשבת ערבון"ן ורוח מזרח קוצר"ך ושרה גבריא"ל רפא"ל אוריא"ל ושם תקופה שנית נאניא"ל צדקיא"ל ושרה אבי"ר אברירי"ם ושם יהו"ה אנכו"ן ומזל סרטן קהד"ר ובעי מיניה ואמור ה"ה יהי"ה ידי"ד אדוכת ידי"ד יהוצוריא"ל יאיר אברסכ"ם יהי"ה יהי"ה יהי"ה אהיה אשר אהיה זקוקי יהו"ה ויחמי עיני ישועת אלהים ואשכח קדישא מזכיר לעמא בנהורא וז' שמות. ואם ביממא נפשך למיעבד אמור שם יומא בתקופת ואם בלילא בתקופת ליליא ואם בארעא שם יהו"ה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שם זהירא בתקופת ליליא. ואם חיוא אסור אמור שם יומא ואם בלילא אמור שמא דחיותא בתקופת לילא ואם ריחשא אסור אמור שמיה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שמיה בתקופת לילא ואם ריחשא אסור אמור שמיה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שמיה בתקופת לילא והוי אמור שמיח דזיהרא בתקופת ליליא ואם שמשא בתקופת יומא. ואלין אינין מלאכים דמשמשין בתקופה קמייטא סמא"ל ועצי"ל וגנשורא"ש ושום שריהון דממנין עלהון או כססר. ואלין אינון דמשמשין בד' תקופתא בר מן אלין לא תעביד בר מן אלין לא תצלח. ואלין דמשעשין בתקופה ב סימוא"ל צדקיא"ל וענא"ל ושם שרהון אבי"ר אברירי"ם בר מן אלין לא תעביד בתקופה ב' ואם תעביד לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בתקיפה שלישית ברכיא"ל אומרדיא"ל וגבריא"ל ושריהון א"נבר"א או"ר בר מן אלין לא תעביד כי לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בתקופה רביעית אוריא"ל בריא"ל כרביא"ל ושרהון דבראמ"א בר מן אלין לא תעביד ואם תעביד לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בלילות בתקופה ראשונה שענין תר"ן שרגמ"ן שכרמ"ן ושם שרהון עשיא"ל ושם סיהרא לבדני"ת באלין מלאכין עביד בלילי התקופה הראשונה. ואלין אינון דממנן על לילות השנית אשישא"ל אטרדמ"ן שחקנ"ך ושרהון לברמ"ק ושם סיהרא אוליא"ר. ואלין אינון מלאכין דממנן על לילות השלישית פלאוס ותדירג"ל שתנגשרון"ן ושריהון פניא"ל ושם סיהרא יר"ח. ואלין אינון מלאכין דממנן על לילות הרביעית אשגרון"ן רדופיא"ל שד"ר ליד"י ושם שריהון גדיא"ל שהרין. ואלין שמהתא המשמשין בארבע תקופות תקופה קמייטא בטל"ה בשו"ר בתאומים מתקרי שמיה דשמשא או"ר במפטרי"ה תקופה שניה בסרטן באריה בבתולה מתקרי שמיה דשמשא אכתמי' תקופה שלישית במאזנים בעקרב בקשת מתקרא שמיה דשמשא אבריאור תקופה רביעית בגדי דלי דגים ומתקרי שמיה דשמשא עסקרון. ואלין שמות ארבעה לשמי' בכל תקופה ותקופה בתקופה ראשונה אסו"ן אור בשניה רום רקיע בשלישית מפי"ן נוג"ה ברביעית שח"ק מעו"ן. אלה הם שמות השמים ותקופותיהם אם לעשות דבר דבר שם השמים בתחלת כל תקופה ותקופה. אלה הם שמות הארץ בד' תקופות השנה בתקופה ראשונה מממ"ן בב' יבשה בג' תבל בד' הרו"ם. אלה הם שמות ארבע רוחות העולם בתקופותיהם תקופה ראשונה אברכ"ן ב' קהרב"ך ג' גבריא"ל ד' ארטריא"ל. ושם רוח צפון בתקופותיהם בתקופה ראשונה אמונ"ה בתקופה ב' אברין"ן בג' גולגל דוד. בד' דספור ושם רוח מזרח בתקופה א' אכברון בשניה קרב"ך בג' אבדו"ת בד' בגירת"ו. ושם רוח מערב בחקופה א' מחני"ם בשניה סנגו"ר בשלישית זרזו"ר ברביעית דראו"ר ושם רוח דרום כתקופה ראשונה מנשו"ר בשניה אלפרו"ן בשלישית מתניא"ל ברביעית תמהו"ר. ואלה שמות שרי הכוכבים המשרתים בכל המעונים ומשרתים בשבעה מעוני רום. שבתי, צדק, מאדים, חמה, נגה, ככב, לבנה. במעון הז' משרת בו שבחי ומלאכו מיכאל. בתקופה א' נקרא שבתאי קורטוס בשנייה פשיטו"ס, בשלישית קרמלו"ס. ברביעית פנפופו"ס. במעון הששי משרת בו צדק ומלאכו ברקיא"ל. בתקופה רביעית נקרא עי"ן אור. בשנייה פניבו"ר. בשלישית זאו"ס. ברביעית קנינא"ל. במעון החמישית משרת בו מאדים ומלאכו גבריא"ל בתקופה ראשונה נקרא אדום, בשניה דרום. בשלישית ברון, ברביעית פזטו"ם. במעון הרביעית משרתו חמה ומלאכו דודניא"ל. פתקופה ראשונה נקרא קמ"ה קיזלות. בשניה הרוט"ם, בשלישית תדפורי"ם, ברביעית שנאפ"ל פניו"ס. במעון השלישית משרת כוכב

נוגה ומלאכו חסדיא"ל בתקופה אחד נקרא כוכב הנוגה ב' אפרודי"טי. בשלישית קליפ"ו וימפ"ס. ברביעית פוטור. במעון השני משרת כוכב חמ"ה ומלאכו צדקיא"ל, בתקופה א נקרא כוכב חמ"ה הרמי"ם בשניה היסופיא"ל. בשלישית טלי"ם ברביעית אנטולי"ם. במעון הא' משרת לבנה מלאכו עניא"ל. בתקופה א' נקרא לבנה פלונית. בשנית סרוק"ו. בשלישית נזפו"לו. בד' היפר"בי. ואלה שמות י"ב מזלות המשרתים בד' תקופות השנה טלה שור תאומים. סרטן אריה בתולה מאזנים עקרב קשת, גדי, דלי דגים. בתקופה ראשונה משרתים אלה טלה שור תאומים ושמות אלה בהם בכל תקופה ותקופה. בתקופה אחת שם טלה שעפ"ן בשניה בחמות. בג' בכמש"ב נ"א בכמכש"ב, ברביעית קצי"ן. בתקופה אחת שם שור דירנאו"ר. בשנית הניתבול. בשלישית סימגד"ל, ברביעית מורפ"מר, בתקופת אחת שם תאומים שגרים פלהדו"ן, כשלישית ולרכ"ד, ברביעית אכנס"ב. ואלה שמות חדשי השנה כנגד ג' המזלות. ניסן אייר סיון בתקופה אחת שם תאומים שגרים פלהדו"ן, בשלישית ולרכ"ד, ברביעית רביעית שתנו"סנו ואלה שמות תקופות בתקופה אחת שם אייר כמטו"ר. שנייה קנטבי"ל שלישית מעגו"ל רביעית נובירתיה על בתקופה אחת שם סיון סנדי"ם. שנית צו"ה צי"ר. שלישית קסטמיא"ל. רביעית סנגדיא"ל. ואלה שמות שלשה המזלות המשרתים בתקופה השנית סרט"ן ארי"ה בתולה. בתקופה אחד שם סרטן קרוקר"די. שנית קהלר"ן. שלישית פרשתי"אל. רביעית ממני"אל. בתקופה אחת שם אריה בפופ"ר. ב' לישב"כר. שהנ"ן. שהלכ"ך. בתקופה א' שם בתולה סימוא"ל. א' סבוד"ה, ג' סיג"ל ד' טרמות"ה. ואלה שמות חדשי השנה התקופה השני תמוז אב אלול, בתקופה אחת שם תמוז זמדיא, שלישית טפירפל"ה רביעית מעועקב"בו, בתקופה אחת שם אב מדורמ"וט, שנית הת"לדמי". שלישית קנודמ"ע, רביעית ההמכ"ל. בתקופה אחת שם אלול פליטפ"טר שנית תסרנ"ב שלישית נפסע"ר קמוא"ל. ואלה שמות שלשה המזלות המשרתים בתקופה השלישית מאזנים עקרב קשת. בתקופה אחת שם מאזנים ערי"גול, השנית מרטו"ן, ג' קעבריה, רביעית לקסמ"לך. בתקופה אחת שם עקרב תרפי"ץ. שנית פצע"ן, שלישית שמופת"ן. רביעית תוכס"ד. ואלה שמות שלשה חדשי התקופה השלישית תשרי מרחשון כסליו בתקופה אחת שם תשרי" דרך שנית מזרד"טר, שלישית נקהד"א ד' אספ"רס, בתקופה אחת שם מרחשון בק"ש. שנית פלאד"ן, שלישית סהרנא"ר, רביעית כבוד, בתקופה אחת שם כסליו פלעטו"ס בשניה כת"ר, ג' הנ"ך, ד' פונטו"ס לובנו"ס. ואלה שמות שלשה המזלות המשרתים בתקופה הרביעית גד"י דל"י דגים, בתקופה אחת שם גד"י אמנ"י, שנית ביכור, ג' דפר"י. רביעית ממליא"ל, בתקופה אחת שם דל"י מטע"ם, ב' תבר"ן, ג' שתיקא. רביעית דניא"ל. בתקופה אחת שם דגים גמיגון, שנייה קהרג"ן, שלישית צלצ"ל רביעית אמניאל. ואלה שמות שלשה חדשי התקופה הרביעית; טבת שבט אדר התקופה אחת שם טבת נאפני"ץ, שנית סכברי"ס, שלישית סצכרו"ס, רביעית בכרבע"ל. בתקופה אחת שם שבט פולכמו"ן, שנית קרונג"א, שלישית שלומית, רביעית יאור"ה. בתקופה אחת שם אדר כונל"ד, שנית בער"ן, שלישית סביב סרא, רביעית קרומקר"ב, ואלה שמות כוכבי המזלות לכל תקופה ותקופה בתקופה אחת שם טלה שעט"ן שור דבח"ן תאומים שגרס"י, בתקופה שנית סרטן קהדר אריה שהגום בתולה יהיריה. בתקופה ג' מאזנים תשגבו"ן עקרב ביתרו"ן קשת אכט"ן. בתקופה רביעית גדי שגרלוי דלי אכתר"אל דגים קהמ"רא. המזלות האלה כך שמותן בהילוכן עם החמה שמשמשת עם כל המזלות לכל מזל ומזל ג' יומים והיא תגמור כל המזלות עד י"ב חדש. ואלה שמות התקופות הילונתא באחד שעט"ן תרז"ן שגרמי ושרה גבריא"ל ושם לבנה לברניתא בשנייה ישישי"ה אברהון ושהק"נך ושרה בא"ל מנא"ל ושם זוהר סלת"לב ביום בי"ת רות"ף בשלישית פלאים כתרניאל ושרה ישגרן רבניא"ל שרן דני"אל שחריף. ואלה שמות כוכבי המזלות לכל תקופה טלה זרם שור דכ"רון תאומים שגרן סרטן מסרחי"ם אריה לצונבר בתולה טנ"ן קנ"ך מאזנים צדקיא"ל עקרב תרפי"ת קשת צוק"ר גדי משגרים, דלי מעשני"ם דגים שטפנן, בשנייה טלה בהמי שור מזכרין תאומים ביהדרו"ן סרטן קהד"ר אריה שגה"ר בתולה יהידיה מאזנים שקתי"ך עקרב מנדבר קשת דברו"ן בדי ישישי"ה דלי אברדו"ן דגים אניסין בשלישית טלה פלונה שור תדרנא"ל תאומים ילב"ך סרטן כרסיון אריה עוקר בתולה סנדי מאזנים תשגבון. עקרב כחתבן. קשת אבנור. בדי שביב"ך דלי מספר. דגים סחרר. וברביעית טלה קנוש שור אמינא תאומים אשגרין סרטן מהימטן אריה איתבין בתולה שנתון מאזנים שחקן עקרב בדור בשר וקשת סניפנא גדי שגרלוי דלי ענתר"א דגים קהמהנגו וזהרא משמשא עם כל מזל ומזל וגומרת כל המזלות לשלשים יום זיהרא תרין ופלגא. ואלה שמות הימים בתקופה ראשונה שם אחד בשבת פגינותן בשני טנכ"ן בשלישי סופנתנין ברביעית מאכל חד בתקופה אחת שם שני בשבת תעשר בשני מנחתור בשלישי קלנתרן. ברביעית שגרין. בתקופה אחת שם שלישי בשבת שריאחץ בשני

קהרבנד"ן בשלישי פזד"ן ברביעית רגלומות. בתקופה אחת יום רביעי בשבת פניו לאור בשני מישור. בשלישי דגים. ברביעי בתקרא. בתקופה אחת שם יום החמישי בשבת כדמנור. בשי אורברין בג' קופתם. ברביעי באריבר"ו בתקופה אחת שם יום ששי בשבת קלעזראן. בשנית דרמתוך. בג' אכתנור. ברביעית אריה: ואלה שמות הארץ בתקופותיהן בתקופה אחת שם הארץ ממגי"ן. בשנית יבשה. בג' תבל. בד' הז"ה רי"ם: ואלה שמות רוחות הארץ בתקופותיהן בתקופה אחת שם הרוח מחמד ל"ו ושרה יה"ו יה"ו אין בשנית כל אחד ושרה יהמלי"ה מאות ברביעית אור ברך יבאו באות: ואלה שמות רוחות הארץ בתקופה אחת שם רוח מזרח אסבר"ון ושרה אכברר"ן גבריא"ל רפאל אוריאל בשלישית אוריאל ושרה גבריאל ברביעית סידרה"ן ושרה גבריאל רפאל אוריאל בתקופה ראשונה שם רוח מערב קהלורך בשני סימפ". בשלישית סהמו"ר ברביעית מפניה ושריהון דדיאל יואל סמאל: התקופה הראשונה שם רוח צפון אמונים בשני דסלני בשלישי ארהי"ה ברביעית מפניאל ושריהון עזריאל זבדיאל שמעאל. בתקופה ראשונה שם רוח דרום מפני ששר בב' באלדנין בשלישית אפיס' ברביעית והלדר"ך ושריהון כוכביא"ל שריא"ל מיכאל: ואלה שמות המלאכים לכל תקופה ותקופה אלה שמות ארבע רוקות העולם בתקופותיהן בתקופה ראשונה שם רוח מזרח אכברון. בשנית קהרו"ך. בשלישית אברי"ת. ברביעית בריכות: ואלה שמות רוח צפון בתקופה אחת שם רוח צפון חמרנה. בשנית אברי"ך. בשלישית גזורופ"ד. בד' כפור. ואלה שמות רוח מערב. בתקופה אחת שם רוח מערב אוזנים. בשנית סיגו"ר. בשלישית זרזו"ר. ברביעית אור. ואלה שמות רוח דרום. בתקופה ראשונה שם רוח דרום מנשו"ר. בשני פנימו"ר, בשלישי תנפות ברביעית תמכו"ר. אם בקשת שיטלטל אדם ממקומו או להשיב עבד שברח או להפריד רעיונו של חבירך או של אויבך ויהיה סובב לד' רוחות העולם בלא רצונו ויהיה גולה בעולם בלא רצונו דבר שמות שם כל רוח ורוח במקומו ותקבלנו מידך ויעשו חפץ ותצלח בכל מעשיך בכל דבר אבל בטהרה. ואלה שמות הים בד' תקופות השנה בתקופה ראשונה שם הים בל"ד בשניה תהום בג' מרדיאל בד' שבי"ל גד"ר: ואלה שמות הים בתקופה אחד ארג"ז ושרה בתמיא"ל ובשני בהנפ"ל ושרה פליפא"ל בג' פיסרפנו"ן ושרה ותתדרליא"ל בד' אפארפ"ן ושרה תרבגולא"ל. ואם בקשת להשליך דבר לתוך הים ונעשות דבר בתוך הים כתוב שם הים ככל תקופה ותקופה ותן לתוך הים בשמו והוא מקבל מתוך ידך אתה תעשה ותצליח לכל דבר ודבר ובקדושה ובטהרה. ואלה שמות התהום נתקתר צפניאל בשנית סימפטין ושרה אתיאל כג' אשר ש"ך ושרה אבאבאות ברביעית דאיתו"ב ושרה בפניאל. ואלה שמות המלאכים המשרתים באש ובשלהבת מלכיאל רפדיאל גזריאל אמוניאל אראליאל גוריאל יזראל. אם בקשת לעשוו דבר ולהשליך באש או ליכנס באש או לכבה האש אמור את שם התקופה ואת שמות ז' המלאכים הממונים על נהרי אש וכל שתחפץ עושים ומקבלים מידך ועושים כל רצונך. ואלה המלאכים המשרתים בים ובכל חיות שבוקותיא"ל זכורתיא"ל תרכיא"ל אם בקשת להשליך דבר בים כתוב השמות האלה נקיטא"ל רגונה עם שמות התקופה ותשליך לים ועשה חפץך אם רע וכתוב בציץ של כסף. אלה הם המלאכים המושלים על המטר אם יהיה בצורת ובקשת ליתפלל על מטר עשה זאת והתפלל ואמור בשם מערכות מלכיא"ל מרמרמו"ת נוהטיא"ל סבניאל קכתיא"ל תניא"ל גדיא"ל כרמיא"ל ישעי"ה מתריא"ל ליתיא"ל אמור את המלאכים האלה ז"פ וקח שכוי לבן בטוהר ובנקיון ושחטהו וכסה את דמו והסיר את איבריו והוצא את בני מעיו ומלאהו מור ולבונה וכרכם ופלפלין טוב פרח לבן פלפלין לבן ודבש וחלב ויין ישן ועמוד נגד השמש ברוח ובכוונה ואמור מבקש אני מכם קדישי עליונין מורידי טל ומטר שתפתחו שערי אוצרות מי ברכה והורידו מטר ותצמחו העולם באוצר ברכה. וא"ל נעזרת באלה מהר תפול על פניך בארץ והזכיר את התפלה ואחר תזכיר את השם הנכבד והנורא והקדוש ונסך מן החלב ומן הדבש ומן היין ז"פ וירד הגשם מהרה ויתחדש העולם וכל מעשיך עשה בשמירה ובטהרה ובהצנע ותצלח. אלה הם המלאכים המושלים בכל חיות רעות כגון דובים ואריות וזאבים שהמזכיר כנגדם יסגרו ויסתמו את פיהם ממך ואלה הם: מתניא"ל אפתיא"ל ובהא"ל ומכמיא"ל סגרו פום חיותא אלין ממני במימר קדוש רב ובחזא"ל ושמיא"ל ועבור ואל תירא. ואם יצאת בדרך וראית את הנלחמים בך באים לקראתך שים ידך על צדך הימין וקרא שם הרוח שבאים בה עליך ואח"כ אמור את השם למפרע וכלם ישברו מפניך ואם תפול בקהלת רעם ותבין כי חשבר עליך להמיתך ומושיע אין לך השם הנכבד והנורא יהיה לך למושיע שים שתי ידך על צדך ואמור שם השמש בתקופתו ואת השם מתחלתו כמו שהוא כתוב בכתב ובאותיות ותהגה בו ביושר ותמלט. ואם תכתוב אותך בטס של זהב כל מחשבות רעות ותחבולות אדם יוסרו ממך ובלכתך בדרך ונפלו עליך רודפים בדרך וראיתם טרם יראוך וסרת מן הדרך אל השדה ושמת שתי ידך על ראשך וקראת את השמש בתקופתו עוד לא ייראוד ואם טרם

ברוך חכם הרזים אשר חלק מחכמתו ליראיו ונתן לנו תורת אמת להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר שכינתו וכח מעשיו יסוד מעליונים ותחתונים כבוד אלהים הסתר דבר ודבש חלב תחת לשונך יהי לך לבדך ולא לזרים אתך אין מוסרין הספר הזה הנקרא סודי ריזאל אלא למי שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ומעביר על מדותיו וירא אלהים וסר מרע והולך בדרכי קונו ורודף צדק סוד ה' ליראיו דכתיב ואת ישראל סודו וכתוב כי אם נלה סודו אל עבדיו הנביאים הרי ג' סודות כנגד תנ"ך שבהם כל הסודות וכנגד ג' ראשית שנ' ראשית חכמה יראת ה' וכתוב יראת ה' ראשית דעת וכתוב תחלת חכמה יראת ה' וכנגד שלשה חכמות דכתיב חכמות בחוץ תרונה חכמות בנתה ביתה חכמת נשים בנתה ביתה, וסוד אין למסור כ"א לחכם שהוא פקח ומבין מלבו כי סוד בא"ת ב"ש פקח וג' מיני סוד הם סוד המרכבה סוד מעשה בראשית סוד המצות כאשר גפ' בעזרה שדי וג' מיני יראת שמים הם יראת ה' יראת שדי יראת אלהים כי יש הפרש ביניהם יראת ה' זה שאוהב שמו של הקב"ה שעובד מאהבה תדע שהרי כתיב אשרי איש ירא ה' ירא אלהים אין כתיב כאן אלא ירא ה' וזהו עובד מאהבה דכתיב במצותיו חפץ מאד שמחשב בלבו מי יתן לי שיזדמן לעשות מצוה שחפץ מאד במצות ומה שנאמר יראת אלהים שירא מלפני אלהים פן אבא לידי נסיון ולא אעמוד בנסיון כארם שירא מלפני המלך שמא לא יוכל לקיים גזרת פיו תדע שכתב באברהם זרע אברהם אוהבי וכשא"ל הקב"ה העלה בנך כתיב עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה פ' אוהבי ויודע גזרתי זהו אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים אותו האיש המובחר שכתוב בו אשרי איש ירא ה' שיראה שמים כל היום עליו שמחשב אהבת יראת שמים בכל עת בלבו זהו יראת ה' טהורה אותה יראה שהיא אהבה היא טהורה וחשובה יותר מיראה ממש כיתרון האור מן החושך כדאמור בסוטה פ' כשם שהמים בודקין ירא אלהים האומר באברהם מאי איכא בין העושה מאהבה לעושה מיראה שזה תלוי לאלף דור וזה תלוי לאלפים לאוהביו וארי' נמי במדובר שלשה מיני קרבנות הן עולה שלמים וחטאת ושלשה כתות הם של צדיקים אהבה ובקשה ויראה. העולה כנגד אהבה שלמים כנגד הבקשה חטאת כנגד היראה. העולה נקרבת לכבוד

הקב"ה בלבד אבל השלמים והחטאת בעד עצמינו יקרה היא האהבה ען הבקשה והיראה ואיזה היא האהבה שיש צדיקים עובדים את הקב"ה מאהבה ונותנים כבוד ויקר למלכותו מפני שהוא לבדו קודם מהכל ובטובו הרב ברא העולם במאמר ולא בעמל והוא אלוה ואב ומלך וגבור וחכם וסוב ורחום וסובל את הכל ומלא את הכל העליונים ותחתונים ומכלכל בריותיו ויודע יזי עולם ומטיב לרעים ולטובים ומאריך לרשעים בעבור ישו בו זיחו כל הטובות האלה הצדיקים אוהבים את הקב"ה ונותנים לו הלל ושבח על מעשיו הגדולים על זו העולה נקרב. ואיזה היא הבקשה שיש עובדים את המקום ב"ה ומפילים תחנה ובקשה ושואלים מאתו כל מדה טובה בשביל הנאת עצמן כגון חכמה ודעת ובינה ואורך ימים רפואה ואשה משכלת ובנים, ישרי לבב והצלחה במעשיו עושר וכבוד ונכסים וכ"ל לפי שהוא קנין סוב והוא הבקשה ועליה זבחי שלמים מקריבין. ואיזה היא היראה מי שעובד הקב"ה באמת גדול ופחד מרובה להנצל מן קללות הכתובות בתורה על העוברים פקודיו של המקום ב"ה ב' בעה"ז ובעה"ב ב' בעה"ז מן החללים זמן המכות והמכאובות שלא יצטרבו לבריות ושלא ימשלו בם זרים ולא יבא מיתה או דבר רע בבניהם ובנותיהם וכדי שימלאו ימיהם בטוב ובברכה. ובעה"ב להנצל מן הפורענות ומשחית ומן יקודת אש של גיהנם העתידה ללהט ולבער את הרשעים ליום הדין הגדול והוא היראה ועליה החטאת נקרבת. שלשה קרבנות האלה בין עולה בין שלמים ובין חטאת מקריבים בבית א' ע"י כהן א' לשם אל א' ושלשתם שוים תחת צדיקים בין באהבה בין בבקשה בין בירא שוין אלו ואלו שכולן בצל הקדוש ברוך הוא חוסים ואוהב אותו ואהוב והמבקש ממנו מבקש והמתיירא ממנו מתיירא זהו תחלת חכמה יראת ה' היא אהבת שמים שלב הצדיק בוער כאש להבה לעשות המצות זהו יראת ה' והוא מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה איני יודע אם שכר מיראה הוא או מאהבה אלא ממ"ש ביראה ולא מההה אותו ש"מ בעושה מאהבה הכתוב מדבר ויראת שדי זהו שירא מהקב"ה שיש בידו לעשות כל דבר (נ"א שירא מהקב"ה שאין די לכבדו כי בידו לעשות כל דבר) ומפיל תחינתו לפניו וצועק אליו בכוונת הלב ונעתר לו מבקש ממנו שאלה מיד הוא עושה לו זהו למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב פי' למס מונע כמו ונמס כל המונע חסד מחבירו מיראת שדי שיש די בידו לעשות בקשתו יעזיב שאיני מתירא שמא שדי לא יעשה רצונו או המגדל כלב רע בתיך ביתו שעני מתירא לכנוס לביתו לא למס כתיב ומצינו במד' שכל המונע חסד כאלו עובד ע"ז יראת שדי יעזוב שעובד לפני הקב"ה וירא מלפניו ועורך אליו תפלתו ובוטח בו שיצילנו מכל רע בידו זהו יושב בסתר עליון ישת חושך סתרו בצל שדי יתלונן כי הוא יצילך מפח יקוש שיש די בידו למה לפי שבקשת תפלתך ואמרת לו מחסי ומצודתי ובכל בקשה שדי בידו די מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך בפריה ורביה ואל שדי נראה אלי בלז הנני מפרך והרבייתך למה כן לפי כשתקח את הנעלם הנולד ממנו ותסיר האמת הגלוי לך כגון שדי י"ן ל"ת ו"ד עולה ת"ק והאדם חייב להוליד בן ובת שיש להם ת"ק איברים רמ"ח לזכר ולנקבה רנ"ב לנקבה ד' יותר מן הזכר סביב הערוה וכן פרו ורבו בגי' ת"ק כי אותו השם הוא על פריה ורביה לפיכך כשמבקשים על בנים יבקשו מזה השם וכן העולם מהלך ת"ק שנה הטמונים בשדי כשנתחברו ושנתרחבו שמים אמר לשמים די לפי שדי אין די לעובדי נזכר שדי בנביאי האומות מחוה שדי יחזה יראת שדי יעזוב ושם שדי שומר מן המזיקים בצל שדי יתלונן נאמר בשיר של פגעים ולכך כותבין במזוזה שדי וברזל שעל המזוזה נוקבין כדי שיהיה נקרא ויכר שם שדי להבריח המזיקין כי יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ עולה ש' ש"ן משדי עולה עד ש' שסס של יהו"ה שעולה ש"ן בא"ת ב"ש של שם הקדוש וד"י כנגד י"ד אותיות של כאז"ו במוכס"ז כוז"ו שכותבין במזוזה ואפרש לך סוד אלו י"ד אותיות שמו הקדוש כוז"ו הוא הו"ה בחלוף א"ב כך י' סמוך ל' ה' סמוך לו' ו' סמוך לז' ה' סמוך לו' כוז"ו במוכס"ז הוא אליהנו ב' סמוך לא' מ' סמוך לל' ו' אצל ה' כ' סמוך לי' ס' סמוך לנ' ז' לו' הרי אלו י"ד אותיות כנגד שמות אליהנו ה' לכך כותבין אלו י"ד אותיות בעבר השני כנגד ה' אליהנו ה' וכותבין שדי בתפלין ש' בד' בתי הראש ד' כנגד הצואר י' ביד ושדי כנגד אבות תדע יעקב יצחק אברהם ס"ת שלהם בא"ת ב"ש שדי ב' ש' ק' ד' מ' י' והתחלתן י' א' כמנין אהי"ה ואם תוסיף למנין ר"ת וס"ת ישראל שנק' יעקב יהיה רי"ו במנין דהיינו קח ר"ת וס"ת מן האבות אברהם יצחק יעקב ישראל הרי ג"ר וצירוף י"ג אותיות מג' שמות האבות הרי רי"ו וכן אותיות האבות כנגד י"ג מדות וכן יש ג' יודין ואלף נגד שם ס"ג בחינת בינה לכך נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ועוד אמרנו הנעלה משדי חשבונו ת"ק והאבות חיו תק"ב אברהם קע"ה יצחק ק"פ יעקב קמ"ז הרי תק"ב ב' כנגד שמים וארץ ות"ק שנה מהלך זהו לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ פי' כימי השמים על הארץ מהלך ת"ק כך ימי חיי אבות ולמה ש"ן בבתי תפלין שבראש שהיא שקולה כנגד יעקב שכתוב ישראל אשר ברך אתפאר ותפילין נקראו פאר שנ' פארך חבוש עליך ובחורבן השליכו לארץ דכתיב השליך

משמים ארץ תפארת ישראל ותפילין נקראו פאר ובתפילין ג"כ אותיות פאר וזהו גת דרך ד' לכך בת"ב נותנים אפר במקום תפילין ולימות המשיח לתת להם פאר תחת אפר ואומר בספר יצירה המליך אות ש' וקשר לו כתר וצר בו שמים שהן של אש לכך דמות יעקב בשמים ובש' בראתי אש וברא בו אש וכן ובית יעקב אש הרי ש' כנגדן ויאבק עם מלאך אש ועוד ש' יש לו ג' ענפים כנגד ג' שמותיו יעקב ישראל ישורון ועוד ש' על הבתים אצל הכתיבה שדמות דיוקנו חקוק בכסא הכבוד שדמות כרוב דומה לו והוא היה כרוב שרכב ובא מצרים דכתיב וירכב על כרוב ויעוף זהו וירא ישראל את היד החזקה וכתיב וירא ישראל את היד הגדולה ישראל סבא וישראל ראו דמות יעקב על הים אמרו שירה מאז ישיר ישראל עד ה' ימלוך לעולם ועד למה דמות יעקב לפי שהיה אמת דכתיב תתן אמת ליעקב ולפי שלא יצא ממנו פסולת ודינה בתו שנתעברה משכם ילדה אסנת בת פוטיפרע שרצו השבטים להורגה שלא יאמרו זנות יש בבית יעקב כתב יעקב שם הגדול והקדוש בציץ ולקחה מיכאל והביאה לאשת פוטיפרע וקראה בתו ולקחה יוסף. וסביב ש"ן של תפילין י"ב תפירות כנגד י"ב שבטים בכל צד ג' תפירות וכן בכל רגל מטתו כשהוציאו ממצרים ג' שבטים ד' כנגד הצואר כנגד יצחק שפשט צוארו לשחוט ליחד שמו של הקב"ה וד' כעורף כל הצואר כשר לשחיטה כנגדו בעורף כל העורף כשר למליקה לכך מגלחין הצואר כדי שתתא הרצועה על בשרו ונדרש על יצחק וד' על ראשך ארגמן. לכך דלי"ת כנגד הצואר ועוד דמשיך למעלה ולמטה לפי שזבול הוא רקיע ד' ושם בהמ"ק בנוי וכך היה למשכן ד' כסות א' יריעות תכלת ב' יריעות עזים ג' ועורות אלים ד' ומכסה תחשים ושכינה תחתיהם ויצחק נעקד ע"ג המזבח כנגד מזבח של מעלה לכך ד' כנגדו ואומר בס' יצירה המליך אות ד' וקשר לו כתר וברא בו מאדים ברקיע הה' ומקורב לחמה ומקבל מן החמה חם ויבש כאש לכך ד' כנגד יצחק שהיה עולה לאישים ומאדים יבש כאש וממונה על החמה ועל הקצף והאף לפי כשהקב"ה כועס, זוכר את יצחק כאילו נעקד דכתיב ועולתך ידשנה סלה זו אפרו של יצחק י' כנגד אברהם שנתנסה ב' נסיונות ונתונה בתפלה של יד אצל בית א' ע"ש א' היה אברהם ואומר בס' יצירה המליך אות י' וקשר לו כתר וברא בו בתולה כך אברהם חביב לבוראו כחתן לכלה כשהיא בתולה ונוצר עם י' כלליה כוליא שהעליזה והעצה מן הכליות דכתיב ותעלוזנה כליותי וכתיב לעומת העצה יסירנה כנגד כליות שיועצות ואומר בשוחר טוב על אברהם אביו לא למדו רב לא למדו אלא נעשו כליותיו כשתי מעינות ונובעות חכמה ועוד י' ביד כנגד אברהם ע"ש הרימותי ידי אל ה' והי' כנגד הלב דכתיב ומצאת את לבבו נאמן לפניך ועוד י' כנגד אברהם לפי שצפה הקב"ה שאברהם יעמוד ב' נסיונות ברא עולמו ב' מאמרות דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהברא"ם באברהם ב' ספירות בלי מה כך א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י ע"כ כל החשבונות וחוזרים חלילה י'א י"ב וכן כ' ב"פ י' ל"ג פ"י כ' כל החשבונות כלולות בלי מה לשון סתימה ובי' ספירות שאומר סתום פיך מלדבר עומק ראשית מאתי מאימת חיה שכינתו קודם העולה כמה רבו רבון שנים או כמה שנים לאחר העולם או היאך נותן למעלה או למטה עמוק עמוק או לאחר מזורח ומערב צפון ודרום היאך גדולה האורה שעמו היאך הוא בחושך עובי הרקיע הרי יו"ד ראשית אל"ף ואחרית ב"ת ג' מעלה ומטה ד' מזרח ה' מערב ו' צפון ז' דרום ה' אור ט' פירש היאך הוא באויר ואורו שעמו חושך בעובי כל בלום פיך כי הוא יצר הכל וחוא בכל והוא כל ותשתחוה בכל קומתך ותן לו תודה בלבך כמו יו"ד שמשותחוה וכשבא א"א והבין בספר יצירה נגלה עליו אדון הכל הושיבו בחיקו ונשקו בראשו וקרת לו ברית ועוד נפרש יותר בסוד מעשה בראשית בעזרת שד"י ועוד י' כנגד אברהם כי יו"ד הוא כי ומאדם עד אברהם כ' דורות והעה"ב נברא ביו"ד שבני עה"ב מועטים הם כי שקטנה מחברתה וי' כאדם עני שכופף קומתו ועוד אפרש יראת שדי אדם שעובד להקב"ה באהבת לבו ומרוב יראתו ופונה אליו בכוונת הלב וכשעושה המצוה או מתפלל בשמחה וביראה זהו עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה וכתיב אבדו את ה' בשמחה וכתיב ישמח לב מבקשי ה' יראת אלהים זהו אותם העוברים מיראת גיהנם ומיראת יום הדין וביראת יסורין זהו יראת אלהים הדין ופורע מעוברי עבירה בכל דבר הקשה שייך לומר אלהים כגון את האלהים אני ירא אמר יוסף קשה עלי מאד שאתם מרגלים ואני לא הייתי מניח אתכם ללכת לביתכם אני ירא פן אענש ואניח אתכם לכן כתוב האלהים הדין אני ירא וכן ויראת מאלהיך נאמר על כל דבר שמסור ללב וכן אמר את ה' אלהיך תירא סמוך יראה לאלהים לומר שאם לא תירא מפניו נכשלת וכן בכ"מ ירא אלהים הוא עובד מיראה הרי יראת ה' הוא העובד מאהבה וכנגדו עולה שכולה לגבוה יראת שדי שאיני ראוי לעובדו (נ"א שאין די לעובדו) וכנגדו שלמים שחלב ודם ללהבה והמותר לבעלים וחזה ושוק לכהנים זהו שלמים שלום בעולם, ביניהם כך זה עובד מאהבה ומתחנן לצורך עצמו ליתן לו תורה ועושר ונכסים וכבוד ובנים ירא אלהים העובד מיראת יסורין שלא תתקפח פרנסת אנשי ביתו כנגדו חטאת שבא על חטא נמצא אהבה גדולה מבקשה ובקשה

גדולה מיראה ועתה אשכילך אהבת המקום ב"ה ואח"כ אכתוב לך סוד המרכבה:
לעולם יהא אדם ערום ביראה לחשוב ערמות העולם וכבודם כיצד מלך בשר ודם מצוה לחיילותיו ללכת
למלחמה אע"פ שספק בידם שמא יהרגו יראים מפניו והולכים אע"פ שאין יראתו לעולם שמת וכלה
וגם יכולין לרוץ מלפניו למדינה אהרת כ"ש ממ"ה הקב"ה שיש לירא מפניו וללכת בדרכיו כי הוא בכ"מ
וצו' רעים וטובים וכ"מ שיראה כתי' צדיקים ידבק עמהם כדי שיהיה לו חלק עמהם ויעשה לש"ש וכל
דרכיו אשר ברא וכשמברך יכוין את לבו ככתנב שויתי ה' לנגדי תמיד לכן תקנו ברוך אתה ה' כאדם
שמדבר לחבירו ועוד יחשוב כל עת שאדם חוטא וגונב או נואף עם אשת חבירו כמה ערמות חושב כדי
שלא ידע אדם כדי שלא יבא לידי בושה כ"ש שיעשה בשביל הבורא ויחשוב ערמות לעשות המצות
כמו יהוה שעשה בעקבות אחאב עבד הבעל מעט יהוה יעבדנו הרבה רק שפיו הכשילו ועוד יחשוב האדם
ק"ו ולעולם לא ישכח רצון הבורא כשמביאים בעלי הדין לפני השלטון אלו היה יודע שהשלטון בעל אוב
וידעוני או עוסק במעשה שדים או במזוזות לדעת את אשר נעשה לא היה מכחש ממנו כי יודע
שהשלטון יודע הכל וגם ירא לעשות לחבירו רעה פן יביאנו לדין לפני אותו השלטון כך החי יתן אל לבו
כ"ש הקב"ה שהוא יראה דרכי וכל מחשבותי יודע ומבין כל מעשי איך אדון עמו יודע ועד ובעל דין לא
אדבר דברים בטלים לשקר ועולה כי אם דברי אמת ככתוב שארית ישראל לא יעשו עולה ויחשוב אם
אחטא וידע העולם בשביל בושתי צריך אני לומר לא פעלתי און ונמצא אשקר וכתוב דובר שקרים לא
יכון לנגד עיני כך כל עת ורגע יחשוב אהבת חוקר לב ובוחן כליות וידבק במצותיו ויראתו: הא על פניו:
שורש חסידות. שעושה לפניו משורת הדין בכל דבר דכתיב וחסיד על כל מעשיו: שורש יראה במקום
שקשה עליו הדבר שנאמר עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וגו': שורש תפלה שמחת לב באהבת
הקב"ה דכתיב ישמח לב מבקשי ה' לכך היה דוד מנגן: שורש תורה להעמיק לדעת לעשות כל דבר
דכתיב שכל טוב לכל עושיהם: שורש המצות בח' דברים הם בעד ח' חוטי ציצית דכתיב וזכרתם את
כל מצות ה' וחוט א' כנגד העינים שלא יראו בעבירה בלי יהא רום עינים ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם שלא יקרוץ בעין זהו לאוין של עינים שנא' פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ושח' עינים
יושיע והיו לטוטפות בין עיניך חוט השני כנגד אזנים לא תשא שמע שוא שלא ישמע דברים בטלים הרי
לאו ועשה שמע ישראל את החוקים: חוט שלישי כנגד בית הבליעה לא תאכל כל תועבה הרי לאו
ועשה אכילת מצה וכיצא בו. חוט רביעי כנגד פה ולשון המדברים שלא ידברו דברים בטלים שעובר
בלאו כדכתיב כל הדברים יגעים לא תשבע לא יוכל איש לדבר לא תשא את השם לא תשבעו לא
תשקרו לא תענה הרי לאוין ועשיות ושננתם לבניך אך לשוני תהגה צדק. חוט חמישי כנגד ידים אל
תשת ירך עם רשע ולא תגזול הרי לאו ועשה פתוח תפתח את ירך וקשרתם לאות על ירך. חוט ששי
כנגד רגלים לא תלך רכיל לא תלכו אחרי אלהים אחרים ואף ברגלים חוטא הרי לאו ועשה אחרי ה'
אלהיכם תלכו בכל הדרך אשר צוה ה' אלהיכם אתכם תלכו. שמור רגליך כאשר תלך אל בית אלהים.
חוט שביעי כנגד הערוה לא תנאף הרי לאו ועשה ואתם פרו ורבו והמילה: חוט שמיני כנגד האף הכעס
והרצון ועוד שמריח ריח ע"ז דכתיב לא ידבק בידך מאומה מן החרם הרי לאו ועש' להריח הדסים
בשבת וכיצא בהן הרי יזכור אדם אלו ח' דברים בכל עת יהיו בלבו עינים א' אזנים ב' אף ג' לשון ד'
וושט לבלוע ה' ידים ו' רגלים ז' הערוה ח' שלא יחטא בהם והלב עם כל אחד ואחד לחשוב מחשבות
ואמרינן במדרש אס"פה קטן וגדול שם הוא הרי הן שווין משל לבנים שירדו למלחמה אחד עלה
והתריס שלו מקובע עטרות ואחד עלה כל גופו מקובע חצים איזה גדול הוי אמר זה שעלה בעטרות כך
הרשע מת חוטמו נמק מפני שהריח ריח ע"ז עיניו נסתמות מפני שהלך לע"ז ראשו נטויה בניהנם
מפני שבראשו ציצית שערוה גדולות ארוכות להתגאות בגאון שבראשו ציצית שנאמר לא ישעו את
גבורים נופלים מערלים אבל הצדיק גופו מלא מצות א' בראשו תפילין ב' שיניו קוראות בתורה ג' פיו
שונה בהלכה ד' אפו מריח במצות ה' ידין נותנות צדקה ו' קרביו מלאים תורה ומתפלל לפני הקב"ה ז'
גופו הברית תלוי בו ח' רגליו הולכות לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לפיכך כולו שלם:
שורש יראת ה' מתאווה לדבר ועוזב הנאות יצרו בשביל יראת ה' ולא שירא מפרעניות העולם או לעתיד
אלא יראה פן לא יהיה תמים לפני הקב"ה באהבתו וכשבא מצוה לידו וקשה עליו לעשותו אע"פ כ'
יעשה אותה כאברהם בעקדת בנו דכתיב עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה. עתה ידעתי והלא לפני
העולם יודע שנאמר בטרם אצרך בבטן ידעתיך אלא כך אמר לא אנסה אותך מכאן ואילך כי זה גדול
מכל הנסיונות לא אנסה עוד אותך כי נודע בזה הדבר כי לבבך שלם בכל אשר אצוה ואיני צריך
לנסותך כיון שבזה ניסיתך הרי הן בכלל כמו עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים אין צריך לנסותו עוד
שום אלוה ויוסף אמר את האלהים אני ירא קשה עלי מאד לשלוח אתכם שאתם מרגלים רק אלהים

אני ירא שלא יכלו בניכם ברעבון ועובדיה היה ירא את ה' שקשה עליו פן יגידו לאיזבל ויהרגוהו אבל כשהוא אומר ויראת מאלהיך דבר המסור ללב וכשהוא אומר את ה' תירא יראו את ה' קדושו דברים הקשים על הלב ושקולים נגד יראת ה' כגון שירא את ה' אם לא יטול את יצחק שמא הקב"ה יטול נפשו וזה שקול כנגדו שהוא עצמו בא לשחטו דבר שקשה עליו ביותר ואף על פי כן מעכיר רצונו. שורש אהבה לאהבה את ה' שהנפש מלאה וקשורה בעבותות האהבה בשמחה רבה ואותה שמחה מברחת מלבו הנאת גופו ותענוג העולם אהבת שמחה עזה ומתגברת על לבו ומחשב כל עת איך אעשה רצון הקב"ה ושעשוע ילדיו וטיולי אשתו כאין נגד אהבת בוראו ויותר מבחור שעברו ימים רבים שלא בא על אשה ומתאוה אליה ולבו בוער לבוא עליה ומרוב אהבתו ותאוהו כשבא עליה נהנה מאד כל זה כאין נגד עשות רצון הבורא ולזכות אחרים ולקדש עצמו ולמסור עצמו באהבתו כפנחס שמסר עצמו והרג זמרי וכאברהם הרימותי ידי אם מחוט ועד שרוך נעל כאלישע שלא רצה לקבל מנעמן ואהבת שמים בלבו כשלהבת קשורה בגחלת ואינו רואה על הנשים ואינו רוצה טיולים ודברים בטלים ויטרח ויעמול לעשות רצון בוראו ינעים זמירות למלאות שמחה לאהבת ה': שורש ענוה שירחיק מן הכבוד ושררות אם ישב לפני רבו וידע קושיא ורבו או חבירו נמי יודע יניח לו לקשות ולא יקשה ואם הם לא יקשו יאמר כך הקשה כך תרצה ויתן כבוי לחבירו ולא לו שנאמר בחר לנו אנשים וכתוב את מי אשלח ומי ילך לנו ומא שאמר את מי אשלח ולא אמר נשלח מפני המינים שלא יאמרו שתי רשויות הן ועוד ענוה שיקדים שם חבירו לשמו כב"ה לב"ש וטעם חביו ו לטעמן וסוף דבר כל מה שיכול למעט כבודו יעשה ויגדיל כבוד ירא השם כדכתיב ואת יראי ה' יכבד וכתוב נבוא בעיניו נמאס ואם רואה ענוים שאין רוצים ללכת לפניו אע"פ שהם גדולים ממנו ילך לפניהם אע"פ שמתבייש שזה ענוה גדולה שמתבייש והם מתכבדים ממה שהולך לפניהם ואם קורא לאדם מורי אל יקראנו רבי שמתביי ולא ישבח אדם רבו לפני רבו אחר ולא יאמר רבך אמר כך כדאמרין בפ"ק דיבמות דף י"ט אמרו לו תלמידיו לרבי אלעזר על רבי יוחנן בן זכאי חבירך התירו ואל יהנה לב האדם בעצמו בשעה שמשבחין אותו ולא ישבח עצמו דכתיב יהלך זר ולא פיך אלא לחבירו ותלמידו שילמד מדרכיו יוכל לשבח עצמו שנאמר תמים עמו כי שמרתי דרכי ה'. נאם הגבר הוקם על. וכן במה הארכת ימים והגיד להם במה האריך כד' שיעשו גם הם וכל המצות עשה בסתר והצנע לכת עם אלהיך ואם תעשה כדי שילמדו ממך עשה בפני הכל כגון תפילין וציצית ות"ת שקנאת סופרים תרבה חכמה ומצות וכל מה שתוכל לעשות מצוה עשה לשם שמים שנאמר אם צדקת צדקת לך וכל מצוה שאין לה עוסקים עסוק בה ושים אהבת בוראך בלבך ויראת צורך על פניך והוי זריז לעשות המצוה בשמחה ואל תדבר דברים בטלים בכ"מ וכ"ש בבית הכנסת ששכינה כנגדך שב במורא לפניו וכוון לבך להודות לו. לא די שתמנע עבירות שיש בושה לפני הבריות על העושים אותה אף אם אדם לא ראה כי יראה פן יודע לבני אדם ויתבייש אלא כל עברה מה שאחרים עושים ואינך עושה שכרך כפול כי כל אדם יסתכל בפני המלך ובפני אשה בודאי מצוה לראות פני המלך כי מלך ביפיו תחזינה עיניך אבל נשים אסור לראות כדאמרין בפרק קמא דע"ז שאסור לראות אפילו פנויה כ"ש אשת איש אם תעצור רוחך ולא תראה בפני הנשים שכרך כפול ומכופל ודע שכל המרבה דברים מביאו לידי חטא והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה וכל מעשיך יהיו לשם שמים וטוב אשר תאחוז בזה יותר מהם להזהר ואם אתה עושה כן אשריך בעוה"ז וטוב לך לעולם הבא. עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ: סוד ה' ליראיו זה סוד מעשה בראשית אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מן החודש הזה לכם ולמה פתח בבראשית משום שנאמר כח מעשיו הגיד לעמו וכל זה עשה למען ידעו ויבינו וישכילו את מעשיו הגדולים והנוראים ויעידו כי אין כמוהו ואין זולתו ואני אכתוב הספר הנקרא כוד להודיע גבורותיו של בירא עולם ואשוי היודעו שכל מי שיודע רזו וירא ה' מובטח לון שהוא בן העולם הבא ואכתוב לך על פה השערים כל מה שיש למעלה וידע יחוד הכבוד ותן לבבך על מוראו ותשתחו לו כי הוא אחד ואין שני לו ברוך הוא. אל"ף זה הקב"ה והוא ראשון ואחרון והוא מלך על כל העולם ואין דומה לו כי כשם שהאל"ף ראש אותיות כך הקב"ה ראש לכל המלאכים. האל"ף הוא אחד שהוא חשבון מועט שאין פחות ממנו רבוא הוא חשבון גדול האל"ף בראש התיבה אחד ואל"ף בסוף התיבה רבוא ואמר מאחד חד ומרבוא רבוא דכתיב ביחזקאל ודבר אחד אל אחד ובדניאל כתיב ורבו רבון קדמוהי יקומין הרי נופל האל"ף שהיא בראש המני אחד שיאמר חד רבו ויפול א' שבסוף רבוא שיאמר רבו והודיע לבני האדם שחוא אחד ואין שני לו והוא ראשון והוא אחרון כאל"ף שהוא בראש החשבון ובסוף החשבון ועוד א' בראש א' ב' ג' ד' ו' בסוף תשר"ק צפע"ס וקריאתו בג' אותיות דהיינו אלף. וא' באותיות הגרון. למ"ד באותיות ראש הלשון ובאמצע החיך. א' באותיות השפתים הרי אלף בראש בית הבליעה הוא הגרון והוא באמצע החיך ובלשון והיא סוף השפתים

קריאתה להודיעך שהוא אחד ראשון ואמצעי אחרון ואחרון אלף הופכת פניה משאר אותיות לומר לך האחד בעולמו כשברא העולם הפך פניו מן העולם שנא' וירא און ולא יתבונן לפי שצפה בחרבן הבית ואמר אין לי הניה בעולמי אסתיר פני ממנו תדע שבתחלת בריאת העולם רמז חורבן הבית כי ב' של בראשית גדולה לומר ב' ראשית זה בית המקדש שכתוב בו מרום מראשון מקום מקדשינו. ופתח והארץ היתה תוהו ובהו תיבות אמצעי בגימטרי ת"י לרמז לבית ראשון שיעמוד ת"י שנה היתה בגימטריה ת"ך לרמז בית שני שיעמוד ת"ך תוהו ובהו תת"ל לרמז על שני מקדשות ששניהם עמדו תת"ל דהיינו ת"י ת"ך זהו ושכנתי בתוכם ושכן ת"י גם ושכנתי אותיות ושני ת"ך בכמה מקומות נרמז חורבן הבית ועתה בב' ראשית להודיע שבתחלת העולם נזכר חורבן הבית שכל מה שברא יחרב ונשגב ה' לבדו וב' לשון בית והכל ברא ב' כי לכל יש זוג שני עולמים שמים וארץ הרים וגבעות ימים ויאוריהם גיהנם וג"ע ליתן ונחש בריח חמה ולבנה זכר ונקבה רשעים וצדיקים ולאדם שני עינים שני אזניק שני נחירים פה ולשון שני רגליו צלעות מכאן ומכאן והאליה נחלק לב' שגיד א' מחלקו להודיעך כי לכל יש זוג לכך פתח בב' חוץ ממנו שהוא אחד במלכותו ב"ה. ולכן שם שם יאמר אל"ף בראש האותיות וא' בראש כנוי אדנ"י אבל יוד בראש שם המובחר יהו"ה הוא הבר' או מלאפום והודיע כי ברא עולמו בעשרה מאמרות מלא הכל ועוד הבר' או מעלה נקוד מזיו נקוד למטה אי א' קמץ ופתח א' חטף קמץ א' חטף פתח או אי והשביע למעלה הבר' א' ו להודיע שהוא יחיד למעל' מן שבעה הרקיעים והוא מושל בכל (נ"א ולכן שמו אל"ף ושם אהי"ה שהוא התחלה מעשר ספירות מלמעלה למטה ואדני שהוא סוף עשר ספירות התחלתן באל"ף וא' הוא ראש לכל אותיות תשר"ק כחומ' חותם להראות שכלו א' שבאלו אותיות הברת כל השמות הקדושים ומה שיו"ד בראש שם המובחר יהו"ה כי לא יוכל לכתוב א' בלא התחלה יו"ד וגם כל התנועות והבריאות לא יוכל להיות בלא יו"ד ויו"ד חולם או מלאפום"ם או חיר"ק או אי או להודיע שביו"ד נברא עשר ספירות ועולם אמצעי ועולם תחתית וא' בעצמו היא שב"א צר"י פת"ח חיר"ק חולם מלאפום"ם חט"ף פת"ח קו היא פת"ח שני יו"ן היא שב"א ושניהם חטף פתח הקו אם יו"ד למטה היא קמץ אם יו"ד למעלה מו"ו היא חולם אם היו"ד באמצע הקו היא מלאפום"ם באם תחת הקו היא חיר"ק בלא קו שב"א או צר"י הם הקו ג' היא סג"ל וא' בעצמו היה י' ו' י' כמספר שם הוי"ה להודיע שה' אחד וברא הכל עולם עליון ועמצעי ותחתון ומלואם ולא יש שלר שם תנועה או הברה בלא הוא ב"ה שהוא יחיד למעלה משבעה רקיעים והוא מושל בכל והיה ניכר אל אחד מכמה רבוא רבב שנים בראשית העולם ובעולמות שרואה אתה בהם הוד והדר ויאמר בלבו אין בני אדם שיכירו כבוד מלכותו אברא עולם שהוא עובר וכלה שיבינו ויתנו אל לבם מוראי ויעבדוני באמת ובלב שלם לטוב להם כל הימים וכשדיבר אדון הכל הוציא רוח מרוח קדשו והוא ראש לכל הבריות כמו שאדם מדבר מוציא רוח מפיו לכך אין רוחות נעצרים כדאי' במסכת תענית ובספר יצירה הרי מדבורו רוח אש ומים כשאדם מדבר דוחק השפתיים בחוזק להוציא קול ויוצאים נצוצות ברוח לכך נאמר כפטיש יפוצץ סלע ויוצאים נצוצות של אבנים ואש הכה הניצוצות הבאים מן הפה לכך כתיב הלא כה דברי כאש הרי מנח קול האדם רוח ומים וחום האש כ"ש מדבר אש אוכלה אש ע"כ לא נאמר איך נבראו אש ומים ורוח כי כבוד אלהים הסתר דבר ע"כ מברכין על המים שהכל נהיה בדברו. עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים זה רוח חיים רוח העליונות לכל רוחות והוא האם הגדולה וממנה יצאו כל ההולדות היא משובחת מכל השרשים ומיוחסת בה כח איול לכל האבות וגם תולדות. וצאצאיה יותר משובחים משאר הנותרים רוח קול ודבור היא רוח חיים הנקראת רוח הקודש וכתוב וישמעו את קול ה' מתהלך בגן לרוח והלא קול הקולות מן הרוח הם כציר דלת וכציר עגלה וכציר גלגל ירחים וקול שופר אלא אין רומה קול וה לקול דבור שנא' ויקרא אלהים אל האדם הרי רוח קול ודבור ובא הקול לרוח היום בנחת כאשר ישלים לשמוע בלי פחד כי אינו מדבר לאדם כי אם לפי כחו שיוכל לשמוע ודבר לנביאיו בכ"מ בנחת כאשר ידבר איש אל רעהו דכתיב ודבר ה' אל משה פנים אל פנים והקול שומעים ולא רואים לכך קוראים בת קול ודומה כאדם ההולך בין הרים בבקעה והרים למעל' נקודים נקודים וכשמדבר האדם יכנס הדבור עם רוח בנקודה רצה לומר באותן נקודים של ההר וכשישיתוק יענה לו ההר לכל דברים. ואם מדבר בקו"ר יענה בקו"ר ואם נמוך יענה נמוך ואין שם כי אם רוח ובזה שומעים בת קול וכשיגיע לאליהו נגלה ברוח בקול נמוך דכתיב והנה ה' עובר ורוח גדולה והנה אליו קול דממה דקה דניאל ואשמע קול אדם במתן תורה בקול גדול ונחלק ל' קולות דכתיב קול ה' בכח וכתוב כקול מים: כקול שדי בלכתם וכתוב וקול דבריו כקול המון: הרי כל גבורות וכתוב ברבר ה' שמים נעשו וברוח פיו הרי דבור ורוח וכתוב וברוח אפיך נערמו מים וכתוב נשפת ברוחך וכתוב ורוחו נחל שוטף וממנה הכיר ליציר כפיו שנאמר ותחסרהו מעט מאלהים והיא נקראת נר דכתיב נר

ה' נשמת אדם וכתוב ויפח באפיו נשמת חיים ולא בכחמה כתיב ויפח כי אם ותצא הארץ נפש חיה וכן האדם מעולה על כל בהמה וחיה ובהמות וחיות: נפש חיות מעולה מצמחים ודשאים לא נאמר בהם נפש חיה נפש אדם היא מעולה מכל חי בארץ נפש החיים רוח טהור נשמת חיים מאת ה' היא נר ה' ויודעת דעת ועצות ומזימות ושומעת ורואה וטועמת ומריח ומשמשת בכל הגוף ומבקשת עיני הגוף כי נפש כל בשר דמו בנפשו. נפש כל בשר דמו היא הרוח אשר יתייבש אבר אחד היד הרגל או יתחרש או יתאלם מן הרוח ההוא ואם יחתוך אבר אחד לא ימות האדם אך האבר יחלק חלקו מן הנפש ואם יחלק מיד מת ודמו בו ואם יהרג לא ימות מן הדם כי אם מפני הרוח שמנשב בחבירו ומה שכתוב דמו בנפשו הוא בהתחברם דהיינו שמנשב בחבירו הרוח: כשיאכל וישתה תאות נפש הגידין פותחין פיהם ויחממו הקנה ומרוב חימום יתעכל המאכל והסל' שבמאכל יכנס בגידין ומהם יתקיים הנפש מחימות הדמים זהו דמו בנפשו הנפש מתחלק לג' חלקים פנימים תכוני וחיצונים פנימי הלב המקבל ממנו כל חפצה שאם רואה חפץ נאה ותתאוה אם יוכל בעלה לעשות רצונה תדיר תגיל הלב במלוי השמחה וימצא הפה שחוק מעשתנות הלב על החפץ ובעשות רצונה אם לא יוכל בעלה לעשות רצונה תאנין הלב ויכעס קצף חמה ולא ירהר כי אם על אותן חפץ הלב היא אהבה היא השנאה רכל חכמה ודעת ומזימה ומחשבה והרהור ממנה ובה דבר תבין כי היא יושבת' במלוני בתוך המוח הלב שוקט ושואל ממנה דעת ובינה ויותר דברים עמוקים וימלא חפצו ממנ' וכשאדם יגע ועיף מיד תרדמה נופלת עליו ובחלום מתר' ואינו יודע אם הוא ער או ישן: והתיכוני הוא הלשון והחיצוני היד והקול והדבור ישנו ויעפו: אך הפנימי' אינה יישנה רק תצא הנפש מן הנדון: ואולם האדם שישן ומקיץ' אותו בכהלה ויתבהל הגוף ועל לבו נודדת כצפור קטנה היא הנפש ששבה ואם היא תשוב מרצונה מעיר בלי בהלה כמו קרוב לשחרית אז הנפש במלונה לפי שכל השכלת חכמה ובינה במוחי הלב נקראת פנימית התיכונה הלשון מגיד סתרי פנימית הלב בין טוב ובין רע תחינה ותפלה ובקשה שאלמלא הלשון המגיד איש לרעהו בדבור לא יודע בין טוב לרע הלב מחשב שנא' רחש לבי דבר טוב והלשון מגיד והם פנימית תכונית חיצונית שהם רוח קול דבור כי קול בלי דבור כקול בהמות ועופות אין מועיל כי גם הם אינם מבינות אלא מכירות הכל איש ואשתו כל עוף למינהו וכל חיה למינה וכל קול אינו דבור וכל דבור קול לוא וכל קול מרוח וכל רוח אינו מקול אין בריה בלתי רוח. וכל בעלי רוח יש להם קול אם נראה בלי קול כדגים ועקרבים וסרטנים שאין להם קול אין לומר מפני שהם במים כי צפרדעים במים יש להם קול אך צפרדע יש להם גרון יש להם קול אבל דגים ועקרבים וסרטנים בלי קול שאין להם גרון ואין בריה בלתי רוח. אבל זו הרוח משובחת ומסוגלת לא נתנה אלא לאדם התבונה לדבר דברים צחים שנאמר ותחסרהו מעם מאלהים שיש לו צלם ודמות דעת ומזימה מחשבת הלב ורגיל הלשון ותשמיש כח באבריו חצונים. עדיפות אדם מן הבהמה ועדיפות בהמה על הצמחים כי הבהמה מכיר את בעלה יודעת שבע שמחות ורעבין ומכיר מזונותיה 'ש בה כח ללכת אך אין לה הרהור ומהשבת אדם בעיני העולם אף הרהורי אכילה ושתייה אין לה. וחסרת מרגליות הלשון. והיא עודפת מצמחי השדה כי צמחי השדה אין בו רוח כ"א גדולו וחסר היא מאדם חבור ותשמיש ומבהמה הילוך ורוח הוא רוח נביאה שנקראת רוח אלהים כי מתנת אלהים היא בתוספו' חכמת כמ"ש פרעה הנכרי, כזה איש אשר רוח אלהים בו היה יעקב מרוב צער של יוסף נסתלקה רוח נבואה ממנו והיה כאדם מובהל ואמר נסתרת דרכי מה' וכאשר שמע כי יוסף במצרים נהפך לבו מהרהוריו ותחי רוח יעקב בכ"מ דכתיב ותהי עליו רוח אלהים הוא רוח נבואה או רוח גבורה בכ"מ שנאמר דבר ה' הוא דבור כמ"ש וידבר ה' אל משה אין דבור בלתי רוח והרוח בלתי דבור וכדבור רוח גבורה כמו בעתניאל בן קנז ותהי עליו רוח ה' וגו' וביפתח ובשמשון ובדוד רוח ה' היא רוח גבורה רוח נבואה לשעות לא ידע נביא מה מדבר אך השומעים בשעה שידבר יביני כשיכוין הנפש בכלי זמר ובנגון ויחשוב יראת אלהי' יבא עליו רוח אמת. אבל בעצבות רוח רעה מבעתו ע"כ ישמח הלב באהבת בוראו. רוח נבואה כאלהיו ואלישע ומשה ויהושע וזקנים רוח חכמה כבצלצל רוח משרת של הקב"ה ורוח נסע מאת ה' ויהפך ה' רוח ים חזק מאד והנה רוח גדולה שלוחין הן כמו עושה מלאכיו רוחות אבל בענין יחזקאל שאמר ורוח נשאתני ותשא אותי רוח ה' הרוח ההוא הנושאת כסא רם ונשא עם החיות שנ' אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת כי רוח החיה באופנים כי כל פעם שנגלה הקב"ה בכח גבורות מרכבתו וההיות והאופנים מכוח מתנשא יחזקאל שלא נמצא שנשאו הרוח טרם שנגלה עליו הקב"ה שנאמר ותשאני רוח קול כנפי החיות משיקות ורוח נשאתני זו פעם ראשונה ופעם שניה ודמות פניהם אלו הפנים ותשא אותי הרוח והש' ישית ויעל כבוד ה' מעל תוך העיר ורוח נשאתני וה"ד וכבוד ה' בא אל הבית וכל הלמוד בקול וקול בן אדם יעלה. מרוחו וכל אות ו' קולו' כגון א קמן א פתח א צרי א שוא א שורק או הולם אור מן

מאורות צפעוני אדם אם רחץ אם הדרך אני אור הרי הא' יש לה' ו' קולי'. בין הפשוטו' ט"ו לכל א' כי תסיר מאלף בית ז' כפולות שהן בג"ד כפר"ת נשאר ט"ו אותיו' מן כ"ב אותיו' וכל אות יש לה' ו' קולות ומן הברות, הרי ט"ז אותיות שכל אות ו' קולות הם צ' קולות ולז' קולות בדגש בדבור רפה יש פ"ד כי שבעה אותיות בג"ד כפר"ת לב' דגושה ו' קולות לב' רפויה גם כן ששה קולו' הרי י"ב לכל ז' קולו' הרי הן פ"ד סך כ"ב אותיו' קנ"ד קולו' רוח אדם אין להגביה בגאו' אך יחשוב מיוצרו שהוא ראשון לכל הראשונים ואחרון לאחרונים והוא בא' מי ישיבנו ושב את דכאי ושפל רוח וכאשר יראה אדם מעצמו שגופו נוצר מן הטינוף מטפת זרע ונעשה אח"כ כעין חתיכת בשר ונופך בו רוח עליונים ונוצר בו עצמותו ונמתח הגידין והרוה הגידין בדם ועצמות נתמלאו במוח והלבישו אור ואיך נוצר קלסתר פנים וקומ' אפים ונחורים איך נקובים לפנים כגרון להנשים ולהרים ואזניו לשמוע חורי עיניו ופרצופי עינים מכמה גונים אשוני עין וריסי עין והפה והגרון והחך והלשון איך משוך והשפתים לפתוח ולסגור ולהתעלות ולחים ושתי דלתו' הפה מקום שנים וב' שפנים כפרוכת עליהם ושאר אצילי ידים ורגלים וחללי הגיף ואצבעו וקשריהם וצפרניהם איך משונים אחת מחברתה ואך אסור ט' חדשים ויצא ערום עור ופסח חרש חגר יאמר אל לבו מי פקחך מי פתח אזניך מי שם דבור בפיו מי נתן לך כח הילוכך ומשמוש ידים ורגלים וחכמה ובינה והימי בחרותך מי השחיר שערי ראשך כי תרחץ בכל מיני נתר ובורית אין אתה יכול להשחיר שער א' ואין אתה יכול להלבין אפי' שער אחד ובזקנותיך ילבינו כל שעורותיך (הנה האש והאור והמים ועפר נבראו כלם יחד בתחיל" יצירתו יגדל בשרו ועצמו ועורו וגידו וערקיו וקרומיו וכל שהיה ממנו הכל בבת אחת לא זה בפ"ע ולא זה בפ"ע כ"א הכל ביחד וטבע אחד כמו יקידת אש יראה עולה אור גדול ואדוקים ולהבה מן האש והאור הוא הרוח והמים והעפר כי במאמר הבורא נאסף ונקבץ הרטוב מן קצתן והי' מים ונבדלו רטיבת המים ממנו והיה עפר והאור אשר נבדל ממנו הרטיבה נעשה אש ענין הסרת הרטוב וכאשר החום נעשה אש ונשאר אור אשר הוא בעצמו חם ורטוב זהו וידעת היום והשיבו' אל לבבך מי הוא פעל את כל אלה אלהים הוא פעל אשר אין דומה לו הוא פעל והוא ברא כל ומלא כל. רוח האדם בלב המלבלב כי כל מחשבות בלב מבילתי הלב אין חכמ' שני' כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך ע"כ נקראתי לב לומר חשוב מן ב' של בראשית עד ל' של כל ישראל הרי לב ע"כ ס' יצירה מתחיל בל"ב נתיבות חכמה נברא העולם ויחשוב הלב הקב"ה בראני והווה עמי בכל היותי ומעיד בי וברא מטיפת אבי ואמי גולם שיש בו י' דברים אלו הן עור ובשר וגידים ועצמות ושער ודם ושער וצפרנים ושחור ולבן שבעינים לכן הקב"ה נותן י' דברים משלו אלו הן נשמה קלסתר פנים ושמיעת האוזן מראות עינים הריח אף ניב שפתים והרגלות לשון שמוש ידים הליו רגלים חכמה ובינה רוח אדם סובל כל הגוף כרוח שסובב כל העולם לומר שאדם עולם קטון הוא ואין אור בלא רוח על כן יחשוב אדם אשרי שנבראתי בצלם ובדמות ונתן לי דבור לעבוד למלך הכבוד ונתן לי רוח שבבל עת שנתי היא פקודה בידו אם יחפוץ יקח ממני איך אחטא ואעבוד לפניו בשמחה ובגילה אבטל תענוגי העולם הזה לעדני בעולם הבא. ששה קולות הן א א א א א א א כנגד ו' מזלות בגלגל שקועים ו' עולים ביום ובלילה ואורם מבהיק איך אין נראים ביום מפני כח החמה ופעמים נשקעים ופעמים עולים כך המלכים ו' בטעמים המשמשים למעלה זרקא רביעי גרשים ובו'. למטה ו' אתנח תביר וכו'. המליך את א' ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אדם בעולם. ורויה בשנה. וגויה בנפש. זכר ונקבה זכר באמש ונקבה באשם פירש המליך א' בראש הדבור וצירף אותיות זה בזה כולם עם א' ועשאו שני יצירי' ובונה את א' אמש. והב' אשם וצר רוח מרוחו וצר בן אור בעולם. ורויח בשנה וגויה בנפש כל דבר שהוא מתנווך כי אלו שלשתן נבראו מרוח מן החזה והלב שהוא הגויה המתנוכה בין בטן לראש ויולד נשמת הרוח בכל דבר שהוא זכר באמש ונקבה באשם יש באור העולם המצמיח ומוליד ומפריא נקבות בין הבריא' בין בצמחים בין בפירות ויש רויה המולדת ומצמיחה נקבות בין הבריות בין בצמחים בכל דבר ולכל דבר שיש להם גויה הנה אמש ואשם ורוח אלהים מלא הכל ופנה אור העולם להיות חלל כדי שיהיה העולם בנפחת הרוח כי בלא חלל ואור אין בריה יכולה לחיות שאם יסתם במקום צר אין לו אור באם שאין אור אין רוח וימותו מיד ע"כ מרוח קדשו מלא כל חלל בכל ד' רוחות זהו וברוח פיו כל צבאם והרוח נשמת חיים לכן נוצר באל הרוח שאין אדם יכול לומר א כ"א בפתיחת פיו כשמוציא רוח. דרוח מתוך הלב באמצע הבנין שמשם הרוח יוצא כן הרוח מן החוטם שהוא מתנווך בין העיני'. והרוח יוצא מהלב שהוא באמצע בין הקנה לריאה כי רוה"ק יוצא מן הכסא שהוא מתנווך בין המחנה זהו רוח אלהים כן הארון מתנווך בין המחנות שמשם יוצא רוח לנביא ותחת כסא הכבוד חלל כאגוז שחלל תחתם ושם הרוחות שני' והיתה נפש אדני צרור' בצרור החיים את ה' אלהיך והוא מתנוקן בחללו של פה החיך והלשון שיש גבורה בחיך כספינה ובו הרוח.

ומעין תחת הלשון כמו נהרות סביב הכסא מה שיש חלל כאגוז תחת כסא הכבוד זה אל גינת אגוז ירדתי (הנה זה עומק המרכבה) לכך וידא על כנפי הרוח שהם קלים שהרוח ראש לכל הבריות ואין הרוח שולט אלא במקום רוח לכך נקרא רוח. ר' בראש תיבה רוח שרוח אדם בראשו ומשם יוצא שבו נפחה שגא' ויפח באפיו נשמת חיים ויפח באפיו רוח וכתוב ורוח אלהים מרחפת על פני המים זה רוח של אדם כי חי תתק"ל שנים. כמו ריח במילוי רי"ש וי"ו ח"ת גי' תתק"ל וכ"מ שכתב רוח אלהים זו רוח חזקה. שהנביא מרגיש שהקב"ה מתהלך בה רוח למפרע חור (זהו שלח ידו מן החוד) רוח בא"ת ב"ש מפ"ג כי יש לרוח חורים קטנים כמו ספוג וכשרוח מנשב ברוח יורד מעט מעט גשם לארץ זהו ישוב רוחו יזלו מים: ענין רוח ובהו

רוח ג' אותיות ג"פ יצא הרוח בלא שיעור בימי איוב אליהו ויונה וג' מדות עושה הרוח משבר סלעים ומפרק הרים ומוציא אש דכתיב באלהיו רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני הי וכתוב ביחזקאל והנה רוח גדולה ואש מתלקחת רי"ש בראש רוח ור' במספר קטן ב' רוח סובב לב' מאות שנה שנ' סובב הולך ואל סביבותיו שב הרוח ו' ברוח כי ו' עניני הרוחות נאמרו במשיח א' רוח חכמה ב' רוח בינה ג' עצה ד' תבונה ה' דעת ו' יראת ה' ח' ברוח ה' מיני רוחות הן א' רוח נקמה לא ידון רוחי ב' רוח המנשבת בעולם שנאמר ורוח אלהים מרחפת ג' ורוח מלאך שכתוב ולא ברוח ה' ות"י במלאכה רוח שכינתא דה' עושה מלאכיו רוחות ד' רוח ב"א שנ' אל אלהי הרוחות ח' ורוח רחבה לעשות משפטים זהו לרוח משפט. ו' ברוח שרואה דמיונות ומתפחד זה רוח אלהים מבעתו. ז' רוח עריצות שאינו ירא מפני כל אפילו חלש יש לו רוח עריצות וזהו ורוח לבשה את עמשי ח' רוח נביאים שני ואתן את רוחי עליך רוח אליהו ונחה עליו רוח ה' אשפוך רוח' על כל בשר הרי ח' מיני רוחות והמליך ל' אלף אלוף שהקב"ה עושה משקל לרוח בדעת בני אדם יש במקרא יש במשנה יש בתלמוד יש באגדה יש בדרך ארץ יש ברזין זהו לעשות לרוח משקל זכר באמ"ש כי מ' הממוצע בין אלף לשון היא מתחלפת בא"ת ב"ש י' הרי אמש איש ונקבה באשם כי מ' מתחלפת בה' באלף בית א"פ ב"ע ג"ס ד"נ ה"מ הרי אשה מאשם. כמו שאותיו בולטות ומאירות באורים ותומים כך לפני בריאת עולם ה' אותיו בולטו בתורה וכשהי' בולטו אותיו אשם אז נבר' אויר חזק שמגדל בעלי כח וזכרים יותר מנקבות ופירות גדולים ושמיים. וכשהיה בולט אשה נברא אויר חלש מגדל חלשי' ונקבו' יותר מזכרי' ופירות כחושים ולכן יש אויר שמגדל חלשים ונקבות יותר ופירות כחושים ויש אויר שמגדל גבורים וזכרים יותר ופירות שמנים. ולפי שרוח יוצא מרוח קדשו כל חיות אדם נשמת רות. לכן נזכר אלהים ברוח יותר מן כל שנ' ורוח אלהים מרחפת כי מלחלוחית הרוח בא מים ומכאן מים בא אש ויש להם דוגמא בעולם אם יפח אדם בכפות נטרטב וידוע אם יתחממו מים בכלי זכוכית נקיה ויותנו בחמה בתקופ' תמוז במדינות שאוירים חם יכול להדליק בוערו הימנו וכן מאש אבנים אם יחמם מים במקומות וירתח בו ימים רבים ימצא בתחת' הכלי כמו חתיכות אבן זהו סברת הדעת ועור שהרוח חזקה מכל גם כי כלם תלויים ברוח והרוח תלוי במאמר דקב"ה ובכל' כתיב ברי' דכתי' בורא רוח וכתוב והמים אשר מעל לרקיע צוה ונבראו ובחושך ובאור יוצר אור ובורא חשך למה ורוח אלהים מרחפת על פני המים להודיע שהרוח על המים לכך אל תתמה שבימי אליהו ככף איש עולה מן הים שהרוח שם ועוד ורוח אלהים זהו רוח קדשו וזהו אור החיים שהוציא מרוח חיים שברא לכבודו האור אשר שם הקדוש ומן הרוח ההוא נבראו כל הרוחות נמצא הרוח ראש לכל הבריות במם' ובמעלה ובד' רוחות העולם רוח בכל א' מהם כי בכל ד' פנות העולם רוח ממש בו שמנשבת בכל יום זהו שנ' בספר יצירה רוח מרוח חקק וחצב בו ברוח הפה כלול ומעורב בג' בו רוח ממש ורוטב וחמימות כי רוח מרוח קדשו יצא ומן הרוח יצא מים ומן המים אש זהו מים מן הרוח ובכ"מ שיש מים שם הרוח דכתיב ויולך ה' את הים ברוח. כי בראשי' מלאכ' המים ה' ע"י רוח שע"י רוח נעשה רטיבות ולחלוחית האויר כנס את מי הלחלוחי' לצד א' וחצב ממנו תהו קו הירוק המקיף כל העול' כמין ירוק שעל פני המים. ובהו הם אבנים המפולמות ומלחלוחית המשוקעו' בתהום המי' יוצאים וממ' נברא מים מ' הוא מים. ומהופך כלפי ארץ ששם מים ומ' דוממות כשאדם קורא אות' משתמשת בין שפתים ס' למים שדוממים ומ' בתחילת אות מים מבוע מקור מקוה ולפי שמן דבר קדשו יצאו המים כל טהרה במקוה מים הקב"ה נקרא מקוה ג"פ, ב"פ מקוה ישראל ה' וא' ומקוה אבותיכם ה' לכך מקוה ברום שלשה אמות מקוה גימט' מ' סאים ואומר בספר יצירה המליך את מ' וקשר לו כתר וצרפו זה בזה והציפו ארץ לעולם קור בשנה ובנין בנפש זכר ונקבה פי' שם מ' בראש הדבור וצירף האותיו ביחד ועשאו שני דברות ויקרא הא' מאש והשני משא וצר ארץ בטולה שהיא מבועי מים וקור ובטן בנפש מחמת מאכל יולד הקור זכר מאש ונקבה במשא יש ארץ שמוליד דברים

בין בבריות בין בדשאי' בין בכל דבר כי יש נקבה לכל דבר וכמו אדם שמדבר בימות הגשמים שהוא קור ורוחו חם יש בו לחלוחי' בהבל פיו כך יתעלה דבורו אש אוכלה יצא מרטיבת דבורו מיח לכך לא נאמר היאך נבראו לכך כתיב קול ה' על המים הם היו ראשונים אשר קבלו את המלך בקילוס ואמרו אדיר במרום ה' והתורה נמשל למים שנאמר הוי כל צמא לכו למים שהוא היתה מיועצות במלאכת' ומטהרת לומדיה לכך למ' יום קבל משה י' הדברות ואח"כ היה עוד מ' יום אחרים ב"פ מ' ועשרת הדברות הרי מים וברטוב הדבור נתמלא כל העול' מים ורוח מרחפת עליהם ממים אש ומים מרוח דבור קדשו ומכח החום הוא אש וממנו נחצב הכסא כמו שנפרש שי"ן למעלה פתוחה זו אש שהפוך לשמים שהיא של אש ושורקת בקריאתה משמעת קול סי' לאש בשעת הבערתו מוציא קול ושי"ן למעלה כמו נר כשנתכבה עולה שלהבת למעלה למקום שבאה ונקראת שי"ן לישון שינוי הם שמים ואמר בס' יציר' המליך את שי"ן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שמים בעולם חום בשנה וראש בנפש זו"נ פי' המליך שי"ן באש וחקקו בראש הדיבור וצירף האותיו' ועשאן ב' דבורים ובינה זכר באשם ונקב' באמש וצר שמים בעולם של אש וחום בשנה והראש בגוף שמן המוח יולד חום ויש חום בשנה ויגזר מן השמים להוליד להצמיח בין בריות זכרים בין נקבות שי"ן לישון שינוי שי"ן יש לה ג' ענפים והיא ראש אות משמים שבו חמה אש ולבנה שלג ורקעו שחור הרי ג' יש באש חמה כגחלת אדומה לבנה כשלהבת לבנה רקיע כעין גחלת שכבה שי"ן הענפים כי עם שי"ן נוצר אש בו ג' שלהב' ועשן וגחלת ואין אש בלא רוח שנופחין אותו לכך חבר אלף עם שין אש באל"ף ויצר רוחו ובשי"ן האש ושי"ן ל' שינוי שאש שמים משתנה שאוכלת המים כדכתיב ואת המים אשר בתעלה לחכה לפי שיצא מרוח קדשו לכך האש מטהר' דכתיב כל אשר יבא באש תיעבירו באש וטהר למעל' טהרתן באש בנהר דינור ותחתוני' טהרתן במים נמצא בדבור העולם נתמלא' העולם רוח מים אש זהו אמש אויר מים אש שאש לקח המים והורידן לכל דבר מבקש מים תפקידו למעל' ירדו למטה להב' עולה למעל' למקו' שבו ורוח אלהים מרחפ' על פני המים רוח קדשו ולקח האש עמו במחיצתו זו נהורא עמיה שרי ועתה היה העולם מים ורוח על המים והאש למעל' מכלם ויאמר ה' בלבו אין כבוד למלך בלא צבא אברא עולמות לדעת ככוד מלכותו ויועץ המלך בכלי אומנתו הוא התורה כדאיתא בבראשית רבה ואהי' אצלו אמון אמרה תור' אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה ואומר במדרש הי בחכמה יסד ארץ אין חכמה אלא תורה דכתיב כי היא חכמתכם ובינתכם מלמד שברא הקב"ה את עולמו בתור' תדע במילוי חכמה ח"ת כ"פ מ"ם ה"ה בגימטריא תרי"ג וכת' בראשי' ברא אלהים אין ראשית אלא תורה דכתיב הי קנני ראשית דרכו בראשי' בגימטריא כתורה יצר ללמדך שבתור' יצר עולמו תדע אל"ף אחד ב' שנים הרי שלשה ג' שלשה הרי ו' ז' ארבע הרי י' ה' חמשה הרי ט"ו ו' ששה הרי עשרים וא' ז' שבע' הרי כ"ח ח' שמונה הרי שלשים וששה ט' תשעה הרי חמשה וארבעים שים אותם לצד א' ועתה חשוב י"צ הרי ק' כ"פ הרי ק' ל"ע הרי ק' מ"ם הרי ק' הרי ת' נשאר נ' שים נ' עם מ"ה הרי הם צ"ה שים צ"ה עם ת' הרי תצ"ה נמצא הי חסר מת"ק היא חמשה חומשי תורה נמצא התור' משלים למנין ת"ק והעולם נברא מהלך ת"ק שנים לכך בתור' יצר העולם זה שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי בתורה הכתוב מדבר שנ' תורה צוה לנו משה בלשון א"ת ב"ש מספרו י"ג אל"ף פחות מ' דהיינו א' פעם ת' הוא ת' ו' פעמים פ' הוא ת"ף ג"פ ר' היא ת"ר. ה' פעמים צ' הוא ת"נ. הרי תורה י"ט מאו' ול' ה' פעמים צ' הוא ת"נ ו' פעמים פ' ת"ף ה' פעמים צ' ת"נ הרי צוה י"ג מאו' ופ' כ' פעמים ל' ו' מאות ט' פעמים נ' ת"ן ו' פעמי' פ' ת"ף הרי לנו ט"ו מאות ול'. י"פ מ' ת'. ב"פ ש' ת"ר ה"פ צ' ת"ן הרי משה י"ד מאות ונ'. י"פ מ' ת' ו"פ פ' ת"פ ג"פ ר' ת"ר ב"פ ש' ת"ר ה"פ צ' ת"ן הרי מורשה כ"ה מאות ול'. ד"פ ק' ת' ה"פ צ' ת"ן י"פ מ' ת' כ"פ ל' ת"ר א' פעם ת' ת' הרי קהלת כ"ב מאות ונ'. י"פ מ' ת' ז"פ ע' ת"ץ ד"פ ק' ת' ב"פ שי"ן ת"ר הרי יעקב י"ח מאות וצ'. הרי סך הכל י"ג אלפים פחות מ' כן ביום יש י"ב שעות וכל שעה תתר"ף חלקים הרי י"ב פעמים תתר"ף י"ג אלפים פחות מ' וכל בלילה זהו והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה ו' סדרים כנגד ו' ימי השבת ד' סדרים יש להם גמ' נגד ד' ימים בשבוע ולא קה"ת וד' סדרים מעמידם ובתורה היה עצת מלך מהקב"ה בילאו"א:

בראשית ברא אלהים פתח בב' להודיע לבני אדם כי בב' אותיו' משמו ברא ב' עולמות עוה"ז ועוה"ב שנא' כי ביה ה' צור עולמים העולם הזה בה' והעולם הבא ביו"ד לפי שעה"ב עלה במחשבה לבראות קודם עולם הזה הקדים י' לה' וא"ת למה הקדים הקב"ה בא"ב ליו"ד כדי לצרף יה"ו א' אחד ב' שנים הרי ג' וג' שלשה הרי ו' וד' ערבע הרי יו"ד וסמיק ליה יה"ו וזה יה"ו שם הקדוש כאשר נפרש בשאר השמות ביו"ת זה עולם הזה שיש לה שלש' דפנו' כמו ב' י' שנברא בעשר' מאמרות כנגד י' דברו' ת' זו

תחיית המתים לכך פתח לברוא עולמו ועוד ב' פונ' גבה לאלף לומר יחיד לעולם פנה פניך בעולמך ב' כתיב אצל חורבן בתים ובחורבן הבית ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אדם כן בתחיל' העול' והארץ היתה תהו וחשך תהו פירוש רקנית מכל טוב רקנית כמו ובתהו יליל ישימון מקום שממה שאין בו מכל טוב כמו הלכו אחר התהו אשר לא יועילו ולא יצילו וכן ראיתי הארץ והנה תהו ובהו כמ"ש ובסמוך ראיתי והנ' אין אדם כך והארץ היתה תהו מכל צרכי העולם ובהו בלי בניינים לכך ויתחבא אדם ואשתו בתוך עץ הגן כי אין בית בעולם וחשך זהו העבים כמו חשכת מים עבי שחקים וקרא לעבים חושך שמונע אור ומחשך המראה כמו הנה אנכי בא אליך בעב הענן ובכאן נברא העבים אבל ממש חושך לא היה אינו אומר חושך כ"א באור שהי' קודם והחשיך ועדיין לא נברא אור בעול' ומה שאמר וחושך על פני תחום העבים חשכת מים ששרוין אצל המים ועוד העולם מתחל' הי' חשך שיש בו ממשות כענין ממש חשך היה כמה אלפים רבבות. שאין ראש. כך עולמו עומד והקב"ה בעולמו' אחרו' שיש לו עין לא ראת' אלהים זולתך וטרם בא מו"ש סמוך לערב האור לפי שעה רגע כממרי' להחשיך כמו חשך של לילה ונתיעץ הקב"ה עם תורתו היאך לבראות עולמו והתורה הית' כתוב' בזרועו באש לבנה על אש שחור' והי' ע"ג שמות של הקב"ה חקוקי' בימינו והיה יחיד בעולמו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ונתאזהר לעולם לברוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אות' ויעש מיד פשט ידו ולקח שם אחד והוציא ממנו שלש טיפין של מים ונתמלא כל העולם כולו מים ושכינ' על המים שנ' ורוח אלהים ה ג ה " ה

ע"ד זל כלל א"ב גדה"ו כמנין א"ך ושני ראשים דהיינו א' ו' ובתוס' ז' אצל ו הרי כ"ח וסוד אז ישיר משה רמז כח מעשיו הניד עוד הנה א"ב ג"ר סוד א"ד יעלה מן הארץ כלל א"ב ג"ד הוא עשרה א"ד ב"ג באמצע

הם ה' וה' היא נ' במספר קסן

הרי השם (אדני) וזהו סוד בגדי

קודש רמז בגדי בד קדש ועם

הג' באמצע הרי בגד בגימ' יה

בגד בעצמו תשע' ור"ת וס"ת

בר ששה הרי ט"ו:

מרחפת על פני המים וחלק המים לשלש' חלקים שליש תלוי' במאמרו ושליש במעיינות ושליש בים ולקח שם שני והוציא ממנו שלשה טיפי אורה וחלק לשליש א' בעה"ז והא' בעה"ב והא' לימות המשיח ולקח שם שלישי והוציא ממנו ג' טיפי אש וחלקן לשלש' מאחר נבראו המלאכים ומא' חיות הקודש ומא' אש לא נופח הרי נתמלא העולם מים אור ואש הי' מימינו אש ומשמאלו אור מתחתיו מים נוטלן וטרפן זב"ן נטל אש ומים ועשה שמים נטל מים ואור וברא כסא כבודו נטל אש ואור וברא מהן חיות הקודש ומלאכי השרת דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ מנין חכמ' ע"ג אלו ע"ג שמות של הקב"ה החקוקים על זרועו של הקב"ה נשתייר ע' שמות שכל א' מהן יכול לברוא עולם אחר כך מצינו במדרש רבה ה' בחכמה יסד ארץ ואני קבלתי כמו שהוא כתב בספר יציר' עשר ספירות בלימ' אחת רוח אלהים חיים פ' רצון רוחו וחפצו שנית רוח קדשו מרוח אויר ומרוח הקוד' שלא יצא רוח וילך לז' רוחו' רוח ממש ומן הדבור יצא רוח שלישי' מים מרוח היא רטיבת לחלוח הדבור רביעי' אש ממים הוא עיקר החום אצל הדבור ה' רום ו' תחת ז' מזרח ח' מערב ט' דרום י' צפון ומן הדבור שהי' העולם רק רוח מים אש לקח אש ומים וערבן יחד וברא שמים וקרא מודם יהי אור לא שצריך לאור' כי נהורא עמי' שרי' וכ' עוטה אור כשלמ' כ"א כאדם שבנ' בית סגור ומאיר נר להאיר בבית כך גזר על המים להאיר לצלית' הרוח האויר הדומ' לערפל וכשהמדבר מתוך האש הרוח הוא הדו"מ כתמרת עשן הדק והוא הוא המקיף בין שמים לארץ ונחלק ראשונה שנית במדבר שלישי' בהרים ורביעי' בישוב ושלטין בישוב אפס אין עין יכולה

לשלוט בה הרוצה לראותה בבית שיש בה שלשה חלונות כאשר יצא קו השמש על החלונות לפנים בבית אז יראה כמדת הקו קשור ועמד מן החלונות והוא האויר ובימות החורף יראה בעין דק שיעלה מן האויר ואש ואין עולה כי אם יכנס לשביעתו למים ומחמימות הארץ שאינו מקבלו נרא' כמוציאו להוץ ועוד בימות החורף שהאויר קור וגוף חם יוציא גיהור מפיו של אדם לחוץ כמו עשן דק אבל בימי קיץ שהאויר חם והגוף חם לא יובדל זה מזה שמי' תלוי' באויר והארץ תלוי' מן האויר והגלגל מגלגל סביבותיה והארץ אינה זזה ממקומה משל לכלי זכוכית רחב ופיו קצר וכווץ או עלה יבשה או כנפי עוף או קליפת שום ישים פיו בפי הכלי יפיח רוח בכחו עד שיתמלאה כלי רוח אז יעלה מה שבכלי באויר באמצע עד הרוח בו כך הארץ תלויים באויר והאויר טבעיות רטוב אז כח השמש ביום חם אבל בליל' השוכב תחת אויר ויתכס' בבגד צמר או עור למחר ימצ' עליו רטובים כגיהור היוצא מן הפה זהו הרטוב הבגד כגיהור היינו באויר היוצא מן הפה זהו אויר הרוח מי' מאויר והקדוש ברוך הוא אין לדמותו אך יש לדמות כדי שיבין השומע כך יצא הגיהור מפי האדון ומרטיבותו זורמו המים מכח הגיהור סביב הערפל המכסה על הנהרות מחמימות הגיהור נעש' תהו ובהו זהו קו הירוק דומה בדמות ירקות הקשת כשאדם בים בספינ' וגל מעליה אז יכול להביט קו הירוק למעלה אדמדם בקרקסי השמים למטה שחור אצל התהום הוא מקום חשך ובצול הים יכול להביט מקצה אל קצה פאות העולם יש משמים לארץ כי צול הים גבוהים ט"ו אמה מכל ההרים הגבוהים והנה בתנועתם בים יעל' האדם על ראש התורן להסתכל בעמיקו' הארץ מפני גובה בים יראה והנה כשאדם בים מרחוק מן המדינה יראה כל המדינה לפניו כקערה ומן קצפי המים נקפאו עם חקקי המים ונשתלגו ברפש וטיט ונחצב כערוג' הבשם שנזרעו שם מיני הבשם ויש להם גבול סביב שלא יתערבו הבשמים כמו לחייו כערוגת הבושם זה הציבי בחומ' כמו והמים להם חומה כמו מעזיב' בסופה עמוקה לשוב הגשמים בו ועבים היו סביב למים כמנהגם והיה חושך ואין לדבר מן האורה איך יצאה מדבורו והנה אנו רואים האש והאור ואת צביעותם מכמה פנים ופעמים נשמע קולם ואני לא יוכל לעמוד על עיקרה ואיך נעמד על נעלם ונסתר אך כאשר קבלת אבותינו בידינו נגיד כי איך צוה למים להאיר מדבר קדשו ואומר לך משל אמת כאדם שחקק אותיות מן דמות אותם המלאכים שנטרדו וגער בהם הקב"ה והפילים משמי מרום מצאם אדה"ר ושב וחקק את דמותם מאל"ף ועד תיו כן המים היו מאירים ממלאכי' שבהם ועוד כשם שאדם מאיר נר בביתו להאיר כן כשנברא עולמו בדבור צוה הקב"ה על צלילות המים להוציא אור להאיר לעולמו ויהי אור שציור מופל' בידינו שהאור נברא מן המים שבהרבה מקומות נקראו המים אור שנאמר יפיץ ענן אורו על כפים כסא אור כמו עין מאור ובו מעין מים תדע כלו בדמעות עיני לךך אור נקרא יום לשון ים מים זהו יהי אור ילכו חשכת עבים ורוח המקשרת על המים והאור בין הקליפות כי שמים ביום כביצה בתיק עולה בלא קליפה הלבנה ככדור שמים למעלה למטה העולם מוקף לרקיע כך ובין כל הקליפות אור ובבראו האור מלחלוח' הדבור ברא מים מאוצר' מים מטר וברק ואוצר' שלו. יש מקום שהמים מאירים ושם אין חשך וכן שלג ומן מטר שבא בברקים והברקים מחמת החמימות האורים וקראו אור שם אויר מנקב מחושך והאור צריך עם כל פעולה לךך בכולן כתיב ויהי כן ובאור כתי' ויהי אור שבולן צריכין לאו' ובכולן כתיב וירא אלהים כי טוב ובאור כתיב וירא אלהים את האור כי טוב כי כולם צריכין לו ולפעולה ואמר טוב על האור ולא על השמים והארץ ומים כי עדין לא נגמרו כל מלאכתו לפי שלא אמר כי אם אור רגלאן

ארץ על

מים

יהי אור ולא שמים ולא תהי הארץ ולא מים לךך אין כתיב כאן ויהי כן כי אם ויהי אור ונהר דינור היה מאיר בין הקליפות כי מדברו יצא האור וזה קודם לכל וזהו פתח דברך יאיר ואותה אור מתוקה וגנוזה לצדיקים וישמחו דכתיב ואור צדיקים ישמח:

העולם שליש מים שליש מדברות שליש ישוב ועוד ארץ שמים ימים ועוד העה"ז והעה"ב לימות המשיח וגומל חסד עם כולם וירושלים של מעלה שבזבול ג' רקיע' מכאן וג' מכאן וכתוב חזקים כראי מוצקים א"כ למה אין רואה בעבר האחד לפי שהן כמרא' של עופרת בצד האחד על כן אין רואין וכתוב ושמים בזרת תכן שלשה טפחים ולקח הקב"ה אש צח ומים צחין וערבן וברא שמים כי ברא שמים

מאש בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והתקין ז' מעונות למעל' וז' למטה נטה שמים למעל' כפתן הגדול וילון אינו משמש כלום שנאמר הנוטה כדוק שמים וילון דומה ליריעה שמישין אותו על פתח פלטין בשעה שהמלך נכנס לפלטין שלו מכסין אותו ובשעה שהוא יוצא מעבירין אותו אף כן וילון בשעה שיעלה עמוד השחר ותצא חמה לשמש עולה ומכס' פני הרקיע הא' מפני גלגל חמה וכשנכנס חמה מעבירי' כדי שתכנס לבנה כוכבי' ומזלות לשמש בעול' ב"ה אומר ארץ נברא' תחלה א"כ למה פתח בשמים מפסני סדר המזלו' ניסן ראשון לחדשי השנה אש ואש ראש לכל דבר שהרי אור ראשון לכולם ניסן ראש לחמימות השנ' וטלה אש והיא מזלו של ניסן כי טא"ק ואחר האש עפ"ר שו"ר מזלו של אייר שהוא עפ"ר שב"ג עפר ואח"כ רוח תאומים מזלו של סיון שהוא רוח תמ"ד רוח ואח"כ מים כנגד סרט"ן שהוא מזלו של תמוז שהו מים סע"ד מים וחוזרים חלילה אריה מזל אב אש בתולה מזל"ל אלול עפר מאזני"ם מזל תשרי רוח עקרב מזל מרחשון מים קש"ת מזל כסליו אש גד"י מזל טבת עפר דל"י מזל שבט רוח דגים מזל אדר מים וסימנך טש"ת סא"ב מע"ק גד"ד לכן בפסוק סדר שמים ארץ עפר רוח אלהים מרחפת על פני המים וכמו שהי' האור ראשון כך טלה אש ונקרא ראשון ובניסן תורמין הלשכ' לצורך תמידין לקנות טלאין שיהיו מבוקרין וכשקרא האור א"ל לשר של חושך סור כי אני רוצה לבראות עולמי באור' א"ל מפני מה ברא אותו קודם ממני אמר לו אם לא תסיר הריני גוער בך ומאבדך מן העולם כי אני בורא באור טלה שהוא אש מזל ניסן אמר אחרי האור מה אתה בורא א"ל אותך חושך דומה לשור מזל אייר ואחרי מה אתה בורא א"ל תאומים מזל סיון אדם שמשמש באור ובחשך ובו אתן שני לוחי' ואחריו מה א"ל סרטן שהוא מים מזל תמוז שהכל צריכין מים ואחריו מה א"ל ארי' מזל אב כשאדם מקפץ מדבר כארי ואחריו מה א"ל בתולה מזל אלול שעתיד אדם לעומק ואחריו מה א"ל מאזני' מזל תשרי כאשר אדם שמן כבתולה שוקלין אותו במאזנים ואחריו מה א"ל עקרב מזל מרחשת כמו ששוקלין אותו במאזנים ויש בו עונות שמורידין אותו לגיהנם מקום נחשים ועקרבים ואחריו מה א"ל קשת מזל כסליו כיון שיוירד לגיהנם אין לו עלייה כיון שמבקשי' עליו רחימי' אני זורקו מגיהנם כחץ מן הקשת ואחריו מה א"ל גדי מזל טבת שמא תאמר כיון שיוירד לגיהנם ועלה אין בו כח ומשחירין פניו אלא מרקד ועולה כגדי ואחריו מה א"ל דלי מזל שבט שאני זורק מים טהורים לטהרם מעזונותיהם ואחריו מה א"ל דגים מזל אדר כיון שעלה מגיהנם יורש העה"ב שאין העין שולטת בו כך מצינו במדרש. ועתה נחזור לקדמותינו טלה אש בניסן תורמין הלשכ' לצורך ושור באי"ר עפר שתהום יוצא מתחת מדמו' עגל שרובץ תחת התהו' כדאמרין בתענית לכך עשה שלמה ממות עגל שהתהום תחח רגליו תאומים בסיון כנגד הרוח שאין רוח יוצא כ"א בדבר המות אם בעץ מפרח סרטן בתמוז כנגד המים ששם גדולו וכל תולדות הארץ תלוי במזלו' לכך הקדים שמים לארץ אבל ארץ נבראת תחל' ע"כ נבאר מעשה הארץ י"ב מזלות ברא הקב"ה אורם מבהיק ביום ובלילה אך אין נראין ביום מפני כח גלגל חמ' וכולן נראין בלילה חוץ מאותן של חמה יושבת עליו בשעת זריחתו מדת מזל אחר ביחד מהן מכוסין ומהן גלויין עלה בו בזריחה ושקיעה כוכב מזה ומזה לזה ומזה לזה על זה כולו שוקע זה זה סדר עלייתן טלה ומאזנים בזמן שטלה עומד במזרח מאזנים שוקע במערב טלה"ה ככ"ב בטלה"ה שוקע במערב כוכ"ב מאזנים טלה טל"ה כולו שוקע מאזנים כולו טלה שור ועקרב תאומים קשת סרטן וגדי ארי"ה ודלי בתול"ה דגים וכולין יוצאין במספר ונכנסין במספר כיצד עולין מן מזרח במספר ושוקעין במערב במספר ואין א' מהם משנה את סידורן ואין נכנס בתהומה של חבירו מזל המשמש בשעת הזרע אינו משמש בשעת הקציר והמשמש בשעת הקציר אינו משמש בשעת הזרע החורף והמשמש בשעת החורף אינו משמש בקיץ והמשמש בקיץ אינו משמש בקור והמשמש בקור אינו משמש בשעת החום: זה סדר שמושן חצי מאזנים עקרב וחצי קש"ת אלו בשעת הזרע משמשין ס"א יו' וחצי קשת גדי וחצי דלי משמשין בימי החורף ס"א יו' וחצי דלי ודגים וחצי טלה אלו משמשין בימי הקור ס"א יו' וחצי טלה ושור וחצי תאומים אלו משמשין בימות הקציר ס"א יו' וחצי תאומים וסרטן וחצי ארי' אלו משמשין בימי הקיץ ס"א יו' וחצי ארי' בתול' וחצי מאזנים משמשין בימי החו' פ"א יו' חכמי ישראל אומרים הרקיע עשוי כקובה גלגל קבוע ומזלות חוזרים חכמי אומות אומרי' גלגל חוזר ומזלות קבועים בו והשיבו חכמים לדבריהם לא מצינו עקרב בדרום ועגלה בצפון עגלה לא זזה ממקום לא חוזרת כמו גלגל וסי' טא"ק אשש ב"ג עפר תמ"ד רוח סע"ד מ' ואין אדם שידע עיקר שורש המזלות כ"א הקב"ה שבראם אין לעשות כמעשיו דכתיב אשר מי אל בשמים ובאץ אשר יעשה כמעשיו וכגבורותיו סדר הזלו' להודיע לבניו את מעשיו עליהם ונראה שהמזלות חוזרים שנק' מזל כמו מאזל שהולכים ומשתחווים לכבודו דכתיב וצבא השמים לך משתחווים כי ברוח פיו כל צבאם ד' למעל' ולמטה כנגד י"ב המחולקים ד' למעל' ולמט' טא"ק אש שב"ג עפר תמ"ד רוח סע"ד מ' י"ב

מזלות כנגדן אות ג' שבו מתחילין הזיינין שהוא סוף האותיו' שהזיינין ג' אותיות בלא זיינין דהוי מ' הפקר וכן י"ב חדשים וי"ב חוליות גדולו' בידים ורגלים וי"ב שבטים וי"ב מלכים מקיפין כסא הכבוד וי"ב ברכות מוסיפין בכל תפלה וי"ב סדרי תורה אלו הן תורת ה' תמימה א' משיבת ב' נאמנה ג' מחכימת ד' ישיר' ה' משמחי לב ו' ברה ז' מאירת ח' טהור ט' עומדת י' אמת י"א צדקו י"ב לכך י"ב שעות ביום שתעסוק באלו י"ב סדרי תורה ואז יזדמן לך לחם לאכול שהרי י"ב לחם הפנים שבהם כ"ד עשרונים נתן לכהני' המלמדים תורה י"ב שעות ביום וי"ב שעות בלילה כ"ד ספרים לכך סמך אצל ה' קנני ראשית דרכו טבחה טבחה ומסכה יינה שלחה נערותיה תקרא אלו הכהנים מי פתי יסור הנה אם אין רוצה לעסוק בתורה ייסורוהו לכן לכו לחמו בלחמי התורה בלחם הפנים י"ב לחם הפנים וי"ב שבתות התורה. ראשית א' קדם ב' מאז ג' מעולם ד' מראש ה' מקדמי ו' באין ז' באין ח' באין ט' בטר' י' לפני י"א עד לא י"ב ועוד י"ב דרכו א' מפעליו ב' עושה ג' בהכינו ד' בחיקו ה' באמצו ו' בעוז ז' בשומו ח' בחקו ט' אצלו י' לפניו י"א ארצו י"ב לומר י"ב מזלות ברא בעבור התורה וכשם שחולקים המזלו' לד' כן התורה לשקוד על דלתותי יו' יום בשבתך א' ובלכתך ב' ובשכבך ג' ובקומך ד' ובשנה ד' תקופות וחייב אדם לשמש ללמד ג' תקופו' ביום ובליל' מט"ו באב עד ט"ו באייר לכך סמך והאזנת למצותיו ושמרת כל חוקיו אל בחמש' עשר יום לחודש השני וסמך לו כן שאם ילמוד יזמן לו ה' כל צרכיו והולד מכסה בבטן אמו ג' חלקי השנה כמנין ב"ר נט"ט וכן כעצמים ימים בבטן המלאה ונימול לח' ימים לח' חדשים תש"י רבוא ור"מ חלקים מתתר"ף לשע' זהו צור ילדך תשי וכתוב ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני ועוד סמך אבותיכם צור ילדך תש"י רמז לאברהם הביטו אל צור חוצבת כאברהם שעסק בתור' ובקי' במזלות ויוצא אותו החוצה צא מאצטגנותך ועוד ד' משוך למלה ולמטה כנגד י"ב מזלו' המחולקי' ד' למעל' ולמטה בצד טא"ק אש נגד מעלה שכולו אש שב"ג עפר נגד מטה שהם עפר תמ"ד רוח הנה הוא נוחג למעלה ולמטה סע"ד מים גם הוא נהוג למעלה ולמטה העננים הם רוח ומים כמו בנפחי האדם בימות הגשמים רוח פיו דום' לענן והוא מים בימו' הגשמי' ולא ימצא צמח בשום מרא' כ"א יריק בבריאתן לפי שהגשם בעלה דארעא הארץ תאווה לבך מצמחת דומה לו ירוק שאם תשים מי גשמים בכלי אבן ושהה ימים רבים יהיה ירקרק אבל בימות החמה שהמזלו' משמשי' עם השמש והנצנו' מצוי בימות החמה שהמזלות משמשי' עם השמש שבו כל מיני גשמים לכך מהפכין הנצנים לכל מיני מראות ולמה טא"ק הראשונים אש כי השמים שהם עיקר הבריאה והם למעל' וא' בשמים היה לו להיות תמ"ד רוח שהרי הרוח למעלה לכל מעופפים אלא שהשמים נקשרים וכן הארץ ושניהן נעשו בידו שנ' אך יד' יסדה ארץ הרוח תמ"ד אחז עפר לפי שהרוח נועדת כשמגעת לעפר והמים רבעיים סע"ד לפי שהמים יורדין למטה ובקורבן למקום שפל כמו וימס לבב העם ויהי למים והטל יורד דכתי' לבו נמס ונשפל מקימי מעפר דל וד' תקופו' בשנה תקופת ניסן חמה ולחה תקופת תמוז חמה ויבשה תקופת תשרי קרה ויבשה תקופת טבת קרה ולחה. ד' יסודות האדם. דם ליחה. מרה אדומה. מרה שחורה. קור חום קיץ חורף אש עפר מים רוח ד' מוסדות הגוף דם וליחה ומרה האדומ' ומרה השחורה והתקופות כנגדן קוד וחום וקיץ וחורף העולם נברא מאש ועפר ורוח ומים מרה אדומה ושהוא כנגד אש והשחורה כנגד עפר והלחה כנגד מים והדם כנגד הרוח כי הדם היא הנפש והנפש הוא המוח ועוד אלמדך פשר בריאת היסודו' העולם תחל' נברא הרוח מרוח בורא הכל ומן הרוח אשר נבראת נבראו המים והאוויר ומן המים נברא האש והשלג ומן לאש ההוא אשר נבראו מן המים נבראת הארץ ואחר אשר נברא הארץ השמים רוח החיים והשמים והאוויר יולד מן השמים חום ויבש שהוא כנגד האש ומן האוויר נולד רוח ומן הארץ יבש וקור ומן המים יוליד לחלוח וקור כן נבראים ד' יסודות הגוף רוח החיים שלו אב ואם מרוח בורא כל ומרוח חיים של אב ואם יברא הזרע והדם כנגד מים והדם כנגד האוויר מן הזרע אשר יוציאו אב ואם נברא מרה אדומה והלחה שהוא כשלג נבראת מרה שחור' בדבר ה' הי' העולם מים במים רוח והאש והאור אצלו כמין כסא על המים ומלך הכבוד ישב עליו והתורה כתוב באש לבנה על אש שחורה בזרוע ומונחת התורה בחיקו טמון שעשועיים והכסא עומד בדבר פיו כי לא נבראו חיות עדיין מן הגן במינו ובאמצע היריעה פרושה של אויר ומצוייר בו כל צלם בריות וננשמו' גנוזים באמתחת הכסא והנם משמאלו ובו שבע מדורים תשובה בין גן ובין ערן עומדת ובהמ"ק בנוי לפניו ושכינת כבודו באמצע שם מלך המשיח חקוק על אבן טובה שעל המזבח ורוח אלהים סובל אותו עד שברא העולם נתייעץ בתורה ששמה תושיה לבראת העולם השיבה תברא המלאכים שאין חוטאים וא' היה בסודם ואל תתנני ביד איש שותה כמים עולה השיב הקב"ה בראתי התשוב' רפואה לחוטאים בנפש' כששבים מתרפאין ובהמ"ק להקריב קרבן לכפהתן ג"ע לנפשותן של צדיקים ניהנ' לעוברי מצות תורה לעסוק בה משיח לקבץ גליות מיד נתפייסה התורה נאמרה רבש"ע אתה הוא אלהי האלהים

העולם מי יאמר לך מה תעשה אם אין צבא למלך על מה הוא מולך וערב לו בדברי תורה ושמע לה והרקייע שמים והדר לבושו ונמתחו לרקיעים וז' ארצות עמים:

ה' הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה הפ' מתחיל בה' ומסיים בה' בין השמים לארץ מה לך ת"ק שבה וכן העובי של רקיע וכן מארץ לרקיע וכן מקצה לקצה ועתה שים אצנך כאפרכסת ושמע לקול דברי ותן מורא שמים בלבך ותשכיל ותבין ענין העה"ז לקח שלג מתחת הכסא וזרקו על המים וקפאו המים ונעשה עפר הארץ כי לשלג יאמר הוי ארץ כתיב הוא ארץ ומהיכן בא אותו שלג בדיבור המלך הגדול קפאו המים הלוכל שבהם נעשו אוצרות שלג ולוקח שלג תחת כסא לומר והארץ הדום רגלי ומהשלג לבן וכשנמס מימיו עכורין כך כל הבריות לבנות וטובות מראה ולבסוף שב אל העפר ומה שלג ו' קרנות כך כל כעשה הארץ ו' ימים ולארץ ו' חקות זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ואומר בספר יצירה מים מרוח חקקו וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט עשאו כמין ערוגה הציגו כמו חומה וסבבן כמו מעזיבה ויצג שלג עליהן ונעשה עפר שנא' כי לשלג יאמר הוי ארץ תהו זה כי ירוק שמקיף את העולם בזהו אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום שמשם יוצאים פ' מים מרוח פיו כנף הלחלוחית לצד א' יחצב בהם תהו זהו קו ירוק המקיף את העולם כמו ירוק שעל פני המים ובהן אבנים מפולמות לחים שמהם יוצא מים כי ממים נבראו ואדם שלא יאמין לזה שאין ברא אבן ממים יקח נחשת קלל ויעשה אבן מנחשת ויקח מים צלולים וירתיח על האש וכל מה שיחסרו המים יוסיף עוד מים עליהם שנים רבות וישבר כלי הנחשת וימצא בה אבן וכן באדם ובהמה תמצא אבנים דקות מלחלוחית הגוף מרתיח המכה נעשה אבן בכבד או בכליות או במקום אחר כ"ש שהקב"ה שהיא אש אוכלה בדבריו נעשו המים הרים וסלעים ועפר כשהבדיל רטיבתו והוציא ממנו מים והי' העפר ותהו המקיף נראה למעיין ובו נאחזים עמודי שמים שהוא תולדת אש עם עמודי הארץ שהם יצאו מן המים ובהקבץ המים יחד עשו רפש וטיט ונעפרורית ועשאו כמין ערוגה בעומק והציגו כמו חומה וסבבו כמו מעזיבה מכח אותו רפש וטיט כמין חתיכת מעזיבה ויצג שלג עליהן וקפאו ונשאו אפר כמו שנא' כי לשלג יאמר הוי ארץ זהו שאומר בספר יצירה עשה מתהו ממש ממה שהי' וזהו עשה ממש ורפש וטיט וארץ קבע בהן שיש בהן ממש הרי עשה את הארץ וברא את הצור על התהום וחקק עלו שם המפורש במ"ב אותיות וקבע אותו על פני תהום כדי לעכב מימיה וסימניך בב' אותיות וכל דבר חתום בשמו השמים לארץ באה"ה אשר אהי"ה א"ה מלמטה י"ה מלמעלה כנגד הכתר הכסא חתום אי"ה יהו"ה מג' אותיות של אש ולהבה ביהו"ה שמים וארץ ברא לכך התחלתו י"ה "ישמח" השמים "ותגל" הארץ כי בשמו הגדול הכל סובל אני ה' עושה כל והצור שנחתמו בו מ"ב אותיות מונח על התהום שלא יעלו המים אבל כשחטאו דור המבול לקח הצור ומיד נבקעו המים כל מעינות תהום רבה וכשדוד כרה השיתין מצא הצור אוי לי לחנם יגעת ע"ז תיסד בהמ"ק נתגלגל הצור ויצאו המים ומלא כל העולם נפל דוד על פניו ואמר שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' וירד השיתין עד מאד והעלה בט"ו שיר המעלות חוץ משיר המעלות לדוד או לשלמה אותו אין לחשוב וכן לה' כנגד שם שכתוב על החרס י"ט אותיות ובו רשם י"ז אותיות וי"ה הרי ל"ה אותיות שבהם התהום נח מועפו הביט הקב"ה לענותנותו ורמז לרוח וגלה כל העפר שהיא על הצור אמר הקב"ה לדוד אזור חלציך ובנה יסוד בהמ"ק הביט דוד בצור שכתוב עליו י"ט אותיות שם המפורש וסביבו כתיב יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו ועוד כתיב דוד ושלמה יבנו בהמ"ק מיד הושיט ידו ליטול הצור אמר לו הצור אל תגע בי ששם בוראי חקוק עלי ואני חותם של הקב"ה ואל תתמה שדבר הצור שהרי גורל של יהושע צעק אני גורל פלוני שנא' ע"פ הגורל השיב דוד שמי כשם בוראי דוד מלא יו"ד דודי לי ואני לו ואיעבד נטל הצור בכח שעליו שם המפורש והציפו המים למעלה אמר דוד להקב"ה להורגני נתכוונת א"ל לא נתכוונתי להורגך כי אם להראותך יסוד בהמ"ק מיד הזכיר השם והעמידו והיו עולין לצדדין נטל דוד הצור וחקק עליו שם המפורש והשליכו על פני תהום וחזרו לאחוריהן:

ועתה אשכילך בנסתרות אל יהי עסקך אין לומר כמה רבבות שנים עומק תחת רץ לברך מזה אם רץ לברך שוב למקום ב"ה שנא' והחיות רצוא ושוב כי אם רץ לברך למחשבה זו תסירנו מלברך ושוב ליחוד המקום ב"ה בעבודתו וליראתו כחיות שרוצים לזקוף מיד כופפין קומתן ורצים ושרים ומשתחיים שכן לא יעלה על לבך לחשוב עומק תחת כי כבודו למטה כמו בשמים והוד מלכותו כבודו שם כדכתיב ומתחת זרועות עולם ודע כל העולם עגול כי השמים סבבים כאגוז על כל העולם כל העולם ת"ק על ת"ק וים הגדול חוזר לעולם סמוך אל יסוד עולם ואותה כיפה וים הגדול וכל העולם עומד על עמוד

אחד וצדיק שמו שנא' וצ-יק יסוד עולם ואותו עמוד וכל העולם על סנפיר א' של לויתן ולויתן שוכן בתוך המים התחתונים כדג קטן בתוך הים והמים התחתונים על מי בראשית כמעין קטן על שפת הים ונק' שמם מים בוכים בשעה שחצה המים ולקח מים העליונים בכו התחתונים בכי גדול שלא זכו לעלות ורצו לעלות ודרכן הקב"ה ומים הבוכים תלויים ועומדים למלה מן הארץ התחתונה והארץ רקע על המים הזדונים כדכתיב רקע הארץ על המים ומים על עמודי החשמ"ל ועמודי חשמ"ל על אוצרות שלג ואוצרות שלג על הרי בתר על תהום למה הם דומים לג' ראשי שור שנא' תהום אל תהום קורא ותהום על תהום ותהו הוא קו הירוק ממנו יצא חושך ותהו על בהו ודומה לאבנים שמשם יוצא מים ובהו עומד על הים וים על המים ומים על ההרים והרים על רוח ורוח תלי בשערה וקשור בגופה של ארץ התחתונה ומלאך הממונה עליו ארצי"ציאי ונקרא ארץ שרצתה לעשות דבר מלך שלטון למעלה מן הארץ התחתונה תהום על תהום תהו על תהו ובהו על בהו ים על ים מים על מים עפר מארץ התחתונה ותלוייה בשערה וקשורה בכפה של אדמה ועל אדמה גדולתו וגבורתו והדרו וכחו ותפארתו ותקפו של יוצר בראשית שנאמר אל תראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל למה נקרא שמה אדמה שממנה נברא אדם שנאמר וייצר ה' אלהים עפר מן האדמה ומלאך הממונה על אדמה אדמא"ל שמו למעלה מן האדמה תהום על תהום תהו על תהו ובהו על בהו ים על ים מים על מים הרבה אדמה תלוייה בשערה וקשור בכיפה הרבה ומלאך הממונה על חרבה חרב"אל שמו למה נקרא שמו חרבה ששואבת ומחרבת כל מימות שבעולם שנא' וירא והנה חרבו פני האדמה יאורים על יאורים שנאמר ונתתי יאורים הרבה למעלה מהרבה תהום על תהום תהו על תהו ובהו על בהו ים על ים מים על מים יבשה הרבה תלויים בשערה וקשורה בכפה יבשה ומלאך הממונה על היבשה יובשה"אל שמו ולמה נקרא שמו יבשה שמיבש כל מימות שבעולם שנאמר ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים יבשה ימים ונהרות וכל מקוה מים שנאמר אשר לו הים והוא עשהו ויבשת. למעלה מן היבשה תהום על תהום תהו על תהו ים על ים מים על מים ארקא תלוי בשערה וקשור בכפת ארקא ומלאך הממונה על ארקא ארקא"ל שמו ולמה נקרא שמו ארקא שבה נקראת גיהנם והרשעים נדונים בה באש שנאמר כדנא תימרן להון אלהא דשמיא וארקא ועל ארקא שאול ואבדון ובאר שחת וטיט היון ושערי צומות וגיהנם ורשעים בהם ומ' מלכי חבלה ממונים עליהם ועובי החשך שבהם כחומה שנא' ורשעים בחשך ידמו והשאול חציה אש וחציה ברד והם אינם כלים שנא' וצורם לבלות שאול ונשמתן לא כלה שנא' תולעתם לא תמות וכמ' נהרי אש ובו ז' מדורין גדולים בגיהנם וכל מדור ז' נהרי אש וז' נהרות של ברד אש וברד עליונים א' מששים מאש שלנו וכל מדור א' מס' של חבירו וכל מדור ז' אלפים חור וכל חור ז' אלפים סדוקים וכל סדק ז' אלפים עקרים וכל עקרב ש' חוליות ובכל חוליה שבעת אלף כדים מרה ובו ז' נהרות של סם המות כאש כשאדם נוגע בו נכקע ומלאכי חבלה מחיין אותו ודנין אותו כל רגע וחצי שנה באש וחצי בברד ושלג והצנה קשה לו מן האש זה חלק אדם רשע למעלה מן ארקא תהום על תהום וכי' תלוי בסערה וקשור בכיפה תבל ומלאך הממונה על תבל תבל"אל שמו ולמה נקרא שמו תבל"ל לפי שמחבלין אותה במעשיהם הטובים ועל תבל הרים וגבעות וכל יושביהם שנא' הרים רעשו וכל הגבעות תתמוגגנה ושס"ה מיני בריות עליו של בני אדם יש דומה לארי בגופו ופניו לאדם ויש ראשו כארי וגו' כאדם יש ראשו לנחש ויש לשור ויש משני ראשים ויש משלשה ראשים וארבעה ידי' וגוף אחד וכרס אחד וב' רגלים ועל תבל עתיד הקב"ה לשפוט שנא' ישפוט תבל בצדק ויחיה אותן בני אדם ומן העפר שהיו עושין עצמן כאלו שוכנים בעפר ויחלק להם שכר טוב ומנחילם אפילו בכסאו שנא' מקים מעפר דל וכסא כבוד ינחילם למעלה מן תבל תהום על תהום תהו על תהו.בהו על בהו ים על ים מים על מים חלד חלדי תלוי בסערה וקשור בכפה וילון ומלאך הממונה על חלד חלדיא"ל שמו ולמה נקרא שמו חלד שמחלידים אותם בני אדם במעשיהם הרעים ואין חלד אלא הגוף ועל חלד אדם ובהמה וחיה ועוף ודגים ורמש ושרץ ורשע וצדיק תורה ומעשים טובים ויראת שמים שנאמר שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד הרי מצינו ז' ארצות וז' תהומות שביניהם וד' רוחות העולם הן מרוח מזרח יוצא אור לועלם מרוח דרום טללי ברכה מרוח מערב אוצרות שלג ואוצרות ברד וקור וגשמים מרוח צפון שלא גב רוח של מזיקין וזועות ורוחות ושדין שנאמר מצפון תפתח הרעה ולמה לא גמרו שאם יאמר אדם שהוא אלוה אומרים לו שגימור אותו ועזב הצפון פתוח כי השכינה במערב כל פינות שאתה פונה דרך ימין וברא עולמו כנגדו מזרח דרום מערב כמו ז' קדימו' שכתוב בתורה להודיעך שבסדרי משנה נתייעץ וברא עולמו בששת ימי בראשית. וברא עולם ששת אלפים שנה עומד והצדיקים שעוסקים בתורה תורת ה' תמימה א עדות ב פקודי ה' ג מצות ה' ד יראת ה' ה משפטי ה' ו יתברכו בו יברכך א וישמרך ב יאר ה' ג ויחנך ד ישא ה וישם לך שלום ו וישמור בוי"ו שמירות שומריך

א' שומר ישראל ב' ה' שמריך ג' ה' ישמרך ד' ישמר את נפשך ה' ישמר צאתך ובואך ו':הרי במזמור שיר המעלות ו' שמירות ובוכות ששומרים התורה יזכו לג"ע כי ג"ן פרשיות בחומש וסיום חמשה חומשי תורה עולה בעד"ן במצרי"ם מסעיה"ם סינ"י יריח"ו וישר"אל והם שומרים מה שבלוחות שהן ששה טפחים ו' סדרים ניצולים מגיהנם שכתוב בו צלמות ולא סדרו הלוח ו' טפחים על ו' רצועות יהא אורך כל א' ו' וברחבה טפח תעשה כל רצועה לו' חלקים הרי ל"ו טפחים טפח על טפח ועובין ג"ט ג"פ. ל"ו הם ק"ח כמנין גיהנם שנצולו ממנו ודע כי גיהנם וגן עדן סמוכים ובית אחד מפריד ביניהם וגן עדן מצד צפונית מזרחית שנא' וצפנך תמלא בטנם לכך השמש אדום במערב מחמת זוהר הפרחים ואבני אש שבעדן ולצד צפוני מערבי גיהנם ומגחלי אש לכך חמה במזרח אדומה כדם ומעיין מג"ע יוצא ומכותל מצד זה מעיין גיהנם חמין אלסנדרוס מוכיח שבא לפתח גן עדן שתחת הרקיע הוא אבל מצד אחד הוא נכנס בעולם ושאר חוץ לרקיע וקליפות שבהן נהר דינור ולמעלה מהקליפות מקיפין אותו גן עדן כי שני קליפות יש לג"ע וגיהנם וכחי הקליפות נהר דינור ולמעלה מהקליפות כסא הכבוד וחיות ומתוקף הרתיכה מתגלגלים חמה ולבנה ומזלות כיורה רותחת והמים רותחין ויורדות לדבר אחר לכך הולכין ממזרח למערב וחוזרין חלילה והרקיע שעלינו מהלך ת"ק שנה ונקרא עולם שהיא קמ"ו רבו רבבן אמה כמנין עולם והכל בתוך הרקיע הרי בתוך הקליפות נהר דינור ואצלינו מתחתיהם זה העולם ובסוף גמר הארץ הזאת הרי גבוה מאוד משם והלאה ג"ע בהר מצד צפונית מזרחית ובין הרים יורדים לזה העולם והר מפסיק בין העולם לג"ע ודרך אותו הר הביאו המלאכים את הבהמות ושם ההרים על עובי הרקיע שתחת לארץ גם הרקיע מקיף גן עדן לענין זוהר וחוץ לקליפות למעלה כסא הכבוד ולמטה רוח סערה ואין דבר מקיף הקליפות כי בפנים ג"ע וגיהנם ואדוקין בזה העולם ודרך יש לנהר דינור שנכנס קצת בגיהנם והמזלות אצל הנהר דינור ובו טובלין ועליה אחד מששים בגן וגן אחד מס' בעדן ועדן א' מס' בגיהנם והעוסק בתורה שהוא א' מס' לחכמה מעלה ינצל ממיתה ומגיהנם ויבא לג"ע שנא' ה' בחכמה יסד ארץ בכ"ב אותיות התורה א' אחד ב' שנים הרי ג' ג' שלשה הרי ו' ד' ארבעה הרי עשרה ה' חמשה הרי ט"ו ו' ששה הרי כ"א ז' שבעה הרי כ"ח ח' שמונה הרי ל"ו ט' תשעה הרי מ"ה י"צ הרי ק' כ"פ ק' ל"ע ק' מ"ם ק' הרי תצ"ה חמשה חומשי תורה הרי ת"ק קרש"ת אלף הרי ט"ו מאות ה' היא ת"ק ס' ת"ר ו' ת"ש ה' ח"ת צ' תת"ק א' אלף הרי ששת אלפים וזהו בראשית ברא אלהים ר"ת בבא ובא"ת בא"ת ב"ש ששת יש כמה רמחים שששת אלפים קיימי עלמא ובזכות ג' אבות ד' אמהות נבראו ז' רקיעי' פירש ז' ארצות ו"ב שבטים כנגד י"ב מזלות אברהם יצחק יעקב בגימטריא תרל"ח שרה רבקה רחל לאה בגי' אלף פ"ו ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון בנימין דן יוסף נפתלי גד אשר בגי' ל"א מאות ס"ו ישראל ישורון י"א מאות וז' תורה נביאים כתובים שלשה הרי ששה אלפים שנה שהעולם עומד אפרים מנשה ישראל בא"ת ב"ש אלף נ"ה הרי ז' אלפים כנגד ו' אלפים שיהיה עולם ואלף ז' תהו לכן נשארו בימי אחאב יותר ל"ה כנגד ה' שביעית שבעה רקיעים שבעה כוכבי לכת שבעה ארצות שבעה תהומות שבעה שיהי' עולם תהו לכן נשארו בימי אחאב שבעת אלפים שלא כרעו לבעל ושבעת אלפים בימי יהואחו הנה מנינן שבע ארצות ושבע תהומות ביניהם וז' רקיעים כתיב ה' בחכמה יסד ארץ שיש בריאות מלאה חכמה היא דכתיב והחכמה מאין תמצא וכתיב יראת ה' היא חכמה אבל בשמים שהם מלאים תבונה מבין דבר מתוך דבר אמר תבונה בשמים ובתהומות שיש להם דעת להוציא שני טיפין כנגד כל טפה וטפה אמר דעת בתהומות וספר גדלו והכל עשה לכבודו:שבע ביום הללתיך על וגו' אוהב ה' כל השביעיות ברא ז' ארצות ונתן תורתו על ארץ שביעית ובחר ערבות רקיע ז' בחר יום שבאי שבת כן הרבה הם וברא סביב ארץ התחתונה לאחוריו מקיפין אש ומים אחר האש והמים מקיפין רעש ורעדה אחריהם ברקים רעמים אחריהם זיקים וזועות אחריהם דמות חיות אחריהם מקיפין רצוא ושוב אחריהם מקיפין אומרים המזלה אתריהם קול דממה דקה אחריהם אומרים קדוש אחריהם אומרים ברוך אחריהם אומרים ימלוך אחריהם כל אלו חיות הקדוש והאופנים וכסא הכבוד ורגלי השכינה מוקפין על גבי ראשיהם שנא' וארא החיות והנה אופן א' בארץ כשם ששכינה למעלה כך שכינתו למטה שנאמר תהלתו מלאה הארץ ועוד השמים כסאי והארץ הדום רגלי ואלף אלפים רבבות של מלאכי השרת שומרים ועומדים תחת רגלי השכינה ומקלטין אותו בכל מיני שבח ובכל מיני קלוס שנא' ותהלתי מלאה הארץ תחת כל ארצות שכינתו על כה"כ זהו ומתחת זרועות עולם שני זרועות למה א' שסובלת התחתונים ואחת שסובלת עליונים שמראה כבודו למעלה ולמטה והבורא בכל האויר ובעובי ובכל מקום הוא ממלא ואם לאו לא היה בורא כי אם רקיעים א"כ כבוד אחת למעלה ואחת למטה ואם כן קשה הדבר שכתב ה' אחד אלא אמת הוא אחד ואין שני לו ואין בורא הממלא כל זולתו כאשר נבאר בסוף הספר אם יזכנו בורא כל ומראה

כבודו בשמים ממעל כי הכבוד שכן למעלה כנגד כסא ושם שרפים חשמלים כרובים אופנים חיות כן תחת הארץ התחתונה להודיענו כי כבוד שלמעלה למעלה משוררים בכנפים ואשמע קול כנפיהם מכנף הארץ זמירות שמענו ממעל קדוש וממט' ברוך בשעה שאמר הקב"ה ועשו לי מקדש ושכנתי נקבצו כל שרי כתות של מעלה ובאו להקב"ה ואמרו לו רבש"ע מה לך לדור במקום טואה ולשכון שם מוטב לך לשכון בינינו שאנו טהורים ואנו במקום טהרה שרים שכון בינינו ואל תשכון בתוכם אמר להם הקב"ה יש לי אדם למטה ששקול כנגד כולכם אתם משוררים לפני ברנ' שנא' רנו שמים כי עשה' הריעו תחתיות ארץ רנו שמים אלו המלאכים הריעו תחתיות ארץ אלו ישראל שהם משוררים למטה ולא עוד אלא משוררין לפניכם דכתיב ברוך יחד כוכבי בקר אלו ישראל ואחר כך ויריעו כל בני אלהים ועוד שהוא חשוב לפני יותר מכם כי כתות שלכם אינם עולים כי אם רנו כשם אהר"ן אהר"ן עולה רנו רנו ליעקב שמח' ובו כתיב וראך ושמח בלבו כיון ששמעו כן שתקו כולם וצוה למשה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וכנגד אותיות אברהם יצחק יעקב ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון דן ונפתלי גד אשר יוסף בנימין שבטי ישראל הר"י ע"ב אתיות כן בשמו ויס"ע ויב"א וי"ט ואותיות אמהות כאותיות האבות מחבק ומנשק דיוקנו של יעקב וכשישראל מקדשין שמו של הקב"ה למטה בבית קדשו או במקדש מעט ק' ק' ק' אומר בס' היכולת הקב"ה מחבק ומנשק שמו של דיוקנו של יעקב החקוק בכסא כבודו ומשיט שתי זרועותיו על שתי זרועותיו של יעקב ואמר אשרי האב שמקלסין אותו בניו בקדושה הללו ומחזה שדי יחזה והראה הקב"ה לבלעם מעשה מרכבה ומקום יעקב בכסא אמר מה טב"ו אהלי"ך יעקב בגימטריא יעקב"ב בכסא וכתוב שמאלו תחת לרא"ש הוא ישראל וימינו תחבקני לך נאמר תהי ידך על איש ימינך על אי"ש ימינך בגימטריא ישראל"ל ועל בן אדם אמ"צת לך אמ"צת בגימטריא ישראל וכתוב חזקתך אמצתך אף תמכתך בימין צדקי ואומר ק' ק' ק' שלשה פעמים כנגד הוא האלהים בשמים ממעל א'. ועל הארץ מתחת ב' ואין עוד באויר ג'. לומר שאין כמוהו בעליונים ותחתונים ובאוויר אמצעי וכבדו שלשה יחודין שאנו אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד בברכות קודם איזהו מקומן. ובק"ש בבקר וכן בערב מי פעל ועשה קורא הדורות מראש א'. אני ה' ראשון ואני אחרון ב' כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים ג' וכנגדן ג' חזית היות עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חיור ושער רישיה כעמר נקי כורסיה שבבין דינור גלגלוהי נר דלוק א' חזי היות כהדו ליליא וארו עם ענני שמיא כבר נש אתי הוה ועד עתיק יומא מטא וקדמוהי הקרובה ב' עד דאתא עתיק יומיא ודינא יהב לקדישין עליונין וזימנא מטו מלכות והחסיני קדישין ג' כנגדן בהשכמה אומרים ג' פעמים ק' ק' ק' ואחד ביוצר ואחד בעמידה בתפלה אחד בסדר קדושה לומר קדושות כבודו ובאוויר בשמי"ם ובאר"ץ וכן ג' תפלות מתפללים ביום והתפלה י"ח ברכות המתפלל אותם בכוונה ינצל מ"ח טרפות ומגיהנם שהיא מאה ושמינה אמות באמה של הקדוש ב"ה כמנין גיהנם זהו פעה פיה לבלי חק ויכנס לעה"ב שהוא י"ח מאות אלף שנה עין לא ראתה אלהים זולתך כמו שאין אדם יכול לראות י"ח חוליות שבשדרה וכתוב וישבע בחי העולמים י"ח אלף עולמות יש להקב"א שרואה בהן בכל יום והן נעלמים על כן לעלם חסר כתיב שהן נעלמים (נ"א ע"כ לעולם י"ח ברכות בעמידה שכתוב לעולם וכו' ס"א נ"א ע"כ לעולם י"ח פרקים בכסא שכתוב לעולם וכו') וכשם שהבורא יצר הכל וממלא כל אורים כבודו ומתגאה על חיות הקדש בשמים כן נהדר בכבוד קדושתו על החיות למשה כסא מול כסא כבודו למטה כמו למעלה ששם שכינתו דכתיב השמים כסאי והארץ הדום רגלי וכתוב ותהלתו מלאה הארץ ואותו מקום של רגלי השכינה מקיפין י"ח אלף עולמים. ד' אלף ות"ק לרוח צפון. ד' אלף ות"ק לרוח דרום ד' אלף ות"ק לרוח מערב. ד' אלף ות"ק לרוח מזרח שנא' סביבי י"ח אלף וד' אלפים ות"ק לרוח צפון. תהלה וכביד וגבורה ושבח וזמרה והדר ורנה וגאווה וגאון ד' אלפים ות"ק לרוח דרום מלאים קדושה וטהרה וצדקה שם גדול ד' אלפים ות"ק לרוח מערב. מלאים פאר ועטרה וכתר מלכות וקול דממה דקה. ד' אלפים ות"ק לצד מזרח. מלאים הוד והדר תפארת גילה ורנן ושיר חדש ויש שכחבו בו אותו שבצפון מלאים חן וצדקה ועוז וגדולה נצח וגבורה ואותה שבדרום מלאים הוד והדר פאר ועטרה גאווה וגאון ואותה שבמזרח מלאים שיר חדש ורנה ותפארת וקול דממה דקה ואותה שבמערב מלאים תהלה ותפארת ועוז וגאווה וגילה ורנה ומבין לכל הדברים הללו שנא' רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן ה' בם ונשאר י"ח אלפים והם משרתים לפני ואחר י"ח אלפים עולמות הללו מקיפין נהרי מים ואחר נהרי מים מקיפין נהרי מים ואחר נהרי מים מקיפין חומות אש ומים ואחר חומות אש ומים מקיפין הרים של ברד וגבעות של שלג ואחרי כותלי סופה ואחריהם כותלי סערה ואחריהם מקיפין רעש ורעדה ואחריהם מקיפין אימה ויראה רעמים וברקים ואחריהם כרובים מעופפים ואחריהם כנפי רוח ואחריהם אלף אלפים מחנות ואחריהם

רבותיים ממתיקי נעימות ואחריהם משוררי שירות ואחריהם תוקעי שופר ואחריהם מריעי בחצוצרות ואחריהן ממתיקי נעמות רבותיים ואחריהן מסלסלי תושבחות ואחריהן אומרים קדוש ואחריהן אומרים ברוך שנא' ותהלתו מלאה הארץ אחר כל אלו טיט היין ואחר טיט היין אין כלום מכאן ואלך תהו ובהו חשך עד אין חקר ועד אין מספר אין שיעור ואין סוף שנא' ישת חשך סתרו ובכל יום ויום הקב"ה רוכב על כרוב ושם בכולן כשהולך רוכב על כרוב קל וכשחוזר רואה ורוכב על כנפי רוח שנאמר וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח והוא מלא הכל וכשרוכב על הכרובים שבדרום או הולכין לצד דרום וכן לכל הכרובים ולכל רוח ורוח וכשפונה בזה הרוח מלאכיו שבאותו צד מתגברים והשרים מלמטה מתגברים אין זו הרי הכבוד שבצד זה דומה לצד השני כשרואה בו לכך אמר שלמה בתפלתו אתה תשמע השמים מכון שבתך וכנגד הכבוד שבא בזוהר ברבו המלאכים ואותן י"ח עולמות מקום ועד לצדיק והן בסוף יחזקאל ואין לומר שיש עולמות קטנות כלולות באלה כי אותם אחרים אוהב' יש י"ש עולמות ושם עולם אתן לו שם עולמות ובזוהר הכבוד שרואה ממקום כסא כבודו והזוהר סביביו מברכין קדושה וטהרה וצדקה שם גדולה ד' אלפים ות"ק לרוח מערב זהו ברוך כבוד ה' ממקומו והוא כל וממלא כל ושכינתו בכל: ח. דורש בא"ב של ר' עקיבא חסד ה' מלאה הארץ חסד גדול נתן לנו הקב"ה לידע בתורה שנקרא חסד דכתיב ותורת חסד על לשונה מה למעלה וח' חנון בה' חומשים וח' רחמים ומי שחסד ורחמים ישכיל בו ללמד על כל רקיע ורקיע לחורינו מה שיש בתוכו הראשון היא וילון ואמרנו למעלה חלד קשורה וילון הוא כיריעה הפרוסה על הפתח לבל יראו בבית כן הנוטה כדוק שמם ובבקר פרוס על פני רקיע השמיע להגין מפני חום השמש ובלילה מסירין אותו מפני כוכבים והמזלות ובבקר שב למקומו ומכסה הרקיע בערב בא בנרתקו ובבקר בא לכסות ומחדש כל יום מעשה בראשית וילון ושמים נדבקים יחד ששמים הוא תחת לרקיע מבדיל כמו שכתוב השמים מספרים כבוד אל ואח"כ מעשה ידיו מגיד הרקיע שוב למעלה ממנו וילון הוא כדוק ונראה ביום ודע כי ברא הקב"ה שלש מאות ותשעים רקיעים כמנין שמים והם כפולים יחד כנגד שכפול וכל רקיע לו שם וכנוי נקוד עליו וכל אחד משרתים בין כסא הכבוד אבל שבעה רקיעים הם העיקר ועל שמם כוללים כל הרקיעים וילון דוק ועתה השמים מהלך ת"ק שנה וסולם מוצב ארצה על ת"ק וראשו מגיע השמימה כשיעור הסולם מהלך ת"ק ושרים נכבדים ממונים שבעת הסריסים ממונים על הארצות כשעולים ויורדים ישלה' להביא אותם מטטרון והשמים נבראו מאש ומים בדבר ה' נעשו כיצד כשדבר הקב"ה כח האש חום הדבור ורטיבת לחלוח הדבור וברא בו השמים ושמים אשר תחת רקיע שא מים שם הרקיע הראשון וכן מחנות מלאכי חימה ושבעה כסאות מוכנות על השמים לא לישב עליהן כי אם להראות משרתיהן שהן עליהן שולטין ומחברת שלה' חוני' שברכותיהן והן מאמצין לנקום נקם רצון המקום ברוך הוא ומזיקין האדם העוסק במלאכים או שמשיבין את המלאכים מזומנין לעשות שבעה השרים השוטרים נוצרי מאש ומראיהן כאש ואש מתלהטת כי מאש יצאו ומחנותיהן לא יעשו דבר כי אם בעצת השוטרין וברשות' וישלחם אם לטוב אם לרע אם לוותר אם למחסור אם למלחמה אם לשלום תחת השוטר הראשון שבעים שרים משרתים לפניו והן נשמעין לכל דבר רפואה לעשות ולקרוא לכולן בשם צו"ם ובשם טהר"ה תחת השוטר השני המשרתים לפני שרים ומלאכים והן ממולאין אף וחימה להפיל שונאים בקרב המלחמה ולהשלים ממקומות לכולם בשם יקרא בטהרה תחת השוטר הג' משרתין לפניו לד' שרים מלאכים המודיעין לאדם אם שובע אם רעב וכל דבר שיבא אם טוב אם רעה לכולם בשם יקרא בטהרה תחת השוטר הד' מ"ב והם המנויים על לב המלך והשרים ולכל אדם לכלם בשם יקרא בטהרה תחת השוטר החמישי כ"ב והן הנשמעים בלילה לדבר עם הכוכבים לשאול ולדבר עם הרוחות לכולן בשם יקרא בטהרה תחת השוטר הששי ל"ז והן מלאכי גבורה האוזרים כח וחיל לרוץ ולעוף בכל פנות העולם לכולם בשם יקרא בטהרה תחת השוטר הז' מ"ו והן מגידים כל דבר בחלו' לכולן בשם יקרא בטהרה ויצליח:

עמואל המלאך הממונה על הוילון רקיע שממונה על י"ב אלפים מלאכים והרבה דרכים בשמים וכשמאריך הדרך באורך באש שחור ובמקום שפוסק יש הר גדול של אש לבבה מפסיק אש צח בלא ראות ומשם והלאה מתפשט לדרך אחר בהפסק הדרך אש לבן צח וכו' מתעכל הדרכים ויש למלאכים דרכים זה הולך לכאן לפי דרכו ללכת יש הולך במסיבות עד שיעלה לסולם מרקיע לרקיע עד המרכבה ויש מלאכים שאין זוכין לצבות (ם"א לצוות) בגוף המרכב' בכ"מ שכתוב השמים או בשמים משמע בחלל הכיפה או עד גוף הרקיע אבל השמים למעלה מן השמים כמו החדרה חדר כחדר ודע. כי כל השמים עשויים כקוב' וימתחם כאהל לשבת עמודים קרקסי וזוים שוים במי אוקינוס הם אחוזים שמימי

אוקיינוס בין קצוות השמים לבין קצות הארץ וקצות הארץ וקצות השמים על מי אוקיינוס הם פרושים שנאמר המקרה במים עליותיו תוכן מים עולה למעלה כאהל פרוסה ובני אדם עומדים תחתיה לקצות' למטה ותוכה למטה הן הן השמים קצותה למטה תוכן למעלה כל הבריות יושבים תחתיהן כאהל לשבת וחתם השמים והארץ בטבעת אהי"ה אשר אהי"ה א"ה מלמטה וי"ה מלמעלה והם ג' אהי"ה אהי"ה אשר אהי"ה שלחני הרי י"ב אותיות כנגד י"ב שעות הלילה י"ב חדשי השנה י"ב מזלות י"ב שבטים וכיצד נחתמו ד' לכל רוח ורוח ב' אותיות למעלה ב' למטה א"ה מלמטה י"ה מלמעלה לג' רוחות ג' אהי"ה ורוח רביעית פתוחה ועומדים ואינה חתומה יש זמן שהיא חתומה אליו ביהו"ה י"ה מלמעלה וי"ה מלמטה וסימן ישמחו השמים ותגל הארץ "שמחו" השמים י"ה למעלה "ותגל" הארץ וי"ה למטה בתחלת האותיות שם בן ד' אותיות ומה שפתח צפון שבו ירדה שכינה לבלבל הלשון וירד ה' לראות את העיר וגו' ירד לסיני וירד ה' על הר סיני ובו ירד לחדש ירושלים ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים ואותיות החותם כמראה הבזק ולהבות אור ורואות באלף אלפים רבבות פרסאות קומתו ומפני שחקוקים באצבעו קשורים כתרים של זיקי זוהר והאות אהי"ה אלפים רבבות פרסאות קומת האחת שעור שהיא ע"ט שלהבת שכותב בו שלש אלפים למה השמים כטבעת (ס"א לטבעת) מפי כשאני מתעסק בהם ומשתמש היה העולם נשרף באש כי י"ב אותיות אלה צ"ל אהי"ה אשר אהי"ה היינו אם תסתכל בצויר שלפניך תמצא ג' אהי" ב' פעמים אהי"ה ופעם אחת אהי"ה הרי תחום שמים וארץ ג' אהי"ה וכו' כאשר בפ"י: ציור 3

חיילות רבות של שמי אש מערכות עצומות גדודי אש רוצים לירד ולשרף העולם כיון שרואים כנפי שמי' קשורי' בכנפות הארץ וכנפות הארץ בכנפי השמים כחותם אהי"ה עומדים מכעסם ונוהגי' במדת רחמים:

ובספר יצירה חתום רום בידך שלש פשוטות נקבעות בשמו הגדול יה"ו וחתם בהם וקצות ופניו למעלה וחתמו ביה"ו קורא לי"ב (ס"א לא"ב) שאין נכפלות ה"ו ז"ח ט"י לנסע ק"ג לקח יה"ו כמו שנפרש בצורף האותיות של שמו וצרפן זה בזה ועשה הקב"ה בשמים כעין כסא ולא כסא ממש רק להודיע לכל המלאכים שהוא מלך על כולם השמים הכפולים כעין כסא זהו השמים מספרים כבוד אל ועומד כך למעלה מן השמים ים ולמעלה מן ים מים למים ברק ורעמים מרחפים לכולם וחומות חזקות של אש מקיפות אותו וסולם גדול נצב בשמים וראשו מגיע לרקיע ומלאכי' קדושים ושרים שערי נכבדים ממונים עליו ומלאכים ממונים על שערי צפון הן ה' הם ו' ועל שער דרום הם ו' על שערי מזרח הם ו' על שערי מערב ומלאכים שרויין בכף (רגל עגל עגול) מכפיהם ולחוץ מפוצל לקיים מה שנא' איש אל עבר פניו ילכו לא יסבו בלכתם לפי שהעגול תוך הפליטות בכף רגל עגל תרגומו רגליו סגלגלים כף לרגל ומה שרגליהם רגל עגול כי החשך ראש לבריאות ודמותו כשור לכך עשה שלמה י"ב בקר תחת הים ומה רגל ישרה שאין רגל שור גדול משל אריה ולא של אדם משל נשר מה רבו מעשיך ה' זדע כי כאשר צורנו כן הוא שלשה בליטות לכסא א' מכאן וא' מכאן והוא עגול הרי המעלות גדולות היא קטנו' כל כך אלו ואלו אפשר למה ג' בליטות יש מעלות כמו ב' כך דמות כסא וג' בעין חשמאל"ל בעין החשמל"ה וג' ספיר וג' א' ממעל בקרא ועשו כמו ב' לכך בא"ב של ר"ע בשעה שירד ב' מעל כסא הכבוד רעשו הגלגלים אמר להן הקב"ה למה אתם מרעישין השיבו כי ב' שעל ראשינו ירדה וכל כבודינו בו מרום מראשון נאמר כבוד מלכותך יאמרו דכתיב וראש עגול לכסא ותחת רגליו עלות וא' קטנ' כנגד' אמר שלמה הע"ה תשמע ממכון שבתך מן השמים ב' כסאו והארץ הדום רגלו בית מנוחה לארון ולהדום רגלו בית אלהינו ונשתחוה להדום רגליו קדוש הוא נשתחוה להדום רגליו ולא זכר הדום רגליו וד' חומשים א' משנה ספר משנה תורה לכן משתחוה לתורה שהיתה הדום רגליו בארון כך ז' כסאות שבשמים כך עשה ואין כסאות אלא השמים כפולות ונראין בו ועליו השוטר הממונ' ועיקר הדבר נבאר כסא הכבוד בעזרת מלך הכבוד וקמוא"ל שר הצבא סדרי"אל ממונה על מלאכים שלו ובתוכם השוטר הממונה על י"ב אלפים ומלאכי חבלה עומדים על שערי שמים יש בו הרבה שמספרים כבוד אל כמ"ש השמים מספרים כבוד אל: ט' כנגד הרקיע במבדיל כי תמצא ט' פעמים רקיע בט' בראשית עד המים שמהללין לו למעלה מן השמים א' במרומים ב' מלאכי ג' צבאי ד' שמש ה' ירח ו' כוכבים ז' שמי השמים ח' וחמים אשר מעל השמים ט' כן מכון לשבתך מכון שבתו השמים וט' מיני אש במעשה המרכבה כנגד ט' מראות במעשה רקיע למעלה מן השמים רקיע שקבועים בו חמה ולבנה וכימ' וכסיל וכוכבים וכל מזלו' מושלי' וכל תהום וסולם גדול נצב ברקיע ראשו מגיע לשחקי' ומלאכים כאשים

ושרים נכבדים ממונים עליו והם ז' והם ממונים עליו על שיערי רקיע ועל שיערי מעשה רקיע בשערי מעשה רוח צפון ממונים ו' שרים על שיערי רוח דרום ז' שרים על מזרח ז' שרים מערב ו' שרים וברקיע השני בו כפור וקטור ואוצרות שלג ואוצרות ברד מלאכי אש ומלאכי דינין ורוחות אימה ורוחות יראה ואותו הרקיע מלא פחד כי בתוכו מלאכים עומדין לאין חקר עשויים צבאות ועליהם שרים נכבדים ושוטרים וברקיע י"ב מעלות ובכל מעלה ומעלה עומדים מלאכים בכבוד ועליהם מכל גופה וגופה ושומעים ממעשה בני אדם לכל קריאתם בטהרה על מעלה הראשונה עומדים ט' שרים ושוטרים מעמדם באימה עטופים אימה אזורים יראה סבובים רעדה כמותו בתבנית אש פניהם כמראה בזק ופיהם לא ידום מדברים רבים וקולם לא ישמע כי מלאכתם לשתק ולבעת ולבהל אל כל העומד עליהם:

על המעלה שניי' עומדים י"א שרים עומדים בכח ממולאים חיל חיבה ואהבה וכנגדם בוערה אש ורצים ומקרבים מזלות ב"א אלה לאלה. על מעלה ג' עומדים י"ד שרים ומרגיז ומרעיש ומכעיס ב"א ומכשילים ב"א ומכשילים מחשבותם והם גבורים בחיל ובפחד לפניהם ורעדה לאחוריהם ושואגים ומרעידים ומהלכים ומרעישים בקול רעש ורעם בידם מקולות של אש ופניהם כזיקי אש יוצא מעיניהם וכולם נכונים לבטל ולהפר. על מעלה הד' עומדים ט"ז שרים ז' אזורים סערה וקול צעדם כקול נחושת עפות ממזרח ופונים לצפון קולם בברק ואש סביבותם מפסידים שנה מב"א יש להטיב ולהרע. על מעלה ה' עומדים י"ב שרים אחוזים צנה ורומח וקובע בראשן ושריון קשקשים לבושם מימינם ומשמאלם ואבני ברד רעדה במרוצה ומהלכין על אש אחוזים בלפידים וממהרים ומלחשים מענה ופיהם לא ידום משאג ונשמתינן כאש בוערת ואש מלהטת מרוח אפם תבער האש כי מעשיהם באוצרי אש מהאש יצאו באש מעמד'. על מעלה ו' עומדים י"ז שרים נוהגים בענוה ומלאים כבוד ולבושים בגדים לבנים והם נוראים מושבם בכסאות הרבה ונאמנים על האמת ועל הרפואה האמתית השלמה: על מעלה ז' עומדים י"א שרים אזורים כח גבורתם באימה חציים דומה לאש וחציין דומה למים והם נפלאים במעשיהם ואין לעמוד על תבניתם כי אש במקומתן וזיקים בעפעפיהם ועוצדים באימה העומדים ממחיתהן אינם יכולים לראות במראה והעומדים מלמעלה להם נפחדים במראיהן ומהלכין לג' רוחות העולם. על מעלה ח' עומדים י"ט שרים י"ד מצבם על האמת לפניהם הממונים זריזים ומסים בחוסן וגבורת ברעש ודמות אדם להם ומחזיקים קשת וכידון ומקפצים מאש ולהם סוסי אש ויראה להם. על מעלה הי' עומדים י"ד שרים מצבם על האמת מחזיקים בקולמוס אש וכותבים ספרים לא מעכבים מודיעים לכל הקורא בשמים לבריות. על מעלה י"א עומדים ט"ז שרים בגדולה ולהם מחנות משרתים במרום על פיהם והם אש מעלין פאר ומעופפין ינותנים הלל ליוצרים. על מעלה י"ב עומדים כ' שרים מקיפין צדק וקרני הוד בראשיהן מלאים תבונה מוכנים להללו עומדים מחצה ומחצה חציים משוררים וחציים עונים אחריהם מרפא דבורם חובש וכל אשר יזכרו תהיה רפואה ברקיע אהל יפה ונאה מתקן לשמים וגדול הוא מלא אורה שנא' לשמש שם אהל בהם והרקיע חלק עוביו לז' כוכבים ושבת למעלה מכולם כך:

מיכאל על שבת ממונה

גבריאל על מאדים ממונה

חסדיאל על נוגה ממונה

ברכיאל על צדק ממונה

רפאל על חמה ממונה

צדקיאל על כוכב ממונה

ענאל על לבנה ממונה

שבתת"י קר ויבש כקרח וככפור. צד"ק חב ולח ממוסך בינוני. מאדי"ם חם ויבש כאש: חמ"ה כולה אש. נוג"ה קר וחם. כוכ"ב קר וחם יבש לח מעט. לבנ"ה ממוסך בקור וחום:

באלו ד' מעונות יודעים החוזים שני חיי האדם אשר יולד במזל כוכב כיצד איך יודעים החוזים חיי אדם בשעה שהולד יוצא לעולם המזל הצומח מן המזרח הוא בית חייו ואם היה בית שבת"י מזל הצומח שניו יהיו נ"ז. א' אם צדק שניו יהיו ע"ט ב' אם מאדים יהיו ס"ו ג' אם כוכ"ב נוג"ה שניו יהיו כ"ב ד' אם כוכב חמ"ה יהיו שניו ע"ז ה' ובלבד שיהיה המזל בביתו. שבת"י ממונה על הריוח ועל העניות ועל החבורה על חולי ומכה הטמונים בגוף ועל המיתה. צד"ק ממונה על החיים ועל השלום ועל הטובה ועל השמחה ועל העושר ועל הכבוד ועל הגדול ועל המלכות. מאדים ממונה על הדם ועל החרב ועל הרשע ועל השטן ועל המלחמה ועל הנקמה ועל הקנאה ועל בעלי ריבות ועל המכות ועל הפצעים ועל הברזל ועל האש ועל המים ועל המפולת. כוכב נוגה ממונה על החן ועל החסד ועל התאווה על החמדה ועל הביאה ועל פריה ורביה ועל ולדי אדם ועל ולדי בהמה על פירות הארץ ועל פירות האילן. כוכ"ב חמ"ה ממונה על החכמה ועל הבינה על המדע לפתוח כל פתוח ולחשוב כל מלאכות אומנות וכל נתיב של כל לשון. חמה ממונה להבדיל בין האור ובין הלילה ולמנות בו ימים ושנים לעשות בו כל מלאכת אומנות ועל כתב של כל לשון לגלות בו גלויות מעיר לעיר ממדינה למדינה. לבנה ממונה על מפתחי שמים וארץ וערב היא לכל הבריות להאמין לרעה ולטובה ואע"פ שהן ממונים אין להם רשות להטיב ולא להרע אלא הכל בצווי היוצר וברצונו הכל שכן הוא אומר כי לא ירעו וגם לא יטיבו ואף ישראל לא היו צריכים לאור החמה ביום ולא לאור הלבנה בלילה שנאמר וה' הולך לפניו יומם לא ימיש עמוד הענן יומם ואף לעה"ב אין ישראל צריכים לאור החמה ולא לאור הלבנה לא ביום ולא בלילה שנא' וה' הולך לפניו יומם ונאמר ולא יהיה עוד שמשך וגו' מכאן ארז"ל מנהג החמה וחך הלבנה ועדן המזלות וחשבון תקופות ומדות הימים וחשבון השעות ומחלקתם תרו הראשונים וחקרו כי עז בינתם חמה מיכא"ל. כוכב ברקיא"ל. וס"א חסדיא"ל. לבנה גבריאל שבת"י משמש כל המזלות בשלשים שנה צד"ק צדקיא"ל מאדים סמא"ל חמ"ה רפאל נוג"ה ענא"ל ז' מלאכים לז' שעות שבת"י משמש עם כל מזל ומזל שני שנים ומחצה נמצא גומר ומשמש עם כל המזלות כולן בל' שנה צדק משמש עם כל מזל ומזל י"ב חדש נמצא גומר עם כולן לי"ב שנים מאדי"ם משמש עם כל מזל ומזל ל' יום נמצא משמש עם כולם י"ב חודש נוגה משמש עם כל מזל ומזל כ"ח שנים נמצא משמש עם כולן של"ו שנה. כוכ"ב וחמ"ה משרת עם כל מזל כ"ה ימים נמצא משמשים עם כולן ש' יום לבנה משמש עם כל מזל ומזל כ"ה ימים ומחצה נמצא משמש עם כלם ל' יום: סדר ז' הכוכבים כך הם חכמי הגוים אומרים הרקיע היה חלק לז' מעלות זו למעלה מזו והן ז' מעונות של ז' כוכבים האלה וזה סדורן מעלה התחתונה הסמוכה לארץ היא מעונה של לבנה ובה הלבנה סובבת הרקיע גבוה מן הארץ תש"ל חבלים בחבל ושמים כל חבל יש לו קנ"ו חבלים בחבל ארץ נמצאו כולן י"א רבוא ג' אלפים ותת"ף בחבל הארץ המעלה השניה הוא מעלה של כוכב נוגה שנ"ג חבלים בתבל השמים כל חבל ישנו קס"א חבל בחבל הארץ נמצא כולן חמשה רבוא ששה אלפים תתנ"ג. מעלה ג' היא מעון נוגה ובה סובבת כל הרקיע גובהה ממעון כ"ח תבל בחבל השמים כל חבל וחבל פ"ד תבלי' בתבל הארץ נמצא כולם ד' אלפים תקנ"ב. מעלה הד' היא אמצעית היא מעון המה ובה רץ וסובב הרקיע י"ב חודש גבוהה ממעון נוגה פ' חבל בחבל השמים כל חבל וחבל תקי"ח חבל בחבל הארץ נמצא כולן ד' רבוא ואלף ש"מ. מעלה ה' היא מעלה מאדים ובה רץ וסובב הרקיע גבוהה ממעון חמה ל' חבלים בחבל השמים כל חבל ישנו קי"ט חבלים בחבל הארץ שנמצא כלם ג' אלפים ותק"ע חבלים. מעלה ששית היא מעון צדק גבוהה ממעון מאדים תרי"ב חבלים בחבל השמים כל חבל ישנו קי"ב חבלים בחבל הארץ נמצא כולם ו' רבוא ח' אלף ותקמ"ד. מעלה ז' היא עליונה ובה שבת"י וסובב הרקיע לל' שנה גבוהה ממעון צדק תש"ן חבל בחבל השמים כל חבל ישנו קנ"ו חבל בחבל הארץ נמצא כלם י"א רבוא וז' אלפים חבלי ארץ. נמצת ממעון לבנה עד מעון שבת"י רום אלף תתפ"א חבל בחבל השמים שהם כ"ט רבוא ואלף ות"ת חבל בחבלי הארץ. כל תבל הארץ ג' אמה ארבעים חבלים מיל וכל מיל אלפי' אמה נמצא ע"ב אלף וה' מאות מ"ו מיל פחות חבל אחת. (וא' מח' במיל וא' מב' מיל שהם קע"ט יום ומחצה וא' ממ' מיל זה עובי רקיע) חללה עולה מן הארץ עד לרקיע תש"ל חבל בחבל השמים כל חבל ישנו קנ"ו חבל הארץ

נמצא כלם י"א רבוא וג' אלפים ותת"ף חבלי ארץ שהם ב' אלפים תתמ"ו מיל מהלך ע"א יום וז' מיל. חכמי ישראל אומרים מן הארץ לרקיע ת"ק שנה. ואלו נאמרים באמת אלו ז' כוכבים שבת"י צד"ק מאדי"ם חמ"ה נוג"ה כוכ"ב לבנ"ה וחלקו הרקיע לז' מערכות וז' ארצות ממשלתם ואלו ז' כוכבים ידע האדם הנולד בו הן לטובה והן לרעה. ולמעלה מן הרקיע השני מים העליונים נמצא שמזל שבת"י קרוב למים ע"כ הוא קר עד מאד מן המים והוא מרוחק מן החמה ואינו מקבל כלל מחומו ע"כ הוא קר ויבש כקרח וככפור. צדק שהוא קרוב לשבתי יקבל הקור שקרובה למים והחום של מאדים הרי הוא מתנווך בין קור לחום. לכך כחו ממוסך בינוני לא חם לרוב ולא קר לרוב. מאדים קרוב לחמה והוא חם ויבש ראש חמה הוא אש כל הז' כוכבים של אש הם וחזק שבכולן חמה והוא באמצע ודרך האש להעלות החום והלהב מלמטה למעלה נוגע קר מקור כוכב ולבנה ואם מחום חמה אשר עליה ינמס קורו וכוכב קר מקור הארץ ולבנה קרה כשלג וחם מקבל מנוג"ה ומכוכב שתחתיו לח מעט לבנה ממוסך מעורב קר כשלג כי מקבלת הקור מן המים התחתונים ומן הרוח שבין הארץ ונקפא הקור שלה כשלג והיא ממוסכת החום שלה שהיא מקבלת מחום המזלות ולפי שהיא גבוהה מן הארץ אינה קרה כשבת"י וחום מקבלת מצבאות חיילים ההולכים עמה ע"כ כחה ממוסך בקר וחם חמה אש. כוכ"ב חור"ב. צד"ק רוח"ח. נוג"ה מטר. לבנה צון. שבת"י קר יותר ממנה. מאדי"ם רותח. חמה חלקי הארץ גוג. כוכב דרום ארץ כיבטאבי"ת. נוג"ה ארם. לבנ"ה שנער. צדק אדום. ומאדים כפתור. שבת"י הודו. חט"ה וצד"ק שולטין במזלות. אש וחמה ביום צד"ק בלילה נוגה ולבנה שולטין במזלות. מים ונוגה ביום ולבנה בלילה שבתי וכוכב חמה במזלות. רוח שבתי כיום וכוכב בלילה ומאדים שולטין במזלות מים בלילה זהו למשול ביום ובלילה וז' מלאכים ממונים עליהן לכך ז' תגי"ן על שי"ן של ולמשול ביום ובלילה שנתן כח וגבורה חמה וכוכבים כאתת שולטין מאדי"ם ולבנה אוהבת זה לזה חמה וצדק שונאים זה לזה שבתי ומאדים שולטין כא' במקום יפה כאחד טובים במקום רע רעים שהם לטובה ולרעה. וצדק ולבנה וכוכב ונוגה כאחד טובים שונאים רעים כולן זה לזה ואין אהבי"ם את זה לבנה וכוכב הנוגה כא' טובים שהם רעים ואוהבים זה את זה ורצון א' להם לא יצליח כוכב עם חמה ולא לבנה עם נוג"ה והטל"ה עם צדק ומאדים עם שבתי. חמה ונוגה ושבתי טובים לתאומים נוגה והטל"ה עם צדק מאדים עם מבתי" חמה ונוגה ושבתי טובים לתאומים צד"ק ושבתי כוכב טובים לסרטן חמ"ה וצד"ק כוכ"ב טובים לאריה חמ"ה ונו"גה ולבנ"ה טובים לבתולה חמה וכוכב טובי' לקשת צדק שבתי ונוגה טובים לגדי חמה וצדק לבנה טובים לדלי חמה ונוגה ולבנה טובים לדגים:

יו"ד ברא עולמו בי' מאמרות כנגד י' דברות וברא חמה ולבנה כנגד ב' לוחות ובו ברא ז' כוכבים כנגד התורה מזוקקות שבעתים וברא כוכבים הרבה ומשמשין עם המזלות י"ב מזלות ברא הקב"ה בעול" וכל מזל ומזל ברא לו חיל שהן ט"ו חיילות וכל חיל וחיל לו ל' חיילות שאינן ריהטון שהם רבוא ות"ת ריהטון ל' לגיון שהם ל"ב רבוא וד' אלפים בכל לגיון ל' גסטרא שהם תתקע"ב רבואות וכל גסטרא ל' שרקין שהם ט' אלף רבוא וק"ס רבוא וכל שרקון שס"ה רבוא כוכבים כמנין ימות החמה שהן אלף רבוא רבבות ותק"צו רבוא רבבות מה רבו מעשיך ולמשול ביום ובלילה שבעה כוכבים מושלים ביום כצ"נש חל"ם בלילות חל"ם כצנ"ש בימים ולמשול שבעה מערכות כימה ראש השור כוכבים רבים יחד מקובצים כאחד כאפרוחים תחת התרנגולת כימה ראש הוא למזל שור כסיל הוא העגלה ועש זה ההולך אחר כימה יש אומרים שהעגלה הוא עש וכסיל הוא שהולך אחר שני כוכבים לעגלה נקראו כסיל וה' נקראים מושבות כסיל ולכימה שבעה כוכבים וז"ש בבראשית לממשלת היום לממשלות הלילה ובתלי' ולממשלות ביום ובלילה הרי ה' יום ב' יום ב' ה' תלי' מתגלגל ברקיע והתלי' הולך ומהפך עם כל המזלות לומר משיב חכמים אחר שאין ממשלות המזלות אלא כפי חפץ מלך מלכי המלכים הקב"ה שבראם ולחכמת המזלות אין קץ על כל איש אשר נשמת רוח חיים באפיו יבין בלבו כי הקב"ה יודע מה יולד יום ומה שיהיה הנה חכם אחד במזלות יבין כל מה שיהיה כ"ש מי שבראם שיודע כל מחשבות עד שלא יוצרו כל מאורי אור אור הגדול נתנה במרום חוץ מן העגלה שהיא נתונה בצפון והמזיקים המהלכים ברקיע והמלאכים שנפלו ממקום קדושתן מן השמים עולין לשמוע דבר אחד מאחורי הפרגוד ומתרדפין בשבט איש מיד הן חוזרין למקומן וכל הכוכבים וכל המזלות נבראו בליל רביעי בתחלתן ולא קדם זה לזה אלא ב' ידות שעה לכן כל מעשה החמה במתינות וכל מעשה הלבנה בזריזות וחמה ולבנה הם שני מאורות הגדולים הרקיע הזה עלינו. נטוי כקובה של. אהל ונטוי כיריעה שכתוב נוטה שמים כיריעה וישעיה אמר וימתהם כאהל לשבת וכל הבריות מכסה הרקיע כאהל המכסה כל אשר תחתיו והגלגל המגלגל המאורות והכוכבים והמזלות ממזרח למערב ומערב למזרח

להוליכה מטלה לשור ומשור לתאומים וכן עד דגים מתחיל וגמר עד שנות דור ודור מעלה ומוריד את שני המאורות הגדולים והם הכוכבים מדרום לצפון ומצפון לדרום והארץ מרוקעת על המים ושוכנת בתוך מימי התהומות כאניה בלב ים ונהר אוקיינוס מקיף אותו מסביבותיה וזה נקרא ים הגדול ואין מי שיוכל לעבור בו או לצאת ולשתות בו ושאר המים שבעולם ממנו יוצאים וכמו מעבר לאוקיינוס ויהיה תוהו ובהו ובה מדובקים קצות הרקיע כדכתיב בספר איוב או מי ירה אבן פנת' וישעיה אמר בורא קצות הארץ והארץ הזאת נבראת למושב לצד צ' הארץ גבוה עד לכיפ' מדובק לו הרקיע ומגלגל המזלות והחמה היא ראש והלבנה הזנב הרוצה לדעת באיזה מקום ראש התלי יוסיף על בריאת עולם שני שני' ויפחות אותה י"ט שניה והנשאר בו במחזורו ויראה מה שכנגד השנה ומה שכנגד החדש לשם ראש התלי והזנב והליכתו לאחור והוא הולך לפניו ופעמים לאחוריו וכן הכוכבים כשמהלכים לפנייהם כל הנוול בהן הולך לאחור ולא לפניו מן ראש התלי עומד במזל י"ח חדשים עד זנבו הם ז' מזלות וכשנכנס ראשו במזל טוב ונולד בו ותלוי בתלי י"ב מזלות ומקצת' זכרי' ומקצת' נקבות נפרש טא"ק שהן במזרח למה שמותם זכרי' מפני שפנתן מזרח שהוא עלייה והיא תחלת המזלות וכל דבר שהוא העלייה תחלה הוא זכר שב"ג מפני מה הן נקבות מפני שפינת פנת דר' יורד' וכל דבר שבירידה הוא נקבה כנקב' שהיא למטה סע"ר צפון נטוי בתוה ובתחתונים דמי כנקבות תמ"ד מערב והם זכרים מפני שפנתן פנת מערבי ושכינה במערב ואין כבוד שיהיו אלא זכרים טא"ק אש ושמותן זכרים לפי שפקודתם אש והאש למעלה כזכר שהוא ראוי למעלה שב"ג עפר ושמותן נקבות לפי שפקודתם עפר והעפר למטה כנקבה שהיא ראויה למטה תמ"ד רוח ושמותן זכרים לפי שפקודתן רוח והרוח בנתיים בין למעלה ולמטה ושלישי מכריע זכר הוא סע"ד מים שמותם נקבות לפי שפקודתן מים והמים למטה והשלישי מכריע נקבה שהוא ראויה למטה ואלו הן א"ש ר"ח מ"ם עפ"ר י"ב מזלות ברא הקב"ה בעולם וסדרן ברקיע הם וצבאם ואלו הן טל"ה שו"ר תאומים סרט"ן ארי"ה בתול"ה מאזני"ם עקר"ב קגד"ד וסדרן לשמש ב"ב חדשי השנה ואורם מבהיק ביום ובלילה לכל אחד במקומו ואין נראין לעין מפני שמשא אותם אור גלגל חמה וכולן נראין בלילה חוץ ממזל שהחמה יושבת עליו לפני החמה ששה מכוסין וששה מגולין וזה סדר עלייתו טלה. כוכב משהתחיל טלה לשקוע כוכב מאזנים התחיל לעלות אם שקע כולה מאזנים כולה עלה וכן כולם יוצאים במספר צבאם לכולן שמות ואין אחד נכנס בתחום חבירו ולא משנה מנהגו המשמש בשעת הזרע אין משמש בשעת הקציר והמשמש בשעת הקציר אין משמש בשעת הזרע וזהו סדר תשמיש חצי מאזנים ועקרב וחצי קשת משמשין בעת הזרע ס"א יום וצבאותיה חצי קשת וגדי וחצי דלי משמשין בימי החורף ס"א יום ואע"פ שאין ראה לדבר וחצי דלי דגים וחצי טלה משמשין בעת הקור ס"א יום חצי טלה ושור וחצי תאומים משמשין בעת הקציר ס"א יום וכן הוא אומר והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן אימתי הבאת העומר ביום ניסן וכן הוא אומר והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר חצי תאומים וסרט"ן וחצי ארי' בעת הקיץ ס"א יום נמצאת עומד מעת הזרע ועד הקציר חמה מהלכת שבעה מזלות מחצי מאזנים עד חצי טלה שהן ק"פ חלקים וכן בשעת הקציר עד שעת הזרע שבעה מזלות מחצי מאזנים עד חצי מאזנים שהן ק"פ חלקים והחלקים במזל הרקיע עשוי בקובע המזלות לכן נקראו מזלות לשון אזל שהולך על כן נקראת מעולם עגלה בדרום ועגלה בצפון והקב"ה מנהיגם בחכמתו:

ציור 4

עושה עש כסיל וכימה שבהם מנהיג מעמיד כאו"א בעתו בהם משנה עתים ומחליף את הזמנים מעביר את זה עש כסיל משמשין שובר כסיל שובר עוברי' בימות החמה וכן אומר רב מחולל כל שובר לשון הסגר והחומה כמו של עושה שבר שבשיעה כסיל שובר עובר ופתרונו אדון העולם שהוא יוצר את הכל כשהוא סוגר מזל כסיל סוגר עוברים ושבים שהרוחות מתחזקים בימות הגשמים ואין דרך מחנה ים ובספר שבת"י שמפרש ברית חשמיאל הרקיע הזה עשוי ככפה דומה לאהל הפרוס על הארץ שנאמר וימתחם כאהל לששת קצותיו למטה ותוכו למעלה ככפה דומה לאהל וכל הארץ תחתיו וים אוקיינוס מסביב וסביב יש ארץ תהו ובהו דכתיב בס' ישעיהו הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ אינה נושבת ובאות' הארץ דבוקים קצת ברקיע סביב כדאיתא בספר חכמי הגוים כי הרקיע לארץ היה מכל צד ובספר חכמי ישראל שהרקיע בצד צפון אינו דבוק קצותיו עם הארץ ואינו

מתוקן כי פנת צפון על תהו תולה ארץ על בלימה ומדרום סתומה פנהו כחדר עגולה כמכתיב עושה גדולות עד אין חקר עושה עש כסיל וכימה וחדרי תמן ממזרח וממערב מיוסד הרקיע על הארץ כדכתיב בדברי עמוס בונה בשמים מעלתו ואגודתו על ארץ יסדה וכימה וחדרי תימן שהרוחות טמונים בתוכן בימות הגשמים משמשין קב"ה אמר לאיוב המבינותך יאבד נץ פרוש כנפיו כדי שתכנס רוח הבא מן הדרום תחת כנפיו ויעמידנה ויהא בו כח לעוף והוא הדין לשאר עופות וכן שנינו בר"ה שכימה משמשת בימות הגשמים ונחש בריח הוא מזל תנין הנקראים בל" חכמים מזל תלי לפי שתלוי בו י"ב מזלות ו' מצד א' ו' מצד א' פעמים מבריא את השמים מקצה לקצה לכד נקרא נחש בריח ופעמים מתעקם מכניס זנבו לתוך פיו כנפש עקלתון ו' מזלות הפנימיות פנים משמשין ומנהגים את העולם באותו זמן ובהעלותם לשמש ישוב ומתעקם אף מצד הב' כדי שיהא מכניס מזלות החיצונים לפנים שמשו בעולם ו' התיכונים שימשו עתה לחוץ ובשעה שמתפשט הבריא את הרקיע מקצה אל קצה והרקיע הזה נטוי על כל העולם כולה מקצה לבד מקצת פנת צפון שלא יגמר זהעה"ז עשוי ומחולק לג' חלקים שליש מים שליש מדבר שליש ישוב והארץ ממקום מזרח תקופת טבת שהי' מערבית דרומית גבוה עד לרקיע זה והגבול עגול הוא סביב כנגד שפת הים אוקיינוס מכל צד והוא גבוה רבון הוא מסביב סביב מקצה מזרחי דרומי עד מערבי דרומי וזה הגבוה פתוח חלונות חלונות במזרח וחלונות חלונות במערב ממקום מזרח תקופת תשרי שהוא מזרחי דרומי של תקופת טבת ועוד המזרחי התיכוני והאמצעי של תקופת תמוז ובאמצע בתווך בין צ"א חלונות שבקרב דרומי לבין צ"א שבקרב צפוני יש חלון אחד באמצע ושמה חלון נוגה ומצד חלון זאת מצד צפוני שלה יש חלון שבקרב ושמה תעלומה ובה האור יוצא שנא' ותעלומה יוציא אור והיא בקרב מזרחי דרומי של תקופת טבת נקרא שמה בלגה והחלון שבקרב צפוני של תקופת תמוז נקרא שמו נעמן מתחיל השמש לזרוח מחלון נעמן והולך סובב וחוזר לאחוריו ויורד מצפון לדרום חלון אחר חלון אלו חלונות ולכשתכלה צ' חלונות יש חלון א' ושמה חדר שבה רוח סופה:

תקופת תשרי מתחיל השמש לזרוח מחלון נוגה והולך וסובב לקרב מזרחי דרומי חלון אחר חלון עד שהוא מגיע לחלון בלגה ותקופת טבת מתחיל מחלון בלגה והולך וסובב וחוזר לאחוריו ועולה מדרום לצפון חלון אחר חלון עד שמגיע לחלון תעלומה והולך וסובב ועולה אל קרב מזרחית צפונית חלון עד שמגיע לחלון נעמן ועד חלון חדר זהו חלון ששמה חדר מחשבון צ"א ונחשבות מתחלת הקרב מזרחית דרומית מחלון בלגה עד חלון תעלומה זאת החלון ששמה תעלומה מחשבון צ"א היא החלון ששמה תעלומות החלון חדר שהחלון ששמה נוגה הוא מספרים קפ"ג כאלו החלונות שבמזרח קפ"ג כנגד יש שבמערב קפ"ג חלונות והם מבואות ג' והשמש הוא החמה בכל יום הוא זורח מחלון א' ושוקע ובא במבוא א' במערב כנגדו החלון שבמזרח ועד שהוא עובר ועולה עוביה של מבוי חלון להראות בישוב יהיה שחר שנא' וכמו השחר עלה ויאמר שלחני כי עולה השחר ועד שהוא בא והולך ונמשך במושבו של מבוי והיה עלטה שנ' ויהי השמש באה ועלטה עלטה היה ושכינה במערב לעולם שנא' סולו לרוכב בערבות חלון א' יש באמצע הרקיע שהוא בין מזרחי דרומי של תקופת טבת ובין מזרחית חלון מזרים שמו צפונית של תקופת תמוז ושמה מזרים שנאמר מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה. ואין חמה יוצאת ונכנסת בו אלא פם אחת של מחזור והגדל שבו נבראה חמה גלגלה היא במגלול ונרצה גלולה ויש לה ד' פנים לד' צדדין הצד א' כחו חם ולח הצד ב' חם ויבש הצד ג' קר ויבש הצד ד' קר ולח כנגד ד' תקופות השנה:

בתקופת ניסן נהפך הצד של חמה שהיא חם ד' זמני השנה חם ולח להיותו למט' לארץ יהיה העת חם ולח עד ג' חדשי'. בתקופת תמוז נהפך צד החמה שהוא חם ויבש להיות למטה על הארץ ויהיה העת עד ג' חדשים חם ויבש. בתקופת תשרי נהפך הצד של חמה שהוא קר ולח עד ג' חדשים בתקופת טבת נהפך צד החמה שהוא קר ויבש עד ג' חדשים ואם לא היתה החמה מסובבת לד' מסיבות לא היה העולם יכול לעמוד וז' הם מעדנות כימה וה' מושכות ב' כסיל ז' והם י"ב סובב גלגל ז' מקושרים מב' לישוב לצד דרום והם מפותחי' מחוץ לישוב לצד צפון זורחה ז' מצפון לימין וה' לשמאלו וכנגדן נאספו' ביום ובליילה. תאומים סוף הז' עקרב סוף הה' מן תאומים לקשת כבין עקרב לסרטן בין עקרב לסרטן כבין עגלה לעקרב עגלה לצפון ועקרב לדרום זורחת עגול כלפי דרום ושוקעת עגול כלפי צפון ובצפון עגלה חוזרת ומשרת את התלי והתלי למזלות והמזלות לגלגל והגלגל חוזר בגלגל דלי המים והמזלות כסרטן ותלי כמלך ועגלה כמנהיג וכולן ברוח שנא' ברוחו שמים שפרה חוללה ידו נחש

בר"ח זה התלי חזרין וזורחין נאספים מאורות במלכים וכוכבים כתרי חיילות וסודרין מזלות כמחנה הגדוד שנ' המוציא במספר צבאם וחשבון י"ב מזלות נמצא כימה וכסיל על אשר הם ז' המזלות נמצא מכימה וכסיל על אשר הם מ' המערכות כימה או מושכות כסיל תפתח אם תקשור מערכות כימה וכסיל תפתח אינו אומר כן אלא תתקשר ללמדך מאותם ה' חמשה ומחשבון או ז' מזה אתה למד כי ה' מערכות כימה ז' מושכות כסיל תפתח אלא הפך הקב"ה חשבון ואמר לאיוב תוכל לקשור ה' מעדנות לכימה שחם ז' ותוכל לפתוח מושכות ז' לכסיל שהם ה' עושים י"ב וכימה הוא מזל שור וזנב לטלה ועד כימה נחשבות עם שור לכסיל י"א שהוא עגלה ועש הולך אחר הכימה וי"א עגלה הוא עש הולך אחר הכימ' שעגלה הוא כסיל וה' נקראים מושכו' כסיל כי ה' נחשבים אל פני העגלה וה' מושבותיהם ומגולגלותיהם ולכימה יש ז' כוכבים והם מעדנות כימה ועש הוא כשהולך אחר הכימה וכשהביא הקב"ה מבול לעולם לקח ב' כוכבים מכימה והיה המבול וכשבקש להעבי' לקח ב' כוכבי' מעש וסתם חמקומו' וע"ז הולך עש אחר כימה לבקש בניה יעוש שהיא עש וזהו עש על בניה תנחם לעולם כשמתחיל מזל א' לזרוח במזרח מאזנים שחוא ז' מתחיל לבוא ולשקוע במערב אע"פ שאין נראין כולן ז' המזלות ביחד מקצתן של זורח נראה ומקצתן של שוקע שהם ז' לא נראה כיצד טלה מאזנים בזמן שמתחיל טלה לזרוח עקרב מתחיל לשקוע שור ועקרב בזמן שהשור מתחיל לזרוח עקרב מתחיל לשקוע וכן תאומי וקשת סרטן וגדי אריה ודלי בתולה ודגים לעולם ה' מזלות זורחים מצפון לימה הוא צד דרום ונראין בישוב והם הולכין בצד צפון אחרי גובהה של ארץ ולא נראין לעין ולא כן המזלות אחרי' וע"כ קראום שמואל החכם הבית של מפותחי' בלשון חוגר כמפתח כלומר שהשבע נקראים מעדנות על שהן מקושרות מבית לישוב ולא נראין לעיני היושבים ולא כנה הפ' כן כל המזלות והכוכבים. עש היא וכסיל הוא מזל תאומים כימה הוא עש ראש מזל שור על שהם ניכרים ונודעים יותר מכל הכוכבים ומכל המזלות ועל אשר הן תמיד כימה וכסיל ביחד קרובים ביחד זה לזה והולכין זה אחר זה ונכרין לעין כ"כ אמר הקב"ה לאיוב התקשור מעדנות כימה או מושכות כסיל תפתח ללמדך להביט לרקיע כשזורחת הכימה היא שור במזרח תראה מזל עקרב שהוא שוקע במערב ובזמן שזורחת עקרב במזרח שור שוקע במערב והכסיל עם שור המזלות של אחריות (נ"א עם מזלות אחרות) מושכין המזלות האלה ממערב למזרח מצד צפון מאחורי גובהה של ארץ ע"כ נקראו מושכות כי הן מושכין את המעדנות ועוד על שזורחת הכימה במזרחית צפונית יותר מכל המזלות על כן נקראו מעדנות אלו ז' ולא אחרים ומתחיל וזורחת מן הכימה וגו' בעקרב על שהכימה זורח מצפון ועקרב זורחת מדרום ושאר המזלות זורחין מן המזרח לכימה למזרחו של מערב הרי למדת ז' מעדנות והם מושכות וע"ז נאמר מושכות ומושכות הן למעדנות נחשבות עם הכסיל ה' מושכו' המעדנו' ממערב למזרח בזמן שהכסיל במזרח הם מושכות למעדנות ועקרב שוקע למערב בסוף ה' מזלות שהו בצד צפון ויהיה מושכו' עם כסיל במערב למזרח לצד דרום ממזל עקרב ונמצא תאומים בסוף הז' במזרחו אחרי הכימה והמושכו' נחשבות מן המזרח למערב בצד צפון מזל תאומים הוא הכסיל בסוף הז' ונמצא עקרב בסוף ה' במערב תחלת תאומים ועד תחלת קשת י"ב מזלות הרי למדת מכימה וכסיל כי י"ב מזלות הן לא פחות ולא יותר בב"ר כימה מעדנות הפירות פי' כימה משמשת בימות הגשמי' והעולם מצטנן וממיתה את התולעת שמשחיתין את הפירות וכסיל מושך בין קשת לקשת זהו פי' כסיל משמש בימות החמה וקודם ימות החמה הפרי עוקצו אצל שני וכסיל מחממת ומגדל ומושך הנוף מן הנץ לעוקץ הן אלה קצת דרכיו ב"ה ומבורך שמו אמר:ועתה אשכילך על ענייני החמה שס"ו חלונות והם מעלות קפ"ג ימים עולה ברוח מזרחית וקפ"ג יורד ברוח מערבית כפי ימות שנת החמה ויוצא במזרח ונכנס במערב כי השכינה במערב נכנס ומשתחוה לפני המלך מה"מ הקב"ה ואמר רבון העולמים עשיתי כאשר צויתני:

בתקופת תשרי וטבת סובבת בקרן דרומי במימי אוקיינוס בין קצות השמים לקצות הארץ ושוקעת שהלילה גדולה ודרך גדולה מאד עד שמגיע לחלון שבמזרח שרוצה לצאת בו ובתקופת ניסן ותמוז סובב בקרן צפונית במימי אוקיינוס בין קצוות דרום וסובב אל צפון הולך לצפון בתקופת תשרי וטבת וסובב אל צפון בתקופת ניסן ששה חדשים בקרן דרומי ששה חודשים בקרן צפונית ועל סביבותיו בתלונות שבמזרח שב הרוח החמה ג' אותיות מהשם כתובים על לבו והמלאכים מנהיגים אותו אלו שמנהיגים ביום אינן מנהיגים בלילה והחמה עולה במרכבה ורוכב ומעוטר כחתן שנא' כחתן יכהן פאר כחתן יוצא מחופתו:

בימות החמה קרנותיו ופניו מביטות לארץ של אש קרנותיו מביטות ופניו למעלה של ברד אלולי הברד שהוא מכסה אותו היה העולם נשרף שנאמר ואין נסתר מחמתו ובחורף הופך את פניו של מעלה למטה אלולי האש שמחמם פניו של ברד לא היה יכול לעמוד מפני הקור שנאמר לפני קרתו מי יעמוד ולשמש אהל נאה ושס"ה חבלים (נ"א חלונות) יש לו כמנין ימות החמה לכך ס"ת של שמותיו שס"ה שמש חר"ס חמ"ה ובכל יום חמה ולבנה מכסות עיניהם מאורה של מעלה ומשליכין בו חצים וכשהוא יוצא הוא גבור והוא חלש מעונותיהם של בריות ונתן בנרתק בריכה של מים של מעלה שע"ג הרקיע עוברת תחתיו ומתיש חמימותו במים אע"פ כן אין נסתר מחמתו וי"ג תיבות כתובים על לבו לכן מבראשית עד ויכלו י"ג אור וה' מלאכים מנהיגים אותם ליום לכך ה' דברים בשמש והוא כחתן יוצא א' ישיש כגבור ב' מוצאו ג' ותקופתו ד' ואין נסתר מחמתו ה' וכן ה' אור ב' ראשונה בבראשית ו' מלאכים מנהיגים אותם בלילה הרי ח' מלאכים בין יום ובין לילה כנגדה יום ד'. ח"פ אור לכך אל אדון על כל המעשים ח' תיבות גדלו א' וטובו ב' מלא ג' עולם ד' דעת ה' ותבונה ו' סובבים ז' אותו ח' וכן כאו"א חוץ מא"ב כ"ל ש"ת אבל באל אדון כל א"ב כנגד כ"ב אותיות התורה לכך לשמש שם אהל בהם תורת ה' תמימה סמוכים בין יום ולילה הולך ד' רוחות שהן אלפים וכנגד תורה שקדמה אלפים. בבקר בבקר טבילו השמש ברנין ומוסיף לו אורה והולך ומאיר עד נכון היום ומשתחווים לו ומקבל מריח ב"ו ובא השמש ברקיע וטבלוהו לטהר את עצמו וכן בכל פעם וגלגליא"ל השר הממונה על גלגל חמה ועמו צ"ו מלאכי רבים ונכבדים שמריצים גלגל המה ברקיע שס"ח אלפים פרסאות בכל יום ויום ומאיר השמש במקו' הטינופת ואין מזיק לו והיא טובלת מאור של מעלה ואין עין יכולה לראות כדכתיב לי לא יראני האדם וחי כך עומדת הלבנה לפי שהכסא עגול מאחוריו כזה כ' ועשוי כמו חצי לבנה סביבות השכינה ענן ומים וכן ענן וערפל סביב. וכשהלבנה מעקמת פניה העורף למטה והפנים למעלה והיא מטר זהו שאמרו חז"ל כל המברך על הלב' כאלו מקבל פני שכינה ומרקדין כנגדה כמו וחיות רצוא ושוב קופצות מתחת לכסא ואופני"אל השר ממונה על גלגל הלבנה ועמו פ"ח אלפים מלאכים שהם מריצים גלגל הלבנה שכ"ד אלפים פרסאות בכל לילה כל זמן שהתקופה עומדת בלבנ' במזרח בתקופ' חד בט"ו לחדש של כל חדש וחדש. מדור הלבנה בין ענן וערפל ועשויין כמו ב' קערות כסויות כפויין זה את זה והוא בין עיניהם כשהוא מולד הלבנה אלו ב' עננים הופכי' את פניהם ברוח מערבית והוא יוצא מבין שניהם כמין שופר לילה הראשו' מדה א' לילה השניה מדה שניה וכן עד חציו של חדש עד שיגל' כולו אלו ב' עננים הופכין פניה' ברוח מזרחי פנת לבנה שיצאה מתחילה מתחיל לכנס ומכסת בין שניהם בלילה ראשונה מדה א' בשנית מדה שנית וכן עד סוף עד שיתכסה כולו מנין שהוא כמין עננים שנא' אמר בשומי ענן לבוש וערפל התולתו מנין שהוא מתכסה כולו שנאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו בכסה ביום שמתכסה כולו תקעו בחדש שופר שעה אחת מיומו של הקב"ה באים חמה ולבנה שוים לתחילת ליל ד' שעת שבת בשעה שנבראו שלהבת לבנה מגעת לחמה ביום מ' מעלות עובר לתוכו ומכה את אורו:

רבי נהוראי אמר גזירת מלך היא כשישראל חוטאין ומעברין השנה (שלא) כראוי שלהבת חמה מגעת ללבנה בלילה מ' מעלות עובר בתוכה ומכה אורה וכשישראל עושין רצונו ומעברין השנה כראוי הקב"ה מכלה את החמה ומשלח רוגזו על אומות העולם שנאמר כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו. אור הלבנה פעמים נכסה ופעמים נגלה אבל אור החמה לעולם גלוי לכל העמים ואע"פ שחמה ולבנה הלוכן קבוע לא כשבילי החמה שבילי לבנה שבילי לבנה אינן קבועין אלא פעמים שהיא מהלכת את המזל בקצר' פעמים בארוכה כיצד פעמים שהיא מצפונית את הלוכה הרי היא בארוכה ופעמים שהיא מדרומית את הלוכה הרי היא בקצרה ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנא' עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו וכה סדר הלוכה לא ביתו של זח כביתו של זה בית שבת"י גדי דלי. צד"ק קש"ת ודג"ם מאדי"ם טל"ה ועקר"ב נוג"ה שו"ר ומאזני"ם כוכ"ב תאומי"ם בתול"ה חמ"ה לבנ"ה סרט"ן. רהטי"אל השר הממונה על המזלות ועמו ע"ב מלאכים רבים ונכבדים היא מרהיט אה המזלות במסילותם ממזרח למערב וממערב למזרח שביל עשה הקב"ה לכוכבים ולמזלות שהם הולכים בלילה ממזרח למערב וממערב למזרח וכוכביא"ל השר הממונה ועמו שס"ה אלפים של רבבות של מלאכים שהם גדולים ונכבדים שהם מריצים את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה ברקיע השמים והכל הלוי בתלי שברא הקב"ה הרקיע הזה שעלינו החליק לז' ברא את התלי מראש ומאש וממים בדמות תבין גדול כנחש עקלתון ועשה לו ראש וזנב וחניחו צעוצי חרקיע במקום חמה

ונטה מקצה לקצה כבריח הנחש עקלתון והעוקל שלו באמצע ארכו וחצי נטייתו בטבעת גדולה וכל הכוכבים והמזלות אדוקים בו כל הכוכבים ושני המאורות ו"ב מזלות הוא נתמנה מלך על כולם לנהגם בין טוב בין רע והוא מכה אורן של ב' המאורות וז' כוכבים והוא המוליך והמביא את המאורות והמזלות ממזרח למערב וממערב למזרח והוא המחזיר את הכוכבים לאחור והוא המעכב אותו לעמוד במקום אחד מליך לא לפני ולא לאחור והוא המוליך אותם הילוך ישר והוא מאש וממים ומראה כמוס ואין נראה לעין כי אם ממסורת הסופרים הקדמונים אנו מוצאים לדעת את התלי וכחו וממשלתו ומלכותו ויראתו וטובתו ורעתו והכרת פני הנולדים בו וזמן מהלכו ממזל למזל ומנהג הלכו להפוך וקצת הלכו אחור אחר הזנב וגובהו ושפלונו והם אדוקים בו המזלות ששה מצד דרום וששה מצד צפון ודע כי הגלגל המגלגל המזלות והכוכבים והמאורות והוא סדור ונתון הוא בעוביו של רקיע והמזלות קבועים ואדוקים בו לעולם ואינם זזים ממקום קביעות והגלגל הזה עגול הוא סביב לרקיע בדרום ובצפון במזרח במערב והתלי נטוי בו מקצה אל קצה כבריח והתלי עשוי באמצע הגלגל כך והעגלה נתונה מצד צפון לתלי ובצד צפון של מזלות הדרומיים מתגלגלת עם התלי ומכח התלי מתגלגל מנהיג קצה העגלה הדבוק בטבעת התלי ומתגלגל הגלגל המזלות הקבועים בגלגל ממזרח למערב ומצפונית ממערב למזרח מעולם ועד העולם ולשבעה הכוכבים גלגלים קטנים והגלגל של מזלות מוליך את ז' הגלגלים של ז' הכוכבים שבת"י צד"ק מאדי"ם חמ"ה נוג"ה כוכ"ב לבנ"ה עם הכוכבים ועם י"ב מזלות ממזרח למערב ממערב למזרח מגלגל העגל המנהיג את התלי מניח נהיגת התלי מתגלגל הגלגל של מזלות ז' של ז' כוכבים וכולו ברוחו של הקב"ה בכוחו שנא' ברוחו שמים שפרה חוללה ידו נחש בריח זה התלי וכתוב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם והאל ית' קרא שמות הכוכבים ומונה דכתיב מונה מספר וכו' וכתוב גדול אדוננו ורב כח ללמדך כי יותר גדלו בסדר מעשה מלאכת הכוכבים והמזלות והתלי והגלגל והעגלה ממה שנראה גדלו בשאר מעשה העולם שאין חכמה רחבה ועמוקה ומופלאה בעולם כחכמה זו ולב התלי עוצם שמים וחושב מחקרי העולם וגלגל המזלות ותלי אין חכמה א"א ארי"ה ושימשו מחקרי העולם וגלגל המזלות ותלי אין חכמה חמה אם יהיה בהם מולד או תקופות מבולבלין ורטובים והרוח מזיל מים מניגה וממטר ושר' ענא"ל תכ"ק (נ"א תב"ק) תאומים רוח בתולה עפר ושמושן כוכב אם יהיה בהם מולד או תקופה מזיל במקצת ויבש במקצת על יסוד העפר והרוח והשר רפא"ל ס"ל סרט"ן מים ושמושן לבנה אם יהיה בו תקופות או מולד כולן לחיים והשר גבריאל קד"ש קש"ת אש דלי רוח ושמושן שבת"י אם יהיה בהם מולד או תקופה מחציתו יבשים מנאת על סוד והציים מבלבלין ברוח לח ומזיל מים והשר קפצי"אל גד"ץ גד"י עפר דגים מים ושמושן צדק המולד התקופה שבהם חציים יבשים בנחת וחציים מזילים מים והשר צדקיא"ל טעם טלה אש עקרב מים ושמושן מאדים המולד והתקופה שבהם יבשין בנחת חציים מזילים מים והשר סמא"ל: ציור 5

אלמדך אותות השמש אם בזרח שמש יהיה שמש זך וטהור בחמימתו יגיד על תכונת אש האויר וטהורו ואם בזרח יהיה השמש זך וטהור בלבית אש בלהיב אדום יגיד על רוחות רבות וגדולות ואם תראה טרם יזרח השמש כי יהיו עננים ירוקים ואדמדמים יגידו על גשם ועל מטר ואם יציצו ניצוצי שלהבת החמה טרם יזרח יגידו על חקות הסתו והחורף ואם יזרח השמש מתוך העננים כמו מתוך המים כאשר יזרח יראה כמו להב יגידו על חורף וסתיו אם יהיו ניצוצי השמש זורחים זוהרי השמש ומעוננים יגידו על חורף וסתיו וגשם ומטר ואם בזרח השמש במערב יתיר העננים מסביבותיו יגידו על תכונות טוהרי הרקיע והאויר ואם יבא השמש ואם ישוב מרוח צפון וינתק העננים אדמדמים מצד צפון ועננים שחורות מצד דרום יגידו על תכונות טוהר ויגידו חורף וסתיו ואם יקימו עם רוח נגב יעידו מטרות גשם ואם מכל צדי השמש לפנות ערב יהיו כמו עננים אדומים כשמש הם העננים יגידו על רוחות חזקות ומעוטות ואם יהיו אותם עננים עם רוחות יהיו מפה ומפה לשמש יגיד על חורף וסתיו לרוב ואם יראה הרקיע שחור לרוב כשחורות הקדירה יגידו כי יבשה ויהרבו הנהרות המעינות והבארות ואם כזרח השמש יהיה מסביבות כמו הקפה עגולה יגיד על חורף וסתיו וכאשר יזרח השמש כמו שעה ואחר נחלש ויפזר משם ויריק את ניצוצי זהרו שלהבת מתוך העננים מגיד על מטר יחד עם ברד מעורב וכאשר יהיה בשקיעתו סלו' (נ"א כלו) מגיד על מטר יחד עם רוח והרוח מאריך תחילה באויר העולם ואם יבער השמש לרוב וישלח ניצוצי זהר שלה בו כלפידי אש ויורדף מכולן מגיד על מטר עם רוח יחד ואם זוהר זך מגיד כי ישב רוח צפון ועצם השמים לטוהר כי רוח צפון מטהר את האויר בגזירת הבורא ית' על אשר הוא נושב בארץ ממקום גבוה ורם יותר מכל מקומות גבוהים ורמים לפיכך

מטהר עוביו של אויר חומו ועלמתו יגיה השמש בלא חשך ויין וערפל כנוגה אור אם תראה הירח מיום הראשון כי יסתר מחבא הקרן העליון של ירח יגיד כי יש רוח צפון ואם יסתר רוח צפון ואם יסתר רוח התחתון יגיד כי ישב רוח הכוכב ואם יראה הלבנה בימי מחציתו יגיד על תכונות טוהר האויר. ואם יראה בימי קטנות הירח ערפלו ועננו זך וטוהר לרוב מאד יגידו כי ישתנה הרוח אשר נושב באותו יום ואם יראו את הירח עבים יגידו על חורף וסתיו ואם יראה הירח ביום ד' למולד זקוף בקרנותיו ער נשיבת הרוח מהרוחות המערביים יגידו על חורף וסתיו ואם תראה כי יש לירח כמו בקעים מאותו מקום שנראין הבקעים יגיד כי משם ישיב הרוח כשיהיה הירח מלא ושלם וממולא עד יום ד' ומיום הרביעי עד יום השביעי וממלואן ועד מחציתו וממחציתו עד מלואן יגיד בזמן שהיה קרוב לשמש יהיה הרוח או במזל הרביעי למזל שהולך עם השמש יהיה השנוי לרוחות לימי שבעה כי כן נתבררו באותות הירח והירח ראוי לראות ולהבין ולהשכיל אותות סימנים מטר ג' ימים למולדת או לאחר ג' ימים למולדת למלואה להיות שלמה ולמחצה הירח להיות חציו של ירח ממדת מלואו כל אלה מועדי הירח ראוי לראות סימנים מטרה ג' ימים או לאחר ג' ימים אם הירח רקיק וזך וטהור ולא יראה בו מאומה ערפל יגיד על תכונות האויר ויושרו. ואם יתראה במעוטה ויתראה מסביבותיו הקפו עננו וערפלו הוא מדור הלבנה המתכסה הירח בתוכו לכל חדש ויראה לכל רוח כמו מקיף ומסיע העננים עליו מגיד כי ישב רוח מאותו הצד הנוסעים ממנו אותם העננים אם יראה הירח מכורכם ועב ושח מגיד על סתיו וגשם ואם סביב הירח כגורן אחד טוהר ובנחת במעט מעט יותץ הגורן יגיד על תכונות האויר וטוהרו ואם יהיו ב' או ג' מגידת על סתיו וגשם ורוח אם יהיו מכורכמות כדוג. ותתבקענה מצד א' מאותו הצד יבא עבים ואם יהיו מועלט (נ"א מועטות) ועבות או ירקדקות ומכורכמות או שחורות ותראה כמבוקעות כולנה וכמו שתהיינה גדולות כן יהיה אף סערת האויר ושנוי לרוב אם כזרוח השמש יעשה בסביבותיו כגורן עגולה אם יבקע מהר, יגיד על תכונות טוהר הרקיעים כזרוח השמש דע כי באותו היום יהיה גשם ואם יזרח השמש מתוך עננים ובזריחתו חם כלבת אש יה' חורף וסתיו וכזרוח השמש יהיה אדמדם וירתח יגיד על רוח אם בבקר יראה השמש גדול ורב יהיה חורף וסתיו ואם יראה ניצוצו קודם זריחתו יגיד על גשם ואם בזרחו יהיה מלפניו עננים אדמדמים יגיד על גשם שיבא לצד דרום ואם יחפשו עצמם לרוב כמחפשי בצים ומתנערים לרוב גם העורבים אם יראו לרוב ויברחו לרוב וגם הזבובים אם יאספו לרוב וינשכו לרוב או מצפצפים בקולם יגיד על גשם ודע אם נפלה תקופה בתחלת חדש כל התקופה יה' חום ובחצי חצייה בינונית נוג"ה ירבו גשמים כוכ"ב כולו חום ולבנה כולו קור שבת"י בקיץ ובחורף צנה וירבו גשמים צד"ק כולו קור ושלג וגשמים מאדי"ם חום וירדו גשמים ויה' כלו בלא צנה:

סדר הלוח המזלות המשמשים בתחלה:

ליל א' כ"ל שצ"מ חנכ"ל שצ"מ: יום א' חנ"ל כל שצמח"נ כ"לש: ליל ב' צמח"נ כל"ש צמח"נ: יום ב' לשצ"מ חנ"ל כל שצמח"נ: ליל ג' נכ"ל שצמח"נ כ"לש"צ: יום ג' מחנ"כ לש"צ מחב"כל: ליל ד' שצ"מ חנכ"ל שצמח"נ: יום ד' כ"ל שצ"מ חנכ"ל שצ"מ: ליל ה' חנכ"ל שצ"מ חנכ"לש: יום ה' צמח"נ כ"ל שצ"מ חנכ"ל: ליל ו' לשצ"מ חנ"ל כל שצמח"נ: יום ו' נכ"ל ש"צמ חנכ"ל ש"צ: ליל ז' מחנ"כל שצ"מ חנכ"ל: יום ז' שצ"מ חנ"כל שצ"מכל: ונמצא סדר הלילות כצנ"ש חל"ם:

ועוד אשכילך להבין דאם יהיה סתיו או גשם מאותות הלבנה ביום שלישי ללבנה חדשה המולד שלה אם יהיו קרני הלבנה כמו פחים וחשוכים ועלוטים זה האות יגיד על גשם מטרות וכמו כן אם יהיו קרני הלבנה ביום רביעי כאלה כן יגיד על הגשם ואם יראה הקפה של לבנה אדמדם כאש זה האות יגיד על סתיו גשם גדול ובימי מלואים אם יראה על הלבנה כמו שחור מאומה זה האות יגיד על סתיו גשם גדול ובימי מלואו מטרות ואם יהיה מכל סביבותי' כמו גורן עגולה או ב' או ג' עגולות זה יגיד על סתיו וגשם גדול. ועוד נלמד להבין ולידע מטרם אם יה' סתיו וגשם מאותות החמה אם יזרח השמש אדמדם יגיד על גשם מטרות וכאשר יה' נכון להשקיע לבוא במערב כ"א בצירים השמאלי' יהיו עננים שחורי' וקרובי' לו תבטח כי מיד יה' גשם ומטר כאשר תזרח השמש אם יעמוד ענן ושמש על זוהר נצוצי שלהבת זה האות יגיד על גשם ומטר וכן הרבה בס' המזלות:

ועוד חכמה שם על סתיו וגשם לאורך ימים אם החזירים או העזים יעשו תשמיש הזכרים עם הנקבות

ובשעת שיקלו ויפסקו התשמיש עושים עצמ' עוד נרצים להשתמש או אם בתלכלכו במקומות המים או ברפש וטיט ורוצים להתלכלך יותר וגם כשרוצים לרעות ותופשין מרעיתם מתחת לארץ עד קצות שפתי פיותיהן וגם ממתיחין ראשם כנגד צד צפון וגם הכלב' אם יחפרו בארץ וכן הזאב אם פניו קרוב לעז' או קרוב לבתי הוילון וגם אם יטבלו שוורים שפתותיה' במראה המים ובמעיינות ולא מפני תאות שתייה וגם האווזים אם ילכו קורא' בכח מאכל מזרעתו וגם קורי עכביש אם יפלו מעצמן בלא הפחת רוח כל זה יגיד על סתיו וגשם לאורך ימים ובעת שהלבנה חסרה נקראת מאור קטן ואז אין ממשל' הכוכבים ברקיע כי אם צ"ח כוכבים מגיין כוכבים וכשקטרגה לבנה על לבנותיה ונעשה הכוכב' כאדם שמכה על עץ השרף ויוצאין שביב' לכך הכוכב' עם הלבנ' יוצאין ומתחלת העול' צרף האותיו' וגלגול הדבורי' וחשבונם ומנינם ומספרם וחושב חשבון כוכבים ומזלות וחשבון תקופות ומחזורות של כוכבים ושל תלי ושל מזלות שהי' עתיד וסדר לבראות והיה עורך החשבון כולו לפניו כדי לראות הדורות העתידין להבראות מראש ועד סוף ככתוב מי פעל ועשה קורא הדורות מראש קוד' בריאות עול' כדי להבין מעשה כל אדם וצדקתו ורשעתו ולגזור על כל אחד ואחד לפי מעשיו העתיד לעשות בין טוב ובין רע ומנה כוכבים ומזלות עליה' ומנה כוכבו ומזלו שיזרע בשעת זריעתו ובשעת מולדו בין טוב ובין רע וכל אלה עשאו האלהים בחכמתו ובתבונתו קודם שיזרח העולם שנאמר ה' בחכמה יסד ארץ אף על פי שמנה כוכבו ומזלו של כל אדם טרם שיברא העולם לפי מעשיו שעתידי אדם לעשות ולא נתן הקדוש ברוך הוא לכוכבים ולמזלות רשיון להרע. או להיטיב תחלה עד שראה שהאדם לבראות שלא יהיה נכון בלא יצר דכתיב כי יצר' לב האדם רע מנעוריו ועל זה האלהים רחום וחנן הוא ונחם על הרעה ערך ותקן התשובה מתחלת הבריאה בטרם הרים ילדו וגו' תשב אנוש עד דכא שאם יחטא וישוב שינחם ה' אלהים זהו אין מזל קבוע כי הכל לפי מה שהאדם באותה שעה דנו כדכתיב בישמעאל באשר הוא שם ובמזלות המאורים שם יראו כל הזמנים לכך אומרים בלילה ומחליף את הזמנים ומשנה העתים ולא בשחרית. והתרנגול כשמשכים לקרוא בלילה ישתנה הזמן ולמחר יהיו עננים כי הענן נכנס בחרטומו ופעמים לבנה בלילה פעמים אינה מאירה זהו ומחליף את הזמנים ומשנה עתים ובשלשה כוכבים לילה. זהו ומבדיל בין יום ובין לילה אבל בבקר אע"פ שראו עשרה חשוב יום זהו דכתיב עושה שחר ועיפה וגו' ה' צבאות שמו. למד כנגד ה' המאורות מה ל' גבוהה על כל האותיות כך הקב"ה על כל בריותיו וצופה הכל מתחלת בריאת עולם במאמר יהי אור זהו נהר דינור שממנו הולכין כל המאורות כדאמרין בהרואה אלמלא זנב כימה בנהר דינור אין בריה יכולה לעמוד בקור ולכך חמה בלבנה וכוכבים נראין אדומים ומה' שעתה הולכת חמה ביום היתה הולכת נהר דינור' ובמקום הליכות חמה ביום נהר דינור הולך ואותו הולך קורא יום שנקרא עת היום ובמקום הליכות חמה בלילה ה' הכל מים והיה לו כמו רפיסת שהולך בהם ולאותו מקום נקרא לילה זהו ויבדל אלהים בין האור נהר דינור ובין החשך חשכת מים עבי שחקים זהו ויקרא אלהים לאור יום כל' נהר דינור שבהן בטלות המאורות ממהלך שאם לא תאמר כן מאי ויהי ערב ויהי בוקר והרי נתלו המאורות אלא נהר דינור מהלך כמן עתה החמה כל' לאור יום נהר דינור ולחשך קרא לילה לחשכת מים שהם דרך החמה ובהשכמה יהי' אור נהר דינור עד חצי יום שנהר דינור עולה למזרח ולמערב ביום רביעי הוציא מנהר דינור כמו בחצי היום שנהר דינור עולה ולבנה וכוכבים עולין נאמר במדות שמים לפי לכת כערך מדדו חכמים ש"ס מדריגות וי"ב מזלות צמודין בו ושמות' טל"ה שו"ר תאומים סרט"ן ארי"ה בתול"ה מאזני"ם עקר"ב קש"ת גד"י דל"י דג"ם וכל מלך נ"א מהלך מהם ל' מדריגות וכל מדריגה ומדריגה ס' גסטראות וכל גסטרא ס' ברקונות וכל ברקון ס' אולות וכל אולות ס' אורות וכל אורות ס' סוטות וכל סוטות ס' רפסיאות וכל רפסיאות ס' הרופות כהרף עין נטל זה חשבון בידך עד י"א וי"ב דברים אחרים מן דקדוקי חשבון אבל הכוכבים היורדים והעולים ומנהיגים את העולם ושמותן שבת"י צד"ק מאדי"ם חמ"ה נוג"ה כוכ"ב לבנ"ה וכל אחד אחד יש לו חלק בכל האחד מן אלו הכוכבים בחילי דראקון' דינור היה מקיף אז כמו עתה המזלות והתלי שמגלגלין והולכין בשמים כי בתלי י"ב נותנים ז' מעדנות כימה וה' מושכות המזלות והתלי שמגלגלין והולכין בשמים ובארץ ז' וה' הם י"ב סביב הגלגל מקושרין מבית והם פתוחים מבחוץ זריחות שבעה מימין לצפון וה' מצפון לימין וכנגדם נאספים ששה ביום וששה בלילה תאומים בסוף השבעה ועקרב בסוף ה' מן התאומים לקשת ומעקרב לסרטן כמו כן ונאספים עגלה לעקרב עגלה בצפון עקרב בדרום זורח עגול כלפי דרום שוקע נוטה כלפי צפון ובצפון עגלה זורחת ומחזרת את התלי והתלי למזלות והמזלות לגלגל והגלגל חוזר בגלגל דלי ומזלות כסרנים ותלי כמלך מנהיג בראש הששה זנב התלי בסוף הששה הראש מהלך ישר והזנב מהלך הפך כן היה מתחלת העולם נהר דינור סובב ולאחר מכאן פ' יום ביום ד' הוקפה מנהר דינור האש וברא חמה

להאיר ביום על הארץ ונהר דינור אצל המזלות לחמם קור כימה ושלג לבנה וכיוצא בהן:

ע"כ נבראו כוכבים קטנים אע"פ שאין מאירין אלא לחמם העולם לאור שלהבת שלהן שאם לא תאמר כן למה נבראו מה צורך לעולם בהן אך כל מה שברא להנאות העולם ומן כח הנור של כוכבים רצים במסילתם דגם המזלות והמאורים רצוא ורהטיא"ל השוטר רץ עמהם ונ"ג שרים נכבדים עמו להריץ המזלות והמאורות על כן נקרא רהטיא"ל לשון רץ וירץ מתורגם ורהט כי כל המלאכים נקראים על שם מה שממונים כגון רזיא"ל שמסר ספר הרזים ובו משכיל אדה"ר ובו מלאכים על החדשים שפיעא"ל נשיא על חדש ניסן ועמו ל"ו מלאכים דגהיא"ל נשיא על אייר ועמו מ"ג מלאכים ארינאו"ר נשיא על סיון ועמו ס"ה מלאכים תע"ץ בו"ן נשיא על תמוז ועמו כ"ח מלאכים תת"ר גא"ר נשיא על אב ועמו כ"ט מלאכים מוריא"ל נשיא על אלול ועמו כ"ח מלאכים פחדרו"ן נשיא על תשרי ועמו כ"ט מלאכים. לרב"ג נשיא על מרחשון ועמו כ"ז מלאכים ארבגדו"ר נשיא לכסליו ועמו כ"ט מלאכים אברכיא"ל נשיא על אדר ועמו כ"ח מלאכים לפי שהנשיא נקרא אברכיא"ל בל" ברכה תחתיו מלאכים הנקראים בטוב כגון רומיא"ל ברכיא"ל טפריא"ל שלמיא"ל מלכיא"ל וכל כיוצא בהם הקב"ה והוריד למרדכי ואסתר בחדש אדר חן וחסד וספר הזכרונות ובא לשלום למרדכי והיה משנה למלך ונתן ברכות למלך הכבוד נוריא"ל על דינור שמשיא"ל ירחיא"ל על הירח כוכבי"אל על הכוכבים שופריא"ל על ספרי החיים על שם אמרי שפר זכוביא"ל על זכויות ישראל יהודיא"ל על המלאכ"מ זהו ולתתך עליון בקראי כל המלאכים על שם ממשלתם וכאשר צרף הקב"ה האותיות ועשה גלגל הדבורים וראה כל הפעולות שהיה לו לבראות וקרא ובא למעלה בשמות בחכמה ולפי שהשמש והירח והכוכבים נבראו מנהר דינור ע"כ הוא ברקיע השני להולך המזל לסיום מזלות הקדים ועשה בריכת מים לפני השמש לקרר חום השמש ולהפליג ענתן ביום ד' הוציא מנהר דינור חמה ואח"כ כוכבים ושתלן ברקיע ובדינין מדיני' שרותן וזורקו אחריה רתוחה לכך כוכבים הולכים לצד אחד כאדם המתקן גבינה תחלה יוציא מן החלב הגבינה וממה שנשאר מהלב המבשל ויהיה כמו גבינה אינו כל כך לבן לכך החמה לגן מירח וירח מכוכבים וממעט לבושת ירח אורה על המים ונברא נהר דינור ומהם נבראו האורות ומה שאמרו חכמים שנהר יוצא מזיעת החיות והחיות נבראו בשני שנים הם אחד מזיעות אצל כיסא הכבוד ועל ראש רשעים יחיל: ציור

6

וברקיע השני נהר דינור אחר שהמזלות נדונין ממנו שאמרו רבותינו אלמלא זנב כימה בדינור אין ניצול מפני הקור והמזלות ברקיע השני הכחגוגה ומה שחמה הולכת ביום דינור הולך ביום ראשון ונקרא יום ובהילוך חמה בלילה הולך דינור בחשכה כי העולם היה מים וסביב למים קליפה שתופש המים וסביב אותה קליפה דינור הולך קליפה אחת ומה ושלמעלה בקליפה היה הולך והיה בהלך חמה ביום ומה שלמטה בקליפה זה היה במקום חמה בלילה. ואז היה הולך בחשכת מים למים שמים ולמטה בקליפה היו עבים שכן דרך המים אבל למעלה צלולים כתיב ולחושך קרא לילה כלומר במקום חשכת נק' מקום לילה כשהי' חמה הולך שם בלילה כך מה הי' לכל מזל ומזל יש עליה בצד שהרקיע הקצה מהרקיע לקח מאשו הגדולה ומלחלו דבר קדשו ורוח קדשו וערב יחד ובא כמו זכויות והיה לח ורקעו וטפחו דכתיב ימיני טפחה שמים וכשנתייבש הרקיע זה הרקיע עשו לשחקים כלומר הרקיע כשהי' לח חזקים כראי מוצק זהו כשנתייבש נוטה שמים לבדו ודורך על במתי ים זהו בשנתייבש לאחר וימתחם כאהל ושבת שמתח השפע והכל ע"י הרוח כדכתיב ברוחו שמים שפרה ומן הרקיע עצמו למעלה היה מוצא קורות שהן בולטין וכן השמים מלא מים ובין קורה לקורה נקרא עליה ויש מהם המים מונחים בה ויש לכל מזל ומזל עליה למעלה זהו המקרה במים עליונותיו ועל כרחך אתה צריך לומר שהקורות מן השמים עצמן ומחוברים שאם כך שם קורות על השמים הלא כתיב וימינו טפחה שמים וכתיב כי מגרעות נתן לבית סביב לבלתי אחוז בקירות הבית שלא הי' מנקב החומה והבליטה ראשונה והשני' למעלה מן הראשונה אותה קורא מגרעת לפי שהחומה נגרעת שממעטין עובי החומה כדי שיהי' מקום בולט אבל אותו שלמעלה בסוף החומה קורא מטפחת כי למעלה בחומה הי' כמו מקום גבול שהי' הקורה מונחת באותו מקום אבל מגרעת היה כל החומה מקצר בעובי ולפיכך למטה היה רוחב הי' למעלה ו' למעלה שבעה לכך כתיב היציע התחתונה חמש באמה והתיכונה שש באמה והשלישית שבע באמה רחבה אבל למעלה לא היה כי אם מקום גבול לקורה וזה נקרא משפחות כתיב כל אלה אבנים יקרות במדות גזית מגורה במגרה מבית ומחוץ ממסד עד הטפחות כלומר מן היסוד עד

הטפחות והואיל וגבי שמים כתיב וימינו טפחה שמים צריך אתה לפרש שהקורות בולטות למעלה לשמים והקור הוא אחר השמים ואותן הבליטות כמו שהיא בחומה זהו המקרה במים עליותיו וגם תוכל להבין במקום שמים המחוברים כמו כן יש לארץ מקום גבול לקבל השמים ולשמים בליטה שנכנס לתוך הגבול וכן הוא כמו כוס של כסף שעשוי בו מקום לקבל הכסוי וזהו שכתוב אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים ודבוקי' זה בזה ולמעלה מן הקורות יש כמו שמים והוא עשוי כמין כיפה דכתיב לשמש שם אהל בהם וסלמעלה יש נהר דינור כב' קליפות ומשם יורד למעט נהר דינור ויורד לכל מזל ומוליך את המזל ברתחות וזהו שכתוב נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשוניה כמו את נהר דינור המלאכים שמשמשין אותו להוליך לכל מזל ורבו רבבן קדמוהי יקומו לפני נהר דינור להכניס כל קב ונקב אבל הראשונים מצויין המים לילך ראש זה לכאן וזה לכאן והם אלף אלפים זהו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים בין אותם קירות הבולטים יהי מאורות ואורות לא נאמר אלא מאורות כמו מקום האורות שהרי השמש מונחת כמו הזכוכית והאורה יצאה חוץ לזכוכית ועל אותו הזכוכית אמר יהי מאורות בשמים וזהו מלאים זיו ומפיקים נוגה כמו הזכוכית מלא זיו ומפיקים לחוץ מה שאומרים בשבת הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח כי עובי הרקיע ממקום שנכנסה החמה בבקר מהלך חמשים שנה ויש דלתות במקום עובי הרקיע וחלונות יש לרקיע במקום שכלפי העולם הרואה את הארץ וכשחמה נכנסה בפחת הדלתות אז הוא עמוד השחר והם רחבים לכך אמר דלתות שערי מזרח ולשם אינו בוקע כי יש לחמה ריוח כשבא לצאת לעולם יש חלונות קצרים לכך אמר ובוקע חלוני רקיע ואינו הולך בתקפו מעצמו כי היה שורף כל העולם כולו והקב"ה מוציא בנחת זהו מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה היא כפת השמים שיש לשמש והיא כמין קערות כפות נאות ללבנה זהו ולבנה ממכון שבתה וכשמש בבוקר או בערב יוצא ומתפשט אורו בכל העולם לכך שמש בלשון נקבה יהי מאורות ולא אמר מאורים זהו אם זרחה השמש בלשון נקבה שפרה ורבה וכשהשמש הוא בתקופתו אמר בלשון זכר השמש יצא על הארץ כשמאיר והולך וכך השמש בגבורתו ששה ביום ד' מנהר דינור שהיה עומד בין הקליפות הקפא נהר דינור כגבינה וברא את השמש ונשתחרר' מראית דינור כחלב שכבר נעשית הגבינה ולאחר שהבדיל את הרקיע למעלה מקליפה דינור ולמטה חשכת מים שהי' חשכה וברא שמש וירח וככבים ומזלות ולכל א' מדור לפי כבודו:

ודע שהכוכבים עומדים ברקיע בין יום בין לילה אלא מפני זוהר השמש שאין מניח לראות בהם כאדם שנותן להבה בשמש אינה נראית למרחוק לחוץ מפני שהוא צלולה ואם תשים גחלי אש בחמה נראה כאפר לבן ביום זוהר השמש מכסה אורה ואין נראית אבל בלילה כשחמה למטה מן הים אוקיינוס הכוכבים נראים ואם תאמר למה נבראו הכוכבים הקטנים הדקים כיון שאינם מאירים לפי שהמים העליונים קרים וברא צבא השמים לחמם אותה ובבקר מה שנראה בכוכב היוצא ממקומו זהירות היום בא ונראה כזהירות כוכב היוצא ממקומו יורה כחץ והכוכב ילך מסילתו ולא ימוש ואיש לא נעדר ובהליכת' הם מהללים לו ותקן להם שבילין בשמי' ובמקום השבילי' תקן מעשה הרקיע ירקרק לו ותקן להם שבילין בשמי' ובמקום השבילי' תקן מעשה הרקיע ירקרק כדי שיתרא' יותר בטוב לחוץ כדי להאיר על הארץ נתנם בעובי התחתון של רקיע הסמוך לארץ נמצא שעל הארץ מאיר ולא ברקיע ובככב' ומזלות כל אשר יחי' על הארץ יכול אדם לדעת בין טוב בין רע ותן בלבך שהקב"ה יודע את הכל שהרי בשר ודם ידעה כל דבר במזלות כל שכן ממ"ה הקב"ה שהוא יודע הכל שהרי הוא מודיע לכל בשר ודם ואין צריך לומר שהוא יודע הכל ברוך הוא ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים לא כ"ש וק"ו בנו של ק"ו. מים מ' במים קשר לו קשר וכו'. בספר היצירה הוציא הקב"ה רוח ברוח קדשו וחקק וחצב באותו הרוח שנפח שיצר בו ד' רוחות העולם ורוח בכל אחד להבדיל כמו אומן שעושה כלי זכוכית לוקח כלי ברזל נקוב מקצה אל קצה ולוקח מן הזכוכית מכור הכבשן ונותן קצה הכלי בפיו את כל הקצה מכלי ההוא הנכנס בפיו נופח ברוח פיו והרוח עובר מתוך הכלי הנקוב ומגיע עד הזכוכי' הדבוקי' בקצה הכלי הנקוב והרוח פיו שנפח מזכוכית המותכת ונעשה כלי קטן או גדול ארוך או קצר או רחב או מד' פאות בכוהו מזער כ"ש האל הגדול הגבור והנורא כשהוציא רוחו במתח חללו של עולם והוציא מים מן לחלוחו הרב לאין שיעור וחצב וחקק כסא הכבוד וכל צבא מרום ולא רצה הקב"ה לעשותה מהאש הגדולה פן ישווה לו שהוא אש אוכלה אש ולקח מים אש ורוח וברא משרתיו וחלק המים לג' חלקים מחלק א' הקפא את המים והרתיח המים באש ובעשן רעש ועפר ונעשית הארץ חלק השני עשה כל צבא מרום ושמים העליוני' חלק השלישי כשהרקיע רקיע שעלינו להבדיל בין מים למים היו חצי' למעלה וחצי' למטה והמים שלקח מלמטה היו שמחים ואומרים אשרינו שיש לנו להיות

קרובים אצל בוראנו ולהיות שמחים וסמוכים תחת כסא הכבוד מעופפי' בשמחה רבה ונותנים שבח והודאה וקלוס ומכתירים כתר ותהלה ליוצר עולם שנאמר מקולות מים רבים אדירים במעשה בראשית תמצא י"א פעמים מים ובאלה תולדות נח י"א פעמים מים לומר בדור י'א היה נח והיה מבול והקב"ה ידע שהמים יחזרו לעולם ובסוטה י"א פעמים מים לפי שבדור המבול חטאו באשת איש כסו"טה וגזר הקב"ה על המים שהי' ממי מרום וגזר להביא מים על מצרים י"א פעמים מים בתיבת מים ב' ממין הרי כ"ב ממין לכך כ"ב ממין בפסוק ויאמר ה' אל משה אמור אל אהרן קח מטך ונטה את ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאוריהם ועל אגמיהם וגו' לומר עם הכל נתנה כי אין חדש תחת השמש לכך ביושע תמצא ים ומים מן השירה עד ויסע משה י"א פעמ' וגם ביהושע י"א פעמ' מים ח"פ מי הירדן וג"פ מים שהתנה לחלק מי הים לפני בני ישראל וכן וישב הים לפנות בקר לאיתנו לתנאו שהתנה עם הים מששת ימי בראשית והמי' העליוני' תלוי' במאמר הקב"ה בין המים אשר על הרקיע לא נאמר אלא מעל לרקיע כלומר שתלויין במאמר: פלג אלהים מלא מים מלמד שפלג אלהי' את המים ונותן חצי ברקיע וחצאיים באוקיינוס הרקיע דומה לבריכה ולמעלה מן הבריכה טיפה ומחמת הבריכה טיפה מזעת והיא מזעת טיפין עבות והם יורדים לתוך המים המלוחים ומים העליוני' צלולי' מכל דבר ומים העליוני' יתרים במים התחתונים שלוש' מדות זהו בין מים למים שלש' מים זה שיר למעלות ל' מעלות מה שיש למעלה מלמטה ולמה קרא למעלה יותר מלמטה כי הלובן צחצחות המים בלל באש ובמים וברא המלאכים כאשר נשרף בעינים המלאכי' ומים העליוני' הם זכרים והתחתונים נקבות ובין עליונים לתחתונים ג' אצבעות והיקף הרקיע מבדיל ביניהם לכך בישעיה פתח מי מדד בשעלו מים לשם מים שמים וארץ רוח בסדר עולם שאלו הם מים עליונים כי הרקיעים יש להן כמין גביע' בית קבול מים שנאמר מר מדד בשעלו מים היד או בכף הרגל ואח"כ שמים ואח"כ ארץ ואח"כ רוח חיות כי העולם רוח והרוח מרחף על פני המים למעל' ולמטה והרים תלויין ברוח סערה אבל בבראש' שמים וארץ רוח מים בסדר המזלות והשמים של אש טא"ק של א"ש שב"ג עפ"ך תמ"ד ר"ח סע"ד מים ולמה אש קודם והלא עפר תחלה לבית הלל אלא שמים אש ושכינה בשמי' ע"כ קורם טא"ק אש וטלה הוא ראש למזלות ע"כ אש קדם בראשית ברא אלהים את השמים וטא"ק ואחריו שב"ג עפר שאש שורף עפר ועצים ויהיו עפר ואחריו תמ"ד רוח כי תמ"ד מייבש הארץ ויעבר אלהים רוח על הארץ והארץ מקבל הרוח שלא ישחית את הזרעי' ואחריו סע"ד מים ישב רוחו יזלו מים והולך אניות הים ואחר מים אש כי סרטן מים ואחריו אש אריה שהוא אש שהמי' מכבין את האש ואחר אריה שהוא אש בתולה שהוא עפר שהאש שורף העפר ואחר העפר. מזל בתולה יש מאזנים שהוא רוח שהעפר והרים גדולים שוברין הרוח ואחר מאזנים רוח עקרב שהוא מים שהרוח שובר גלי'. הים ומנשב מים ועננים אבל עקר בקהלת והארץ לעולם עומדת והזכיר תולדות הארץ דור הולך שמת וישוב העפר כשהיה ודור בא לתהיית המתים והרוח תשוב ואח"כ והארץ אמר תולדות וזרח השמש כי לא הוצרך שמים להזכיר כי אין ניכרין כי אם ע"י שמש ואחר שמים רוח סובב סובב הולך הרוח ממש כי הרוח לארבע פאות כי הולך עם השמש לאחר רוח מים כי הנחלים הולכים אל הים ולפי שבקהלת סמכם סיים וכתוב יושר דברי אמת אבל דוד שמסמכם בענין אחר בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כונס כנד מי הים ייראו מה' כל הארץ לומר ברוח שמים שפרה לכך רוח ארץ ומים ואחר רוח ים שהרוח מכנף גלים ושוברם ואחר ים ארץ על שם האותי לא תראו נאם ה' אשר שמתי חול גבול לים ודוד שסמכם בענין אחר שמים רוח ארץ וסדר אותן מלמעלה למטה עוטה אור כשלמה ונהורה עמיה שרי למעלה נוטה שמים כיריעה הם השמים העליונים השם עבים רכובו העננים שתחת השמים ומהלך על כנפי רוח כי כל האויר מלא רוח תחת העננים לכך כל עוף פורח למעלה כי הרוח נותן לו כח לעוף עושה מלאכיו רוחות הנשלכים בארץ על ענייני העולם והואיל והזכיר המלאכים המשוטטין בעולם הזכיר שם לפניו. משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה הארץ שאנו עליה תהום כלבוש כסיתו אלו שבעה תהומות שהם בין ד' ארצות על הרים יעמדו מים הוא תחת הארץ מים דכתיב לרוקע הארץ על המים והמים על ההרים וההרים תלויין בסערה ובסוף משלי סדרם בענין אחר שמים רוח מים ארץ מי עלה שמים שהם למעלה מי אסף רוח שהוא אצל השמים לפי שהרוח אצל השמים לפי שברוחו שמים שפרה ורוח מביא עננים. מי צרר מים אחר הרוח. הרוח ישב רוחו יזלו מים הגשמים באים ע"י רוח הקים כל אפסי ארץ שהעננים מימיהן על הארץ יריקו ובתחלת משלי ארץ שמים מים ולא רוח לפי שהארץ נבראת תחלה ואח"כ לפי שהזכיר יסוד העולם הארץ והשמים קשורה עליה ומים למעלה ולמטה ועוד התחיל יסוד ארץ שזרק שלג במים ונעשה רפש כערוגה זהו ה' בחכמה יסד ארץ ואח"כ כון שמים בתבונה שלקח כח אש מצחצחות המראה ומים הזכים וברא בתבונה השמים ואח"כ בדעתו

תהומות נבקעו שנבקעו תהומות תחת ואח"כ ושחקים ירעפו טל לברכה על כה מקום שיבא טל אין רוח ע"כ הזכיר רוח: ולפי שהארץ יסוד בכל מקום שיזכיר יסוד יקדים ארץ לשמים ובתהלים רוח שמים ארץ ים מלמעלה למטה שהרוח סביבותיו שכתוב וישת חושך סביבותיו סוכות חשכת מים עבי שחקים ושם הרוח זה אנה אלך מרוחק ועוד הוא אומר אנה מפניך אברח אמר אם אסק שמים שם אתה ואח"כ אציע שאול כעפר באחרית ים גם שם ידך תנחני וגו' חשך זהו לשחור העולם שם לא יחשיך ממך ובתהלי' ארץ שמים רוח מים לפי שהזכיר מוסדי הרים ירגזו ונפלאותיו עשה בארץ ותגעש ותרעש הארץ ואחר כך ויט שמים וירד זהו למעלה ואחר כך וידא על כנפי רוח זהו למעלה סביב ואחר כך חשכת מים עבי שחקים זהו סביב לו הרי חשיב מלמטה למעלה ובאיוב ארץ מים שמים רוח תולה ארץ על בלימה וכתוב לרוקע הארץ על המים לכך אמר אחריו חוק חוג על פני המים עמודי שמים על אוקיינוס לכך סמך עמודי שמים ירופפו ואח"כ ברוחו שמים שפרה ועוד מלמטה למעלה ארץ ואח"כ שבענני' צור מים בעוביו ואח"כ שמים שהם למעלה מן הענני' ואח"כ רוח שהוא אצלו ובאיוב מים שמים וארץ רוח מדבר בעניין ומטר בתחלה מים מחום הזיעה שברקיע יורד המטר והמים על הרקיע ויורדי' על הארץ והרוח כי מנשב בירידת המטר כי יגרע נטפי מים מהיכן אשר יזלו שחקים כמפלג מלא או מהיכן אלו שחקים מן המים שעב'שותים וזהו ושרשי הים כסה ואחר כך ואורו על כנפות הארץ יריקו וישוב הרוח מז החדר תבא סופה ובאיוב ארץ מים שמים ולא רוח לפי שהזכיר יסוד קדמי הארץ שהוא יסוד ואחר כך הים שהיה סביב לה ואח"כ שמי' שמחובר בים איפה הייתי ביסדי ארץ ומי ירה אבן פנתו מה יש סביב לה הים ויסך האש בדלתים ים לשם אחוזים כנפות הארץ ואח"כ הידעת חקות שמים שקשר בים ולפי שהזכיר מוסדי ארץ ומים לומר שרקע הארץ ואח"כ ברא שמי' ולא הזכיר רוח שאין ניכר לעין ועוד אינה בראה כל כך שהוצרך לומר שהתורה קדומה על כן אמר מקדמי ארץ באין תהומות בהכינו שמי' שם אני ובירמיה ארץ שמים עשה בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו לקול תתן המון מים בשמים אינו מדבר בבריאת עולם אלא משיב כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו אל תלכו כי היו עושין ע"ז ומצפין בכסף וזהב ויפהו במסמרות והיו מדברי' כדכתיב בזכריה התרפים דברו און והנביא היה עושה שלא היו מדברים ומעציר אם יהי' טל ומטר כי אם לפי דברי' כדי להכחיש התרפ' זהו מה שאומר בזכריה שאלו מה' מטר בעת מלקוש ה' עושה חזיזי' ומטר וגשם יתן להם לאיש עשב בשדה כל' מהקב"ה תשאלו אבל התרפי' דברו און כמו כן בכאן עושה ארץ בכחו מדבר באותן המלאכי' כדכתיב על מצרי' ועל יהודה ועל אדום וגוי ואומר אל תיראו מהם כי לא יראו וגם הטיב אין אותם מאין כמוך ה' אלהי' וגו' ה' אלהים אמת לקצפו ותרעש הארץ ולא יכילו גוי' זעמו מה יעשו להם יאבדו מארעא מעיירות ומכרכין ומן תחת שמיא מעצירת גשמים שיביא עליהם ומשיב עושה ארץ בכחו על ההרים כדכתיב מכין הרים בכחו על ההרים כדכתיב מאותם הרים יאבדו מכין תבל בחכמתו סמוכים על תבל הארץ מקום רבוי עם ובלבול והקדוש ב"ה יעשה בחכמתו כדכתיב בירמיה בכל לשון שמעו עצת ה' אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב על כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן. הכפירים יקבצו עליה למלחמה ובנבוכדנצר כתיב בישעיה אמרת בלבך שמים אעלה אי אפשר לו אלא שהיה מתקו כרכים על ההרים כדכתיב ערים גדולות ובצורות בשמים וכתבונתו נטה שמים מלמעלה לקול תתן המון מים בשמים כשהיה אומר יהיה מטר היה הקב"ה משנה ואינו עונה על בריותיו של עולם ומה שאומר נוטה שמים ולא אמר ברא שמים לפי שאותם חוזים שלהם אין יכולין לראות אלא כשהמים מלאים ככבים כמו תחלת החודש או סוף ואז שייך לומר נטיה כדבר הנטוי שתראה הכל כך רואים אז כל הכוכבים לפי שהשמים צלול בשבילן נראין לכך כתיב לקול תתן המון מים שאין רעמים אלא ביום שהוא מעונן כי כל אלהי העמים אלילים כמו העולם הזה שעושין ע"י המזלות אבל ה' שמים עשה בכח עשה את המזלות לפיכך נאמנים וכתוב בדבר ה' שמים נעשה עשה ארץ בכחו ומניחין אותו לכך יאבדו מארעא ולשם כתיב למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות מוצא כולן שוין שמים לכך במזמור אחד כתיב שמים תחלה כדכתיב כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומות מוצא כולן שוין שמים תחלה שעונה על אלהינו בשמים לכך כל אשר חפץ ה' עשה בשמים וממה ששם כתיב לקול תתן המון מים בשמים מים קודם רוח לפי שאותו יום שהשמים צלול כשהוא בא רעמים בא מים בלא רוח והיינו כדכתיב בתבונתו נטה שמים כמין שמים כפה נראין העננים ביום שהיה קשת כמו בימות הקיץ ובאיוב כתיב ארץ ושמים רוח ימים שם בענין הגזירה שהקב"ה גוזר אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה באיזה מקום ישלח הגשם וכמה היא לקצות הארץ יביט שאין צריך למצוא שתחת כל השמים יביט לעשות לרוח משקל כמו שלפוחית שהולך לים

זרת ארכו זרת רחבו ויעמוד מלאך וימלאהו מים והקב"ה מכין הרוח ובזה מנשב שמתחלק בטיפת (ס"א תמלא שלפוחית נוצית וינשב בו יפרדו) ומים תכן במדה לכל ארץ וארץ דכתיב מי מדד בשעלו מים שעל הוא כלי כדכתיב בנביאי השקר ותלכנה אותי על עמי בשעלו בפתותי לחם ושעלי שעורים הוא כלי שמודדים בו השעורים וימד שש השעורים ובמלכים גבי מלך ארם אם יספוק עפר שומרון לשועלים לכל העם אשר ברגלי כלומר אמלא העיר עפר וכל העם אשר ברגלי עד אין ספק למדות ושמים בזרת תכן הרים הגבוהים עד לשמים בזרת תכן ידי יסדה ארץ וימיני תפחה שמים ושמים הרים כדכתיב בעמוס אם יכמון בשאול משם ידי תקהם ואם יעלו השמים משם אורידם ומפרש אם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים הנה הקרקע קורא שאול וכרמל בשמים במלאכים בשירה כתי' מוסרו' השמי' ירגזו ובתהלים מוסדי ארץ ירגזו אם בין כוכבי' שים קנך הם סלעים ונתקיים בדה"י ואמציה התחזק וינהג את עמו וילך גיא מלך ויך את בני שעיר י' אלפים וי' אלפים חיון שבו בני יהודה ויביאם לראש וישלכם מראש הסלע וכולן נבקעו ובכל מקום שכתוב ביסוד ארץ מזכיר תחלה ארץ ואח"כ שמים ומה שכתוב בישיעה באנכי אנכי ואשים דברי בפיו ובצל ידי כסיתיך לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה מה לשון לנטוע אצל שמים והלא הם נטועים ועומדים אלא שמים הם הרים גבוהים יהיו מיושבין לפי שסנחריב תפס כל הבצורות שבערי יהודה דכתיב ויהי בארבעה עשר שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם וברחו כל ישראל מן הערים לכך נאמר לאמר לציון עמי אתה שלא ברחו ועל אלו שבערי יהודה שברחו כתיב במלכים ויגל ישראל מעל אדמת אשורה עד היום הזה ובדברי הימים משמע שהחזירה חזקיה כדכתיב וישלח חזקיה אל כל ישראל ויהודה לבא לבית ה' בירושלים לעשות פסח לה' אלהי ישראל. ואף זה כתוב בישיעה אמרו לערי יהודה הנה אלהיכם בא מבשרת ירושלים כלומר ירושלים למקומות אחרים שיבאו לכך פסוק אחד אומר מה נאוו על ההרים רגלי מבשר פירוש המלך המשיח וכתוב א' אומר על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון פירוש ציון המבשרת אמרי לערי יהודה הנה המלך בכבודו הוא עד שהעלה הקב"ה המים העליונים לתקן את הבריות אשר בארץ שלא היו יכולין לחיות אפילו רגע מזער מפני כח האש הגדולה שעל השמים העליונים אבל מרוב הגבוה ומרוב שפעת מים העליונים ומרוב עובי הרקיע המבדיל שנחלק לז' רקיעים לא יוכלו לחיות כל הבריות מאש עליונים המים העליונים מקרר את העולם מאש מלמעלה ואש של מעלה מחמם את העולם מקור מים העליונים והמים הם תלויים באויר ורוחקים מן הרקיע מהלך ת"ק שנה ומאותם יטהר את עמו שכתוב אמר וזרקתי עליכם מים טהורים ומחום הכפה מזיעת מים מהם הגש' כאדם שנותן כלי בבית המרחץ והוא מלא מים מפני החום כל שכן מפני חום השמש האש הגדולה הם זכרים וכשירדים התהומות למטה תאיבים ושניהן טסין מן התהום כדכתיב תהום אל תהום קורא כי הם נקבות והנקבה מתאוה לזכר כך הארץ והתהום מתאווים לירידת הגשם זהו מאי מטרא בעלא דארעא לכך כל טהרת טבילה במים או באש תעבירו וטהר לפי שהמים יצאו מרטיבת דבור קדשו והאש מכח חום הדבור משניהם נעשה כלל השמים ועל כן מברכין על המים שהכל נהיה בדברו וכמו המים תלויין במאמר הקב"ה ברוך הוא וברוך שמו לנצח:

ועל הרקיע ממונה חרדניא"ל אמרו עליו על הרדניא"ל שגבוה מחבירו מהלך ס' רבוא פרסאות וכל דבור ודבור שמוציא מפיו יוצאים עמו י"ב אלפים ברקים של אש לבנה ושר צבאו ברקיא"ל ממונה עליו ומלאכים ברקיע שמגידים שבהו והיאך מתנהג עם העולם שנאמר ומעשה ידיו מגיד הרקיע:

נו"ן נ' זה הקב"ה שיש לו נ' שערי בינה וכולם מסורים למשה חסר א' כנגד מ"ט יום מיום הראשון של פסח עד שבועות וביום נו"ן נתנה תורה נ' רוב"ץ נ' זקו"ף ואומר בא"ב של ר"ע הקב"ה נאמן יושב נאמן עומד גוזר ומקיים הקב"ה יושב ומלאכים עומדים כמו ז' שאין להם קופצים שנא' שרפים עומדים ממעל לו ובחכמתו הגדולה קשר ז' ארצות יחד והארץ עליונה חלד תלוייה בסערה וקשורה בכפת וילון וילון תלוי בסערה וקשורה בכפת הרקיע רקיע ת"ל כס' וק' כב' (נ"א תלוי בס' וק' בב') מכוון ומכוון תלוי בס' וק' בב' ערבות וערבות תלוי בס' וקשור בזרוע של הקב"ה והצדקה בשחקים שנאמר שחקים יצלו צדק וכת' ויצו שחקי' ממעל ודלתי שמי' פתח וימטר עליהם מן לאכול ירגיז שמי' שיש מלאכי' בשמי' בשחקי' שטוחנין מן לצדיקי' וזהו ועזו בשחקי' מה שהי' לכם עזה ועוז בגי' עם המלה מן למה נשתנה השחקי' מכל רקיעי מרומים מפני שגבורתו של הקב"ה בתוכה ועוזו גאותו שכינתו תורתו ירושלים ובהמ"ק עזו דכתיב תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים גאותו דכתיב רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים שכינתו דכתיב ויצו שחקים ממעל אין ציוי אלא שכינה דכתיב ויצו ה' האלהים

שהקב"ה צוה שחקים מיני מאכל מזונות לישראל שנאמר וימטר עליהם מן האוכל תורתו דכתיב ועוז בשחקים ואין עוז אלא תורה שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום ירושלים ובהמ"ק כשהיא בנויה באבנים טובות ומרגליות באבן ספיר ובברכה וכל מיני אבן יקרה שנאמר ושחקים יזלו צדק אין צדק אלא ירושלים ובית המקדש דכתיב צדק ילין בה ועתה מרצחים וירושלים ובהמ"ק עומדים ותלויים בשלשלאות של אש ובשחקים וביום הולך ומבהיקים בגלגל חמה ומלאכי צבאות מחנות כתות בתוכו וסולם נצב בשחקים וראשו מגיע לזבול מלאכים קדושים י"א ישרים נכבדים ממונים עליו ועל שערי שחקים רוח שערי צפון ו' שרים לשורי דרום ו' שרים לשערי מזרח ו' שרים ולמערב ו' שרים וברזי"אל שר הצבא ממונה עליו ולמה נקרא שחקים שהם שוחקים מן לצדיקים וטל ומטר ויגיל לישראל בעה"ז ובעה"ב ואמר שחקים א"ת שחקים אלא שוחקים שהם משחקים בכל מיני שיר ובכל מיני שבח ובכל מיני זמרה לפני השכינה בבהמ"ק שבמרום שנא' הוד והדר לפניו כי בזה בי' מקדשו שבשחקים שזיוה מכסה את כל חדרי רקיע ממרומים שנא' כסה שמים הודו ד"א שחקים מלמד שתתנ"ח מחנות עומדים בבהמ"ק בשחקים לזמר לפניו בכל יום ובכל מחנה תתנ"ח רבוא מלאכים המשרתים שכך שחקים עם המלה בגימטריה תתנ"ח כי המלה ת"ר ואלו תתנ"ח מחנות שהם סובבים לפני השכינה בשחקים ורוממין שמו של הקב"ה בכל מיני שבח חמרה מבקר עד ערב ואומרים ק' ק' ק' ומבקר עד ערב אומרים לפניו ברוך כבוד ה' ממקומו מפני מה מפני שהשכינה עלתה לבילה למרומים לבית מסתרה שנאמר אתה אל מסתתר:

וזהו שם בן ארבעים ושנים אותיות:

אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקוצית:

זהו השם הקדוש ומקודש והוא נודע מצירופו והוא יוצא מן הפ' הראשון שבתורה הוא מן ב' של בראשית עד ב' של בהו וידוע שכל התורה כולה מן שמותיו של הקב"ה ית' וזהו מופת תורני וידוע ומושכל למקובלים:

וזהו: והו ילי סיט עלם מהש ללה אכא כהת הזי אלד לאו ההע יזל מבה הרי הקס לאו כלי לוו פהל נלך יי"י מלה חהו נתה האא ירת שאה רי"י אום לכב ושר יחו להח כוק מנד אני העם רהע ייז ההה מיך וול ילה סאל ערי עשל מיה והו דני החש עמם ננא נית מבה פוי נמם י"ל הרח מצר ומב יהה ענו מחי דמב מנק איע חבו ראה יבם הי"י מום: דע כי אלה השמות כולם הם מצורפים פה בפירוש הסודות של ע"ב אותיות אלה שמהם ישנו למתנבאים חיי העה"ב:

אלהים למדתני מנעורי ועד הנה נפלאותיך יהוה השם הנכבד והנורא מפורש בע"ב שמות היוצא מפי כ"ג בקדושה ובטהרה כעשר היה מקובל בו כראוי והוא היוצא מג' פסוקים הידועים היוצאים מן המדה ויצאו כולן בדרך תוך ראש סוף לג' אותיות בכל שם ואלו הדברים נוראים ונעלמים מאוד כי הם כחות המדה העליונה ואותיות נוראות ועליונות אשר חלקם משה לג' פסוקים נוראים מאד בסוד נשגב ונעלם כאשר נודע לו ובהם ידעו המשכילים כל סוד נשגב ונעלם אשר בהם סוד שמים וארץ העליונים מסוד האותיות והם חלוקים לג' כתות וסימנם ושמותי כ"ד כ"ד שמשותיך אבל בפ' הנורא הם חלוקים לי' חלקים נוראים ז' בכל חלק ובהם רמוז כל סוד יציאת מצרים העליונה הם עניניהן. וסוד מלאך אלהים וסוד ענני כבוד וסוד כח הים והמים וסוד הטיית יד משה על הים וסוד מחנה מצרים ומחנה ישראל ואור וחושך יום ולילה וסוד רוח קדים וכל אלו הם דברים נוראים עליונים הרמוזים בכח סוד י' ספירות וזה פירושם בסוד נשגב ונורא בסוד ל"ב הפירושים שהם מפורשים בסוד העמוק במקומם ופי' כי מלאך האלהים הם כחות נוראות עליונות עד יכ"ן ומע"ז המסבב"ן ומקיפין נצח והוד לישראל הזקן ומסתלקין הב' עמודים ועולים זה מצח וזה מצח עד מקום אצילת הענן לאור וחושך לאש וישראל הזקן מוקף יכין ובועז בתוכם והלילה הכלולה מכולם להאיר מן האור ולהחשיך מן האש ובזה יבדל מחנה מצרים החיצונית מכחות הטהורות הדבוקות בה ויאיר האצילות הלילה להאיר להם כמותם ואז לא קרב זה אל זה שנא' יקוו המים אל מקום אחד ואז וקרא זה אל זה מיכאל וגבריאל"ל עומדים בימין ובשמאל ונותנים רשות זה לזה ויקרא ליבשה ארץ וגם מקור המים והנה כי טוב כל"ת. וי"ט משה ציור הנתעלה בנצחו אשר הכה לז' נחלים שברוח הקדומה וכח קדוש הנעלם בכל הוי"ה והוי"ה וכל אלו הם סודות פליאות נוראות כחות עליונות שיוצאים כולם מכח הבינה שהוציאם לאור הנתיבות וענני כבוד והשמיטות וכל מלאך וכח עליון אשר נתבררו כולם מסוד מצרים העליונה אשר ממנה כחות עליונות ונוראות רשומות דקות ונעלמות זכות טהורות אשר הוא כללם וחברם ציור בציורו וכח בכוחו וכלל" בסוד הקפותיה ודיניה הנקראים סנהדרי גדולה עליונה דבוקה ונכללים בה הם ע"ב רוחות נוראות עליונות חלוקות וג' חלקים לכ"ד כ"ד שמות ובל חלק כח בפ"ע ועוד הם חלוקים לי' חלקים ז' בכל חלק כל א' כח נשגב בפני עצמו ומכל חלק פעולות נוראות וחזקות מכח חיבור שמות ציורם וכחם המפורשי' במקומ' למבין:

ועוד הם חלוקים לע"ב דברים מדברי המלאכים העליונים ובלשונות ע"ב שמות וכל דבור ושם כח בשגב ונורא בפ"ע:

ועוד הם חלוקים למ"ו אותיות נוראות עליונות צורות שמחוברים וכחות עצמות כל אחד בפני עצמו. ועוד הם חלוקים לש"נ (נ"א לר"י) ציורים דקים רשומים נוראים עליונים ונעלמות אשר מהם כחות עליונות צבאו צבאות י' כתות לצורות ואותיות שמות עליונות ודברים נוראים חזקים ודינים עליונים הנקראים הכל בכלל שם המפורש הכלל מכולם ודבוקים בכללם בשם הנכלל מהם ובכל כחותיהם יהיו משם אדנ"י א"ל אלהים חיים צבאות וכל הכינויים הנוראים ונקראים בלה"ק שמות המפורשים בכל אלו

הכחות הנזכרים שהכל נכלל בשם אדנ"י הנאצל משם הנסתר והנעלם מזה הכל שנראה באותיותיו ואינו נקרא אשר לא ישיגהו מחשבה ורעיון ולא דעת וחשבון ולא כה דמיון כ"א ד' אותיות נוראות ולא נקראות אשר בהם סוד היחוד בסוד י' ספירות מחוברות ליחוד מיוחד היחוד הגמור ומהם הנאצלים לכל הנזכר ב"ה וב"ש ומאחר שהכל נאצל מסוד ד' יסודות אותיות עליונות נוראות נעלמות ונסתרות אשר כח היחוד בהם ומהם עשר ספירות עליונות עם כל פעולתם ודרכתם והקפתם וצבאותם הכל כלולים זה בזה ביחוד מיהוד זה בזה ליחוד אחר. וסוד ע"ב נוראים הנקראים שם המפורש וכל אלו הם כחות קדושות טהורות וחזקות פועלות בכל דבר שמזכיר אותם האדם המקובל בהם ובכחות ופעולות וסוד הציור והכח והמלאך היוצא מכל ציור ואות משמם במדתם בלשונם שכ"א שם מן הספירה אשר לכל ממנו יבין אדם שמו' וכחו ומלאכו בשם כל אות משם הספירה אשר בהם משתלשל הכל ממנו יודע כח כל דבור מלאך גלגל וכוכב וכל דבר עליון ואז ישכיל כל משכיל וידע דברים נוראים ויתגלו לו כל סוד נורא ונשגב שהוא נעלם ונסתר ויבין סוד הפוך האותיות וסודם וטעמ' וציור' וכל תנועתם ידוע לכל משכיל ומכאן יבין המבין להברר שמות ואותיות עליונות ולצרף אותיות השם הנכבד והנורא וכבר כתוב ומבואר ומפורש כל שם בכחו וחלופו הפוכו וציורו וחשבונו ושם כחם במדחן לפעול כל דבר ופועל כאשר הוא מפורש ומצייר רק בקדושה ובטהרה כמוזכר שם ואז יחשב שלם כאחד מפמליא עליונה ועל זה שים לב נכון וכוונה שלימה להבין כל אלו הדברים הנוראים ופי' שם נורא ונשגב שם היחוד שם בן ד' אותיות נוראות ופי' בציורו י"ה ובכחו הנורא ובפי' ו"ה בסודו הנזכרים שם וכל שם ושם בפי' נגלה ונסתר ובהפוך וחבור והאות והציור והכל מהם במדה ידועה לרמז בכחו ולמקומו הנשגב והנעלה מאד כל אחד לפי הכח והציור הבא לכל אות בציורו ובכחו ומכאן תבין כל דבר על בוריו:

ותדע כי כל כח שם הנכבד והנורא בסודו הנסתר וזה לך פי' של שם ארבע אותיות הנוראות והם מורים בסוד האמת הגדולים המחוברים ומדובקים לאמת ובעבור סוד השמטה ועניינה להיות אור קטן בסודות הנעלמים כי י"ה או"ר אשר ממנו מצות עשה דכתיב אנכי ה' אלהיך ומצות ל"ת דכתיב ויהי אור כמרז"ל אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום וע"ז אם בת יהיה"ה האם" לבת"ה והבת" לאם" אז תבין סוד הה"א בציורה ובסוד השמיטה ויהיה נקראים שלום שהוא שלום וגם בצורה כי כן שם הנשמה בסודה וסוד הדבר ועניינה לחברת י"ה

רמזה לג' ענינים עליונות כמו שני יו"ד וקוצו זנבו ו"ה ל"ה ספירות ויו"ד אחרת לג' אחרות עליונות רוחניות בסוד י' וזהו סוד חשוב ונעלם בסוף אל"ף נעלם כי היה ד' דבקים ולא דבקים בעבור השמיטה של יצחק ויו"ד וא"ו ובוקים תמיד ודל"ת וא"ו דבקים ה' לעולם היובל דבוקים זה בזה עתה י"ה"ו כי הה"א למטה וכעלו' יקר"א יהוה ויתחלף הה"א לא"ב בשם ד' אותיות המזכרו' א' לעליוני' וה' לתחתוני' דבוקי' זה בזה וזה במקו' זה עתה ולעתיד עתה כתיב מבין שני הכרובים ידבר ולעמ"ד לך יום אף שנא' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב יצחק באמצע ולעתיד יעלה ה"א במקום י"ה ונאמר בסוד עליון האל הגדול הגבור והנורא לחבור שלום ובהיות ה' בונה פלטין יאמך שם מלא על עולם מלא ליחוד אמת ושלום בסוף וא' רמז לב' כרוכים וו' לתפארת ע"כ הם דבוקים תמיד ושם י"ה להיות מחובר לעליוני' ומצויר בתחתונים בסוף השמטה ותשוב אל בית אביה כנעוריה שנא' לך יום אף לך לילה וגו' בסוד י"ה או"ר כי זה סוד שם הוי"ה בין הכל כי בראש י"ה"י או"ר ויה"י י"ה"י בסוף למקומו ואז יהי שם בן ד' אותיות מלא ושלם והאותיות מחוברות לשם ומתעלות אל מקום אצילת בשם י"ה"ו עליון ונורא ונעלם הנקרא בסודו שלום דכתי' ויקרא לו ה' שלום ויקרא לו אל בזמן השמיטה ומתחלפים בעבור סודו וזהו סוד נשגב בכולם וה' עולים וה' יורדים נמצאו ליחוד אחד באמצע ונורא מאד ב' עולים וב' יורדים נמצאו באמצע הסולם לא':

הגה"ה

ה' ראשונה של שם ה' אחרונה הם שתי ידות לקשר האחר לשתי ידותיו והיה לקשר האחר והיא צורת ה' יו"ד

דל"ת. יו"ד בגי' אחד עם המלה עד קוצו זנבו גופו רמז לג' ספירות ה' לה' ספירות הרי ז' כי קוצו של

יו"ד אינו מן המניין ויו"ד אחרונה של יה"י רמז לג' אחרונות הרי י' ספירות נרמזין במלת יה"י:

הגה"ה

עשו יהיה לקפ"ח קנ"ה וארגמן ולישראל עת קץ השמיטה בגי' שס"ט עם האותיות והמלה הרי שע"ו כמנין שלום ופי' שע"ו מני אמרר והוא עשו הרשע אשר עליו אמר יעקב אע"ה ושבתי בשלום אל בית אבי יהי' שלום לי תחת עשו הוא שו"ע בו כנעני ואם תשים מספר אח"י אצל עשו הרי שצ"ה כמספר נשמה אשר עליו אמר הצילני מיד אח"י מיד עש"ו והזכיר ב"פ מיד בגי' ד"נ הצילני רמז הקץ ים אותיותיו הוא צח"ק חצי מספר שצ"ה עם המלה והתפלל על צרות שיהיו לעת הגאולה ליתן הרהרה ביניהם ונזכה ליושב בשמים יצחק להם תגלה מלכותו עלינו הרמז ביצחק כתוספות יו"ד הוא כתר כידוע וישם כתר מלכות בראשית וימליכה תחת ושתי עש"ו בגימטרי' מושל. שלום:

והחכמה מאין תמצא מאין יבא עזרי להנחיל אוהבי יש אשר ממנו וה' בסודו כי משם יפרד והיה ומה עצמו ראשיהם וכל חיילה וכל מחנותיה ובה לעמהם סוד הקרבן להיות דם מקריב מן הבהמות אדם כי יקריב מכם קרבן מן הבהמה בסוד ופני שור שנהפך לכרוב הטהורה ומן העוף הטהור בעבור השמטה הגורמת בבהמה ותהיה הבהמה טהורה בסוד המטהר במים המטהרים כי מן השמטה נשאך לצורך העולמות כמדת במים וחסד וכן לכל השמטה שנשארו מהן ולצורך הנהגת העולמות היוצא מכל שמטה וכן זו השמטה המטהרת ומקרבת מן הצאן עיקר הקרבן שנאמר תקריבו את קרבנכם ועל ידי בית חסד זבול וזה סוד נעלם ואם מן העוף טמא בסוד נעלם ואם לא נזכר בריאתם לרום העלמותם וגם אם בזה נתחברו עליונים ותחתונים לא בראש ששם שלש עשרה מדות גבורות שאין חוזרות ריקם בעבור מקום יניקתם אשר שם י"ג גבולי אלכסונים ומהם עיקר השבועה בהקיפה והדבר מרמז משה באמרו ועתה יגדל נא כח כי עם זה יהיה חבור שלם לתרי"ג מצות שלמים ושם מלא ושם עליון כי משם מתגלגל הכל וע"ב גשרים לע"ב שמות נוראים

פעולותיו מאוד וזהו הראשון:

והו מורה בשם הגדול והנכבד בחבורו וציורו ד' כחות המורות והכללות בעשירים ויותר שהא עטרת תפארת הנקרא וה' ועזאב"ה כי השפע יורד במקדש יהו"ה ומשם יורד לכל העולם:

ילי רמז הוא ה' העליון ית' המתעלה עליון הרחמים גמורים כולו לבן אשר ממנו הגבורה לעליונים והגבורה לטללי ברכה וציורו ד' כחות המורים בדבר ועזאב"ה כי הוא קדמון לכל קדמון וחבורו וציורו מורים בדבר:

סיט מורה רחמים גדולים גמורים ואשר אינם גמורים אשר בגם משפט וצדקה בארץ החיים וחבור ג' כחות המורים בדבר וציורו ד' כחות כי הב' מחבורות והב' זה בתוך זה שכינה תוך משכן והה' מהם ז' מורה במקור החיים בנצח ועזאב"ה היה והוא חי וקיים לנצח:

עלם מורה בב' היות שהם במקום הגמורים יה"י נשגב בדיינים עליונים וביניהן לדין הכל וציורו ז' כחות דבוקות המורים בכל הבנין ועזאב"ה כי הוא הראה ורשותו בדיינים לעשות דין במצרים עם ג' פסוקים אשר מהם הכל ומסוד חבורם יסוד לעטרת צב"י תפארת עליון אמצעי והם מורים על הדבר:

מהש מורה סוד ארבעה בתים שבתפילין ותדבק הי' באור העליון ונסתר וחבורו מורה עטרת ת"ת תת"א תוך הה"א הכלול מן התפילין שי"ן וציורה מורה בנין שלם לבושי הכהן המודים בדבר ועזאב"ה בכח נצח המנצח שהוא ב"ח הח' ציורו המנצחים לדבקה בצדקת האבות ובהם:

ללה מורה מרכבה למרכבה למיוחד בסוד שני ועולים וחבורו תפארת ותפארת לרחמים גדולים דבוקים ליחוד א' ציורו ו' כוחות המורים בדבר ועזאב"ה שנברא העולם ברחמים ובעשרה מאמרות מן המאמר הידוע הא' אחרונה ומחבירו תבין הדבר:

אכא מורה ביסוד אשר כל הנשמות וחשמטות באות לו לחיים נצח בדבוק הנשמ"ה והשמטה וחבורו מורה ג' ספירות המורה בג' נקודות חול"ם חיר"ק וציורו ז' כחות המורים כי הוא תדבק בתוכם ועזאב"ה כי מורה כפרה ומרגוע וחיים ומתוך אלו הכחות תבין כח הפעולות במדתם וכן לכולם:

כהת מורה כאשר אמר בעל הפעולה וציורו ה' כוחות המורות כולם ביו"ד המתלבשות בבנין אלו הצורות הבאים לה מן התורה ומחבורם תבין כי היא תתעלה על שלום צדק לצדק ועזאב"ה כי הוא ברית אלהינו שבשמים כרותה מן חכמי עילאה:

הזי מורה כי היחוד הוא דבוק בחסד ועזאב"ה ה' רם על כל רמים רוצה לומר על כל המדות וציורו ד' כחות המזרים בדבר וביחוד וחבורו השני הה"י ביו"ד והמנצח המורים בדבר למשכילים כי היו"ד תתעלה לה' ושניהם בנצח ליחוד אחד:

אלד מורה מרכבה למרכבה לא' תפארת ועזאב"ה כי יתעלה למעלה וחבורו ג' כחות חסד ותפארת בתפארת עליון בבינה וציורו ששה צורות עטרת תפארת לאחד:

לאו מורה בשני פועלים המקבלים מן הבינה ועזאב"ה כי נתעלה היו"ד דין במצרים המקום המשל ופחד וציורו ו' כחות המחברי' לאחד ומורים בדבר וחבור יחוד ג' לאחד:

ההע מורה מה שמורה בעל הפעולה ומן החבור מורה כב' פועלי':

יזל מורה היו"ד בשם הגדול בכח נצח וציורו ארבעה כחות המורים בדבר למבין ועזאב"ה ביו"ד פעל הכל וברצונו כל כחות גלגל ומלאך מכח נצח וחבורו מורה בשני פועלים המושלים בכל כח בכח נצח:

מבה מורה כי שם הגדול שם כחו בע' הנקראות ח' ד' וציורו ו' כחות המורים בששה קצוות ובדבר ועזאב"ה כחו של הקב"ה אשר שלח למשה בעצמו ובכבודו וחברותם תפארת בחכמה בעטרה ובכל דבר א' וכח א' ומתוך אלו הכוחות תבין כח הפעולות:

הרי מורה שם המיוחד ומחובר מכל היה וחבורו שלשה כחות לדבר א' הנקראים ארץ החיים דבוקים וציורו ארבעה כחות המורים בדבר ועזאב"ה כי הוא א' בעליונים:

הקם מורה בשני פועלים וי"ב גבולי אלכסון הנשע בהם וחבורה עטרה דבוקה עם הבינה ות"ת המורה על הדבר ו' כחות המורים בבינה המשביע לב פועלים ועזאב"ה זכרון לה' בשמו:

לאו מורה שלשתם בתפארת וציורו ששה כחות עטרת ת"ת דבוקים ותפארת בין שני חכמות שנאמר מבין שני הכרובים בדבר ות"ת שבה נכלל והכל נחלק לג' קדושות ועזאב"ה מורה בקדושה של מעלה וחבורו שם א' להס':

כלי מורה בשם הכלול מארבע דלתות העולם העליון ועזאב"ה הכלולי' ברחמים וציורו ד' כחות הומרים בדבר וחבורם עטרת תפארת וחכמה המורה בכל הבנין:

לוו מורה במאמר כ"ה הנשבע ביו"ד וציורו מורה כן החקוק ביו"ב מזלות של ישראל:

פהל מורה בשני פועלים זה בתוך זה ועזאב"ה כי רחמיו של ה' המ תמיד מאחר שהם זה בתוך זה וחבורו מורה בכך וציורו ו' כחות המורים כי העטרה נדבוקת ונקשר בחסד וברחמים ומתקרב לעליונים גמורים:

נלך מורה בשם הגדול המשביע בכח מטה של משה בכחו לפעול נוראות וחבורו מורה מן הבינה לב' וציורו כחות המורים בדבר ושזה מקבל מזה ומתוך זה יוצאות הפעולות הנזכרות:

י"י מורה הג' בסוד הג' נקודות מיוסדת מאה"ה עלון דרך קו האמצעי עד היה הדבק בשבת ג' ועזאב"ה כי אחרון הוא עליון בהדבקו במנוחת עולם אשר היא שבועה לכל הוא עמהם ביוכל לכח א' וכח העולם ברמז וחבור מורה כך וציורו ג"כ:

מלה מורה בשני פועלים שהכל מתגלגל תחת ידם לכל כח אחד ויחוד א' וכך אב"ה וחבורו מורה בכך וציורו ו' כחות המורים ובת תשוב לאמה:

חוו מורה בארבע יסודות אשר תחת היו"ד מכח הת"ת ועזאב"ה מכח ארבעה יסודות וחבורו מורה במדת אהרן המתקרב על יד ה' אחרונה בתפארת וציורו ה' כחות המורים בדבר ובכל העניין:

נתה מורה לאדם אשר ממנה רשות למחבל אבל עצמה לו התוכש (נ"א התופש) את העולם בצדק לדבקה בצדיק ועזאב"ה והוא כלול בב' מדות וחבורו מורה כך וציורו ה' כחות המורה בסוד הנשמות היוצאות מן הבינה וועברות ברשות צדי"ק לאמונ"ה ואמר בגבורת הגדולה בעבור שמחובר מהם הת"ת:

הא מורה בג' מדות הכלול בשם אה"ה הגמורים ועזאב"ה ובכח א' ומדת אחת וחבורו מורה בו' הכלולי מהם וציורו ח' כחוב המורים בדבר בכל הכלול ביעקב צורת חסד ואמת וזהו סוד צורות בנין השלם עליון וראשון ואחרון למבין סודו הנורא:

ירת מורה שכולה זזים והוא אינו זז ממקומו נצח ועזאב"ה ביחודו שהוא קיים לעד וחבורו מורה כב' מדות המקבלים זמ"ז עד פחד וציורו מורה כי הכל יתחבר בי' ובקוצו כפוף שאינו זז נצח:

שאה מורה נצח בתפארת בכחו לפעול במצרים חצונה של מעלה ועזאב"ה כי יצא ממקומו לדון במצרים כי הז' נדבק בו לבעבוד עבור מצרים לנגוף וחבורו מורה בדבר וציור ט' כחות הפועלים כולם במצרים ומתוך זה תבין פעולתו:

ר"י מורה אותיות הספירות היוצאים מן הככב והבינה מן החכמה ועזאב"ה מן השבת האחרון החכמה וחבורה מורה כך וציורו כחות המורי' בירושת חכמה וחכמת עליון:

אום מורה בשני פעלים הנקראים בשם פא' ויסוד בתוכה שהוא עוד להם ועזאב"ה צדיק יסוד עולם וחבורו מורה בכך וציורו ששה כחות המורים ששה קצוות:

לכב מורה כסא לכסא א' ועזאב"ה הרוכב על האבות וחבורו מורה לעטרה בין החכמה והבינה וציורו חמשה כחות דבוקות עם תפארת וח"ט בר"ח דפי"ם:

ושר מורה קיום השבועה בהקיפו ובסוף לדבקה וכך א' בעל הקבלה וחבורו מורה כך וציורו ששה כחות המורים דבר:

יחו מורה שנ' פועלי' מן השם ליחוד א' ואמר בה' וחבורו מורה בהם ובכל התגי' וציורו ד' כחות המורים בב' מאורו' ובסוד ב' פועלי' לא' וחבורו בכך:

להח מורה בשני היות שהם במקום חכמ"ה ובינ"ה הנשפעים בי' שהיא במקום אדם עליון או הוא

ממש וחבורו מורה בבינ"ה הנשפעת בי' וציורו כחות המורים בדבר:

כוק מורה השם עם הדינים לכח אחד וחבורו מורה בעטר"ת תפאר"ת ובינ"ה וציורו ה' כחות המורים במלכות הדבוק עם הבינה ובשני פועלים ובכאן תבין כח הפעולה:

מנד מורה כשעלה משה למרום וכבר הוא מפורש עם חבורו וציורו שהבינה פועלת בחסד בב' פועלים ומשפיעים:

אני מורה כי זה מלה מזה להיות היו"ד שלו וכלול מן היו"ד ומחמישים שערים ועזאב"ה בנון קדש של מעלה וחבורו בת"ת ויו"ד דבוק בבינה וציורו ה' כחות המורים בדבר:

חעם מורה בכח כחות מחנות לבנה בי"ב שבטי ישראל והת"ת בין שני מדות לא' ועזאב"ה חקוקים בשם כי הכל ממנו ובו וחבורו מורה בכל הבניין וציורו שבעה כחות המורים בדבר:

רהע מורה ה' הרוכב בערבות על היו"ד החיות והשורפים והענפים והכל תחתיו וסודו כי הכל מרכבה ל' וגם הכל לת"ת ועזאב"ה ושם בן ד' על הכל וחבורו וציורו מורה בדבר:

יז מורה באותיות כ"ב מרכבה לא' וה' לה' אחרונה ליתן טעם בה ועזאב"ה מדת ה' ולה' אחרונה וחבורו שני חכמת בנצח המורה בדבר וציורו כך:

ההה מורה בינ"ה גבור"ה ועטרת ומהם כח החיונית עטרה וחבירו כך וציורו המורה בחס"ד הכחות ששה:

מיך מורה שלשה עשיות גלגל מלאך ולבוש וי' מהם הם כסא ל' והם כח הענפים ועזאב"ה כי עליון ושפל כללו ביה הכל וחבורו שם היחוד על הכל וציורו ארבע כחות המורים ומזה תבין כח הפעולה:

וול מורה בשני פועלים שהוא שם מ"ב ויתעלה ביחוד ויקראו יסוד העולם אשי שנים עשר גבולי אלכסונים ועזאב"ה כי הם בי"ה המקדש והשם עליו וחבורו וציורו מורה בדבר:

ילה מורה עילאה ותתא"ה חכמה ועזאב"ה כ' ה' מדות של י"ג מדות הד' רחמים וחסדים והחמישי כלול מכולם הי"ג וחבורו כך מורה וציורו ה' כחות ה' מקבלת מכולם:

סאל מורה כי הם שלשה מלאכי' אסתריא"ל אדריא"ל סבדלפון"ן והם כ"ח ג' היכולת בעשר ספירות ועזאב"ה בכח ג' אותיות המנהיגים את העולמות מכח העליון והעליונים רחמים והג' כלול וחבורו ג"פ תפ"א ליחוד א' וציורו ז' כחות:

ערי מורה כי העטרה לה שבעים מעלות הם כחות אשר תחת ידה כל הענפים הם כחות אשר תחת ידה כל עד העשירי קודש לשם הנכבד ועזאב"ה עם היו"ד קדש כולם כפולים כי העשירית כפולה בכל ובלולה בכל וחבורו מורה בכך וציורו ה' כחות מהמורים בדבר:

עשל רה כי העטרה קיום השבועה ומחנות הלבנה בי"ג גבולי אלכסן ועזאב"ה כי הם חותם הקשת לקיום הארץ וחבורו וציורו תשעה כחות המורות בדבר ובסוד:

מיה מורה בשני פועלים ליחוד אחד ועזאב"ה כי לא נודע שם הנסתר מהם כי הם למשה וחבורו ת"ת והיא והי' עם עטרה וציורו ה' כחות המורים בעד המקבל מאמו הימין בסוד:

והו מורה כבר ג' שהוא חלק ג' והו' באומרו נעוץ סוף הראש ליחוד א' ועזאב"ה והוא סוד' ה' אחרונה של שם בחלק הג' אחרון וחבורו כל הבניין ליחוד מיו"ד לעטר"ה וציורו ד' כחות המורים בדבר ומזה

תבין:

דני מורה שהוא שורש ג' שמות לעטרה ג' אותיות משלשתן ועזאב"ה כי הוא שורש השם מהן יה"ו בג' קדושות עילאה ותתאה ואמצעית וחבורו מורה כך וציורו ג' כחות המורה הכל יחוד אחד:

החש מורה עיקר הבניין בשם והכל כלול ביו"ד ועזאב"ה והג' כלול הכל בנצח עילאה וחבורו מורה בדבר וציורו ה' כחות המורים בכל הבניין:

עמם מורה לענפי האילן מן היו"ד ומן הה"א כח לכל ועזאב"ה מענפי"י האילן כח לגלגלים וכוכבים מכח המנענעים וחבורה מורה עילאה ותתאה לחבור אחד ביסוד עמם וציורו ז' כחות המורים בדבר:

ננא ביסוד מורה בסוד ארבעה כחות שהם מכח של החיים הברכות והם כחות נוראות יוצאות מזיו זוהר החכמה והכל נעלם בחכמה ק' יום עליונים ונוראים ויחוד אחד על כל נסתר ונעלם ועזאב"ה כי כחות העליונים משבחים לשם בכל יום ממאה מיני שבחות ועל זה תקנו ישראל ק' ברכות חבורות וציורו ה' כחות המורים בדבר:

נית מורה בסוד התי"ו שהוא נותן רשות למחבל ונהפך לברכה על ישראל ועזאב"ה כי הוא צדי"ק אשר לו כח ה' ומשם לעולם הידוע והכל חותם אחד וחבורו מורה כך וציורו ד' כחות המורה יחוד שלם: מבה מורה בכח העטרה עם חילותיה הכל מצויר באדם ועזאב"ה צוה ליד בתוך האדב שהוא עולם קטן וחבורו מורה בכל ליחודא' וציורו ו' כחות המורים ב' וכלולים בה':

פוי מורה בעצמו ובכבודו שפעל במצרים ועזאב"ה שקולים הם העשר מכות כעשר הדברות וחבורו מקדש תוך מקדש וחבורו שני פועלי וציורו ד' כחות המורים בדבר ומתוך כחות אלו תבין הפעולות:

נמם מורה באור הלבנה בחמה ואור חמה שניהם דבוקים בנ' ואז תהיה שכניה שורה בזמן שישראל עושין שמטה ויובל לדבקים יחד ועל זה אמר כי הקדש שהוא הנ"ן בקדשה עטרה וחבורו מורה שני אורות לחברם ביובל וציורו ה' כחות המורים סוף שמטה ביובל:

ייל מורה כי יתעלה היל"ד על כל אשר ברא לעשות ועזאב"ה כי יתעלה אותו בכח על כל וחבורו מורה על הבניין ועמם ליחוד אחד וציורו ארבעה כחות המורים בכל:

הרח מורה ביחוד גמור וכך אב"ה וחבורו מורה ארץ החיים לבניין שלם וציורו ה' כחות הכלול בכל: מצר מורה כאלה שני שמות שמתחלף פעולתן לפני המקום הנמצאים שם לצורך השעה בסוד ועזאב"ה והכל חד ואין שני בכח וחבורו מורה בכח ועטרת תפארת בבי"ה וציורו ה' כחות המשפיעים אותו ובכללן ב': ומב מורה ד' כחות של השם ב"ב הגבולים לסביב היום להאירו והליל" במחנותה ועזאב"ה להנהיגם ממזרח למערב ליחוד אחד וחבורו מורה כך וציורו ה' הכל בסוד היה כלול:

יהה מורה ביחוד מיוחד עם העטרה ועזאב"ה סוד הה"א שתופש עולמו ממה שקבל וחבורו מורה כך וציורו ה' כחות המורות כי הכל ב':

ענו מורה כי שקולה בנסת ישראל עם העליונים וע"ז כשמוקדשים ומיוחדים אלו גם אלו יחד להיות דבוקים וכלולים עליונים וגם תחתונים אבל הענפים הם חוץ ומפוזרים ועזאב"ה שמירה בניפוח הלשונות וחבורו מורה בדבר וציורו ה' כחות הכלול בעטר"ה ומתוך זה תבין כח הפעולה:

מחי מורה השני קדושים כנסת ישראל לדבוקים בעליון ליחוד יחידא' בעליונים ובשפלים לחבר את האלה ועזאב"ה כדי שיהיה עמם בכח אחד ולחבור אחד וחבורו מורה סוד שני פועלים עם כל הבניין וציורו ה' כחות המורים שהכל כלול בעזי הרצון:

דמב מורה שבעה נרות מן התפארת ושבעה בעטרה ועזאב"ה כשם שמאירים שבעה למעלה כך למטה ז' והם הצדיקים שבעה וחבורו כך מורה וציורו ה' כחות המורה כי הכל כלול ב':

מנק מורה בשם ד' שב' מדות סביב לתפארת כך מהם ב' כחות מלאכים מכחם סביב העטרה הנקרא עץ החיים מגדל ירושלים הידוע ועזאב"ה כי מהם משפיע בגן עדן כח עליון וחבורו מורה חבור הבניין כולו זה בזה לכח אחד וציורו חמש כחות המורה כי הכל בעטרה:

איע מורה בשני פועלים והפכה משה בסוד צורך עצמו שלא יראה נפשו בירושלים עליון

ועצמו בירושלים שפל והיה מבקש מעליון לעליון ומתראה לעצמו ועליון קבלו ותתאהלא קבלו בעבור סוד העליון הנעלם ועזאב"ה כי בזה השם בקש לבוא בארץ ולא נשמע לו וחבורו מורה תפארת וטענה על שבעים דיני' ובסוד הנעלם ונשגב שלא בא לארץ וציורו ששה כחות המורים בדבר:

חכו מורה ביחודו הגמור ועזאב"ה הוגם חבורו חב"ת לאחד וציורו'ה' כחות מורים על הדבר: ראה מרים על שמנה שמות השבעה בשמות הרמזים כנגד' שמות של שם מ"ב וב"ח כלול ביובל ועזאב"ה כי הם ספירות ח' במחשבה וילד בזמן השמטה וכן בהתחברם זה לזה עד מקומן הראשון וחבורו מורה כך וציורו ששה כחות המורים בכלל הקצוות:

יבם מורה כי העטרה מכח התפארת דבקים זה בזה לכח אחד ועזאב"ה רמז למדה אחרונה כוללת הכל וחבורה מורה בדבר וציורו'ה' כחות המורים בדבר כי כל כלול ב'י:

היי מורה כי המה נרמז כל סוד הבריאה וסוד עשר ספירות בסוד ג' קדושותבם אשר כל אחד מורה עשרה בענין דומה בית ה' למקדש כאמרו יר"ד על יר"ד וי' והם ג' הכלל' בענין סוד הספירות אצילותם והם ג' עליונים אמצעים שלשה באמצע ובהם רמז התורה שלשה אחרונים כל מאמרו כל עשירי' ולכל מצוה ובכלל השמטה ובכלל הכל נמצא כל סוד דרכי השמטה וחוקת' ומהלכ' וסופם ביסוד להם והיסוד הוא אזי נקרא יסוד הבינה"ה כי ישוב הכל לאשר לו והארץ הנקרא יציאת מצרים העליונים בלילה וביום להיותם דבוקים דבוק חזק כולם לא' בסוד ג' יום ומשם לג' העליוני' הנעלמים ונסתרים מאד בסודם הידוע ועזאב"ה כה תאמר אל בני ישראל זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר וגו'. כל הכתוב שם וחבורו מורה כדרכו וציורו ארבעה כחות נוראות המורים בקדושתו בכל הבנין:

מום מורה כי חתם בשני פועלים אשר בהם והם הכל ועזאב"ה כי תחלתו וסופו בכח רחמים כד"ל כי כל אחד כלול בששה קצוות שמקדשים תמיד הם שני פועלים כח שאמרת השמים לרבות ואת הארץ לרבות וחבורו מורה כך ציורו חמשה הכלול בו והכל וכל בו:

הנה נשלם סוד שם המפורש הנשגב ונעלם מאד והוא מפורש בסודותיו הנוראים אשר בו כל סוד שמים וארץ וכל פעול' יקרה מכח חבורו וציורו וחשבנו בכח כל שם ושם המפורש בסודותיו הנוראים כאשר הוא מבואר בכל שם ושם בכחות נוראות ונשגבים ועליונים מאד אשר כולם באו מכח הבינה ואיחור נתיבותיה הנוראים הדבוק בחמישים יום הם חמשים שערים נוראים בשבעה שבתות תמימות וכח קדוש נפש כל אחד ואחד והכל כלול בכח סוד שנים פועלים והם כולם ה' כולל' ונדבקים וממנה כחות לאלפים שבילים נבדלים ומלאכי' קדושי' וכל כוכב וגלגל ורקיע ואופן וחיה וכל שר ושלטן וכתות פנימיות וחצוניות שהוא ושאינם טהורות ורחוקות וכתות עליונות נוראות משונות זו מזו איש על מחנהו ואיש על דגלו ושמות נוראות והכל מכח אחד ע"ב שמות בחלופם וחבורם ובציורם ובחשבונות כל אות ואת בכחו וציורו כחות עליונות ונוראות מכח עשרים ושתים אותיות נוראות עליונות אשר מהם רשומות דקים מא' ציורם בכחותם הנוראים ונעלמים כולם סתומים וחתומים בכח שער חמשים תוך חמשים יום עליונים נעלמים בסוד היר"ד וקוצו הנשגב בסודו הללויה ומשם נאצלו בבינה והבינה הוציאו לאור כל ציורים עליונים וכל אחרונים להיות כלי המטהרת מקשה אחת וכח קדושה הנעלם בבינה"ה הרי הם חמשים שלמים מחוברים ומחברים כל ציור בציורו וכל כח בכחו וכח ציורים להי צורות מחוברות בסוד ה' אחרונה כאשר היא חברה צורה לחברתו וחקקם לכסה"כ כל א' במקומה להיות סביב כסא השם הנכבד והנורא וחקקים בו להיות מהם כל אצילות וכל כח ופועל לכל אשר ברא אלהים ונהיה בכח ובפועל כל כח ופועל עליון כל צבא השמים והארץ בכח עליון וצווי ומאמר ודיבור וקריאות וכל גזירות הבאה מכח האותיות המצויירות ומחוברות וחקקות בכסא רם נשוא אשר הם חקוקי' סביב הכסא הנקרא ערבות אשר בו הכל כמו שכתוב במסכת חגיגה ערבות שם גנזי צדקה ומשפט ברכה חיים ושלוש של תחיית המתים וכוחות נשמות והוא הנקרא. כסא לכסא כבודו הנקרא שמים המקבל מעטרת תפארת על כן יש בו אוצרות הרבה של נשמות הצדיקים וכלל עשר ספירות בשלשה היכלות נגד שלשה חלוקי הספירות והיכל מלאכים בגן עדן ועולם הבא ומקדש למקדש כלומר בהיכלו ואוצרו כאשר הם מצויירים שם ושרפת וחיות הקדוש והקדושה והאותיות סביבות הכסא חקקים במעון קדשו הנקרא בשם

שמים המקבל מן העטרה וכל זה הכל כלול בו כמו בעטרה כי הוא כסא להי ומשם כל גזרה וציור לכל אשר ברא אלהים והוא חלוק לג' מחנות והיכלות נגד היכל ה' היכל הקדש אשר הכל בו הנקרא מעון שנאמר השקיפה ממעון קדשך מן השמים ובין את עמך ישראל כי משם באה הברכה וגם כל דבר כי הוא כסא וכסא ה' אלו הם כ"ב אותיות עליונות חקוקים בכסא כבוד וחמשה כפולות רמוז לסוד האלף אחרונה של שם ליתן כח וטעם בדבר ובמבטא וכך הם כ"ז אותיות מחובאות סביב הכסא חקוקות ומהם נתחבא שני כחות נוראות ליתן כח וצורה לכולם והם יו"ד ו"ו והם שני שמות לכל אחד אשר בהם כל סוד הספירות והנתיבות והשמטות וכל סוד נשגב ונעלם מהם והם א"ש ורוח דבוקים זה בזה מהם כל כח ומלאך ושר עליון והכל לכח אחד וציור אחד הכלול מן הכלל ומהן צורה א' נוראה ואליונה משני אותיות יו"ד ו"ו הנקרא אלף וחוא ראשון נותן כח וצורה וחבור לאיתיות ובו סוד הספירות והקדושות לששה קצוות ואשר בהם כל עלית ושפל וארבע דלתות העולם וזה הכלי קרא סוד בעשר ספירות ועשרים ושתים אותיות נוראות הם סוד שני לל"ב נתיבות נוראות ונעלמות בחכמה ובקוצו של יו"ד הם הן ימים עליונים ונעלמים הנקרא הללויה ואשרי איש ירא את ה' וישמור נפשו מאד לבא אל הדרך הזה בלא קבלות חזקות מאד בכל דבר ובכל אות ואת בציורו וכחתי הנוראים ואם ישיגו השם בהם בדרך ישרה ובקבלה טובה אז יקרא הוא מלאך אלהים חיים ויהיה שכלו ונשמתו דבוקה ברוח אלהים חיים ונפשו טהורה וקדושה מאד ואז ידע סוד ה' הנכבד המפורש בסודותיו וכל פעולותיו וכחתי ועליו נאמר כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי:

ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

הגמרה

אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי ויהיה עוצם הדבר על הארץ נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו ואמר ובשמו תשבע ויהיה סודו של דבר זה עד הפסוק שבו נתגלה הדבר ובו הרב הגדול היה מתחנך והוא באמרו אדני ה' אתה החלות וכו' אאא העא אגו יהו יעב מוב כי גדול אתה וגדול שמך בגבורה ימין ה' נאדרי בכח ימין ה' תרעץ אויב ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל לך זרוע עם גבורה תעז ירך ותרומ ימין והוא באמרו נהדר בקדש השם עליותו במעלות העליונות באמרו אל רם ונשא שוכן עד כל פלאיו אשר הפלא באמרו רם הוא ונפלא בפלא גדול ונורא ונשגב ונתעלה בסוד קדושו רבה אמרו ונתגלה רז הגבורה באמרו כי לא יעשה ה' אלהי דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים ושם נתגלה הסוד הנורא והנעלה אשר נורא באלים ונשגב לבדו בסוד קדושים שרפים ואופנים מלאכי קדש וכל צבא מרומים באימה ופחד עומדים וארץ ושמים מרעשים שמעו שם שם צבאות יושב הכרובים ואשר לא ראו כבוד אלהים חיים ושם גבורות באמרו לא נדעתי להם אמנם שם נתגלה סוד גבורות שמו לאיש נאמן ועניו באמרו בכל ביתי נאמן הוא ויהי הסוד הזה אשר נאמר כי יד על כס יו באמרו איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי ואת כל אלה ידי עשתה כי ב"ה ה' צור עולמים ואשיבה ידי עליך עוד כתיב היתה עלי יד ה' הללויה כי שם ה' נקרא עליך ואין להאריך בעמקי המקום הוא התהום הגדול באמרו תהום רבה ומי אשר קבל בציור האלפא ביתא אז יבין רז גדול ונורא כי החרים חכם גדול ונורא הם הגאונים הקדמונים שלא לגלות זה הסוד הוא שם העצם וכתוב

גן נעל מעין חתום:

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה כי האחד והשני האחד יה והשני וה הוא יהוה ואיזה מקום שם הקדש ואין בלא זה באמרו זה לעומת זה עשה האלהים אבל זה הכח זה הפועל ויצא מן הכח אל הפועל והוא אמרו אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי כי הוא הפעולה שאינה משתנה כי הכל הולך אל מקום א' כי שם ה' אקרא ויהיה סוד הדבר אשר אלהותו ויחודו ומציאותו כמו בסוף הספר באמת אשר גבורת שמו מתחלק לחלק גבורותיו אשר עולים במעלות מה למעלה כמו למטה והוא אמרו ועשו לי

מקדש מכון שכנגדו והוא מקדש שלמעלה באמרו רם ה' ונשא ושכנגדו ווי העמודים אשר הם יחוד הבנין כמו ואבני בהו כי על היסוד בונין הבנין וע"ז ווי העמודים הם בכל כלומר כי גבוה מעל גבוה זה בהמ"ק של מעלה הוא הקדש הפנימית ויצא מן הכח אל הפועל של מטה כדי לפעול הפועלים התמימים הישרים השלמים אשר סודם נעלם ונחתם הם הקרבנוב ועולות ושלמים וחבחים כדי לכפר אדם פעלו התחתית ואז ישוב הרצון לרצותו והפעל אשר פעלו והפעל והכח שנתנם וישוב הרוח אל האלהים אשר נתנה ויהיה הכל אל מקום אחד ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ובוזה נמצא שם של ד' אותיות שלם בשם י"ה במילואו כמו ו"ה בחשבנו עם ו"ה עולה כ"א מוסיף בו ה' הוה שם שלם כי הכח הוא י"ה וכתוב ב"ה ה' צור עולמים וה' רמז אל הת"ת שהם בינה גבורה מלכות ג' לג' מדות אחרונות והפעל הוא ו"ה כתוב אם לא בריתי כי אין זה בלא זה כמ' ש לעיל כי ע"ז נקרא עצם כי כל אות לעצמו כמו ה"פ י"ה ישר ה' קיימת וכן כל אות מתחלף ה' לה' לבריאות התחתונים בה' בראם עומד בגבורה בוראו ב"ה והיה ראוי לומר כי שם העצם הוא יה"ו וכבר מפורש במקום אחר בסוד י' אותיות והם י' ספירות ונקרא מפורש בעבור כי מגלגל לע"ב זה מפורש כמ"ש לישועתך קויתי א' ואמר דוד לישועתך קויתי ה' ואמר אורך ימים אשביעו ואראו ייה יהו יהוה ומשם יוצאים ע' איש הזקנים אשר כל העדה כלם קדושים בתוכם יהוה כאו"א בגדולתו ובגבורתו איש חרבו על ירכו הם הולכים באור הא' המלך אחר הצורה הנזכרת למטה להציא לאור יפיו ושבתו ושם קדושתו בצורת' עליהם שכתוב ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם והנה נקרא אחראשון:

מפ רש

יה וה

והו וציוריו כו"י מורה על יהוה על ו"י העמודים על ו"י בראשם:

ילי וציוריו כו"י מורה ועמו האות שם. אהיה כי הם שם הגבורה והגדול:

סיט וציורו כו"י מורה כו"ט ועמם האותיות אשר אה"ה השני:

עלם וציורו כו"י מורה כו"ט ו"ה היותו נשגב בע' שמות הקדש:

מחש וציורו כאר"י יי"י שג"ו זכרון הקשת אבל מורה על שאמר הפסוק

בא"ל שד"י ושמי ה':

ללה וציורו כו"י מורה על ד' רוחות העולם אשר נבראו בעשרה מאורות עם כחם בהיות:

אכא הנה זה השם בקדש הקדשים הוא יום שביעי אשר לע"ל ונחת' באכ"א באמרו אך בעשור לחדש הזה אין כך אלא אכ"א אשר הוא מנוחה וכפרה לנפשות הזכות והטהורות אשר לעתיד לעה"ב וציורו בב' שמות העצם ועם האות שם בכחו:

כהת וציורו כד"י מורה ל"ב נתיבות החכמה וב' לוחות הברית וכו' שבשמים ולמטה מזכיר סוד הת"ו:

הזי וציורו ד"י מורה כ"ו והאל"ף אחרונה בכלל ורם מורה אל רם ונשא:

אלד וציורו כ"ו כ"ד מורה שני היותו ד' אופני המרכבה:

לאו וציורו כ"ו כ"ו מורה הוא. שם המושל בפמליא של מעלה והכ' בפמליא של מקדש כנגד מקדש והם ו' קצוות העולם:

ההע וציורו מורה די דין' מורה בשם עצם ומפורש בשם ע"ב החקוקים על מצח אהרן כ"ג בבואו אל קדש הקדשים:

יזל וציורו יזכ"י מורה כי שם ה' אשר נשגב על עשרה גלגלים ומושל בל' רקיעים אשר בו כסאו וצבאו:

מבה וציורו כדד"י הוא השר הגדול כי ה' קראו דודי באמרו דד"י צח ואדום דגול כיהו יושב על מרכבת הקדוש והוא יהוה העם שני אותיות:

הרי וציורו דד"י אשר בחסדו הט' נקדש ב' בשבתות בחבור האותיות של מעלה וע"ז נשגב לבדו בא':

הקס וציורו דד"י כ"ס מורה עצם ומפורש י"ב אבנים שהיו מפותחים בקדש אלוה שמות:

לאו וציורו ככו"י מורה ב' היותו וה' כבפים אשר הם מקדשים אותות ומיד:

כלי וציורו ככו"י מורה כוכ"ו והדל"ת על ד' דלתות העולם:

לוו וציורו מורה כו"י ודחקו ב' מזלות של ישראל שבטיה עדות לישראל:

פהל וציורו כוריכ"י מורה שני תויות ושם שלה אה"ה העם שלשה אותיות עצמן:

נלך וציוורוכ'ך. מורה עצם וע' שמות שהם החקוקים במטה באמרוה אל':
י' הוא ראש השבעית של אה' ה' כי הם כח הנבואה של משה ושל ישעיהו כאמרם זה האינו זה חזון אשם בשם
אכ' אחקוקים והם מעידים על ג' קדושות אשר העולם עומד בהן א' ב' הדברים וא' ב' הספירות וא' ב' הנפלות
של מצרים והם בסוד אהיה:

מלה וציוורוכ' ו' ו' ד' השם מושלבי של מעלה והשם מושלבי של מטה הוא השם המגלגל אותם בכח הגדולה:
ההוציוורוד' ו' מורה ששה ועשרים וארבע יסודות העולם:

נתה וציוורה נדוד' לא נזכר צורת הג' עד הנה כי הוא אחרונה מכולם ומשובחת ויהיה
הרגל ג' בכף רגל צדק כי הוא הנפש את העולם בחדש אשר יסוד העולם וראשו למטה
נגד שפע העולם כי הוא גלגל המנהיג את העולם השפל בחדש וצדק וחשבונה בחסרון הט' ומכוונת ומהופכת
כנגד האלפי כי האלפי בקדשוהתי' ועמוד מקדש של מטה והוא אות הקדש המנהיג את כל העולם במשפט כמ' ש
הכתוב וחדש ה' מעולם ועד העולם על יראיו וצדקתו וג' ומורה כי הוא שם העצם אבל עצמו מורה שם של ע' ב'
בגבורתה גדולה:

האוציוורוד' י' כ' ו' כי יתחנן הצדיק באמתה' ה' אל רחום ב' ג' מדות וכולם בכח א':
ירת וציווריד' ו' מורה הדעת הכתוב למעלה מן התי' וועם היו' ד' ממשיך אשר הוא השם של אהיה:
שאהוציוורוכ' די אשר הוא מורה שם של רחמים והשם התקיף:

ר' בחשבון הראשון והוא שם של עשרים ושתיים אותיות אשר אה' הוה' בראש אשר בראש השבעית:
אום וציוורוכ' ו' שני היותו העמוד בתוכם הוא העמוד אשר אור העולם ויסודו והוא צדיק יסוד עולם:
לכב וציוורוכ' ו' מורה ב' היותו מורה מרכבת האבות:

ושר וציוורוי' ו' הנהירו ג' יד' הם כנגד ג' ראשית' של אבות והקשת למטה הוא קשת של נח אשר כרת ברית
לארץ לעתיד לקיים לזרע אתן הארץ הזאת וכן כתוב גם כן לאברהם ליצחק וליעקב:
יהו וציווריד' מלאך שמו יה' ו' תרשים הדמות הזהב בלחב כמ' ש' ידי גלילי זהב ממולאים בתרשישו והוא גם כן
מורה כי הוא שם של כ' ו':

להח וציוורוכ' ו' ד' הוא שכל הפועל אשר שמו מטטור' ו' שקראו השם דודי יד לגנו השפל ועם הב' אותיות
מורה ג' כ' שני היות:

כוק וציוורוכ' ו' כ' מורה שם העצם שהוא מפורש בע' שמות:
מנד וציוורוכ' ו' הוא רומז לנ' מהיובל אם תקח א' מן הנ' ושם בתוך הד' יהיה ה' וישארו מ' ט' הם שערי בינה
ותחסד והמעט מאלהים מהיותה' עשרות הם קדושות מאש ומורה בשם העצם ובשם אכ' אול' ב' נתיבות חכמה:
אני וציוורוכ' ו' מורה בשם אדנ' יעם הדל' תשלדנ' יעם האלפי של אני הוא אדנ' י' כמו שפרש במקומו:
חעם וציוורוכ' ו' והוא שם של ע' שהיה חקוק בשם י"ב שבטי ישראל לבד שנשגב שמו לבדו שהיה מבין שני
הכרובים:

רהע וציוורוכ' ו' אדנ' י' היושב על המרכבה של מעלה כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' אדנ' י' ו' מן
המרכבה והיא בע' ממש עם שבעים ואדנ' י' הוא הכל נתאחד כי אדנ' י' על ע' אומות ועל ע' מעלות ורכב והוא
המרכבה והוא סוד:

יז עולי כ' ו' וא' הוא שם וגם כ' ב' אותיות והה' אהו רמז לה' מדות השם בכ' ב' אותיות חקוקות הם בתורה:
ההוציוורוד' י' ד' מורה עצם השם ביחוד בסוד גדול כי הם ג' חציים לג' עשרון כי הם ג' מדות וכך הם חצי
השם כ' א' חצי הא' נשלם העולם ובו נמצא הרבר ג' כ' למבין אבל ציוורוכ' ו' ד' השם שהוא החיה אשר לה ו'
פנים בסוד וע' זה הוא ציוורוכ' ו' ה' ו' פנים:

מיק וציוורוכ' ו' מורה השם עם ג' עטרות החתומים הנה אשר כתב עליהם ה' והקדישם לקדש כסא כבודו כי הם
יסוד העולם כמו שפורש למטה:

וול וציוורוכ' ו' מורה כי שכוה' על ו' י' העמודים מושלבי ב' מערכות וזה הוא מה שאמרו יושב תהלות ישראל:
ילה וציוורוכ' ו' מורה על ב' היות עם ה' לעצמה ומורה ה' מדות לשם אבל האמת הוא הציוורוכ' ו' ש' נאמר ואת אלה
עשתה יד':

סאל וציוורוכ' ו' כ' ו' הוא שכתוב היכל ה' היכל ה' ג' פעמים הא' ירושלים הרים סביב לה והב' ויעבור
מלכם לפני הטה' בראשם והג' כי אל דעות ה' והם ג' היכלות חקוקות בכסא ה' והם האלפ' אבית' אזה השם
יש לו סוד גדול באמרוה ה' אל רחום וחנין ג' פעמים ביחוד:

ערי וציוורו נור"י כי ע' מעלות יש בכח הגלגלים ומורה כי שם של ע"ב הוא באלה המעלות שבשבת וכח י' גלגלים הוא באמרו כי אראה שמך מעשה אצבעותיך:

עש' וציוורו נוי"כ"ו בא לזכור ברית נח בעבור ג' אבות שישבו שלא לשחת העולם יותר וכתבי וזכרתי את בריתי זה אחר זה עד ברית הקשת והוא באמרו והארץ אזכור והוא כמו שזכרנו בציוור השם וחשבנו כ"ו וע"ב שמות ואחר שמועל הכל רוכב:

מיה וציוורו כוד"י מ"ש אני ראשון ואני אחרון ומתחיל ויעבר מלכם לפני הוה' בראש ושמו יהו"ה כמו שמפורש בסוד הציוור באמרו ושמי ה' לא נדעתי להם כי לא נדע לשום בריה מן הראשונים וחשבנו כ"ו וז' וציוורו די"ו בראשון כאחרון וע"ד אני ראשון ואני אחרון הוא שנא' ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי פעמים זהו שמתחיל וה' ווחתם מ"ה והתחיל וה' ווחתם מ"ם כי סוד הראשון כאחרון ואין להאריך בסודות העמוקים:

דני וציוורו עצמו והוא שם ה' והוא ה' מן האמות וע"ז נחסר ממנו האלף כמו שיחסר מיהו"ה להיות אמות והוא שורש העצם לבל קדושת השם שהם אמות על סוד גדול והוא מורה לשש כנפים הם קצוות העולם וע"ז נחסר ג' ונשאר ג' כדי להביא הדבד בשורש הציוור ונמצא כן שני היות וז' ווי"ן ל"ו קנים וז' גביעים והיות חלוקת בהם כדי להאיר אותם מזיו השכינה אל פני המנורה ואירו של מעלה:

החש וציוורו דידי"י הוא שם של שד"י כי השי"ן בציוור מורה שנראה לג' אבות והוא אמרו וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שד"י כי אור שכל הפועל אשר נטע בהם באומרז' וז' מוצקות לנרות אשר על ראשה כי הרכיב אותה על עשר:

עמס וציוורו נ"ו כ"ו כ"ו מורה שני היות והע"ן לעין מלאכי השרת שמקדשים אותו בכל יום ומשתחוים למול כבודו וכתבי וישתחו לו כל אלהים כי הם ז' כתות היושבים ראשונה במלכות והציוור מורה לגלגול ה' כי שם הם כח נפשות הכבדים המקבלים גזרה מאלו השרים:

ננא וציוורו ננכ"ו מורה הנונין על מ"ש שנת ה' שנה קדש והם כ' קדושות וגם הא' בכור קדוש הנה ג' קדושות באות לקדושה אחת כי הם ק' ברכות שישראל מתפללים בכל יום והקב"ה עליהם שומר וכתבי מה ה' אלהיך שואל מעמך וגו' אל תקרי מה אלא מאה ויש עליהם שומר ויעבר מלכם לפני הוה' בראשם:

נית וציוורו גיד"ו בא להזכיר גבורותיו של הקב"ה בכח הת"ו וכאשר ברא כל העולות והעמידו על עמוד א' כאמרו וצדיק יסוד עולם כי בחשך היה כל העולם עד שקם העמוד להעמיד את העולם באור הת"ו כי הוא שם של כ"ו כמו שפירשנו למעלה כי הוא אור השמש הגדול כי לא רצונו להאריך שם כי אור השמש אור היסוד זהו הת"ו הוא כ"ו והנשאר באמרוס' גבורים סביב לה להת"ו שהוא שם הקדוש היוצא מן הפסוק הידוע שהוא ברכה לישראל: מבה וציוורו כדוד"ב' היות עם ב' אותיות והוא שמו של מטטרון כי השם קראודדי באמרו דדי ירד לגנו לעולם קטן:

פוי וציוורו כיו"י הוא השם שנקדש שמו בעשרת הדברים והראה גבורתו ובעשר מכות שהביא הוא על המצרים: נמס וציוורו נבוכ"ו הם שני שמות היחוד הנקדשים על הקדושה העליונה והוא כאמרו שנת החמשים שנה קדש כי בזמן הקדש קדש כי בקדש נקדש שמו:

ייל וציוורו ייכ"ו שמו שנקדש מקום כסא כבודו על י' גלגלים ורוב גדלו בעשרה מאמרות באמרו השמים כסא והארץ הדום רגלי וכתבי כמחולת המחנים:

הרח וציוורו דיד"ו הרי"ש בחסרון והוא שם של כ"ו כאמרו והוא באחדומי ישיבנו:

מצר וציוורו כ"ו ינ"ר ואדני עם הג' אותיות השם והיא אמרו יהו"ה האדנ"י חיליו ושם:

ומב וציוורו כ"ו ד"ו הסד' יסודות המפורשים ל"ב מזלות הם כח השעות המושלות ביום ובלילה:

יהה וציוורו ידי"י בריך הוא וקדושתו וגבורתו ב"ה משמו להודיע בה"ה האמיתית בלא שום ספק כי הוא ההו"ה באמת וברור הוא על שם הציוור העמוק המפורש הנה ואחריו ד' כי אחר אמתות ואחדותו אין להרהר ואמר די הרפא ואין להאריך עוד:

ענו וציוורו ננו"ו כ"ו כ"ו תמיד מקדשים אותו ומגדלים אותו במדת רחמים א' על ע' לשונות וא' בד' פנות העולם הכלול ברחמים וכתבי וידה' כי שם בללה':

מחי וציוורו כוד"ו יסוד ב' קדושות שמקדשין אותו תמיד הם סוד הכרובים והאמתה ב' קדושות אלו הם ב' כתות כת אחת ישראל למטה וכתב' שמות המוני מעלה אשר הם מקדישין אותו תמיד:

דמבוציורוכ"ו וד"ד שבעה שבעה מוצקות לנרות המאירות לפניו:
מנק וציוורוכ"נ כ"ו ומורה על הג' חיילות בנ"ן שמלאכי השרת המהלכים בשליחות השם תמיד אשר שליחותם
כ"ב יסודות כחם ועצמם סביב הכבוד שומרים הכבוד הכסא והם בשליחות בוראם כאומרו עושה מלאכיו רוחות
משרתיו אש לוחט. ומהם שומרים להט החרב המתהפכת בתוך הגן והשני מורה בשם אה"ה עם אות ציור
המפורש והעצם שווא על הכל:

איעוציורוכ"ו ינ"ו מורה בשני שמות הנוראים אשר בהם התחנן הצדיק אומרו ה' אלהים אתה החלות וגו' עם ב'
אותיות:

חבו וציוורוכ"ו פתח ואמר א"ת אל"ה גדול"ה אדנ"י קדוש ונורא שמו לעולם כי הוא לעולם כי הוא העצם לבד
בנ' יתברך שמו:

ראה וציוורוכ"י האמת כי בזה השם הזכיר הנביא שמות גבורתו ועצמו לקראת כחם על
הילד הנולד וקראת בשמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום ושם העצם בתוכם להראות כי כחם מהגבורה
והגבורה עצמה כחם והם נקראים ראו כי שר של הגבורה ב' נכללים חם במחשבה ה' הנראה לפני והוא מורה
כי הם יושבים על קדושה אחת שהיא שם הגבורה אשר בתוכם:

יבם וציוורוכ"ו השם עצמו מורה כי הוא רוכב על גלגלים כאמרו סלו לרובב בערבות
אבל ציוורוכ"ו מורה כנקדש שם בן ארבע אותיות ונתגדל בג' עשרות הנזכרות למעלה
במספר אה"ה באפרו אה"ה אשר אה"ה ג' הם אה"ה לי דברות התורה אה"ה לי ספירות אה"ה לי מכות
במצרים ובעלי הקבלה מזכירים אותו בשם אה"ה המרעיש את כל העולם כולו עשרה
של תורה עם עשר מאמרות ועם עשרה של מצרים והאמת בו תלוי הכל ותגעש ותרגש
הארץ והוא כאמרו ואשמע אחרי קול רעש גדול וזכר חזקה מאוד ויש בו סודות הרבה
לפי שנמצא במספר שם אכ"א אשר בו סוד השביעית והספירות עם האלף השביעי
ונאמרו נשגבה' לבדו ביום ההוא ועד כתיב זה שמי לעולם זה זכרי לדוד דור כי בו חתם הגבורות וכל הקדושות
וכל מצות התורה וכל הכחות אשר היה בהם כאשר פרשו חכמי הקבלה היה והו"ה
ויהיה היח בסוד חתם בעשרות דברים והו"ה חתום לעשרה מאמרות ויהיה נחתם בעשרה מכות לעולמי עולמים
ועל זה צוו חכמים מצוה גמורה להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה שנאמר למען תזכור את יום צאתך ודרשו על
משיח עד לעולם הבא ואין עוד להאריך כי הוא סוד גנוז וחתום לבעלי הקבלה כי הוא רמז מן האינינומן חזון וכו':
היי וציוורוכ"י מורה על קדושת כל אחד מעשרה' על הכל:

מום וציוורוכ"ו מורה כי הוא מחזיק יחודו וגדולתו כתפארתו באמ' כי חתם בשני שמות
העצם לאחד כי הוא ראשון והוא אחרון ועוד כי אני הוא ואין אלהים עמדי וביניהם הו"ו רמז לששה קצוות
אשר המה הכל בהם והם מזרח מערב צפון דרום מעלה ומטה רמז לששה כנפים שמקדישים אותו תמיד שהם
השש קצוות העולם שנאמר מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ וצדקתך אלהים עד מרום ומשפטיך
תהום רבה:

כבר נשלם פי' חבור וציוור מספר חשבון בקדושת קבלה המקובלת מפי הגבורה למשה
מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרה לאנשי כנסת
הגדולה כי הם היו בעלי חכמה בעלי קבלה בעלי יראה בעלי כבוד ובעלי בינה ועליהם נאמר סוד ה' ליראיו והם
גנוזו בתוך סודות התלמוד כי הכל קבלה למשה מסיני ואין מוסרין אותו ללצים ולא
לרקים ולא לנערים כי אם לאיש נבון וחכם ואשר לא מלא כרסו מכל אוכל אל יכנס
לפרדס ומוסרים אותו לאיש נבון וחכם ירא אלהים וסור מרע כדי שיכון דעתו ושכלו
השלם ויפתח עינו ולבו ביושר ויביט באור החיים ויביט קצת דרכי השם יתברך ויתרומם
ומכחותיו הנוראים והגדולים כי מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשך וכגבורתיך ואי יבין קצת אור העליון
המאיר בעיני נכונים וכתוב זרח בחשך אור לשרים ומוזהיר השכל הטהור הטוב
ומושבים אותו באור העליון שנאמר בו כי נר מצוה ותורה אור ואם ישיגהו יהיה לשם
שכלו דרך ישרה להבין ציור וחבור הספר קדוש ותורת השם הנכבד והנורא מפורש
בקדושה ובהאשריו ואשר יולדתו אמר תמיד יטון לשם שמים אישיגהו ואורו ושכלו למעלה עם אור המלאכים כי
מלאך ה' צבאות הוא. כי הציור היה חקק בכסא לכסא רם הם עשרים ושתים אותיות התורה כאשר הם סוד
אה"ה והם אור לכל בריה מלאכי מעלה וישראל למטה אות אחת חקוקה בהם וכתוב והיו לטוטפות בין עיניך

והם חקוקות בג' היכלות הכסא והציור זה ציור האלפא ביתא אשר קבל משה מפי הגבורה כמו שהיא כתובה כך חקוקה בכסא ובחר בד' אותיות ב"ה וה"י וכח היכר ביל"ד וה"ו כי הם שני שמות העצם הקדש אם תחקרם וכל אחד לבד עצם לעצמו. וכח השני ביל"ד וי"ו כי השם בחר בהם לפי כח גבורתם וחזק גדולתם בהם לבדם כי בהם דמות הגבורה כי הא' אש והשני רוח ככתוב באש הוא האלהים ורוח אלהים והמלאכים אשר סביב כסא הכבוד הם אש ורוח שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש והם ב' אותיות בגבורה דומים לבוראם להראות כח מעשיו הגד לעמו לתת להם נחלת גוים כי גבורתם בהם לבדם וכחם לעצמם ואינם מקבלים לא ציור ולא כח לא גדולה ואינם מתנענעים ואינם זזים ממקומם אבל הם מכחם נתחבר צורה קדושה בת מלך פנימה במלך גדול וגבור קדוש כבוד יחיד לעמו נותן כח וגדולה וציור קדוש לכל עמו הבאים אחריו ושמם כשם בוראו וגם כחו דומה לבוראו לאמר כי הוא זון ומפרנס מנהיג במדת רחמים והממשלה להיות לו לבד מעשה ידיו ועטרין אותן ומקדישין אותן וממליכין אותם זמשתחווים לעומתן ומכח גבורתם נתחנן משה באותן הימים כשנדע לו ובקש רחמים מלפני הגבורה וכך נתחנן ואמר ה' אל רחום וחנון נגד שש כנפים שמקדישין אותו תמיד כי יירא והתחנן כך לפניו נגד הקדושות כי ב' במקום ב' והוא רמז לכלול עשרה ספירות שהזכר דוד שהבין רמז הדבר וסודו וא' לך ה' הגדולה והגבורה והם בכלל עשר כמו שפירשו אותם המקובלים בסוד הגדול כי הם התיבות נגד חמשה שהזכיר משה אלו ואלו הם שם בכלל עשרה כמו שהתחנן משה ה' אלהים ה' ה' אל זהו נגד סוד הקדושות שלשה כי שלשה לששה הם כמו שנים לארבע ותבין זה הסוד כי כיה ה' צור עולמים והשלשה שהם סוד ג' אמות המפורשות על סוד עשר ספירות לעשרים ושתיים אותיות התורה וכולם תחת מלכם מתחברים כל אחת לצורתה ולציוורה והם כ"ב אותיות והם האוכלות המלך מקבלת ציור כל אחת לציוורה ולצורתה לפי מעלתה ומזיון אל זיו מלכם ונאמר ויעבר מלכם לפניך וה' בראשם כמו כי שמו כשם רם כמוזכר למעלה ומציורם נתפרש כחו של שם העצם וכח של שם משמות הקדוש ומהשם המפורש שנקראים שם של ע"ב הוא שם המפורש הוא כח שם העצם מפורש עצם כי הכל הולך אל מקום אחד והכל דבר אחד ובו בטחנו וברחמינו אנחנו נשענים ובישותנו נשמח לבנו ותגל נפשינו ונעבד אותו בלב שלם ובנפש חפצה בפרד ובמורא נגיל ונשמח ויסלח לעונותינו ולחטאותינו ככתוב ויאמר ה' סלחתי וגו' והוא ישב שבותינו ירחם עלינו דכתיב ורחמי את אשר ארחם כי מלך רחום וחנון הוא ומרבה להטיב. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

ה פ ע ל ו ת

אבא בגבורות ה' אלהים אזכיר צדקתך לבדך אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים אלהים למדתי מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך אזור כגבר חלצך בני אם חכם לבך ישמח לבי מי חכם ויבן אלה ויתבונן. ועתה בני החכם איסר אותך כאשר ייסר איש את בנו ואשכילך בדרך זו תלך כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה'. ועתה בני החכם תמים תהיה עם ה' אלהיך ופקח עיניך הסר כל ערלה מלבבך וכל רעיוןך יהיו מסורים בידך. ובכל עת יהיו בגדיך לבנים ושל נעלך מעל רגלך כי מקום אלהיך מובאין ובחץ תעמוד עד בא האיש הנשוא אליך ודרשת וחקרת כל היכלך פן כי יאכל גדיש או קמה או שדה ועשית מעקה לגגך כי יפול הנופל מעליו אצלך והיה האיש הוא הקדוש אשר יבחר מעמך מן הכהנים עם לויך כי בם בחר ה' אלהיך מכל שבטיך ולדרוש ולחקור בכל חפצך והוא יקריב את קרבניך וזר לא יאכל ולא יסור לבבו רק בכל נפשו ולבו והחי יתן אל לבו: ועתה בני החכם הן והמעולה ירא אלהים וסר מרע ראה והבין ושים לבך אל אל בשמים כי על כל אלה יביאך אלהים במשפט ואם תחייבני ואם תאשימני בדברי אלה לך ושם ינוחו רעיוןך ולבש הכהן הגדול מאחריך ומעמך המקריב את קרבנותיך או הלוי המתלוה עמך ועל השם יסעד לבך והיו חייך תלואים למושבך אבל אם הסבת לראות ולהביט בחוריק ובנביאים וכל קדושי בידך ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך. ועתה בני החכם והתם סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור ואבאר לך הקבלה בפירוש השם הנכבד

והנורא מפורש בכחותיו וסודותיו הפליאות והעצמות כאשר רבינו הקדוש רבינו ישמעאל בדור' היה משתמש בן ובסוד החשבון. האותיות והכח וציור והפעול מהם והכל במועדים ובשעות ובעתים ידועים ואם זך וישר אתה ותבין דברי בחכמה וטמנם במעך וכתבת על לבך הנקי ובשכלך הוֹך כי כבוד אלהים הסתר דבר וגו' דע לך באלה העניינים כי החליף בחכמה וכח לעצמו וההיפך חכמה וכח לעצמו והחשבון חכמה וכח לעצמו וכולם כחות צורות פליאות ועצמות נוראות אם בא יבא המשכיל בטוהר לב דק ישר ותמים בשבח וחסד שיר בניגון בניצוח ובשמחת לבו ובעיון שכלו לעיין בהם על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון לעלות בלא סולם ובלא מעלות וכי יפול הנופל מי יקימנו:

ועתה שמע אלי בני החכם ואשכילך איך תעלה ואיך תבא בסודם ואיך תמצא כחם ופעולתם ופתח אורן וזה אשר תעשה להם אם תקח התחלתם תמצא סופם וכך תבין מאוד וחקור ודרוש הג' פסוקים מוצאים ומובאים בפשוט ועוד חקור אותה בנסתרות ועוד חקור התיבות לחקור כל האותיות כל אחת לעצמה ועוד חקור חלופם הבגדים וחבורם ציורם וחשבונם וכחותם בשם קדושתם ומה מורא כ"א מהם אח"כ תחקור בפעולתם ואבאר אותם לבד ורק שתהיה תמים עם לבבך בדברים הכתובים למעלה ואומר לך שכבר ידעת מה שכתוב ויסע מלאך האלהים ויסע עמוד הענן כי הם כחות העליונות חזקות נוראות ומחנה בני ישראל ביניהם כי הם כח אל להפריד בנתיבם והן מסבין אותו כי רמז ה' פסוקים בזה השם הוא כולו גבורה עצומה וגם הוא הפועל ורוח הקדשים גם הוא הגבורה המדה הקשה מכל כחות העליונים מפני כי כח חים חזק וזאת הגביר עליה וכתב ברוח קדים תשבראניות תרשיש ורוח הקדים נשא את הארבה ומה שכתוב ויולך ה' את הים התחיל לו באהבה וברחמים ולא שמעה מיד בא עליך במדה עזה כל הלילה מפני מרת לילה ואז נהפכה נחסר עד מאוד ונזדעזעו כל מלאכי העולם כי שמעו קולה ומה שנתן הפסוק הג' ביניהם כדי להפריד שני מדות חזקות הן הוא מדה רפה ונתן ראשולמעלה וסופו למטה כי הם כחות חזקות יודין לדין וזה עולה להפריד ביניהם והסוד הוא כ"א לא היו כך אבל היו על דרך אחרת מחוברות חזק עם חזק ואש עם אש אז היו משרפים את. כל העולם ומאבדן את כל העולם והיה נחרב ברגע כל העולם ולא היו יכולין לפעול עמהם כ"א להחריב ולאבד כי כחם לזו אבל עתה ימצא למקובלים בו גם לטובה גם לרעה לדין ולרחמים לאהבה ולשנאה לשלום ולמלחמה וגם לרפואה ולהרחיק רעה וקשה מכח ציורו ומכח חשבונם ותרועתם הנמצאים:

ועתה בני החכם והנאמן אשביעך בה' אלהי השמים שלא בכל עת. ובכל זמן תבא לעיון באלו הדברי' שמא תאשימי ואני כבר הגדתי לך תחלת דברי כי אם בעתים ידועים שידעת שלבך טוב וישר ודעתך מיושב היטב ונשבעת לך באמת כי כאשר יראה לך כי אתה קרוב מהם אתה רחוק מאד עד שתעיין בהם הרבה פעמים ותראה פי' כל שם וכל כח לפי שמורים בחשבונם ובציורם ובפירושם ותבין במה שאמרכי י"ה הוא י"ה בציורו והוא ממש כח יתבדך אבל יש בו ג' מדות והם ג' אותיות נגד כתר עליון חכמה ובינה אבל האמת הג' מדות רמז לרבות האמת והכל כח אחד כי ה' שנים נמצאים בו כמו היד ה' תקצר הנה רחמים וגם יד ה' היתה בם הנה הדין. והמקובלים בו יהפכוהו על אותו כח שרוצים לפעול בו וגם זה הוא כנגד השפלים והוא כח ה' הכל כח א' ושם אחד וגם בציורו הוא י"ו כנגד עמוד העולם הוא בית המקדש של מטה והיה הוא לעולם הארץ וכתב מלא כל הארץ כבודו במקדש ומן המקדש לכל הארץ וגם. שבעים הקודש שיוצאים מכח זה השם כל אחד לגבורתו ולכחו: הפעולה ראשונה

והמורה כי השפיע יוד לבית המקדש ומשם יוד לעולם:

ילי מורה כי השם קדמון לכל קדמון:

סיט מורה כי הוא היה והוא חי וקים:

עלם מורה כי הראה גבורתו באלו הג' פסוקים הנפלאות אשר נעשו עמהם במצרים ובמים:

מה שמורה קיום ג' אבות הם ג' מדות השם בכח נצח שמנצחים בעבורם:

ללה מורה על בריאת העולם ברחמים וגם נברא ב' מאמרות:

אכא זה מורה לעוה"ב וכפרה וסליחה ומרגוע לנפש ומורה לתחיית המתים מציור ברחמים ואלו הם: שמות הקודש שאם לוחשים אותם או כותבים בטס כסף לחולה שהוא נטה למות ויכתבם הבקי בהם בעבור כי כחם לנצח הרעה ולהשביח כל רוח רעה ומדה קשה והלוחש אותם בשעת השמות והכותב אותה ביום ראשון בשעה א' ויזכיר הכח רוצה לומר המלאך ההוא על אותה שעה בטהרה ובתענית ובטבילה

טהורה ויהיה טהור מתשמיש:

כהתמורה כי החכמה העליונה היא התורה והיא ברית אלהינו שבשמים ובארץ ועל זה לא הזכיר ה"ו:

הזי מורה כי החכמה היחוד הגמור שהוא אל שהוא רם על כל רמים:

אלד מורה כי הוא נתעלה על מרכבת השרפים של מעלה ומטה:

לאו מורה כי כשראו נפלאותיו במצרים מעלה ומטה אשר עשה בשמים ובארץ אז המשל ופחד עמו יראו ממנו כל העולם:

ההע מורה כי מסר משה לאהרן שם שבו יבא במקדש להזכיר כחותיו של הקב"ה אשר הם מסורים בחשן והוא השם של ע"באותיות:

יזל מורה כי הקב"ה נתעלה גבורתו וישב הוא למלך על כסא כבוד מלכותו כדי לדון כל באי עולם וגם לדון את הכוכבים אשר אצל רקיעים ולא הניחם על מי שהיה עושה כל דברידין במצרים:

מבה מורה כי כחו של הקב"ה הוא הכח בעצמו ובכבודו אשר שלח הקב"ה למשה לפעול בשם י"ה ע"פ ה' ואלו ז' שמות הטהורים ללמוד חכמה הכותב אותם בטס של כסף וישתה אותן עם מים חיים ממעין חי בראש חדש ניסן או יתלה אותן עליו. וטובים לשמירה האדם מכל רע ועין ומכל מזיק תלואים עליו כתובים בקלף צבי בקדושה ובטהרה ממדת אהרן ויומו ושעתו והראשון הוא מדת משה:

הרי מורה כי הוא אחד בעליונים:

הקם מורה על שבטי"ה מפותחים באבנים לזכרון לפני ה':

לאו מורה הקדושות של מעלה:

כלי מורה כי ד' דלתות העולם הם פתוחים ברחמים:

לוו מורה כי י"ב שבטים אשר שם הקדוש בתוכם ומדתם למעלה:

פהל מורה כי רחמי של קב"ה תמיד הם:

נלד מורה איך היה השם חקוק במטה משה שהיה פועל בהם הפעולות אלו ז' שמות הקדושים טובים לעשות קמ"ע לנערים לכל רוח רע ועין רע ופחד ובכי והוא טוב לבקש רתמים לפני השם שיציל אותו מכל פחד ויאמר אותם לארבע רוחות העולם ז' פעמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי בשם השמות האלה אשר בהם כח הרחמים שתצילני מן הפרד הזה יום א' במדת אברהם ביומו ובשעתו ובמלאכו וגם הוא טוב לנער הנפחד לבד בטהרה ובתענית ובטבילה וטהרה:

י יי מורה ג' שבתות ייי כנגד ג"פ אהיה כי האחרון הוא העליון בלשון נקיה רמז למדה האחרונה והיא מכח צחות רומז לג' קדושות השם והוא הכל כח אחד וכח העולם לרמז העליונים:

מלה מורה כי עליון ותחתון כח א' מנענע אותם:

ההו מורה השם אשר מכחו ארבעה יסודות:

נתה מורה ה"ו ועצם אבל הרי"ש דומה לרקיע וראש לעולם השפל אבל ה"ו צדק יקרא הולר גלו והוא כלול משתי מדות והוא צדיק:

האא מורה כי י"ג מדות כולל אותם במדה אחת וכח אחד לכתר הנקרא גמורים:

ירת מורה ביחודו של שם שהוא קיים לעד:

שאה מורה כי השם יוצא ממקומו לדין במצרים ולהראות שם גבורתו ואלה השבעה שמות הטהורים טובים להולכי דרכים להשביע עמהם שם מקום הפרד אלו השמות יהיו נכתבים בטס נחושת ויזכרם ויכתבם בטהרה ובטבילה בשם יצחק ובמדתו ובכחו וביומו ובשעתו ויו"ד הוא יומו:

ריי מורה כ"ב אותיות התורה מכח שם אה"י"ה שהם למעלה משבת האחרון והם סוד שבת שלישית:

אום מורה על שם אשר הוא רוכב על האבות:

לבב מורה על שם אשר הוא רוכב על האבות:

ושר מורה הקשת רומז לג' מדות בג' מיני צבעים הם מדת זאת שבועות ארץ ישראל להנחיל אותם לעם קדוש ולשכן שמושם:

יחן מורה כחו של יהו"ה בתרשישים רמזי תר"י ש"ש:

להח מורה הוא רוח אלהים חיים חכמ"ה בינ"ה הנשמע באדם עליון שהוא עולם קטן שכל הפועל:

כוק מורה הוא כי שם של כ"ו הוא עצם א' ואלה ז' שמות הקדושים המזכיר אותם בקדושה ובטהרה הם טובים. ללמוד תורה חכמה ואומנות וכבתובים על טס א' של כסף טובים על שכחה מכל מה שלמד ביום שני

במדתו וכחו ושעתו כתובים בקדושה ובטהרה:
מנד מורה כשעלה משה למרום ונמסר לו כל החכמה ובינה ל"ב נתיבות החכמה ורומז החכמה הקדושה העליונה
כחות החכמה העליון:
אני מורה קדש של מעלה כנגד י' היכלות קדש של מטה:
חכם מורה כי י"ב שבטים חקוקים בשם הקדוש:
רעה מורה כי כח עליון כנגד התחתון המגלה בע' אומות שכנגדה למעלה שבעים מעלות ושם בן ד' אותיות על
הכלוסוד כי כחצי גורן הם הע' וי"ב בקר והים עליהם רמז ליעקב ובניו:
יין מורה למדות ה' הכחות שבאותה ה"א:
ההה מורה לכח ג' מדת השם ל"א וכח החיה הרפה מהם והיא כח החיונית מאת השם:
מיך מורה כי עם ג' קדושות עומד עליון ותחתון בכח ע' שמות ואלה ז' שמות הקדושים הם טובים לשאלת חלום
לשאל בהם דברים פעמים עליונים ונסתרים ואם יכתבם ויזכירם עם הפסוק ויבא בין או
עם מזמור לדוד ה' רועי יחד יראם דברים נפלאים מפוארים בקדושה ובטהרה גדולה
להזכירם ובסדינים טהורים לבנים והקלף טהור ובדיו ובליל ד' או ה' ויזכירם ז"פ ושם הכתב תחת מראשותיו
בטהרה ויאמר בשאלתו יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי ומלפניכם אותיות קדושות ונוראות שתראו לי
הלילה בדבר כך וכך או הן או לאו ומחציה היום לא יאכל ויעשה טבילה וישאל שאלתו:
וול מורה יסוד העולם וקדושתו בית המקדש והשם עליו ושם חתומים שבטי ישראל:
ילה מורה לד' מדות שכולם רחמים לבד החמישי שהם בתוכם והוא כלול:
סאל מורה ציור האותיות כנגד ג' הכחות המנהיגים ג' עלמות בכח עליון והסוד שאמרה' אל כי העליונים כולם
רחמים והשלישי כלול:
ערי מורה המעלות שבעים בשבעה רקיעים אבל עד ה' קדש שכולם כפולים:
עשל מורה כי בצדקת אבות עומד העולם כי הם חותם הקדש והארץ:
מיה מורה כי ציור השם ואותיותיו לא נדע כ"א למשה:
והו מורה ביסודו הראשון והוא סוד הה' אחרונה שבשם שה' אחרון למדותיו וי"ד ראשון ואלו ז' שמות הקדושים
והטהורים הם טובים לבקש רחמים לכל פועל ולכל רצון שירצה או עם המלך או שום
אדם לחן לאהבה כי כחם גדול וחזק מאד ברחמים וכך יאמר יהי רצון מלפניך השם הגדול והאמין שתשמע
תפילתי ובקשתי ותעשה רצוני ופעולתי מדבר כך וכך שאני אוהב שיהיה כרצוני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה' צורי וגואלי ביום ששי ובבקר במדתו ובמלאכו ובטהרה שלמה בתפילה ובתענית:
דני מורה שורש השם יה' והוא סוד קדושה שלישית:
החש מורה כי מדות שדי נמצא באבות ב' וג' כלול והוא נצח חכמה עליונה:
עמם מורה ע' כחות תחת השם ומהם כח ל' כוכבי לכת המנענעים ה' למערכת:
ננא מורה כי כחות העליונים משבחים בכל יום במאה מיני שבחות וברכות וכנגדם תקנו ישראל מאה ברכות בכל
יום והמתפלל לאותם נקרא גם הוא מהעליונים:
נית מורה כי זה העמוד צדיק יסוד עולם שעומד העולם עליו והוא מדת אמת כי הוא האור העליון חותמו של
הקב"ה:
מצה מורה כי רוח האל הוא השכל הזר צוה ליד בתוך האדם שהוא עולם הקטן:
פוי מורה כי שקולים הם עשר מכות של מצרים כנגד י' דברים ואלו ז' שמות טהורים וזכים וחזקים לבקש מהם כל
דבר בקשה דרך תפלה ויאמר אותם על המים זכים וחיים של מעיין נובע ג"פ וירחץ פניו וישליך השאר על ראשו
ויאמר כך יהי רצון מלפניך בכח שמות הקדושים והגדולים האלה שאלמד כל דבר תורה וחכמה:
אאא ססס כך יעשה בכל יום ה' בבקר מר"ח ניסן עד חצי החדש:
נמם מורה כי שער החמשים הוא כח אלהים הנסתרים מכל בריה היתה שוכנת במקדש של מטה נתבטל היובל
קדש ונתבטלה הכח ההיא כי בזמן הקדש קדש שבקדש:
ייל מורה כי נתעלה אותו הכח על כל העליון:
הרח מורה שם הקדש שנשגב לבדו בא' ומי ישיבנו:
מצר מורה כ"ב זה אדנ"י כנגד זה והוא כח א':
ומב מורה כי השם נותן כח בשעות להנהיגם יומם ולילה ממזרח למערב:

יהיה מורה סוד ה"התופס את כל העולם בצדק וברחמים:

ענו מורה שנראה פעמים במדת רחמים בניפוץ הלשונות כרי להחזירם בתשובה כי הם ע' כנגד ע' שלמעלה ואלה וי שמות הקודש הם טובים לבקש תפלה מחילה וכפרה על כל עונותיו ויתודה במורא ביראה ובסהרהאם ירע חטא ועון ופשע גדול והוא בסכנה גדולה מן שום אדם גדול יתורה על כל עונותיו בזה השם ויאמריה רצון מלפניך השם הגדול שאתה בעל סליחה וכפרה שתמחול לי על כל עונותי ותצילני מן המות הזה לכל צרה הוא טוב אם יתפלל אותו בכוונה שלימה בטהרה גדולה ביום ה' במדת משה בשעתו:

מחי מורה שמקדשין אותו למעלה גם ישראל למטה כדי כח שהיו עמהם בכח א' ויהיה המשכא':

דמב תורה כשם שמאירים' כחות למעלה ג"כ ל' למטה מאירים לפני השם בצדקתם וכך כל צדיק:

מנק מורה כי בע' חיילות אלה כחות סביב לכסאם משליחות השם תמיד ומהם משפיע בג"ע כח האלהות:

איע מורה כי בזה השם נתחנן לבא וליכנס לארץ ולא נשמע לו:

חבו מורה על יחדו:

ראה מורה כי כאן רמז הנביא כחות האלי תעלה מ' ספירות כי הם ת' במחשבה והג' הכחמה' והם עשרה שהם שמונה במחשבה וקרא אותו ילד בעבור השפיעו כן בעבור הכח כי הכח הוא איש ואיש הוא עליון:

יבם מורה כי הוא רומז למדה אחרונה אשר היא כלול' מן הכל:

היי מורה כי אלו ג' עשירות הם שבתות שלשה והם קיום שמו הגדול כי בהם נתנה התורה ונברא העולם ובג' מהם נחתמו גבורות ה' והוציא כחותיו הנוראים במופתים גדולים וחזקים בעליונים ותחתונים כמו שכתוב ונתתי מופתים בשמים ובארץ מכות גדולות ונאמנות אשר לעולמים נזכרים עד כל הדורות הבאים והוא שכתוב כה תאמר אל בני ישראל אלהי' השלחני זה שמי לעולם לכל באי העה"ז ולעולמי עד וזה זכרי לדר דר לתחיית המתים ודר דר ששת אלפים כל ימי חיך לעולם עד דר לשמטה שנייה הב' והוא שכתוב הצור תמים פעלו השם שהוא חי וחזק לנצח נצחים:

מום מורה כי תחלת מעשה השם ברחמים וסוף ברחמים וע"ז כל בריותיו משבחים אותו ומגדלים אותו ומכירים ויודעים כי הוא אלון ומפרנס את הכל ומשבחים אותו הכל ובתוכם מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ:

ועתה בני החכם הנה בארתי לך את הגדולות ואת הנוראות וחזקות וגם פעולות יקרות ומפארות ברורות הנם כתובות ואל תתמיד בהם לחזות ואל תבא בכל עת אל הקדש עד שכתנתבד תלבש אתה הכהן הגדול והעם לא יעלו עמך כשתבא לראות את פני ה' אלהיך בפחד ובמורא בלב זך ובכונה שלימה במחשבה ברורה ומפארה להוציא לאור המראה הגדול השם הנכבד והנורא רחמיו ונפלאותיו חבורם חלופם והפוכם ציורם ומספר קדושתם אשר השלם בכל ראויים אשר שבע דברי אלהים חיים ולא אחרים הרעבים וצמאים לשתות מים חיים ונוראים ואז יבין סוד ציור האלפא ביתא אך היא חקוקה בכסא מרומים וכל צבאיו לו משתחווים כי הם ג' היכלות שם חקוקים כולם הם כחות נוראות מאלהים חיים משונות זו מזו מתחלפים בכחות זו מזו גבוהים זו מזו זכים זו מזו נקיים זו מזו ישרים זו מזו תמימים זו מזו שלמים זמ"ז מאיר' זמ"ז ספיר' זמ"ז שרופים זמ"ז חיים זמ"ז פנימי' זמ"ז קדושי' זו מזו כולם אש להבים זו מזו בפחד ובמורא עומדים ביראה ומקדישים ומעריצים לאל אשר ברא אותם ואשר שם לכל א' בממשלתו לעשות רצון בוראו וכ"ב אותיות אשר בג' אלו היכלות חקוקי' וציורם כל אות לעצמו והם באמת הנקראים כחות עליונות ואגלה לך סוד נסתר ועמוק ונורא ואתה בני תהיה לי ישר ונאמן וכוונתך תהיה נכון דע לך כי אלו הם ממש כחות השם באמת הנקראים כחות עליונות אשר בכסא הם חקוקות וחתומים כל אות לעצמו מן הציור בכחו והם הנקראים מלכי אלהים חיים ונוראים ואותות קדושות ועליונות ואז נתחברו כי משה חברם כדי שיצאו מחבורם ומציורם ומכחם שלא ישרפו הלומדים אותם כי הם אש זך דולק ושורף והמקובל בציור' ובציורם לחלפם כל כח בעצמו ולכחו ויזכירו לפעולתו ואז יקרא אותו מלאך אלהים חיים וכח עליון כי מאותם הכחות נשפע לאלו של מטה ויפעל ויתחבר כח לפי תנועתם וכוחם וסודם לפעול בהם דע לך כי לא יד השפע הראוי כי אם בכח גדול וטהרה גדולה וקדושה רבה ובעיון דק וישר ואם כי אתה תבין דברי כי בארץ הטמא אין נמצאים חוץ' ולא נביאים כי אם לצורך השעה כי אין השפע יורד חוץ לארץ והוא סוד שאמרו רז"ל הדר

בחץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה ואם תכריחם בהכרח או תהיה בקי בהם הרבה אז ישרפך ויאבדך ועל זה אמרו ר"ל שהוא איסור גדול להכריח כחות של מעלה בלא צורך גדול עד מאוד וזה ביאר לך הכסא כתר חכמה ובינה הוא רוח אלהים חיים והם כחות פנימיות לפניו ועצמות ונוראות ושרף מפה ושרף מפה ומרכבת האבות ביניהם ומה שאומרים כי האבות למעלה מן השרפים זה רצונם עם כל זה אלו ואלו כחות פליאות ועצמות אבל הפסוק מעיד על זה כי שרפים עומדים ממעל לו מכל כחות העליונות והם אש חלק סביבותם ורצים ועפים ככל כחותם מיום ילדותם ויליה ועתים זמנים במרוצתם כדי להגיע כבוד יצאם ככתוב ויעף אלי א' מן השרפים וקוראים זה לזה ושואלים. זה מזה איה קדושתו ואיה כבודו וקוראים קדוש ואומרים קדוש ועונים זה לזה קדוש ה' צבאות ומרוב כח מרוצתם וקדושתם בקול רם משתחווים ומקדשים באימה ופחד ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו וכל העליונים נרתעים ומפחדים ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והמרכבה ושאר שרפי מעלה ושאר הכחות העליונות ומלאכים ונשמות הצדיקים עם ישראל למטה יחד כולם באימה עונים ואומרים ביראה ק' ק' ה' צבאות ובאותה שעה נשגב ה' ונתגדל ונתעלה ויתגדל ויתקדש ויתעלה על כסא מלכותו ויושב על כסא חסד ורחמים ואומר גם הוא לי אבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ואשרי אדם המבקר בכל יום לשבחו ולפארו ומעריצו באימה ופחד ומקדישו לאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והבוטח בה' חסד יסובבה וכל אלו כחות משונות זו מזו לפי כחו ומעלתו כלם כתובי בהיכלו ר"ל במקום הראוי לפעולתו כולם זה למזרח וזה למערב וזה לצפון וזה לדרום זה לרחמי זה לדין זה לטוב וזה לרע זה לגמול חסד זה לגמול פשע זה לצדק זה למשפט זה לצדקה זה לצעקה זה לשלום זה למלחמה זה להרוג ולאבדו וזה לשלום ולהציל מן הרע זה לשנאה וזה לאהבה וזה הכל ברצון בוראם ומלכם אשר הכינם ותכנם איש על עבדו ועל משאו וכולם כחות חיים נוראים ולו משתחווים בכל יום ואומרים בשכמל"ו ואשרי איש ירא אלהים ומבין באלו נוראות הגדולות וישל"ו לבו גם לזאת וישליך ממנו הבגדים הצואלי וילבש בגדי ישע ובגדי לבנים כי הם חייך ואורך ימך:

וגם תיקון האותיות הוא כך האל"ף והמ"ם והת"ו שהם בדרך א' והשם עליהם כי הם כוחות בתוך כחות גדולי ונוראים וכשגזר השם חותם עמהם אם לרחמים אם לדין וכשתחברם נקרא' אמת והוא שאר"ל כי אמת חותמו של הקב"ה כי מלפניו יצא הדין ונהפך לרחמים וכל אותיותיו נתונים בציור א' ועומדין עד א' בכסא מה שאין"ו כך למטה כי הא' יש לו ג' אותיות הב' ג' ב' ד' שוכבת על דרך א' ואין לה חבור כי היא אות קדושה ד' י' בב' צורות כי אינם מחוברות כי הם קדושים עמודי הקדש ח' ט' כך חבורו והנה ציורו כך אחרון לחשבון וממנו נברא התהום והחשך כי ממנו יצא החשך לעולם ושם נידונים רשעי אומות העולם י' היא נקודה כולה קדוש פנימה ונשגב ה' לבדו וכן שאר אותיות בקדוש ל' כ"ו כ"ז כ' קדש מ' ס' כ"ו ע' כ"ג פ' כ"ו צ' י"ב ק' כ"ו ר' קדש ש' אבות ת' ר"ו כי כל דבר מכון כנגד מעלה וארבע אבות המרכבה לד' רוחות העולם כי הם עומדים שעומד עליהם העולם בצדקת' והיכל מטטרון' הוא השכל הזך שממנו נשפע אל נפש האדם השלם הזך והנקי והיכל השכלים הנבדלי הם שכל המלאכי משכל הצדיקים ושכל הנשמות והנפשות והוא עולם העליון אבל עוה"ב הוא היכל יעקב היכל מטטרון' כי שם באים נפשות הצדיקים אשר מעולם השפל הוא מטטרון' הוא שכל הפועל והוא כח שד"י והכל כח א' ונקרא מטטרון' כי מלמטה בא כי הוא זך ונקי ונפרד מן החומר ובא משם אשר הוא מקומו אל מקל' מחצבה היא הנשמ' הטהור' והוא עולם ג"ע של מעלה חזק והישר והכל כח אל עליון וגם האותיות הם כחות גדולות עצמות לאין חקר ומהם מקפלות שאר הכחות וראה כי הכל הוא א' הי"ד ו"ו הוא ראש כל הכחות העליונות ונתחבר צורות הא' מהם בזמן שעלה משה לקבל תורה וידעו כי משה היה רוצה ליורדם ממעלת' ומקדושת' ונתחרטו הרבה ורצו לשרפו. אבל צוה השם עליהם שידחו לעולם החומר ורמז להם בעבדי במשה כ' נפשות הצדיקים גם הם נלקחים מן העליונים ומן הקדושה להיותם בתוך גוף האדם ועל זה יש להם מעלה משאר כחות מעלה ורמז כי רם ה' ושפל יראה וא' סולו לרוכב בערבות וא' אבי יתומים ודיין אלמנות ואתה בין תבין ר"ל כי כחות השם אשר הם גבוהים מכל והם שפלים לכל ועל זה אמרו כי נפשות הצדיקי למעלה מן המלאכים וכשמעם דבר ה' מגערתו נדעזעו כולם ומיד

נתחבר כל אות לצורתו וחבורו ובאו למשה וירדו עמו חקוקות בלוחות ושם למדו לו סוד הקדושות והספירות אשר הם כ"ב אותיות הקדש אשר נתחברה כל התורה מהם כי מאורם הוא אור העליון ותחתון וע' שמות מהם ושם העצם הכל כח א' והכל דבר אחד וכל אלו כחות עליונות דברים נוראים סודות סתומות וחתומות מסגר על מסגר חזק ועצומות יקרים ספיר' עמוקים מאד ורחוקים לבאר אותם לרבים וגם ליחידים כי עם לאיש כהן גדול וידע אורים ותומים אשר לו המחשבה הברורה להכיר וידע עתים וזמנים ואז יזבחו זבחי צדק שעירים יקירים מן הצפורי הטהורי ושאר העם בטלים ומרחוק יעמדו וישתחוו ואם יתקרבו אפילו אחד מהם יבטל הכהן עבודתו ויוד אש מן השמים וישרפם ויאבדם וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה הנסתר תלה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת אשר יאשי' יראה' במצותיו חפץ מאד בילא':

יה חדש בסוד נקוד שם המיוחד הידוע לכל מקובל שהוא שרש ועקר הכל חשבון אותיות בין זה ומדותיו ג' הרי אדנ':

והיה והי' היו הי' שזה השם מיוחד היו זה חשבון נקוד של הראשון שהוא זה הכתוב כאן עולה הכל אלף תחת וסימן המוכרח תחת השל' ואם חש' עולה תחלה ובין עד מאד בהבנתו ואז יתגלה לך סתור:

דע כי הכלל היוצא מן האותיות והניקוד המצוייר לעיל הוא משביע שם המיוחד שבחץ מיד השר מטטר'ן אז אמור אם תרצה השבעתיך וכ"ן ש"ר ב"א ודע שסוד זה השם הוא כנגד כחות השמש וחבוריו וכך פירוש סודו עזא"ל וחמה הוא ואור ויום כנגד אותי' שבהם חותם מטטר'ן זה כמו שהודעתך בסוד הנקוד מהאותי' שכך הוא השם הראשון באותיותיו ונקודו ודע לך בזאת ההערה בזה הענין והה' והנני כותב עכשיו בשני שמות שהם נשאים הם:

והי' הי' כבר הודעתך כי השם הראשון שהוא עזי' א"ל וחמה ואור ואש ויום כלומר שכח השם מכריח אלו לעשות מאמר השואל הנה כמו"כ השם השני שהוא האמצעי מורה שני שמות השולטים על הבריות שאודיעך בעז' הוהו השם האמצעי אשר הוא מורה על שניהם:

והי' והכלל עולה בידיעה מנקודת אותיות הוא רל"ח מורה על שני השולטים שהם עזא"ל ועזי' א"ל וזהו מכריח בינתיים וסודו זהו עזא"ל ועזי' א"ל כבר מורה לך כך שני השולט' כשמה השר' כאשר אפרש ואחר שהודעתך סוד זה השם האמצעי ואודיעך בחוש השם השלישי וזה הוא:

הי' דע לך כי הכלל העולה בידינו מורה השם בנקודו ואותיותיו סימני המוכרח תתק"ג הוא סודם עזי' א"ל וירח ומי' וחשך ולילה ואחר כן הנה זה השם מכריח בשם המיוחד כנגד ששה אותיות שמשם השר הידוע ואחר שהודעתך ברמז ענינו נחזור ונזכיר לך שלשתן בכלל דע השם הגדול המיוחד מכריח שני שרים שהם זה הפך זה לשבת יחדיו ואין א' נכנס בגבול אחיו ולא קרב זה זולתו כי השם האמצעי כמו שהודעתך הוא מכריח בין שניהם כלומר בין עז' א"ל ועזא"ל והנני מצייך עוד כדת רמז תמורת' בכחותיהם כנגד זה והשם האמצעי שהוא החותם:

יהוה הוא קשר של קיימא ומקיי' את שניהן וזהו היא צורת עמידתן:

ציור 7

הנה לך צורת עמידתם זה כנגד זה וזה הפך זה והמקיים בנתיים כדי להעמיד ואחר שדברנו לך מעט בענין קיומם נחזור ונדבר מעט בפ' שמונה השרים האלה דע כי שם עז' א"ל מורה את החכמה ושם עזי' א"ל מורה כסא הכבוד והוא כהן גדול וישת תבל בסודם אז יתגלו לארבע תעלומות חכמה והם יצליחו דרכינו ויודיעו בדרך נלך ויצילנו מן מה שכנגדו אשר ידעת מן יסוד מות וחיים ביד לשון שביד האדם נמסר הכל ואם תהיה מאוהב'ה' משתדל לדעת שמו לכבודו ובחירת בחיים:

והוהו זהו דע אחי' כי חשבון השם הזה הקדוש מורה הכחות העליונות כמו כן והשפעתם שם בו והם ב' כוחות שהם ב' פנים כלומר אש ומי' והם נמסרים ביד מטטרון והנני רוצה לפרשם לך כמו שהם דע כי השם א' מאלו הוא זה:

והוהו וחשבון המוכרח תת' ז' ועם השם תתל' ט' וזהו פ' השבעתם על כבית האש כי אני משביע גלגלי המרכבה בכח זה האדם העליון הממונה בכח התכונה האשמיד בכח בזה ובין עד מאד בדבר כי הוא סוד מועיל ודע כי כמו שדברנו בג' השמות שהם שני הפכים ומכריע האמצעי ביניהם כמו כן בזה האמצעי שלהם שר כחות העליונים ואני רוצה לפרש לך השם האמצעי המכריע והוא בשני דרכים בחזרת חלילי כמו שאתה יודע ובין בו הא' כמשמע יזהו:

יהו והוא סימן המוכרח תק"ט והוא על האמצעי וסוד זהו מטטרון'ן אמצעי כל' כמושל עליהם ומגלגלים ועשה מהם חפצו ורצונו בכח בוראו ית' כמו שבידו נמסרו הכחות יש בו השם הדרך הב' שאמרנו מטטרון שליט בכח מחזיר גלגל על המים ואש זהו הסוד המופלג היוצא ממנו ואתה ביבה ושמע זאת אם אתה בעל שכל וראה כח אלו ה' היוצאים מהשם המיוחד ית' איך הם עצמם פועלים ההפכים להם כמתים ומכריחין אותו לעמוד בכחם ואחר שדברנו לב' שמדת נחזור ונדבר בשם הנשאר שהוא הפך האש כלומר מים וזהו:

הו וחשבונו המוכרח תתק"ט והכלל המובן ממנו פי' אומרים ובא' ד' אומר הא' אשביעך השר מטטרון'ן הממונה באדם על את' ג' ואבג' ד' הגלגלים עליונים ושפלים והכריחם לפני בכח זה השם המיוחד למלא בו רצוני מיד ובזה התבקעו המים העליונים והתחתונים וזה סוד האדם התחתון וזו היא ההשבעה היוצאת מסודו דע שזהו רמז מופלג מן הנזכר בתוך ב' תיבות והבן זה מאד והזהר בו מאד בהכנת עניינים אלו כי הם סודות עמוקים וסודות וקבלת קדושים עליונים שים לבך בני לחכמה ובקש משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ואדריךך בדרך זו תלך בכל השבעה שתדע עזרה ושרשה לעולם השתדל לשקול מלאכתך וסודך לפניו המושבע ואם תשביע שום שם שידעת עזרו ושורשו ואופנו וכל המושך אחריו מטה שראו לו אל תשביעוהו אליו אלא לכבוד השם בראשית ענייניך ונתכבד בו את השם כמה פעמים אולי יענך בכל אשר תרצה בה' וזו היא צורת ההשבעה לדרך משקל בשם:

יהוה שממנו סובב הלוחות מטטרון'ן שר הפנים שר צבאות בתנועה הגלגל הנה כבשה העולם כולו בכח גלגל משה ואהרן ומרים מפיק ליה הבורא מחכמת הדעות בברייתו כמה פעמים אני משביע במרא בצלם אלהים בבורא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב בשם המפורש:

יהוה שתדעני יסוד הנבואה בכ"ז שאבקשנו בפי ושתלמדני העוה"ב ושתלמדני מן המלאך סוד א' כאלו אני בן בית:

יהוה אלהי לדעת דרכיו העצומים ולדעת דרכי הקדומים והתמיד בידו וסוד זבה הרוחני האט"ד הבינה מעתה ועד עולם אמן:

סוד קין הבל שת תצ"י שלהבת נקי

הגוף ופשה ושכלה

ק' קמץ שאם בא תחת השם מיל"ד ה"א וא"ו ה"א כשיהיה ב' יוכל אדם לעשות ממנו מאשלה בפתח יוכל לתקן ממנו עושר וכשיהיה בצירי יוכל להחזיקו להחרים וכשיהיה בסגול יוכל לעשות אהבה ואחזה וכשיה' בחולם יוכל לעשות שמחה ולהסיר דאגה וכשהוא בחיריק להפיל שונא וכשהוא בשורק גדול לדעת מה אחריתו וכשיהיה בשורק קטן יוכל לנצח לכל אדם וכשיהיה בשבא להרוג וכשיהיה בשבא, ובקמץ לעשות אהבה וכשיהיה בפתח לנתוש ולנתץ וכשיהיה בצירי לממשלה וכשיה' בסגול לעלות על וכשיהיה בחולם להעשיר וכשיהיה בחיריק לדעת מה עתיד לבא וכשיה' בשורק גדול שלא יזיקו לו כל מזיקי שדים וכשיה' בשבא לרפאות חולה וכשבא בשורק קטן לדעת מזלות וכשיהיה בקמץ לנצח חבירו וכשיהיה בפתח להחכים לפתי וכשיהיה בצירי להעשיר וכשיהיה בסגול לאהבה וכשיהיה בחולם להצלחה וכשיהיה בחיריק להפיל שונאו וכשיה' בשורק גדול לכבוש שלטון וכשיה' בשבא לצאת ולבא וכשיהיה בשורק קטן לחון ולחסד. נשלם סוד רמז השם והמבין יבין. בילא"א:

תפלה נוראה וקדושה כשמגיע לשומע תפלה

רבש"ע גלוי וידוע לפניך שחטאתי ושעויתי ושפשעתי וכל עבירות שבעולם עשיתי ואיני כדאי לבקש דבר ממך ובשביל שאתה מלא רחמים כמ"ש בתורתך ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסאה ונקה באתי להתפלל לפניך ולשמך הגדול האמץ העיזו הטהור המפורש היושב על כנפי רוח מרום וקדוש הנכתב ולא נקרא אלהי הצבאות הקדושים בכרת הנורא שלך אשר יהוה יהוה יהוה שמם בך נשבעכם גביא"ל משגביא"ל שתצילני מכל דבר רע ומכל פגע רע אני וכל ביתי ותצוה ברכה בכל יגיעי ועמלי ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ברוך אתה ה' שומע תפלה. ואח"כ יאמר רצה ומודים שים שלום:

זה סוד השם המיוחד הנכבד והנורא

שאלת חלום יכתוב זה השם בקלף משורטט וישים אותו תחת ראשו ויאמר אתה שר החלום משביע אני אותך בשם הגדול הגבור והנורא שתבא אלי בזה הלילה ותגד לי את שאלתי ובקשתי בין בחלום בין במראה בין בפסוק בין בדבור בין בדבר הלכה בין בכתובה בענין שלא אשכח ואזכור שאלתי א א א ס ס ס וזה הוא השם מאבריתאברית ריתיתת נקוד יהוה כשיהיה אדם בצורה יכוין בשם ובנקודו והם הנקודות כמו שהאנקוד לעולם ה' דבר נצב בשמים יאמר יהי רצון מלפניך השם העוז האמיץ האדיר החזק הזה שתצילני מכך וכך או תעשה עמי כך וכך: קבלתיבונקודאחרשהואבאליהואארכיבי חשק: בילא"ו:

עם ה"א עשה הקב"ה שמים וארץ שנאמר בהבראם בה"א בראם עם היר"ד שמש וירח שנה' מעשה אצבעותיך והמבין יבין עם וי"ו עשה את האור והחושך ורמש ושרץ וחיות ובהמות שנאמר ושובבתי ושאתיך עם ה"א החביק והתקין הכל ונכפל כמו אה"ה אשר אה"ה והמבין יבין וכל הידע זה השם ואינו משמרו חבר הוא לאיש משחית וכל הידע ומשמרו בטהרה יאריכו ימיו ושנותיו ויהי מכובד לעולם ובהעולם העליון הנאה שנה' נוצר תאנה יאכל פריו עליו נאמר ושומר אדוניו יכבוד כלומר השומר והמכבד לאדוניו יכבדהו שומר אחרלצהוואכבדהוואשגבהו כי ידע שמיזה הידע כבוד יצרו שנהמרכי על כבוד חופהוהמבין יבין: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. בילא"ו:

ס ל ו ק א

בשם ה' אלהי ישראל אתחיל זה הספר מספרי החיים שנתן לנו בן למך בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן בן אנש בן שת בן אדם מפי ריאל המלאך בשנת ביאתו לחיבה לפני כניסתו ונכתב על אבן ספיר באר היטב וממנו למד מעשה פלאים ורזי וערכי בינה ומחשבות ענות ועשתונות עצה לעמוד על חקר מעלות מרומי ולשוטט כל אשר בשבעה מעונות ולהסב כל בכל מזלות ולהתבונן בכל מנהג ולבקר חקר הלבנה ולדע מסילות עש כסיל וכימה ולהגיד מה שמות שבכל רקיע ורקיע ומה מלאכתן ובמה יצליחו לכל דבר ומה שמות משרתי השוטים בכל עונה ועונה ונשמע להם לעשות כל חפץ כל הקרב אליהם נטהרה ולדע ממנו מעשה מות ומעשה חיים להבין הרע והטוב לחקור עתות ורגעים לידע עת ללדת ועת למות עת למחוך ועת לרפאות ולפתור חלומות וחזיונים לעורר קרב ולהשלים מלחמות ולמשול ברוחות ובפגעים לשלחם וילכו כעבדים להביט בארבע רוחות הארץ להיות מחוכם בקול רעשים לספר מה מעשם ברקיע ולהגיד מה יהיה בכל חדש וחדש ולעמוד על עסק כל שנה ושנה אם לתבואה אם לבצורת אם לשלום אם למלחמה להיות כאחד מן הנוראים להבין ולהשכיל באוצרות מרום:

ומחכמת הספר למד נח לעשות תיבת עצי גופר ולהסתיר ממי שטף וממי המבול להביא עמו ב' זו' ולהכניס מכל אוכל ומכל ויתנם בארון זהב ויביאיו תחלה לחיבה לידע ממנו עתות יום ועתות לילה ובאיזה עונה יעמוד להפיל שועה וכשיצא מן התיבה בו היה משתמש כל ימי חייו ובעת מותו מסרו לשם ושם לאברהם ואברהם ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב ללוי ולוי לקחת וקחת לעמרם ועמרם למשה ומשה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים לחכמים וכן בכל דור דור עד שעמד שלמה המלך ונגלה לו ספר החיים והשכיל מאוד בדברי החיים בינה ומשל בכל הרוחות ובכל החפצים והפגעים המשוטטים בעולם ואסר והתיר אותם ושלט עליהם ובנה והצליח מחכמת הספר הזה כי הרבה ספרים נמסרו בידו וזה נמצא יקר ונחמד מכולם אשר עין שראה ואזן ששמע ולב שיבין והשכיל חכמתו בשבעה הרקיעים וכל אשר בהם ממחנותם ללמד ולהשכיל בכל דבר ולהצליח בכל מעשה לעשות ולחשוב מחכמת הספר: שם הרקיעהא' נקרא שמים ובמחנות מלאכים ו' כסאות מוכנים שם ועליהם ז' שוטים יושבים ומוקפים להם מחנות מזה ומזה ונשמעים לבני אדם בשעת עסקם וכל העומד בעסק שמותם לשמור ולהזכירם באותותם בעונה הנשמעת להצליח מעשה ובכל מחנות המלאכים האלה ז' שוטים האלה מושלים לשלחם בכל חפץ לרוץ ולהצליח. ואלה ז' שמות היושבים על ז' כסאות שם הא' אורפניא' לשם הב' איגד' לשם הג' דוה' לשם הד' פלמי' לשם ה' אסימל' לשם ו' פסכ' לשם ז' פואל' נוצרו מאש ומראהו אש ואשם מלהטת כי מאש יצאו ולא יצאו המלאכים המשרתים להם בלא רשות לעסוק בדבר מעשה עד שיצא להם אומר מפי ז'

עם כל חד וחד. חמה ומזלו אריה ומלאכיה רפא"ל והוא משמש בחד בשבת אובתריה ט"ו מן חנכ"ל שצ"ס באמצע. יום ב' לבנ"ה ומזלו סרט"ן ומלאכיה גבריא"ל אלן משמשים בשני בשבת בשעתא קדמיתא. יום ג' מאדים ומזלו טלה ועקרב ומלאכיה סמא"ל: יום רביעי כוכב ומזלו תאומים בתולה ומלאכיה עכא"ל. יום ה' צדק ומזלו קשת ודגים ומלאכיה צדקיא"ל יום ששי נוגה ומזלו גדי חלי ומלאכיה קפצא"ל. יום ז' שבתאי ומזלו שור ומאזנים ומלאכיה מיכא"ל. ליל א' כוכב ומזלו גדי שור ומלאכיה מיכא"ל שעה ראשונה ליל ב' צדק ומזלו קשת ודגים ומלאכיה צדקיא"ל. ליל ג' נוגה ומזלו תאומים ובתולה ומלאכיה ענא"ל. שעה א' ליל ד' שבת"י ומזלו גדי ומלאכיה קפצא"ל. שעה א' ליל ה' כוכב חמה ומזלו אריה ומלאכיה רפא"ל. שעה א' ליל ו' לבנה ומזלו סרט"ן ומלאכיה גבריא"ל. שעה א' ליל ז' (מאדים) ומזלו טלה ועקרב ומלאכיה סמא"ל:

ואלה שמות המלאכים המשרתים במחנה הששי את פסב"ר. אויא"ל ארביא"ל טריפ"ן מלכ"ס פסתמ"ר לוניא"ל קדניא"ל שוכר"ן סביר"ן עוזיא"ל פניא"ל תכמיא"ל תממיא"ל ערמיא"ל נימוס"ם גדוניא"ל בארוב"א זנוי"ם חכמיא"ל טרדיא"ל פניא"ל קדמיא"ל כפלי"א אדמוא"ל טרמון"ל הרמול"ד עבסיא"ל נ"א טכסיא"ל ספריא"ל לקתניא"ל לשבביא"ל לארמינו"ל סטומיפי"ל ספסניא"ל לסטפיא"ל לפרסמו"ל ונחליא"ל:

ואלה מלאכיה הגבורה האזרים חיל וכח לרוץ בכל מקום ולעוף בכל פנות ולהביא את כל אשר יברח ולהביא אדם שחוא בארץ רחוקה או שברח קח ד' טסי נחושת וכתוב על כל אחת מהם שמו ושם אמו ושם פסכ"ר ושם המלאכים המשרתים אותו ואמור מוסר אני לכם מלאכי הגבורה את פלוני בן פלוני שלא תאחרו אותו בכל מקום שהוא יושב בו ותהפכו את לבו אם בעיר אם במדינה אם ביום אם בלילה אם ביבשה אם במאכל אם במשתה ותעופו אותו כעוף ותיאורו שלא כרצונו ולא תעזבוהו ולהתמהמה לא ביום ולא בלילה ושם ארבעה טסי נחושת בארבע פנות הבית והביאו אם הוא בעיר או במדינה הן אדם או עבד שברחו כל אשר ברח:

על מעלה הששית עומדים אלה אבי"ד קנ"ר דלקיא"ל סחריא"ל אדר"ך נחליא"ל תמבוא"ל סמכ"ה רבעיא"ל וקלמיא"ן שמייה"ד מהריא"ל דומיא"ל בירכ"ס וקאנ"ן קניא"ל לפסט"ן את עבד' רשיהון כלהון איסטרינג"ל לאלה העומד"ל על מעלותה"ל נהגים בענוה ופניהם מלאים כבוד ולובשים בגדים לבנים יוצאים כאנשי מדות נוראים כאנשי ישיבה ומושבים בכסאות כבוד נאמנים על האמת ועומדים על הרפואה ברוך יוצרם ובוראם שיצרכם במאמר ולך ה' הגדולה:

זה מעשה בראשית

בראשית בוא אלהים את השמים ואת הארץ. אל תהיה קורא בראשית אלא בר"א שיל"ת. וכן אתה מוצא שלא כתוב אלא בר"א שיל"ת מת"ל בראשית אלא בראשית אותיות שנבראו בהם שמים וארץ שא' כי ביה ה' צור עולמים יה שמים יהוה ד' הרי שש הא למדת שבאלו ו' אותיות ברא אלהים את השמים ואת הארץ וכי תאמר שמים וארץ בלבד נבראו באלו ו' אותיות שנאמר כי ביה ה' צור עולמים מלמד שבאלו שש אותיות נבראו שני עולמים העוה"ז והעוה"ב לכך נאמר בראשית מהו בראשית באות אחת ברא אלהים את השמים והארץ וחתמן מן האש ואיזה היא אות אחת שבה נבראו שמים וארץ ה"א שנ' אלה תולדות השמים והארץ בהבראם א"ת בהבראם אלא בהא בראם באות זה ברא אלהים את השמים ואת הארץ העוה"ז והעוה"ב וחתמן מן האש של גיהנם מחציתם בברד ומחציתן אש ורשעים נידונים מן ברד דולק בהם כאש ונידונים מן האש לוחד אותם כבוד (נ"א) נדונין בברד מן ברד לאש דולק ומן אש דולק לברד) ויורדין עליהן מלאכי חבלה ומשמרין נשמתן בגופן שנאמר כי תולעתם לא תמות וגו'. ובכל יום ויום יורדין עליהן מלאכי חבלה. ובכל יום ויום יורד עליהם מלאך המות וטורד אותן מן ברד לאש ומאש לברד כרועה שהוא טורד צאנו מהר להר שנא' כצאן לשאול שתו מות ויורדין עליהן מלאכי חבלה ודנין אותן בגיהנם י"ב חדש ולאחר י"ב חודש מורדין אותן לשערי צלמות ודנין אותן בשערי צלמות י"ב חדש ולאחר י"ב חדש מורדין אותן לטיט היון ודנין אותן בטיט היון י"ב חדש ולאחר י"ב חדש מורדין אותן לבאר שחת ודנין אותן בבאר שחת י"ב חדש ולאחר י"ב חדש מורדין אותן לאבדון ודנין אותן באבדון שנים עשר חדש ולאחר שנים עשר חדש מורדין אותן לשאול תחתית ודנין אותן בשאול תחתית שנים עשר חדש עד שיהיו רואין אותן כל הצדיקים ואומרים לפניו

מי שרחמיו על כל מעשיו דיין הללו אמר להם האל הקדוש לא נפשי שבעה מהם מפני שהחריבו את ביתי והרגו את בני שנא' לא ישוב חרון אפו עד עשותו ועד הקימו מזימות לבו ולאחר י"ב חדש מורידין אותו לארקא תחת נהר של אש שהוא יוצא מתחת כסא הכבוד שנא' הנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתגורר על ראש רשעים יחול הייוד לארקאשוב אינו עולה שנא' אלהאדי שמיא וארעא לא עבדו יאבדו מארקאזה התהום החמישי. למעלה מן ארקא תהום למעלה מן תהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים למעלה ממים תבל ועל חבל הרים וגבעות וכל יושביהם שנאמר הרים רעשו ממנו והגבעות התמוגגו. והייתו תהום ה' למעלה מתבל תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים חלד אדם ובהמה וחית השדה ועוף השמים ודגי הים ותורה ומעשים טובים ויראת שמים שנא' האזינו כל יושבי חלד זה התהום השביעי למעלה מן חלד וילון נכנס ערבית ויצא שחרית ומחדש בכל יום מעשה בראשית ולמעלה מן וילון שמים שנאמר הנוטה כדוק שמים ולמה נקרא שמים שמים לפי שגבל הקב"ה אש ומים וטפחן זה בזה וברא בהם שמים שנא' אך די יסדה ארץ וימיני טפחה שמים אל תקרי שמים אלא אש ומים למעלה משמים ים ושמה דגן ותירוש ויצהר. בזמן שהקב"ה רוצה לברך את הארץ מוריד טל ומטר בעתם ועל הים מים ועל המים רקיע ובין המים לרקיע תלויים ועומדים גלגלי חמה ולבנה כוכבים ומזלות שמשם יאיר כל העולם ומושלים בכל תהום ותהום ואורם יורד על הארץ התחתונה שנא' ויתן אותם אלהים וגו' למעלה מן הים מים ובין מים לים זקוקי ברא ורעמים מרעפים לכולם וחומות דקין של אש מקיפין להם שנא' השמים ושמי השמים ועל שערי שמים של רוח צפון שרים ממונים אלה שמותם אל"ל וא"ל ב"ס בלעיא"ל בלע"י ובגל"ל ומפתחי רוח צפון בדיהם: ועל שרי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם דורנא"ל דרכיא"ל הומ"ן דונא"ל נאניא"ל ומפתחי רוח דרום בדיהם ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותם דורניא"ל גבריא"ל גדריא"ל עדורא"ל מודיאל"ל רחמיאל"ל וחניא"ל ומפתחי רוח מזרח בדיהם. ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אל צי"ן סוקיא"ל זנסיאל"ל ובחיאל"ל ובקטמיאל"ל וטרפניאל"ל ומפתחי רוח מערב בדיהם ולמעלה מן רקיע שמים שבהם קבועים חמה ולבנה ומזלות וכנפי רקיע דומין כמין כפה וחמה ולבנה וכוכבים ומזלות וכנפי רקיעים מושלים בכל תהום ותהום ואורם יורד על הארץ התחתונה שנאמר ויתן אותם אלהים ברקיע השמים וגו' ועל שערי רוח צפון רקיע של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם טוא"ל ידע"ל ינא"ל ננא"ל וחל"קים והגיאל"ל ומפתחי רוח צפון בדיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם כל"א הבחליא"ל בלהיא"ל צוא"ל ליליא"ל נקריא"ל ומפתחי רוח דרום בידם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותם מסי"ם כרמוא"ל וחתמה בטבעה אהיה אשר אהיה ומפני זה חתמו בחותמו שאלו לא חתמה בחותמו אין כל בריה יכולה לדרוש באותיותיה מפני שלהבת אש וכל מי שהיה בא לפתוח ולדרוש באותיותיה מיד היה מתמלא אש לפיכך סתם באותיותיה וחתמן בחותמו לכך נאמר בראשית מהו בראשית בראשונה בראשית שמים וארץ נתן מעונות והפיק תהומות והתקין מעינות למעל וכנגדן למטה ז' תהומות נטה שמים למעל כנגדו יסד אדמה למטה נטה שחקים למעלה כנגדו יסד יבשה למטה נטה מעון למעלה כנגדו יסד ארקא למטה נטה זבול למעלה כנגדו יסר תבל למטה נטה ערבות למעלה כנגדו יסד ארץ למטה כסא וכונן למעלה ומכבוד נטה למטה אלו מעשה היום ראשון:

ובשני פלג את המים מהם לקח למטה ומהם לקח למעלה שנאמר ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים: בשלישי אסף את המים למקום אחד והראה את היבשה וקרא לה ארץ והוציא ממנה עצים ועשבים וכל מיני זרעים ועץ עושה פרי וכל מיני נטיות בענפים ובפרים שנא' תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע למינהו וגו': ברביעי ברא מאורות להבדיל בין היום ובין הלילה ונתן השמש לשלח משל כיום וירח וכוכבים למשול בלילה שנאמר ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים:

בה' ברא דגים וכל שרצי המים והעוף אשר על פני הארץ שנא' ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ וגו':

ב' ברא בהמות וחיות ורמש שנאמר תוצא ארץ נפש חיה למינה לאחר הכל ברא אדם למשול בכולם והכין צבאיו

ולכל אחד ואחד צוה על עבודתו מלאד גדול בראש וכולן מקיפין סופה וסערה מקיפין אל קדוש ואל ברוך שאל' ותהלתו מלאה הארץ והוה התהום התחתון:

ולמעלה מתהום תהו ולמעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים ועל המים חרבה ועל חרבה יאורים ומטעי תהום שנאמר ונתתי יאורים חרבה זה התהום שלישי למעלה מן חרבה תהום למעלה מן תהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים יבשה ועל יבשה ימים ונהרות וכל מקום מים שנאמר אשי לו הים והוא עשה ויבשת ידיו יצרו. זה התהום הרביעי למעלה מן יבשה תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים ארקא ועל ארקא שאל תחתית ואבדון ובור שחת וטיט היון ושערי מות ושערי צלמות וגיהנם ושערים שבהן מלאכי חבלה ממונין עליהן:

מדור עליון, שאל תחתית עמקו מהלך ש' שנה:

מדור שני, אבדון עמקו מהלך ש' שנה:

מדור שלישי, באר שחת עמקו מהלך ש' שנה:

מדור רביעי, טיט היון עמקו ש' שנה:

מדור חמישי, שערי מות עמקו מהלך ש' שנה:

מדור ששי, שערי צלמות עמקו מהלך ש' שנה:

מדור שביעי, גיהנם עמקו מהלך ש' שנה:

האש של שאל תחתית, היא חזקה ס"א מן האש של אבדון:

האש של אבדון, היא חזקה ס"א מן האש של בור שחת:

האש של בור שחת, היא חזקה ס"א מן האש של טיט היון:

האש של היון, היא חזקה ס"א מן האש של שערי מות:

האש של שערי מות, היא חזקה ס"א מן האש של שערי צלמות:

האש של צלמות, הוא חזקה ס"א מן האש של גיהנם:

וכגביאל בראש שרים הללו וזמרה וטעם שיר ותשבחות בגרון כולם ויעשו לו בהם נתיבות ולהם דרכים עשה זה לזה אומר מה נעשה ומלאך ידוד מלמד אותם סולמות עזה זה לזה שבהם עולים ובהם יורדים עולים בהם לומר שבחו ובהם יורדים לשום שלום בעולם:

ארכו של עולם מהלך ת"ק שנה וב' שנים ורחבו מהלך ת"ק וי"ה עגול הוא וים הגדול חוזר לעולם כלו וכלו כמין כפה ועומדין בכלן והעולם כלו על סבפיר של לויתן עומד ולויתן שוכן במים התחתונים כמו דג טהור בתוך הים ומים התחתונים על מימי בראשית כמעין קטן על שפת הים. ומימי בראשית עומדים על מימי אוקיינוס כמעין קטן על שפת הים ואוקיינוס עומד על מים הבוכים כמעין קטן על שפת הים ולמה נקרא שמם מים הבוכים לפי שבשעה שפלג הקב"ה את המים מהם לקח למעלה ומהם נתן למטה המים שבתן למטה היו מתרגשים ומייללים וצוהים וקוראים ובוכים ואמרו לא זכינו שנהיה קרוב ליוצרנו מה עשו העיזו פניהם ובקעו תהומות ובקשו לעלות למרום עד שגער בהם הקב"ה והכבשן תחת כפות רגליו שנאמר כה אמר ה' הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה אמר להם הקב"ה הואיל ועשיתם כך לכבדי אין להם רשות למים העליונים לומר שירה עד שיטלו רשות מכם שנאמר מקולות מים רבים אדירים משברי ים ואחר כך אדיר במרום ה' אל תקרי משברי אלא מקול שירה שיאמרו המים וא"כ נוטלין מים העליונים רשות ואמרו אדיר במרום ה' לפיכך נקראו המים הבוכים והמים הבוכים תלויין ועומדים למעלה מן הארץ התחתונה והארץ התחתונה דחוקה על המים והמים עומדים על עמודים של חשמ"ל ועומד על הרי ברד והרי ברד עומדין על אוצרי שלג ואוצרי שלג עומדין על המים והמים על אש ועומדים על התהום:

ותהום עומד על תהו ותהו עומד על בהו. ובהו עומד על הרוח. והרוח תלויים בסערה. וקשורה בכיפה של אדמה. ואדמה תלויים בסערה. וקשורה בכיפה של הרבה והרבה תלויים בסערה. וקשורה בכיפה של יבשה. ויבשה תלויים בסערה וקשורה בכפה של ארקא וארקא תלויין בסערה וקשורה בכפה של תבל. ותבל תלויים בסערה. וקשורה בכפה של חלד. וחלד תלויים בסערה. וקשורה בכפה של שמים. ושמים תלויים בסערה. וקשורה בכפה של רקיע ורקיע תלויין בסערה וקשורה בכפה של שחקים. ושחקים תלויים בסערה וקשורה בכפה של מכון. ומכון

תלויים בסערה. וקשורה בכפה של מעון: ומעון תלויים במערה: וקשורה בכפה של זבול. וזבול תלויים בסערה. וקשורה בכפה של ערבות וערבות תלויים בסערה. וקשורה בזרוע עזו של הקב"ה שנא' עמדי שמים ירופפו ויתמחו מגערתו לכך נאמר מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית וגו' ואחר הארץ התחתונה מקיפין האש והמים ואחר האש והמים מקיפין סופה וסערה: ואחר סופה וסערה מקיפין אומרי המולה ואחר אומרי המולה מקיפין כרובים מרופפים ואחר כרובים מרופפים מקיפין דמות חיות. ואחר דמות חיות מקיפין רצוא ושוב אחר רצוא ושוב מקיפין אומרים קדוש ואומרים ברוך:

ובארץ התחתונה יש בה חיות הקדוש וכסא הכבוד הכסא הכבוד הוא הדום רגליו של אדון כל הארץ שנא' השמים כסאי והארץ הדום רגלי ונאמר ואראה החיות והנה אופן אחד בארץ וכשם ששכינתו למעלה כך שכינתו למטה שנא' ושם העיר מיום ה' שמה מקיפין לה י"ח אלפים עולמות שנא' סביב שמונה עשר אלף. לרוח צפון ארבעה אלפים וחמש מאות לרוח דרום ארבעה אלפים וחמש מאות לרוח מערב ארבע אלפים וחמש מאות לרוח מזרח ארבע אלפים וחמש מאות וסביב י"ח אלף עולמות עולם של רוח צפון מלא תהלה כבוד כח וגבורה שבח וזמרה והעולם של רוח דרום מלא תהלה וכבוד כח וגבורה שבח וזמרה. ומלא הוד וחדר רנה וכבוד גאה וגאון ועולם של רוח מזרח מלא קדושה וטהרה עז וצדקה נצח וגבורה ועולם של רוח מערב מלא פאר ועטרה כתר ומלכות וקול דממה דקה ולאחריהם מקיפין האש והמים ולאחר האש והמים טהריא"ל נוריא"ל כגבי"אל. ואחר שמונה עשר עולמות אלו מקיפין האש והמים ואחר האש והמים מקיפין סופה וסערה ואחר סופה וסערה מקיפין רעש ורעדה ואחר רעש ורעדה מקיפין אימה ויראה ואחר אימה ויראה מקיפין רעם וברקים ואחר רעם וברקים מקיפין כנפי רוח ואחר כנפי רוח מקיפין נהרי אש ואחרי נהרי אש מקיפין נהרי ים ואחר נהרי ים מקיפין נהרי מים ואחר נהרי מים אין כלום אלא חושך עד אין קץ ואין מספר ואין מדה ואין מנין ואין חשבון שנא' ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו והמקיפין לאלו נוהריא"ל ונוריא"ל וגבריא"ל ומפתחי רוח מזרח בדיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם קריא"ל פד"אל סכני"אל ענ"אל עניא"ל ומפתחי רוח מערב בדיהם למעלה מן הרקיע שחקים שם אוצרי שלג ואוצרי בד ואוצרי טל ואוצרי מן ואוצרי בשמים של תחיית המת' שנ' ובגאותו שחקים ועל שערי שחקים של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם פנ"אל פני"אל רפא"ל רמיא"ל דרמיא"ל ומפתחי רוח צפון בדיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם פרא"ל צריא"ל קניא"ל שסתניא"ל שמעיאל"ל שמעאל"ל ומפתחי רוח דרום בדיהם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם צדקיא"ל קדיש"אתירטא"ל תרניא"ל תור"ת עמא"ל ומפתחי רוח מזרח בדיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם טורניא"ל קרניא"ל רניא"ל מלטיא"ל פלטיא"ל ומפתחי רוח מערב בדיהם למעלה משחקים מכון שבו מקדש בנוי ומזבח הקטורת ומזבח העולה ומיכאל"ל שר הגדול עומד ומקטיר על המזבח ומעלה עולה על מזבח העולה שנ' מבין לשבתך פעלת ה' מקדש ה' בוננו ידך. ועל שערי מכון של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם רחומיאל חנוניאל בהיאל שרפיאל מסיאל שר"אל ומפתחי רוח צפון בדיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם טהוריאל מחניאל גדיאל חושיאל ועננאל וקשיאל ומפתחי רוח דרום בדיהם ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם. ואלו שמותם טרפיאל לבהליאל לבגגאל לרממאל לקלב"ם אטרון ומפתחי רוח מזרח בדיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אלמהקנאל אסתקנאל לובקי"ם סומכ"ם יהל"א ומפתחי רוח מערב בדיהם. למעלה ממכון מעון שבו מלאכי וגדדי וכל צבא מר' שנ' מעונה אלהי קדם. ועל שערי מעון של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אחיאל אניאל וחזקיא"ל מדגפיאל שתפיאל ומתננאל ומפתחי רוח צפון בדיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם כבריאל נפליאל קדישא"ל הודריאל נחמיאל ומלכיא"ל ומפתחי רוח דרום בדיהם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמות' שמיאל וברקיא"ל ירעשיאל ותדריאל ושרפיאל ויהל"ק רב"א ומפתחי רוח מזרח בדיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אנח"אל פלל"אל ופלל"אל צורט"ק שם קדוש טישפ"ח פיללאל

כא"ל שם השם למעלה ממעון זבול שנאמר הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך למעלה מזבול ערבות שנאמר שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות. ובערבות יש בו צדק וצדקה ומשפט וגנזי חיים וגנזי ברכה וגנזי שלום ובשמתן של צדיקים וטל שהקב"ה מחיה בו גופי מתים לעתיד לבא שנאמר כי טל אורות טלך וארץ וגו': כיפי הקשת נתונות על גבי ערבות גבוהות אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד עירין וקדישין למעלה מהם גלגלי אופנים נתונים על גבי הקשת גבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד שרפים ואופנים וגדודים למעלה מהם רגלי החיות נתונות על גלגלי האופנים גבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד השרים הגדולים:

וקלפי הקשת נתונות בראשי החיות ומהם יוצאות קרני ההוד ורקיע כעין הקרח הנורא נטוי על קרני ההוד גבוה אלף אלפין ורבי רבבות מנגד אלפי שנאן למעלה ממנו מכון ומראה הנוגה ונתון על הקרח הנורא גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד רכב אלהים רבתיים אלפי וגו'. למעלה ממנו מעון ומראהו נוראים ונתון על מראה הנוגה וגבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד קרני ההוד ורכבו כבוד למעל ממנו כסא אבן ספיר ונתון על מראה הנוראים גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד עוזו וגבור: למעלה ממנו כסא הכבוד נתון על אבן ספיר גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה ואדון כל העולם וכבודו נתון עליו שנאמר ואראה את ה' ישבעל כסא רם ונשא ונאמר תחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכל העולם תלוי כלו בזרוע עוזו כקמיע שנאמר ותחת רגליו וגו' ונא' ומתחת זרועות עולם ומקיפין לו סביב זוהר ספיר וברקת מפני מראית העין שנא' לא תשורני עין כי שם ה' אקראה גודל לאלהינו:

זה התפלה צריך לומר בכוונה גדולה

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ אתה הוא ממ"ה הקב"ה ית"ש יתגדל שמך יתהדר שמך יתועד שמך יתנצח שמך ישתנה שמך יתנשא שמך וזכרך לעולם ולעולמי עולמים מושבך על כסא הכבוד וחיות עולות בכסא כבוד אתה אש וכסאך אש וחיות הק' אש ומשרתך אש לוחט אתה אש אוכלת אש שר על כל השרים ומרכבותיך על האופנים שלח אלי פב"פ אמתך להדריך מ"ן בר"א דרמ"ן דהוא ממונה על משרתייה וירחיב לבי ופי כמעין המתגבר וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וגו' בא"ה על שמות שמך הגדול רומה ה' בערך נשירה ונזמרה גבורתך ידו שמך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעדי:

א"ר ישמעאל א"ל מטטר"ן שרא רבא מעיד אני עדות זו ביה"ה אלהי ישראל אלהא חייא קיימא מרנא ורבנא רומיה מבית מוטיב יקרא ולעילא קי"ח רבבות ומבית מתיב יקריה ולאטה, קי"ח רבבות רמיה רגליו רבבות אלפים פרסאות מזרוע של ימי' עד הזרוע שלו של השמאל ע"ז רבבות גלגלית דראשיה ל' רבבות עטרות שבראשן רבבות כנגד ס' רבבות של אלפי ישראל לפיכך נקראה האלה הגדולה הגבור והנורא. כליתיה ידידות אל חי כלתא עוותא המקוקט קטף הקטף קטף בעבור משושבשכמל"ו:

אמרו כל הידע רז זה מובטח לו שהוא בן עה"ב וניצול מדינה של גיהנם ומכל מיני פורעניות ומיני גזירות קשות המתרגשות לבא בעולם וניצול מכל מיני כשפים שהוא ממלט לנו ומשייב לנו ומפרק לנו ומפלט לי פב"ב ותציל אותי מכל דבר רע מכל גזירות קשות ומכל מיני פורעניות למען שמו הגדול:

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל ולפאר ולשבח ולרומם לברך ולגדל ולקדש וליחד להקדיש ולהמליך מלך אמת מלך אביר מלך אחד מלך אחרון וראשון מלך אדון מלך אמיץ מלך ברוך מלך ברור מלך בחור מלך בורא מלך בוחן מלך גדול מלך גבור מלך גאה מלך גואל מלך גבוה מלך גנון מלך דר במרומים מלך דגול מלך דיין מלך דורש דורים מלך דובר שלום מלך דורש צדקה מלך הדור בלבשו מלך הוגה המולה מלך הוד מלך הדר מלך ועד מלך ותיק מלך ואומר ועושה מלך זך מלך זן מלך זוכר נשכחים מלך זוקף כפופים מלך זוכר רחמים מלך חסין מלך חסיד מלך חנון ורחום מלך חי העולמים מלך חי וקיים לנצח מלך חזק מלך חונן דלים מלך חוקר כליות מלך חי החיים מלך חוצב להבות אש מלך טוב ומטיב מלך טוב וישר מלך טהור ומטהר מלך טוב לטובים ולרעים מלך טוב לקויו מלך יחיד מלך ישר מלך יקר מלך ידוע ועד מלך יושב בסתר מלך יציב מלך יתרון מלך כבוד מלך כביר מלך כונן כסא בצדקה מלך כובש כעסים מלך לובש צדקה כשריון מלך לעד לעולם ועד מלך לוחט מלך לובש רחמים מלך מוחל וסולח מלך ממית ומחיה מלך מכפר מלך מעביר על כל פשע מלך מכסה מלך

ממחרד מלך מוריד ומתעלה מלך מוריש ומעשיר מלך משפיל ומרומם מלך מטריף ומכלכל מלך מפרנס ומעודד מלך מרום ונשא מלך מלא רחמים מלך מלא זכיות מלך מהולל בתשבחות מלך מלכותו לנצח מלך מושל על כל מלך מפליא פלאות מלך מצמיח ישועה מלך מבטח ומשען מלך מתיר אסורים מלך מוציא אסורים מלך ממליך מלכים מלך משובח ומפואר מלך בורא עלילה מלך נערץ מלך נשגב מלך נשא ונפלא מלך נאמן מלך בכבד מלך נעים ונחמד מלך נוצר חסד מלך נאה מלך נחמד מלך נאמן מלך נבון מלך נח נצח נצחים מלך סומך נופלים מלך סובל עולמים מלך סתור מלך סתרון להבי אש וענני כבוד מלך סולח עונות מלך סגיא עוז וכח מלך עוזז וגבור מלך עליון ונורא מלך עונה בצרה מלך עובר על פשע מלך עושה פלא מלך עושה בראשית מלך עתיק מלך עריץ ואמץ מלך פודה ומציל מלך פועל ישועות מלך פותח יד לכל מלך צדיק וישר מלך צח ואדום מלך צופה עתים מלך צור עולמים מלך צח צבי צבאות מלך קדוש ונורא מלך קרוב לקוראיו מלך קנא ונוקם מלך קונה שמים וארץ מלך קדושתו למעלה מלך קדם למעלה מלך רם ונשא מלך רחום וחנון מלך רם על רמים מלך רוכב ערבות מלך רוכב על כסא כבוד ועל הכרובים ועל כנפי הרוח מלך רוצה בתשובה מלך שוכן שחקים מלך שומע תפלה מלך שדי מלך שוכן במעלות מלך תקיף מלך תמים דרכו מלך תולה עולם על בלימה מלך תהלתו במעלה ובמטה מלך ששמו מלך מלכי המלכים הקב"ה ולו המלוכה והאחמים והסליחות מלך סולח לכל עוניכי הרופא לכל תחלואיכי מלך עושה עמנו אות לטובה בעבור שמו הגדול שנא' מגיד דבריו ליעקב:

קשר רחוק גבור יא יד האי אלף דימן פאך כופראו יי יא כב טט טב כך פלל סיים אותיות בשכמל'ו:
צוארו י"ג אלפים רבות ות"ח פרסאות גובה צוארו (סננהו ובהתקן) שמו. עיגול ראשו ש'
אלפים רבות ולג' שלש פרסאות מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע
(אתר בדריה עטסיה עטטה) שמו זקנו רבוא ואלף ות"ק פרסאות הדרא סמיא) שמו.
ומראה הפנים כמראה הלסתות כדמות רוח בצורת שמה אין כל בריה יכולה להזכיר
גיתו כתרגיש זיו מביק נורא מתוך החשך וענן וערפל מקימין אותו כל שרי הפנים
ושרפים לפניו כתיקון אין בידינו מדה אלא שמות מגולים לנו החוטם לגת"א שמו אברג"ג טטפ"ה שמו לשונ
משוף העולם ועד סופו שנא' מגיד דבריו ליעקב וגו' כל מי שאינו יודע לחתום זה הפסוק שוגה שנא' מגיד דבריו
ליעקב אססיגיהו ואיי שמו רוכב מצח מססיגיהו ואיי אנגה שמו ועל מצחו כתיב ייה והה יוה ויה הא הי הי
האהוה ויה יי הווה והה יה אי הה יה יה יא הוהי היי היה היה יהוה הסהא איה ויה:

על השמים אתה קדוש ושמך קדוש אתה אדיר ושמך אדיר אתה אמיץ ושמך אמיץ אתה אמת ושמך אמת אתה ברוך ושמך ברוך אתה בחור ושמך בחור אתה גדול ושמך גדול אתה גבור ושמך גבור אתה גאה ושמך גאה אתה דגול ושמך דגול אתה הדור ושמך הדור אתה ותיק ושמך ותיק אתה ועד ושמך ועד אתה זך ושמך זך אתה זקוק ושמך זקוק אתה חסין ושמך חסין אתה חי ושמך חי אתה טהור ושמך טהור אתה יקר ושמך יקר אתה ישר ושמך ישר אתה יחיד ושאך יחיד אתה כביר ושמך כביר אתה לוחט ושמך לוחט אתה מרום ושמך מרום אתה מתוק ושמך מתוק אתה נורא ושמך נורא אתה נעים ושמך נעים אתה נערץ ושמך נערץ אתה סובל ושמך סובל אתה סומך ושמך סומך אתה עוז ושמך עוז אתה עתיק ושמך עתיק אתה פאר ושמך פאר אתה צדיק ושמך צדיק אתה צח ושמך צח אתה קדוש ושמך קדוש אתה רחום ושמך רחום אתה שפיר ושמך שפיר אתה שדי ושמך שדי אתה תמים ושמך תמים בא"י האלה הקדושא"ס:

רחמים כי אתה זך וישר חנון ורחום כי אתה זך אל טוב וסלח כי אתה זך עשה נא תפילתי ושאלתי ובקשתי מלפני כסא כבודך ותפתח לי פב"פ עבדך שערי תפלה ושערי תשובה ושערי בינה שערי חכמה ושערי דעת שערי צדקה שערי רחמים שערי יראת שמים שערי ברכות שערי פרנסה וכלכלה ותכתבני בספר החיים עם הצדיקים ותן חלקי בתורתך וגורלי לחיים טובים בעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא המפורש והאביר והאמץ והחזק והנפלא והקדוש והנסתר והנכבד קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

אשר מלאכך צבאך לך יתנו לך יחדו לך יאמצו לך יכתירו לך יצלצלו לך יפארו לך יקדישו לך ירוממו לך ישמחו ויפתחו בשיר' וקלס תהל' שירה זמרה ברכה שבח והלל וקלס תהלה שירה תודה חירות נצוח נגון הגיון גילה צהלה ושמחה וששון רננות ונועם ענוה ונאוה ונוה אמת צדיק וישר וגילה וגדולה פאר ועז עזו ועלוי סגוב פלאות וישע נחת מנוחה נחמה שלום השקט שלום ושאנן בטח טובה אהבה חמדה ונחמה חן וחסד ליופי תאר אור חמדה ונחמד זיו זכות זוהר זורח הופע ועטור נוגה אור וענף ועטור נוגה רוקח ממולח מאור אור ועריצות כח גובה ויקר חוזק ממשלה ואומץ ושאון רוממה וזהירן קדושה וטהרה ונקיון עזו גבורה וחיל גדולה גאווה ומלכות והוד וחדר עטרת גאות וכתר נוראות ששמו ערב וזכרו מתוק הדר לו והדר נאה לו וכבודו נחמד לו ומשרתיו מנעימים לפניו ויש עזו נפלאותיו מגדין מלך מלכי המלכלי ואלהי האלהי' ואדוני האדונים המסובב בכתרי מלכותו המוקף באנפי נגדי נוגה שבעוף הדרו כסה שמים ובהדרו הופיע ממרומים מפיו תבערו תהומות ומתארו נתזו שחקים גאים מפלט תארו ואיתנים מפוצץ ויקרים טוד חלקו וכל עצבים שמחו בדברו וירננו דשאין בשמחות ודבריו ילו בשמים טודין ויוצאין יקרים בלהבי אש וחדות נותנין לשוחרים בשלוח למקומיכם מלך אהוב ונחמד ונקי המגביה על כל גאים נאה המתהדר על הדורו הדר המתנשא על האיתני איתן ומרומם על הנוראים פאר למלכים תהלה לקרובים גילה לקדושים ומצוי לכל מיחלי שמו טוב בכל דרכיו ישר בכל מעשיו ונעים בכל מדותיו זך בעצה ובדעת בבורב בינה ובעלילה דיין לכל הנשמה ועד לכל דבר ושופט לכל מילה מלך אביר בחכמה בכל רזי בטהרה ובכל קדושה. מלך אמת ויחיד מלך חי וקיים לעולמים מלך ממית ומחיה מלך יוצר כל מכה ובורא כל רפואה מלך יוצר כל ברכה ומכין כל טובה מלך זר בכל מעשיב ומכלכל כל יצוריו מלך רם לכל שפל ולכל אמיץ חזק הוא מלך רם ונשא ונשגב ונפלא יקר ונכבד ידי ישר חזק ואמיץ עליון וענו קדוש וטהור צדיק וישר נאמן וחסיד וחסין גדול וגבור אז איתן היושב על כסא רם ונשאה אדיר יקר נורא שהוא סליל על כל קשירי גאווה ומתקון על כל עטורי פאר בחדרי היכל גאות צופה במסתרים ורואה במעמקים ובכל מקום שם הוא ולא להשיב על דבריו ולא לאחר את רצונו וחפצו לא להמיר ולא מקום לנוס ממנו ולא סתר להחבא ממנו ומלוך לעולמים ימלוך כסאו לדור דור מלך רחום וחנון סלחן ומחלן מגלגל ומעביר תתהדר בכל שיר תתפאר בכל נועם תתרוםם בהיכלי גאווה תתנשא בכל פאר תתגבה בכל המעשים תתגאה על כל היצורים תתכבד על כסא כבודך תתיקר על כל חמדתך תתברך בכל הברכ' תשתבח בכל התשבח' תתהלל בכל קלס תתקלס בכל הברכות תתגדל לעולמים תתקדש שלעדי עד: טורים יהוה אלהים ישראל מלך על כל המעשים וחסם בכל הרזים ומושל בכל הרוחות אלהים א' ושר העולמים ואדון כל המעשים מלך יחיד אשר נצח נצחיים סלה:

יהי שמך מבורך לעול' ולעולמי עולמי מי כמוך מלך הנקרא טרסיי יהוה אלהי ישראל אדון האדונים יהלל כסא כבודך לך יתנו גאות וגבורה לך ישכנו עז ותפארת לך יחזקו לך יחדשו לך ירננו לך ישמחו לך יברכו לך ישבחו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך יגדלו לך יחדו לך יזמרו לך ייחדו לך יצחצחו לך יקלסו לך יכתירו לך ינצחו לך יסלסלו לך יעלו לך יקדישו לך יהללו לך ישירו לך ינעימו לך טרסיי לך יהוה אלהי ישראל יהדרוך שרפים לך יביעו רננות לך טרסיי יהוה אלהי ישראל משרתך יכתירו לך כתרים וישירו לך שיר חדש וימליכך לנצח ובכל ממשלתך ועל הכל ממשלתך. ותיק אתה לעולם ועד מטרס'י יהוה אלהי ישראל בא"י מלך על כל הרזים ואלהי כל הנסתרות וכשהקב"ה קורא את הנער כך הוא קורא אותו זהו ברא"ל זה וחד' זה ת"ר והוב"ד וכינויו אה"ה דיע"י אחד"ר גז"י ההו"ה מלהטת אש

ערבות אנדר"ירורי"אזה שמושל נער דלא יליף קטלא חייב דאשתמשבתנא חלף ממראה מתניו ולמטה דומין זה לזה וממראה מתניו ולמעלה אין דומין זה לזה שמו של נער כשמו של רבו שנאמר כי שמי בקרבו שמו של הקב"ה ע"ב אותיות ושמו של נער ע"ב אותיות כשהוא עולה כ"ו אותיות וכשהוא יורד כ"ו אותיות כבוד אלהים הסתר דבר כדי שלא תטוד מן העולם ע"בדמלכאדעלמאמכאן ואילך אין לך רשות לדבר שכן כתוב בס' בן סירא במופלא ממך בל תדרוש במכוסה ממך בל תחקור במה שידעת התבונן ואין לך עסק בנסתרות וחד בחד ילפינן שכן שנו ר"ל אין דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה בראשית בשנים ולא במעשה מרכבה אפילו ביחיד אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו מוסרין לו ראשי פרקים:

השם יאיר עיני להבין מ"ש ראשית בגין הכי נפיק מן יו"ד שבאלב"ם וסליק ליו"ד שבאלב"ם ה"י נפיק מן ה' ומן ה' שבאח"ם ומן למ"ד שבאלב"ם וסליק ליו"ד שבאח"ם דא פנים נפיק מן יו"ד ומן פ"ה שבאח"ם ומן למ"ד שבאלב"ם וסליק ליו"ד שבאח"ם זהו שם המפורש בא"מ האקב"ו ועל דברי שם הקדוש אמר ר"ע כיון שפירש' ירידה ועלייה זו לבני ישראל קבעולי' ג' ברכות בב"ד של מעלה וב"ד של מטה וכל השונה בסדר מעש' בקבעתו ברכה בכ"ו יום בב"ד של מעלה וב"ד של מטה בבית ששונים בו עאכ"ו וברכות ועוד שאניא אהבאותו ופודה אותו:

וכל מי שרוצה להחכים בכל יום ויום יקח הספר הזה ויקרא בו מראש ועד סופו והבית אשר בו הספר הזה לא יפול בו אש ולא חבלה ולא משחית ולא חסרון שאלו חיות את מרע"ה שם המשמש של מעלה:

שאלת חלום בדוק ומנוסה רחץ ידיך טהור ומשח ידיך השמאל במי חבצלת וכתוב עליה כך אתון מלאכי קדישא דא"ק שמיכ"ן באו והגידו לי כל שאלתי בפ' כמו שהגדתם ליוסף פתרון החלום ועתה אם ישכם עושים חסד ואמת הגידו לי (אאא ססס) נצח נצח נצח ושכב על צדך הימנית טוב שיה' השמאלית ותראה ותתמה. שאלת חלום בדוק ומנוסה צום ג' ימים בטהרה ובענוה ויראה ותלבש בגדים נקיים לבנים ותתנקה מכל טומא' וטהר עצמך ג' ימים יום שני יום שלישי ויום ד' ואל תאכל עד יום ה' וליל ה' הדלק נר בביתך ותשכב על עפר בחצי ביתך ופניך יהיו לאור הנר ותדבר שאלתך ובקשתך ותשביע אותו אשביעך בשם המפורש היושב בעבי שמים העליונים שתבא אתה בזה הלילה יבועין יפה ובלב שלום ולא תבא אלי אלא באהבה ותדבר שאלתי מה שאני מבקש ממך ותפתור לי שאלתי כמו שפתר גבריאל ליוסף חלום פרעה והיו דבריו אמת כן תבא אלי בזה הלילה באמת ותפתור לי שאלתי ובקשתי בשמך כי שמך השר מטטרון בשם המפורש היושב על גלגלי המרכבה בשם חי וקים היושב בערבות ב"ה שמו ועליו לפניו בשם האל הגדול הגבור והנורא שהוא אהוב ונחמד ונאמן והשבעתך השר מטטרון באה"ה אשר אה"ה הוא שנגלה למשה בן עמרם מתוך הסנה בא"י למדני חקיק בשם הנתפרש בשבעים לשון והמעולה בשבעים לשון ומעולה בשבעים שמות ומשביע אותך בשם המרע"ה שאת העולם משמו ירעדו גדודי עליונים ותחתונים ומקצפו תרעשה ארץ ולא יכילו גויים זעמו וברוך כבוד ה' ממקומו וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

השבעתי עליך השר מטטרון בשם אלהי ישראל אלהי אברהם יצחק ויעקב ששם המלאכים דקיימין קדם אלהא רבא ואלו הם המלאכים שבעה מיכאל גבריאל רפאל ענאל יצוראל טריאל עזיאל על שמך ועל אמתך שמך חנון ורחום שמך בשכמל"ו: אשבעית יעליך השר מטטרון בשם השרים הממונים על ארבע תקופות השנה. השנה ראשונה נוריא"ל צדקיא"ל שנייה עזיאל"ל סמאל"ל ענאל"ל ושלישי זבדיאל"ל סמניאל"ל ד' גבריאל"ל רפאל"ל אשכנז"ל השר"ל שליטן בכל תקופה ותקופה באותה השנה: אשבעית אותך השר מטטרון בשם ברוך ומבורך שמו ומרומם על כל ברכה ותהלה בשמך כי שמך בך ובך שמך כי לפני כל נכון שמך ולעולמי עולמים יעמוד שמך ומשמך ירעדי גדודי עליונים ותחתונים מפארים שמך וכל גדודי מעלה הכל שמך מפארים ושמך לא חזו משמך ירעדו הכל והים ינוס לאחר מיראת שמך וכל משבריו וגליו מאדרים ומפארים שמך ארץ תרעד בהביטך בה ועמדיה ימוסו ויפחדו משמך ועל הכל שמך מעולם דיירי עולם יפחדו וירעדו מאימת שמך דיירי תהום ואבדון ציה וצלמות יזעו משמך וג"ע וכל חסידך ירננו לשמך וכל אשר נשמת רוח חיים באפו בנעימות לשונו ישים כבוד לשמך ותן כבוד לשמך ואני עפר ואפר רמה

ותולעה נכה לב ושפל רוח צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחנתי לפניך לבקש רחמים מלפניך ולפני כסא כבודך כי אתה קרוב לכל קוראיו ומצוי לדורשיך עשה נא בקשתי ברצון מלפניך ומהרשאלתי ברחמים ועשה חפצי כי אתה יצרתני:

אחר כל זאת דבר רצונך לפניך יהיו למטה והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ויחד ה' בענוי ויצלמן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש חזקנים ויהי כנח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ויעבור ה' על פניו ויקרא וגו' נוצר חסד לאלפים וגו' ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה וגו' ויצא יעקב מבאר שבע וגו' ויפגע במקום וילן שם וגו' ויחלום והנה סולם מוצב וגו' והבה ה' נצב עליו והיה זרעך כעפר הארץ ופרצתו וגו' והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך וגו' תאמר אלו הפסוקים כלם בכוונה לפניך יהיו למטה ותראה חפצך:

זהו שם המפורש שהזכיר מרע"ה בסנה וכל מי שיזכיר אותו על השד יברח ועל האש יכבה ועל החולה יתרפא ועל הרהורית יתיר"ש ואם יזכור אדם ממנו ויכתוב אותו על השונא ימות ועל השלטון יאהב אותו והזהר שלא תקרא אותו אלא אם אתה טהור ונקי מכל טומאה וכל מי שיקרא אותו ואינו טהור ונקי ימות וכך צריך לומר גזרתי עליך חניאל וחסדיאל וצדקיהו לבשם הזה שתעשולי כך וכך והוא השם היוצא מן שלשה פסוקים של ויסע ויבוא ויט והוא יערבם זה עם זה ראש וסוף וראש: וזהו השם הנכבד והנורא והוא מפורש בשבעים וששים שמות ואלו הם:

והו ילי סיט עלם מהש ללה אכא כהת חיזי אלד לאו ההע יזל מבה הרי הקם לאו כלי לוו פהל נלך ייי מלה חהו נתה האא ירת שאה ריי אום לכב ושר יחו להח כוק מנד אני חעם רהע ייז ההה מיק וול ילה סאל ערי עשל מיה דני החש עמם ננא נית מבה פוי נמם ייל הרח מצד ומב יהה ענו מחי דמב מנק איע חבו ראה יבם היי מום בשכמל"ו ובילא"ו:

ציור 8

אם תבקש לחסיר לב האשה ולא תשמע אלא אליך קח מזיעת אפך לפניך בכלי זכוכית חדש וקח טס נחשת אחד וכתוב על הטס קסטר"ן שם השוט"ר ושמות למלאכים והלך לתוכה ואמור על דעת פניך משביע אני עליכם מלאכי מדע (נ"א מזע) שתהפכו את לב פלוגית או פלוגי בן פלוגית ולא תעשה דבר בלעדי ותהיה לבה או לבו מהרה אלי וקח הצלוחית וטמנה במקום מעברה וזה כתוב ביום ה' בד' שעות ביום שאין יום ה' אחריו באותו חודש ואלו המלאכים והשומר היא פלמי"א ואלה משרתיו אברי"ה אזמ"הי רמנ"הי אמנה"ר אפמ"ך פטיב"זא טובי"אל גלו"אל אופר"י גמת"י אודני"אל מני"אל ובמת"י סרט"ן סבקת"ני במרתיא"ל סרפי"ת כרסו"ין אמא"ף ככה"ד הסתי"ד סתריא"ל אליס"ס הלסיא"ל. סורס"פי קרכוסו"ת מלכיא"ל ל אחס"ף אמיא"ל פרט"ס גדיא"ל סבכיא"ל כוכ"ב אלה הם המלאכים המשרתים בט"ס ואלה הם המלאכים המסיתים את לב המלך ודעת הגדולים את לב בני אדם:

ואם תרצה להביא אדם נכבד או אם בקשת להראות דיוקנו לאוהבך או לריעך מאלו הדברים המופלאים של ספר הקדוש והנכבד הזה הנזכרים הזכיר שמות המלאכים הקדושים האלה ושם השומר וצלח. ואלה שמות המלאכים המשרתים את דלקי"אל העומד במעון השלישי והוא מושל בלהביאש נור"ה אוי"ל מלכ"י חוליא"ל להריא"ל שלמיא"ל לחבוא"ל לנגריא"ל לכמכיא"ל לעקוא"ל לססניאל לבנביאל חומניאל עמליאל תלמט"ף וטחניא"ל ארפיא"ל אגניא"ל משריא"ל אמגאול ואמור כה וכה תעשה והם עושים ותצליח ורק בטהרה:

אם תרצה למלאות הבית עשן ואש שהוא לוהט ולא ישרוף מאומה קח עג"ר אגרי"י או פריון ותנהו על גחלי אש ויעל עשנו בתוך הבית ותזכיר שם השומר והמלאכים האלה בעלות העשן ואמור כך משביע אני עליכם מלאכים העטופים אש במי שכלו אש ומושכו על כסא אש ומשרתיו לוהט ומחנהו אש משרתי אש לפניו בשמו הגדול אני משביע אתכם שתראוני הנס הגדול הזה. ולא אפחד וכאשר תשלים לדבר תראה הבית מלא אש ואם תרצה להשקיע אמור זאת משביע אני עליכם מלאכי הגבורים שתכבו את האש הגדולה הזה ולא תעמוד שעה אחת בבית ובהשלימך תשקיע האש ותכבה מהרה לשעה בלא אפר בלא כלום רק עשה בטהרה ותצליח: אלה הם שמות המלאכים המשרתים במחנה הששית את פסכ"ר אזיא"ל אדביא"ל לטריפון"י פייכב"ס פסתמ"ד לנגיאל קרוני"ל רלשוכ"ן חסבור"ן עוזיא"ל תרמי"ל אלהממי"ל אלצהמיי"ל לביממום

גורזן ייתגורצטאיי לבארוב "אערמול רהדמו" רזבנו "סחסמא" לנוודיא "לפניא" וקרמא "לבפלי" אארמא "לערמ"ן עפוס" אלספריא "לקתביא" ושבביא "לארמיי" נוסטופמ" וספצליא "לחטפא" לפרסימ" ונחליא"ל:
ואלה הם המלאכים הגבורים האזורים כח וגבור' לרוץ ממקום למקום ולהביא אדם שהוא בארץ רחוקה אל ביתו ולעוף בשעה אחת כעוף או כדי להביא עבד שברח קח ד' טסי נחשת וכתוב על כל א' וא' מהם שמו ושם אמו ושם פסכ"ר ושם המלאכים המשרתים לפניו ואמור מוסר אני עליכם מלאכי הגבורה את פב"פ שלא תאחרו אותו בכל מקום שהוא יושב בו ותפנו את לבו אם בעיר אם במדינה אם בים אם ביבשה אם במאכלאם במשתהות עופו אותו כעוף ותביאו אותו שלא ברצונו ואל נא תעזבוהו להחממה חלא ביום ולא בלילה ושים בד' פנות הבית:

ציור 9

ברשות השם הנכבד והנורא השבעתי עליך אשמדאי מלכא דשידי ולכל כת דילך ואגרתבת מחלת ולכל כת דילך שלא תזיקו ולא תפחידו ולא תבהילו את פב"פ אך עזרוהו וסמכוהו מכל צרה וצוקה ומכל פגע רע ומכל חולי הנכנס ברמ"ח איבריו בשם ד' מפתחין דיוה"ן פתחין דיוה"ן דיהו"ן סגרו"ן יברכך ה' וישמך יאר ד' פניו אליך ויחנך פספסים ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. השבעתי עליך מלך קדוש וטהור שתעקרו ותכרתו כל אישתא חמימתא וקיריחא וכל שד ומזיק וכל איסור וקשיטוק שרוכל חרשין וכל כישופין מזה פב"פ בשם דיהו"ן דיהו"ן ושה"ו ושמו"ת מפרש"א בשר"י בשם ש"ל החקוק על הכתר אאססס:

כל מי שרוצה לכתוב קמיע צריך לכתוב תחלה המלאכים הממונים על התקופה כזה תקופת ניסן סמא"ל לעניא"ל וגנשרי"ל ושם שריהם הוא או"ר פניך. תקופת תמוז כדניא"ל לצדקיא"ל לעכניא"ל לשם שריהם הוא אבה"ל אבה"ס תקופת תשרי ברקיא"ל ואיסטריא"ל וגבריא"ל ושם שריהם הוא אלבריא"ל תקופת טבת גבריא"ל אוריא"ל וברקיא"ל ושם שריהם הוא דביא"ל תקופת בענין אחר ניסן אוריא"ל. אייר אמריא"ל סיון צפניא"ל תמוז טריא"ל אב ברקיא"ל אלול פניא"ל תשרי צוריא"ל לחשוון כבריא"ל לכסליו אדניא"ל לטבת צפאי"ל לשבט ירמא"ל לאדר סומיא"ל לאדר סנדלפ"ן יום א' אריא"ל ליום ב' אספמא"ל ליום ג' אריא"ל ליום ד' הכביא"ל ליום ה' יהועיא"ל ליום ו' הדריא"ל ליום ז' ישראל"ל לתקופת תשרי גליצ"ר וחדניא"ל לתקופת טבת בריא"ל לסממא"ל לתקופת ניסן סמא"ל לעניא"ל לתקופת תמוז נמציא"ל לצדקיא"ל:

ספר המזלות

ניסן מזלו טלה ואוריא"ל להמלאך אייר מזלו שור ומלאך להטיא"ל לסיון מזלו תאומים ומלאך פניא"ל לתמוז מזלו סרטן ומלאך זוריא"ל לאב מזלו אריה ומלאך בתזיא"ל לאלול מזלו בתולה ומלאך חניא"ל לתשרי מזלו מאזנים ומלאך נוריא"ל לחשוון מזלו עקרב ומלאך גבריא"ל לכסליו מזלו קשר ומלאך מאדוניא"ל לטבת מזלו גדי ומלאך שניא"ל לשבט מזלו דלי ומלאך גבריא"ל לאדר מזלו דגים ומלאך רומיא"ל:

יום א' כוכבו חמה ומלאך אוריא"ל יום ב' כוכבו לבנה ומלאך סמא"ל יום ג' כוכבו מאדים ומלאך וירוא"ל יום ד' כוכבו כוכב ומלאך להביא"ל יום ה' כוכבו צדק ומלאך וירוא"ל יום ו' כוכבו נוגה ומלאך אשריא"ל יום ז' כוכבו שבתי ומלאך אשריא"ל (נ"א ישקאל):
תקופת ניסן סמא"ל. תקופת תמוז נמציא"ל לצדקיא"ל. תקופת תשרי יקמא"ל וירמול"ת. תקופת טבת ברקיא"ל וסממא"ל המלאכים. טא"ק נבראו מאש וזכרים הם ושמשיהן במזרח. שב"ג נבראו מעפר וזכרים הם ושמשיהם בדרום. תה"ד נבראו מרוח וזכרים הם ושמשיהן במערב. סע"ד נבראו ממים ונקבות הן ושמשיהן בצפון. חמה ביום אריה נוגה ביום שור ובלילה מאזני' כוכב ביום תאומים ובלילה בתולה לבנה ביום ובלילה סרטן שבתי ביום גדי ובלילה דלי צדק ביום קשת ובלילה דגים מאדי"ם ביום קרני טלה ובלילה עקיצת עקרב וי"ב מזלות טא"ק תמ"ד זכרים שב"ג סע"ד נקבות זכר אם נולד במזל נקבות לא יחי ונקבה אם נולדה במזל זכרים גם היא לא תחיה: ואלה השעות מימי השבוע הראויים לכתוב בהן קמיעין יום א' שעה שביעית יום ב' שעה חמישית יום ג' שעה ראשונה יום ד' שעה שנייה יום ה' שעה רביעית יום ו' שעה חמישית ועשירית וסיומן השעות ז' אב"ד ה": ואלה ימי החדש אשר הן ראויים לכתוב קמיעין א' כל היום ב' בקר ג' לא כלום ד' כל היום ה' בקר ו' כל היום ז' בקר ח' בקר ט' לא כלום י' לא כלום י"א בקר י"ב כל היום י"ג לא כלום י"ד בקר ט"ו לא כלום ט"ז בקר י"ז ערב י"ח לא כלום י"ט לא כלום כ' לא כלום כ"א בוקר כ"ב כל היום כ"ג לא כלום כ"ד בקר כ"ה כל היום כ"ו לא כלום כ"ז בקר. כ"ח כל היום כ"ט לא כלום ל' בקר: וכך יכתוב הכותב

קמיע יאמר בשם די בראשמיא וארעא אכתוב זה הקמיע לפלוני בן פלונית ובשם המלאך הממונה בשעה של יום פלוני: פתיחת הלב שעשה משה רע"ה ליהושע וכתוב אותו על טרפי אתרוג וימחה אותו ביין ישן וישמה אותו בר' חואלוהן ר"ד טב"א יו"ד טיה"ו בוטה"א אא"א נ"ס:

אחרת בר"ח ניסן אמור על כוס יין ישן ז"פ אלו השמות פתחיא"ל רפא"ל ענא"ל יה"ו יה"ו טרפיא"ל יהוא"ל ואח"כ תשתה אותו. אחרת אמור מ' פעמים מה אהבתי תורתך כל היום וגו' ואח"כ כתוב אותו על גבי אתרוג או תפוח ואחר כך חזור לומר אותו כאמור לעילא משלשה פעמים ואחר כך אכול אותו דרך הכתיבה. אחרת משביע אני עליך גליצ'ר המגל"ט עמי תורה ומשביע אני עליך יפי"ה שר הפנים משביע זגנזא"ל שר התורה שתפתחו לב (פב"פ) בתורה ובחכמה ובבינה בשם י"ה י"ה י"ה א' צבאות אא"א נ"ס. אחרת קח ביצה בתולה ובשלנה בנורא וקליפה עמה ואח"כ כתוב האותיות פ"י פ"י יו"ת פ"י פ"י יו"ת אכר"ת חיל צ"ד יט"ו טאטי"ט ק' אא"א ג"ס. אחרת בשם ומספ"ר מספר"א חס"ד פספס"ל אמסר הגדול פתחולבי פב"פ ללמוד תורה וכל דאילוף לא אשכח מעתה ועד עולם אא"א נ"ס:

אחרת עיקר עשייתו בר"ח סיון ובערב שבעות אע"פ שאין אכילתו עד למחר והמתעסק בו בכל ר"ח לא יפסיד וצריך לעשותו בנקיית גופו ולבו וכוונתו לשמים וכך משפט עשייתו יקח קמח שעורים ואו לא ימצא יקח של חטין אבל שעורים טובים יותר וילוש בנקיות ויאמר לשם פלוני אני מתעסק בזה יר"מ אלהינו שבשמים שאצליח בזה פתיחת הלב שאני מכוון לשם פב"פ שיהיה פתוח לת"ת ולכל דבר ולא ישכח כ"מ שילמוד וכל מה שידע בגזרת עירין פתגמין ובמאמר קדישין שאלחא בשם י"ה ה' צבאות וילוש יפה הקמח ארימס אברימס ארמימס

ויעשה סולת נקיה ומן הסולת יעשה עוגה טפח על טפח עגול ויקח דיו ויעשה בעוגה ד' שרטוטין מרובעין כזה באמצע העוגה ויכתוב בתוך הרובע תלו ג' שמות כתובות כאלה כתיבה גסה ותמה זה למעלה מזה ולא יכתבם בשורה א' ולא בב' כי אם בשלשה שורות האלה ומאחורי העוגה כנגד אותו רבוע שעשה כבר יעשה רבוע אחר כזה ויעשה ששה שרטוטין מדיו ויכתוב בהם אלו הה' שמול זו למעלה מזו כל שם ושם בפני עצמו כתיבה גסה ואחרי כתבו כל השמות מב' הצדדין של העוגה ואפה העוגה על תנור ויחמם אותו התנור עם עצי

אסיאל
אנסיאל
אנסיפיאל
ופתחאל
ופתחא

גפנים ולאחר אפייתו יקח כוס של יין אדום ויקח ח' טרפי הדם ויכתוב עליהן הח' שמות הכתובים למעלה ברבעים ויכתוב כל שם בעלה הדם אחת לבדו וימחק אותו ביין אדום וישם גם העלים בכוס היין ולא ישתה עד שיאמר ז"פ אדא בר פפא רפרם בר פפא רמי בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא דרו בר פפא חמא בר פפא אחי בר פפא נחמן בר פפא מרי בר פפא ברוך אתה ה' למדני חקיד תחני נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני טוב אתה ומטיב ברוך אתה ה' הטוב והמטיב אשבעית עליך פותה (נ"א פוטה) שר של שכחה שתסיר ממני לב טפשות שליך יתיה על טוריא רמא בשם שמהתא קדישתא אלן ארימס אברימס ארמימס אסיאל אנסיאל אנסיפיאל ופתחאל ופתחא ונח מצא חן בעיני ה' ויאמר עוד זה ר"פ ואח"כ יאכל אותה העוגה. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

קמיע טוב בדוק ומנוסה לעין הרע לרוח רעה לחן ולתפיסה לחרב ולפתיחת הלב ולדרוש תורה ברבים לכל מיני חלאים ופורעניות מלהיות יוד מנכסיו בשם שדי די בראשמיא וארעא ובשם מלאך רפא"ל להממונה על חדש ולכם סממא"ל הגנא"ל וגשור"ש סנדורים נדמ"ה קמאי"ל סטריא"ל אברי"ד גורי"ד הממונים

על תקופת תמוז ולשר שלהם אורעני'ד למלאך השעה והמזל בשם ה' אלהי ישראל יושב הכרובים האל הגדול הגבור והנורא. יהוה צבאות שמו ובשמך אלהי רחמנא ובשם אדיריון אלהי רופא נאמן אשר כל פמליא של מטה ושל מעלה בידך ובשם יהוה הצליחני בכתיבת זה הקמיע לכתוב בשם פב"ב לשמרוהו לכל רמ"ח איברים שבו מתפיל ומחרב פיפיות ועזורוהו ויצליחוהו ויפלטוהו וימליטוהו מאדם רע ומלה"ר ומבע"ד קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית וכל הקמים עליו להרע לו בין במעשיהם בין בלשון בין בעצה בין במחשבה הכנעים והשפילם ומגר ופגר והכנע ונענע ושבר ופגר בלי עליית אבר כל מבקשי רעתו ויכלמו כל חפצי רעתו והצילוהו וחלצוהו מכל כישוף ומכל מיני פורעניות ומן העניות ומאנשי בליעל וממיתה משונה ומכל מיני יצר ומכל מיני יסורים וחלאים רעים ותן לו חן חסד ורחמים לפני כסא ה' ולפני כל הבריות הרואין אותו ותהא אימתו מוטלת על הבריות כאימת מפגיע על הארי משביע אני פב"פ בשם אוריר'ן ואדיריר'ן בילא'ן: קמיע אחרת אדניא"ל סרגיא"ל נדגיא"ל אתא"ל צמתינא"ל עמתינא"ל שמנא"ל יוה"ד יוב"ד יוב"ב יוב"ש א"ז ב"ז ו"ה אבריא"ל ברביא"ל גלא"ל דלקיא"ל הודריא"ל ועריא"ל זורקיא"ל חניא"ל טהוריא"ל יחיא"ל כרוביא"ל להטיא"ל מהמנאי"ל נוריא"ל סוריא"ל עזריא"ל פניא"ל צפהא"ל קתניא"ל רעשיא"ל ושפריא"ל תוקיא"ל אוריא"ל רפא"ל מיכא"ל אתנא"ל סנס"ה קנקנקת"א מועק"ה מכשפיר"ל והנדריא"ל וקפפנ"ט אב"ג ית"ץ טה"א גו"ד הג"ב נמא"ל טוריא"ל ופיפ"ה גליצ"ר צורת"ק אגל"א שרי התורה ובשם ופ"ת וא"י בת"א רכ"ב צר"ר י"ה אתם חיא"א בי"ז רתי"ך יח"ד חק"ו יו"ה י"א י"א עפ"ר קא"ן ות"א בב"ד ור"ך אי"ר שתפתחו לכו של לים בן שרה ללמוד תורה ונ"ך ותלמוד בבלי ומדרש ותוספ' וספרי וטעמי תורה וסודי התורה ועומקי תורה ויהיה לכו כמעין נובע הו"ה מדע והשכל וכל סדור החכמה וכל דברי תורה וישמרוהו ויצילוהו ויפלטוהו ומכל מיני מכשול ומתפיל ומכל מוני פורעניות ומכל מיני יסורין ומחרב פיפיות ומאדם רע ומלשון רע ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שהוא אונן בן ברית וכל הקמים עליו לרעה בין במעשה בין במחשבה הכנעים והשפילם ומגר כל מבקשי רעתו ויכלמו חפצי רעתו ויצילוהו ויחלצוהו מכל מוני פורעניות ומן העניות ומאנשי בליעל וממיתה משונה ומכל מיני יצר הרע ומחלאים רעים הגבר עליו לב טוב על לב רע ותהא אימתו על הבריות כאימת מפגיע על הארי בשם יהוה יה"ה יו"ה הו"ה הו"ה י"הה וו"ה הו"ה הו"ה הו"ה בשם אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן גו"ד יכ"ש בט"ר צת"ג חק"ב טנ"ע יג"ל פז"ק שק"ו צי"ת וו"ו ינ"י סי"ט על"ס אנקתם פסתם פספסידיונסים יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. שמע יושב ישראל בסתר ה' עליון אלהינו בצל י"י שדי אחד יתלונן ואהבת אומר את לה' ה' מחסי אלהיך ומצודתי בכל אלהי לבבך אבטח ובכל בו נפשך כי ובכל הוא מאודך יצילך והיו מפח הדברים יקוש האלה מדבר אשר הוות אנכי באברתו מצוך יסך היום לך על ותחת לבבך כנפיו ושננתם תחסה לבניך צנה ודברת וסוחרה בם אמתו בשבתך לא בביתך תירא ובלכתך מפח בדרך לילה ובשכבך מחץ ובקומך יעוף וקשרתם יומם לאות מדבר באופל ידך יהלוך והיו מקטב לטוטפות ישוד בין צהרים עיניך יפול וכתבתם מצדך על אלף מזוזות ורבה ביתך מימינך ובשערך אליך לים בן שרה לא יגש שום מזיק, יהוה ישמרהו מכל שידין ומזיקין וילין ורוחין בישין ומכל פחדין בשם יהוה אלהי האלהים ואדוני האדונים ואלהא רבא בעגלא ובמן קריבא א"אז בו גה תתא מגינו ברוד אתה ה' מגודך מצמצמית נערודין מטטרין:

ציור 10

בדוק ומנוסה לשמירה לילדת ולולדה מן הכישוף ומן עה"ר ובשעת לידה שלא ישלח

בה ובולדה שום שד ופגע רע. שיר למעלות וכל שמות היוצאים משיר למעלות המה אשא איני אל ר"ת ע"ב זהו שם הו"ה במילוי יוד"ן וכן ס"ת עיני אל ההרים מאין יבא ק"ל זהו ה' רוכב על ע"ב ק"ל וגם ס"ת ההרים מאין יבא אדנ"י הו"ה משולבות עזרי עזרי מעם יהוה ס"ת אדנ"י שמים וארץ ס"ת ק"ל הנה לא ינום ר"ת הו"ה במילוי אלפ"ן אדם עליון. יד ימנך יומם ר"ת ג' יוד"ן משם ע"ב שהוא כולו רחמים לעורר רחמים מאדם עליון הו"ה במילוי אלפ"ן זהו השמש לא יכבה ר"ת הו"ה במילוי אלפ"ן וגם כל אות אחד השם הו"ה נוטריקון עשצ"ה השם טוב מאד לשמירה גם בכל לילה קודם שינה צ"ל כל אדם זה שיר למעלות ולכוון זה השם. ואח"כ ויעבר את מעבר יב"ק. ויעבור ע"כ רי"ו זהו ע"ב שמות שהם רי"ו אותיות יב"ק אדנ"י הו"ה אהיה משולבות. ואח"כ שם של ע"ב כאשר תמצא ואח"כ הפסוק יברך וגו' עם השמות כאשר תמצא לעיל ואח"כ עמוד העיגול וזה ציורו בימין העיגול שמע משולב עם ויהי נועם בדף הנ"ל והצד השני יענך ה' ביום צרה וגומר ויוצא מזה המזמור ד' פעמים יב"ק ביום צרה ישגבך קדשו בגבורות ישע ונפל ואנחנו קמנו יננו ביום קראנו ויב"ק הוא ג' שמות אדני הו"ה אה"ה משולבות וד' כחות הם סגולה לכל צרה וצרה לינצל ממנה ובפרט ליולדת ואח"כ הנה ה' רוכב: והשמות היוצאים מזה הפסוק טוב מאד לשמירה שלא יזיק שום כישוף הנה בגי' כלי זהו שם משם ע"ב לשבר כל כישוף כי לא יוכל למעבד שום כישוף אלא ע"י כלי ע"ב שם של ע"ב הוא משבר כל הקליפות כידוע ואח"כ לישועתך כל ג' אותיות הוא שם בפני עצמו וברוך שם כבוד וגו' ג"כ ג' אותיות שם בפני עצמו ואח"כ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור בשם יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה מ"ך וש"ר צי"ת עש"ל נמ"ס רה"ע אלו שמות טוב מאד לעין הרע היוצאים מן הפסוק בן פרת וראה לדבר עש"ל בגימ' עין רע וגם נמ"ס רעה בגימ' טריאעין הרע ואח"כ שבעים שמות מלאכים המה טוב מאד לכל השמירות כידוע ואח"כ אלו השמות וציוריהם כאשר ראה וחקק אדם הראשון את ציוריהן וטוב מאד לשמירת יולדת עם הולד:

קמיע אחרת הוא לשום אהבה בין איש לאשתו או בן איש לחבירו ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך יהר"מ ה' או"א לשלוח מלאכך הקדושים לפב"פ ולפב"פ לשום אהבה ביניהם ואלו השמות ומלאכך הקדושים הממונים על האהבה פתצאטאמצפץ תכצמל(נ"א הוהי כי הלא) שלך כששל פשלך טובל כשלך יתקל אתם מלאכי אהבה ששמו אהבה ואח"כ בן פב"פ פולא יהי בהם לא שנאה ולא קנאה ולא קטטה ולא דבר רע אלא לב שלם ולב טוב ואהבה ואח"כ מעתה ועד עולם א"ס: וצריך שיהאזה הציור:

ציור 11

קמיע אחרת לאהבה כתוב במי שושנים וכרכום ובקולמוס של נחושת על קלף כשר בשם פב"פ שיהא קשור לב פב"פ לאהבה פב"פ לעשות רצונו וחפצו מכח זה המזמור כח אלו הטפות ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון יעלו הרים ידו בקעות אל מקום זה יסדת להם גבול שמת בל יעבורון בל ישובון לכסות הארץ המשלח מעיינים בנחלים בין הרים יהלכון ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד ישבעו עצי י"י ארזי לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה הרים הגבוהי ליעלי סלעי מחסה לשפנים עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו תשת חשך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער הכפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם תזרח השמש יאספון ואל מעונתס ירבצון יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך זה הים גדול ורחב ידים שם רמשו אין מספר חיות קטנות עם גדולות שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו תתן

אבג ית"ץ קרע שטן ובספר היכלות אפילו כשקועין ספר נ"א חובות מקטרג בפה עד שבאין ספרי שבועה ומלמד זכות ומלקין לו וזהו נגד כמו נגדין ליה יכ"ש כמן הכאה דאקושי ליה במבש אחד בטר לשון הכאה דטרי לרישה או מצודת צת"ג כמו לשון יצ"ג חק"ב כמו חקדא לשון תספא טנ"ע אז מנענע עצמו יג"ל ומגלה עצמו פז"ק כמו פזק"י ובתלמוד שלנו פומקע"י. שק"ו ונוטל שקו שלא צית כמו ויצא פרח:

אבג ית"ץ סוד זה במסכת פסחים תנא לגבל ולתפלה ולידים מילין ולא אמרו אלא לפניו אבל לאחריו אפי מיל אינו רץ זה הא פחות ממיל חוזר ובירושלמי דייק בפ' מיל הוא דאינו חוזר הא פחות ממיל חוזר וכן הלאה ואתה בני תבין ותדע מיל הוא אלפים אמה וכל רוצחין צריכין לילך ולברוח לערי מקלט ואינם רשאים ללכת חול למגרש דכתיב הבי ערי מקלט ארבעים ושמונה עיר אתה ואת מגרשיהן ומגרש הוא אלפים אמה שנה' ואת פאת צפון אלפים באמה וזה יהיה לכם מגרשי הערים התינו לפניו אבל לאחריו פחות ממיל הוא בתוך ולא יהיה נהרג ומה שאר"ל גבי לוט צערה והוא ג' מילין שנה' וכמו השחר עלה וכן גבי רוצח נותנים לו שיעור כ' מילין שנה' מזרחה שמש לנוס שמה רוצח ואז זמן התפלה הוא והוא כמעט שעה א' ואז מאכל לסטים ורוצחים והוא מקום גולות המים סביב שנה' ואת גולות וזהו ואדיריהם שלחו את צעיריהם לשאוב מים מגב"א גב"א הם אותית אב"ג והוא שם זה ומגילה עפה היא גדולה אלפים אמה של הקב"ה ית' שנחשב בעירובין וים הוא פחות ממיל שנה' ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים וכשהשמש חוזר למעלה טובל בים וזהו לאחריו אבל פחות ממיל אינו חוזר וזהו לפניו ג' מילין לכך אב"ג בי"ת גימ' ל' נוטריקון ידים תפילה גבל מיל גימ' ל' אותיות גימ' ל' מיל' והיינו שאין לו מים ינעוץ גדליו בקרקע שיעור. מיל ויעש' במקום קרקע בתולה ואמר משביע אני עליך נחלי"אל ערמוני"אל טטו"פיה אל"תה גרע"י אלבשם זה שיצא אמת מעין נובע כנגדי:

קרע שטן אותיות שע"ר קטן למעלה ובו נכנס שטן לקטרג על ישראל ומיד רואין חיות הקדש ומשיקין בכנפיהם את השער שלא יוכל לבא לפני השכינה לקטרג על ישראל ומזכירין זכות יעקב שנקרא קטן שנאמר מי יקום יעקב כי קטן הוא וע"ז נא' צדק' ומשפט' מכו' כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. וס"ת קטן והכל עושין בשם זה. קרע שטן והוא טוב למי שדעתו מטרופת עליו או מפני רוע או מפני שטן ומזיק כותבין שם זה ותולין בצוארו ויתרפא:

נגד יכש ולמה מלקין למטה ל"ט ולמעלה ס' לפי שנה' הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עם גבר אדם שהוא בן י"ג למטה אז הוא בר עונשין ומלקין אותו ג' פ"י י"ג עולין למנין ל"ט אבל למעלה אין עונשין עד שיהיה בן ח' ג' פ"ח' שהם ס' נג' ד' בגימ' זן שהוא טוב להזכיר לפרנסה! להזנה ולכלכלה:

בטר צתג יש שקורין פטר לשון פטור מים ראשית מדון ויש שקורין סט"ן קרע ודאי כן להשביע אז קורין קרע שטן פט"ר צת"ג אבל לענין השבעות אחרות קורין עם ש"ן וב"ת בט"ר בגימ' אל"ה במלוי אותיות אל"ף למ"ד יו"ד ה"א צת"ג בגי' חלונות כשאליה למעלה תפלה וזהו מה שנה' משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים. משגיח נוטריקון מטטר"ן שר גדול יפתח חלונות וי"ג חלונות הן בכסא הכבוד וכולן פותח אותן כדי שיכנסת פתלת של ישראל והכל עושה בשם זה:

בטר צתג בא"ת ב"ש שנה' ג' הא"ר מלמד שאור הראשון שברא הקב"ה הבדילו לצדיקים לעתיד והטמינו הקב"ה והוא עדן שנה' ויקרא אלהים לאור יום א' ר' בגי' לג' עד"ן והוא נתפס בשם זה:

חקב טנע בגימ' רא"ס לפי שנאמר וקרני רא"ס קרניו בהם עמים ינגח רא"ס רפא' לאוריא' למיכא' להן מחנות של שכינה והן עתידין לעזור למשיח וזהו מה שנה' קרנים מידו לו ושם חביון עזו אותיות. והוא היה בשם זה אוריא' ל"ר לפני אורי' אל"ל"א ירא' ווראית את אחורי ופני ל"א ירא' ו:

חחב טנע בגימט' גזר"אל הוא מלאך ומשביעין זה המלאך גזר"אל כדי לבטל גזירה רעה שנגזרה בשם זה צריך נקיות גדולה וטבילה:

יגל פזק בגימ' בכרוב שם זה חקוק על כרוב למעלה וכל יום ויום הקב"ה עליו רוכב שנה' וירכב על כרוב ויעוף ויעוף וידא על כנפי רוח ורואה ב"ח אלפים עולמות שהן אחורי מזרח וי"ח אלפים שהן אחורי מערב וי"ח אלפי אלפים עולמות שהן אחורי דרום וי"ח אלפים שהן אחורי צפון אלו ע"ב עולמות כמנין חסד שנה' אמרתי עולם עולם חסד יבנה ושמים תכין אמונתך והם כמנין חסד אלפים רבואות יש וע"ז נאמר סביב י"ח אלף ושם יעיר העיר מיום ה' שמה. פירש סביב לכל ארבע פנות י"ח אלף ואין שום מלאך עמו כי אם מלאך שר הפנים הוא רוי"ז רוכב עמו בענני כבוד שנה' הולך נכחו אותיות

חנוך ובאותו פעם מראה כבוד לכל באי עולם בעולם עליון ואימר ואומרין שירה כל פמליא של מעלה ומזכירין זה השם:

יגל פזק מתי הוא זה בזמן שהקב"ה עולה על כסא הכבוד של דין מיד ותעשין כל פמליא שק מעלה וכיון שרואין הקב"ה נוטלין כתריהן מעל ראשיהן ונופלין מעל סוסייהן ומתפללין ומבקשים רחמים על ישראל ומיד עולה על כסא רחמים ולכך שכינה בגימטריא בכסא רחמים ולכך יג"ל פז"ק הוא על כסא הכבוד והבין הכל היטב:

שקו בגימטריא ועל היריעה מלמד שעל היריעה חקוק שם וכשיצר הרע צבא לקטרג על ישראל מיד מזכירין שם זה (ומיד"נבו) וירא יצר הרע ואינו רשאי לכנס ולכך שק"ו בגימ' וע"ל יצר ר"ל שהוא על יצר הרע:

שקו בגימ' וע"ל הדרניא"ל מלמד שהדרנא"ל הולך בכל יום ולוקח יריעה פרוסה על הכסא וטובל אותה בנהר דינור ופורם על הכסא הכבוד ומיד מתקבצים כל פמליא של מעלה לומר שירה וגם הם טובלים בנהר דינור שש"ה פעמים כגנות עלי נהר על"י נהר בגיב' שש"ה ואז לוקחין רשות מיעקב אע"ה ואומרים שירה שנא' ולא יעקבם מקול גיהנם יעקבם אותיות מיעקב ומיד הם משוררים בשם זה לפי שהוא חקוק על לבם:

שקו צית טוב לאדם השובש בגדי שק ואפר על ראשו ומזכיר שם זה ויתפלל ומיד תפילתו נשמעת ונענה ואמר' אין אדם רשאי ללבש שק אא"כ נענה כיוס בן אחאב המלך וגם אמרו במד' כמה יפה שק שמיד כשהקב"ה רואה אותו מיד עונה וסוד זה תבין למה שק כל כך יפה ראה כי השקיפה אותיות שק יפה וכן תמצא במדכ"ש קאפריצ' ולרביס וכן גבי אנשי נינוה וילבשו שקים והבין והסוד כי גדול הוא:

פה נשלם פירוש של שם מ"ב אותיות ונשלם ספר מעיין החכמה מסוד' הריא"ל הגדול וכל הספרים שנתן רויא"ל לאד"ה ללמוד ממנו כל מעיינות החכמה ה' למען רחמיו ינחנו בנעימות נצחו וחפצינו יצליח בידינו ולנתיב החכמה משרתיו רבי רבבות צבאו גדודי אש מתלקחת נהרי אש מושכין לפניו משאתו יגורו אלים ומקולו ינועו אמות הסיפים והוא עלמותינהגנו. בילא"ו: